Ovidiu-Dragoș Argeșanu

ARTA RĂZBOIULUI PSI

Protecția

TAO nu luptă, dar câștigă întotdeauna

Ebook

Ovidiu-Dragoş Argeşanu

Arta războiului PSI

PROTECŢIA

EDIŢIA A II-A

Editura Virtuală

2015

Copyright

Arta războiului PSI - protecţia
Copyright ©2015 Ovidiu-Dragoş Argeşanu
www.ovidiudragosargesanu.com
Toate drepturile rezervate

Ediţie digitală produsă de Editura Virtuală
www.editura-virtuala.ro
Tel./Fax: (+40)755-335-237/(+40)318-178-309
E-mail: office@editura-virtuala.ro

ISBN ePub: 978-606-8504-23-0 (Editura Virtuală)
ISBN Print: 978-606-92732-6-5 (Editura PRO DAO)

Colecţia ***Scrieri esoterice***

Toate drepturile de reproducere, integral sau parţial, prin orice mijloace, inclusiv stocarea neautorizată în sisteme de căutare sunt rezervate. Reproducerea se poate face doar cu acordul scris al autorului, cu excepția unor scurte pasaje care pot constitui obiectul recenziilor și prezentărilor.

Cărţile digitale protejează pădurile şi mediul.

Această versiune este validată EPUB.

Ediţie digitală produsă de www.editura-virtuala.ro.

Lectura digitală protejează mediul

Versiune digitală realizată în colaborare cu elefant.ro

„Adevărul nu trebuie ghicit, inventat sau smuls. El trebuie dorit, căutat şi iubit până în clipa în care faptele vieţii vor determina maturitatea necesară înţelegerii lui. Îmi pot programa să cunosc şi să păşesc în universul intim al unei fiinţe. O pot urmări şi pot specula metoda prin care să-mi ating ţinta. Toate acestea sunt simple jocuri ale egoismului propriu. Dacă voi rămâne la ele, mă voi asemăna celui care, făcând autopsia unui cadavru, îşi imaginează că va descoperi idealurile îndrăgite ale unui suflet plecat!“

Preot **Tiberiu Vişan**

ARGUMENT

TAO nu luptă, dar câştigă întotdeauna.

Nu mai am de gând să lupt spiritual cu nimeni. Nu ştiu dacă am devenit mai înţelept. Poate că am obosit, m-am plictisit sau intru deja în legea iubirii. Dar, în ceea ce priveşte lupta PSI, nu voi mai lupta cu nimeni. Oricum nu ar fi drept faţă de adversari la câte ştiu. Dar nu acesta este motivul principal, ci poate acela că nu mai vreau să răspund la rău cu rău. „Bine, bine! o să îmi spuneţi. Şi cum te vei apăra?“ Nu mă voi apăra. Voi fi doar atent la curăţenia mea spirituală, o să încerc să fac binele şi atât. Ne mai luptând, nu voi mai perpetua răul şi nu voi mai crea alte legături karmice. Nici pentru bani, nici pentru putere, nici pentru femei, nici pentru glorie şi recunoaştere, şi nici măcar pentru cunoaştere. Pentru nimic. Ştiu că de abia acum îmi vor veni ispitele, pentru a mă deturna de la drumul pe care eu însumi mi l-am ales.

La un moment dat, era un tip care avea o prietenă în Ferentari. Şi o conduce acasă. La plecare este prins de o bandă de cartier care îi spune că nu are ce căuta acolo şi să le lase pe fete în pace. După care i se administrează o corecţie, este bătut. Şi pleacă. În altă seară, tipul îşi conduce iarăşi prietena şi mănâncă iar bătaie. A treia oară este prins din nou. Plictisiţi de lipsa lui de reacţie, este lăsat în pace. „Eşti nebun!“, i se spune.

Ştiu că mulţi dintre cititorii mei aşteptau cartea aceasta înaintea celei de Reiki. Dar mi se pare şi acum cea mai bună decizie inversarea planului editorial. Din punctul de vedere al unui luptător al luminii, ai nevoie de sursa de energie, de muniţie, pentru orice faci. Degeaba, spuneam

cursanţilor mei, discuţi despre cilindri de lumină, conuri, scuturi, săgeţi sau alte arme de foc, dacă nu ai capacitatea de a le da putere la nivel astral. Prin Reiki asta am dorit să se înţeleagă. Odată având acces la lumină, se poate învăţa orice şi vibraţia practicantului va creşte, iar puterea lui, reprezentată de sistemele de protecţie şi atac, va fi mai mare.

Reiki este util pentru un început al evoluţiei spirituale, dar şi pentru aprofundarea cunoaşterii spirituale şi creşterea puterii PSI. Este o piatră valoroasă din cunoaşterea oricărui maestru al luminii, indiferent că este inforenergetician, maestru Chi Kung, preot sau altceva. Sunt atâtea sisteme Reiki încât îţi trebuie o viaţă să le faci şi să le aprofundezi pe toate.

Se impunea apariţia lucrării *Arta războiului PSI: protecţia*? Numai cei care o vor citi şi o vor practica vor putea spune. Nu am pretenţia că voi spune totul. Nici nu am intenţia asta, doresc numai să deschid drumuri pentru cei care vor, pot şi trebuie să înveţe să folosească lumina, energiile, entităţile de lumină sau de întuneric.

Când scriu aceste rânduri, s-au terminat alegerile şi a început lupta pentru ciolan. Sincer, de abia aşteptam să scap de aceste alegeri. Am fost de la început de partea opoziţiei, şi asta pentru că aşa am simţit, măsurat şi crezut. Viaţa m-a făcut să trec prin mai multe locuri şi, fără să vreau, am urmărit unul dintre candidaţii de la preşedinţie. Ştiu că jocurile piramidale, fondurile de investiţii şi altele au fost îngăduite de Dumnezeu tocmai ca să se îmbogăţească rapid câţiva români, astfel încât să nu se vândă chiar totul, pământ, fabrici, uzine, celor de afară, dar asta nu mă face să mă bucur şi să-i stimez prea mult pe îmbogăţiţii peste noapte.

Şi aşa am avut şansa să îi cunosc pe oamenii de lângă cei mari: gărzile de corp, şoferii, menajerele, portarii, care ştiu în general mai multe decât oricine altcineva ce fac patronii lor. Aşa afli

de întâlnirile de la vilele de protocol, aşa afli de metehnele soţiei unui mare „conducător“ care, fiind bolnavă de astm, punea menajerele să cureţe praful din găurile de la priză cu beţişoare de curăţat urechile! Şi voia să i se spună doamna preşedinte! Boala ei sunt banii şi vilele şi neiubirea. Astmul este o boală de suflet, cea mai bună dovadă de neiubire! Ar putea avea toate firmele importatoare de medicamente, dar tot nu-i va trece. Neiubirea nu trece cu niciun medicament şi, cu cât nu mai ai scrupule în a face bani, cu atât te duci mai jos.

Lipsa de scrupule a transformat lupta politică în război PSI. Nu mai vorbesc de faptul că autorităţile noastre nu sunt pregătite de aşa ceva şi ar trebui instituit un sistem care să cerceteze abuzurile PSI. Sunt primul care ar fi de acord să răspundă în faţa lui. Nu zic eu că sunt vreun sfânt, dar am făcut totul ca răspuns la ceea ce s-a făcut împotriva mea, şi chiar când am vorbit de război cu structurile armatei române, am făcut-o didactic şi pe faţă. Puteau refuza, dar au acceptat provocarea. Dacă intri în ring, trebuie să îţi asumi răspunderea pentru ceea ce se poate întâmpla acolo.

Nu acelaşi lucru s-a întâmplat cu cei care au susţinut campania fostului partid de guvernământ. Când am făcut tot ceea ce am făcut am mers pe un principiu simplu: fără moarte. Noi nu suntem Iisus Hristos, aşa că nu putem da viaţă şi. ştiind cât de fragilă este puntea dintre lumi, nu am folosit niciodată cunoaşterea mea în a răni de moarte pe cineva.

La un moment dat, după apariţia Atacului PSI, am fost chemat de un lider de partid la o discuţie. Mason. M-am dus la biroul lui încărcat de lumină, deşi nu fac asta de obicei. Am vrut să simtă ce sunt şi până unde am acces. Şi a simţit. M-a întrebat ce şansă are partidul lui să câştige electoratul. I-am spus că niciuna şi că partidul lui

este condamnat la dispariţie. De unde ştiam? Simplu. Am crescut în toate vacanţele mele la ţară şi am învăţat cum gândesc ţăranii. Ei au un mod simplu de raţiune, care poate fi folosit şi în bine, dar şi în rău. „Proşti, dar mulţi!“ se aplică încă, din păcate, în satele noastre. Sunt unul dintre puţinii partizani ai ideii că satul românesc ar trebui să dispară şi pot argumenta de ce. Am fost nu demult în locurile în care am copilărit. Nimic nu s-a schimbat în bine de treizeci de ani. Până şi centrala de biogaz pe care Nea Nicu a vrut să o pună în funcţiune atunci, acum este o grămadă de fiare contorsionate. Citeam într-un ziar că o grădină zoologică din străinătate a făcut aşa ceva folosind excrementele elefanţilor ei. O ştire actuală? Ceauşescu a vrut acelaşi lucru la combinatul de porci de lângă Drăgăşani, cu douăzeci de ani în urmă! Repet, satul aşa cum este el, din punctul meu de vedere, trebuie să dispară.

Nu vreau să jignesc pe nimeni, dar este crudul adevăr. Iar faptul că PSD a câştigat la sate este departe de a fi o fală pentru acest partid, ba din contră. Nu cred că mi-ar plăcea să fiu boicotat de oamenii inteligenţi şi votat de prostime.

De ce nu cred într-un partid democrat? Pentru că cea mai mare minciună inventată vreodată este ideea de democraţie, de conducere de către popor. NU EXISTĂ AŞA CEVA ŞI CINE MAI CREDE ÎN EA ARE PROBLEME CU CAPUL sau are QI-ul unui handicapat psihic. Iar un partid social democrat este de-a dreptul o utopie.

Te uiţi în jurul tău şi totul: Cerul şi Iadul, animalele, insectele, firmele, bisericile, societăţile secrete sunt dispuse pe principiul ierarhiei, dar tu vrei să crezi în egalitate! Nici în Cer nu este democraţie, nici măcar sfinţii nu sunt egali între ei, iar Raiul şi Iadul sunt singurele sisteme sinonime cu veşnicia.

Se punea problema de ce până atunci opoziţia nu avusese nicio şansă şi i-am spus: „Pentru că

sunt proşti! Au rămas la fel ca pe vremea lui Tipătescu în ceea ce priveşte campania electorală!“ I-am povestit despre modul cum a fost folosită cunoaşterea în politică. Rezultatul s-a văzut mai târziu, când au avut loc alegerile, de la culori, la protecţii PSI făcute de grupuri de cunoaştere spirituală. Nu credeam să văd atâta încrâncenare pentru nişte lucruri lumeşti.

Cea mai „drăguţă“ chestie a fost însă prezentarea unor lupi pe post de miei. Mă refer la indivizi care au iniţieri pe întuneric, dar care apăreau ca nişte îngeri la interviurile televizate.

Mărturisesc că m-a costat mult faptul că am zis de la început că voi lupta împotriva PSD-ului. Am pierdut un copil. Aşa că relaţia mea cu acest partid şi cu membrii ei a devenit personală. Am cerut justiţie divină şi sângele copilului va fi plătit de toţi cei de acolo. Moartea copilului a survenit la două zile de la naştere. În timpul sarcinii, cei care loveau cu săbiile şi cu spiritele focului au spart aura copilului, care a rămas cu câmpurile sparte într-un moment în care el ar fi trebuit să se formeze. Poate că este şi vina mea de a nu-l fi protejat destul, dar aveam destui copii ai Lui Dumnezeu de care trebuia să am grijă şi nu m-am gândit destul la el.

Nu mi-am dat seama. Mea culpa. Dar asta nu îi absolvă nici pe cea care a lovit, nici pe cei care beneficiau de sprijinul ei. Dezvoltarea lui ulterioară a făcut ca să aibă peretele abdomenului deschis şi intestinele să se dezvolte în afară. În lipsa presiunii din abdomen, ele s-au dezvoltat libere şi chiar dacă, după naştere, o echipă de medici s-a ocupat de mamă şi a făcut cezariana, şi o alta s-a ocupat de copil, încercând să introducă ansele înapoi în abdomen, după şase ore şansele lui de supravieţuire erau nule. Am putut să vedem cum se stinge, să-l botezăm şi apoi să-l înmormântăm. A meritat lupta mea în timpul alegerilor? Nu ştiu. Dar ştiu sigur că nu se putea

altfel. Întotdeauna adevărul mi-a plăcut mai mult decât orice, chiar şi decât viaţa mea sau a alor mei. În ceea ce priveşte pe cei care au lovit? Eu îi iert pentru durerea mea, dar nu pentru a mamei care şi-a îngropat pruncul. Pot ierta un om care este prost şi nu ştie ce face, dar nu şi pe unul care se foloseşte de cunoaştere pentru a lovi fără pauză, chiar şi de sfintele sărbători! Pot ierta pe cei care habar nu au de Liturghie, pentru că nu i-a învăţat nimeni, dar voi fi duşmanul declarat al celor care folosesc Sfintele Taine ca să lovească PSI! De aceea, eu unul îi voi urmări pe ei şi familiile lor până la moartea lor şi după aceea, până ce vor fi văzut şi simţit ceea ce a simţit o fiinţă dragă mie. Am să am grijă ca orice lucru pe care vor pune mâna să se prefacă în fum. Nu mai cred în milă şi îngăduinţă cu astfel de oameni. Cred că oamenii politici îşi asumă nişte răspunderi şi, cum nu pot fi traşi la răspundere întrucât îşi fac propriile lor legi, pot să anunţ că am creat un program de plăţi! Se va plăti totul din punct de vedere financiar, spiritual şi sufletesc sau al sănătăţii. Doar că eu, unul, nu am răbdarea lui Dumnezeu, şi atunci voi face ca la târgul la care am lucrat. Doar că plata nu va mai fi o biată diaree, ci un ceva mai grav sau mai frustrant.

Şi îi mai anunţ ceva: moartea mea nu ar servi la nimic întrucât, odată pornită o reacţie în lanţ, nu o mai poţi opri.

Nu am vrut să apară această carte înainte de alegeri tocmai pentru a nu dezvălui câteva dintre metodele mele de apărare, dar acum, pentru că au câştigat cei care trebuie, pot să le dezvălui şi să-i pregătesc pe cei care vor lupta în viitor pentru Adevăr şi Lumină.

Cum s-au câştigat alegerile? Acum, când privesc în urmă, îmi vine să râd de mine însumi cât de naiv eram să cred că se face voia poporului sau a lui Dumnezeu! Eram nişte bieţi iepuri orbiţi de câţiva oameni cu acces la lumină, vânduţi unui

partid. La bază, nişte indivizi iniţiaţi pe întuneric, care au plătit şi câştigat de partea lor alţi iniţiaţi pe lumină: maeştri Reiki, preoţi, episcopi ortodocşi. Li s-au promis fie bani, fie funcţii, fie institute de cercetări asupra psihicului uman şi al luminii, ba chiar şi biserici. Drumul spre iad este pavat cu bune intenţii! Deşi lipsiţi de lumină, unii candidaţi apăreau la televizor îmbrăcaţi în mantii de lumină care, la nivel subliminal, impresionau prin frumuseţe! Cum se face? Simplu. Cei cu acces la lumină emit pe chakra inimii sau chiar pe chakra a VI-a şi îmbracă persoana respectivă ca într-un duş de lumină, astfel încât persoana protejată străluceşte precum un luceafăr! Cei care îi privesc primesc toată acea energie şi sunt convinşi de mesajele subliminale care le impresionează subconştientul şi chiar sufletul! Sunt puţini cei apăraţi de o asemenea manipulare. Fie pentru că ştiu şi simt, fie pentru că, datorită meritelor din alte vieţi, au o protecţie divină bună. Drăguţ a fost că unul dintre duhovnicii mari la ora actuală a spus că preşedinte va ieşi „cel urât“, şi se referea la aspectul exterior, nu la suflet. Bine că nu a ieşit urâtul interior. Unii nu au înţeles că ora exactă se va da din România, şi asta este voinţa lui Dumnezeu şi că banii, ajutorul exterior, nu au nicio legătură cu opţiunile poporului român. Ba din contră, preşedintele SUA a ştiut din timp că celălalt candidat va câştiga alegerile aşa cum a ştiut că el însuşi le va câştiga în State, din simplul motiv că are o legătură personală cu lumina şi face voia ei, spre disperarea masonilor de un anume rit, care au ales întunericul.

Sunt doi oameni în lumea asta pe care eu unul îi sprijin fără condiţii, preşedintele american şi cel al României, şi asta pentru că sunt de partea bună. Dacă aş şti şi alţi preşedinţi, aş face la fel ca şi pentru cei doi. Şi dacă dă Dumnezeu să fie Patriarh al României un om anume, îl voi sprijini şi pe el.

De ce preşedintele american? Pentru că, dintr-un anumit punct de vedere, SUA sunt cel mai bun exemplu de confederaţie şi de toleranţă între naţionalităţi. Mai au probleme cu xenofobia, dar nu ca în celelalte părţi ale lumii. Vrem, nu vrem, globalizarea va avea loc, chiar dacă nu ne convine. Este inevitabilă, zic eu, pentru că aşa tinde apa să se unească în râuri, şi nu să se despartă în izvoare!

Lumea a înnebunit şi suntem victimele atacurilor PSI la orice pas: de la vânzătorul ambulant, care este învăţat să-ţi spună poezia şi să ţi se concentreze pe al treilea ochi, la televiziune şi campanii electorale. Pentru a şti cum să ne apărăm, nu este absolut necesar să ştim foarte multe, dar ştiind este mai uşor decât în lipsa cunoaşterii, de aceea este bine să avem o noţiune clară asupra psihicului uman – o maşină care se poate defecta. Ca să previi asta sau ca să o repari este necesar să ştim cum este ea alcătuită şi cum funcţionează.

Mi-aş dori ca această carte să fie una utilă poporului român, să îi ofere scuturile necesare unei dezvoltări spirituale, eliminând pe cât posibil intervenţia malefică a celor din afară sau dinlăuntru.

Poporul român nu este conştient de darurile divine cu care este înzestrat şi, din cauza asta, nu ştie să se aprecieze la justa lui valoare. Se lasă condus de imbecili naţionalişti extremişti, simple paiaţe menite să creeze o extremă ca să ne îndreptăm atenţia în altă parte, ori de oameni cu personalităţi strivite de lipsuri şi educaţii greşite.

Prin această carte încerc să arăt comorile care se găsesc aici, din punct de vedere spiritual, în speranţa că acest aur va face ca ţara noastră să devină de nepreţuit în timp. Cred că va sosi o vreme în care, dacă o să ai o garsonieră confort trei în Bucureşti, vei fi invidiat de oamenii din toată lumea.

Evident că nu am să dezvălui toată cunoaşterea mea – asta este normal. Voi face

precum armata americană, care vinde armament învechit moral cu douăzeci de ani! În lupta PSI împotriva celor care se folosesc de cunoaştere este destul. Vreau doar să deschid poarta celor care vor, pot şi trebuie să înveţe şi să aibă o minimă îndrumare pe lungul drum al evoluţiei personale.

Capitolul 1

RECAPITULARE

(sau Introducere pentru cei care încă nu au citit *Atacul PSI* şi *Arta războiului PSI*)

„Uneori oamenii se împiedică de adevăr,
dar cei mai mulţi se ridică şi pleacă
repede mai departe, de parcă nimic nu s-
ar fi întâmplat!”

Winston Churchill

DACĂ...
de Rudyard Kipling

De poţi fi calm când toţi se pierd cu firea
În jurul tău şi zic că-i vina ta;
De crezi în tine, dar nu nălucirea
Să te îndemne ca să crezi, cumva;
S-aştepţi, dar nu cu sufletul la gură;
Să nu dezminţi minciuni minţind, ci drept;
Să nu răspunzi la ură tot cu ură,
Dar nici prea bun să pari, nici prea-înţelept;

De poţi visa, şi nu-ţi faci visul Astru;
De poţi gândi, şi nu-ţi faci gândul ţel;
De-ntâmpini şi Triumful, şi Dezastrul
Tratând pe-aceşti doi impostori la fel;

De rabzi să vezi cum spusa ta-i sucită
De pişicher să-l prindă-n laţ pe prost;
Cum munca vieţii tale-i năruită
De nu mai poţi să faci nicicând ce-a fost;
De poţi să-ţi pui agoniseala toată
Grămadă, şi să-o joci pe-un singur zar;
Să pierzi, şi iar să-ncepi ca-ntâia dată,
Iar că-ai pierdut - niciun cuvânt măcar;
De poţi sili nerv, inimă şi vână
Să te slujească după ce-au apus,
Şi piept să ţii, când nu mai e stăpână
Decât voinţa ce le strigă: Sus!
De poţi rămâne Tu: în marea gloată
Cu regi - tot Tu, dar nu străin de ea;
Duşman sau drag - rămâi, să nu se poată
De toţi să-ţi pese, dar de nimeni prea;
De poţi, prin clipa cea neiertătoare
S-o treci şi s-o întreci gemând mereu;
Al tău va fi pământul ăsta mare!
Mai mult: vei fi un Om; băiatul meu...

De ce această poezie? Pentru că un profesor, care a întrezărit potenţialul meu psihic, o folosea drept studiu la întrunirile Societăţii Române a Psihiatrilor Liberi din România. La fiecare şedinţă

se explica din punct de vedere psihic ce vrea să spună autorul. Mi se părea stupid, până ce am înţeles că, prin repetiţie, informaţiile pătrund la nivel subliminal, de unde ne determină reacţiile şi comportamentul exterior. Era un fel de neuroprogramare lingvistică pozitivă pentru terapeuţii pe care îi creştea. Mi-a prins bine şi, din când în când, mai meditez asupra ei. Ba chiar consider că cei pe care i-am crescut eu ca terapeuţi sau oameni ar trebui să o înveţe pe dinafară, ca să fie acolo, în ei, în subconştientul lor, gata să-i ajute şi să-i susţină ori de câte ori au probleme.

CE ÎNSEAMNĂ SĂ FII OM?

Şi o luăm de la sfârşit către început:

– să te ridici ori de câte ori cazi şi să mergi înainte de fiecare dată când ţi-e greu. Se spune că înfrânt nu este decât cel care renunţă să mai lupte;

– să nu iubeşti prea mult sau, mai exact, să nu transformi iubirea în patimă, dar nici să-i urăşti pe cei din jurul tău;

– să fii acelaşi cu oamenii simpli şi cu cei din aşa-zisa lume bună;

– să nu te laşi dominat de puterea mulţimii şi să rămâi conştient de tine în mijlocul ei şi totuşi să te integrezi ei;

– să fii în stare ca, epuizat, să sileşti trupul tău să meargă mai departe, singurul motor fiind voinţa;

– să poţi juca totul pe o carte şi, pierzând, să o poţi lua de la capăt fără să te lamentezi pentru pierderea avută;

– să poţi visa, dar să nu-ţi faci din asta o obsesie, nici să rămâi la stadiul de vis, ci să te mobilizezi pentru îndeplinirea visului tău;

– să poţi trece peste triumf şi dezastru fără să te schimbi în interior;

– să te păstrezi la limita dintre bunătate şi răutate, dintre înţelepciune şi prostie;

– să nu te agiţi, pentru a-ţi păstra imaginea, chiar terfelită prin minciună, folosind aceleaşi mijloace cu care ţi-a fost mânjită;

– să crezi în tine privindu-te obiectiv şi ştiind exact capacităţile şi limitele tale;

– să fii capabil să judeci orice situaţie la rece, chiar dacă tu eşti cel implicat în aceasta, lucru care-ţi permite să iei deciziile optime pentru tine şi pentru cei din jur.

A fi om şi a te comporta astfel face ca toate reacţiile tale viitoare să se încadreze într-o anume conduită care te determină ulterior.

Capitolul 2

NIVELURILE LA CARE POATE FI ATACAT PSI UN OM

Dacă este să recapitulăm nivelurile la care poate fi lovit un om, este destul să enumerăm toate structurile energetice ale omului din punct de vedere energetic şi spiritual. Este simplu, în fond: fiecare structură poate fi atacată. Nu o să spun chiar totul, doar ceea ce este uzual în lupta de zi cu zi, pentru ca fiecare să ştie cât de cât de unde îi vine un atac PSI şi cum îl poate contracara. Mă interesează în primul rând terapeuţii care sunt atacaţi de vrăjitori sau de iniţiaţii pe întuneric şi care au nevoie de un bagaj de cunoştinţe minim ca să meargă mai departe pe drumul lor de vindecători. Sunt mulţi terapeuţi care nu pot ieşi „în faţă“ pentru că, deşi dotaţi cu capacităţi de clarviziune, claraudiţie sau vindecare pentru diverse afecţiuni, nu au cunoştinţele necesare să se apere de ceilalţi, care se ocupă de distrugerea creaţiei divine şi a planului divin de mântuire a omului. Cei care se ocupă de magie, fie că lucrează cu lumina, fie cu întunericul, când luptă, au nişte sisteme pe care le folosesc. Şi despre ele am de gând să scriu.

Pot fi atacate la un om:
– cele 7 câmpuri;
– chakrele normale, inferioare sau superioare;
– punctele şi meridianele de acupunctură;
– organele energetice vitale;
– sufletul;

– şarpele kundalini;
– îngerul omului respectiv!
– lumina;
– întunericul.

Dar şi sentimentele, instinctele, cunoaşterea de sine, imaginea, iubirea, conştiinţa, voinţa, memoria, gândirea, credinţa, comunicarea, sănătatea, sexul, banii...

Din punct de vedere psihologic, un om este format din:

– ceea ce crede despre el însuşi;
– ceea ce cred ceilalţi despre el;
– ceea ce este el în realitate.

Acestea pot fi influenţate prin intermediul mesajelor subliminale, în diferite moduri, ceea ce duce la:

– scăderea încrederii în sine, în oamenii dragi şi în Dumnezeu;
– pierderea puterii de muncă şi de concentrare;
– pierderea puterii de a iubi, de a te bucura, de a face, de a comunica, cu alţii sau cu Dumnezeu, de a gândi, memora, de a te ruga, odihni, de a face dragoste;
– pierderea frumuseţii, a puterii fizice, a puterii de a face bani sau de a-i ajuta pe alţii.

Cheia atacului PSI este imaginaţia, iar aceea a protecţiei PSI este tot imaginaţia.

La un moment dat, un preot, citând din sfinţii părinţi, spunea că imaginaţia este supremul păcat. Nu am fost de acord. Imaginaţia este aceea de la care a apărut universul. Dumnezeu, înainte de a-l fi creat, l-a imaginat! Scopul în care foloseşti imaginaţia este bun sau rău şi te determină ca persoană. Voinţa de a face bine te determină. Cum spunea Kant: „O voinţă bună determină o conştiinţă bună!“

Chiar pe drumul vindecării spirituale, care o precede pe aceea fizică, omul trebuie să vrea să se

vindece.

CUNOAŞTEREA DE SINE

Este piatra fundamentală în protecţia PSI personală pentru că, ştiind bine care este rolul şi locul meu în lume, nimeni nu mi-l va putea perverti.

În ceea ce priveşte zdruncinarea încrederii celorlalţi în tine, din proprie experienţă pot spune că suntem foarte vulnerabili la tot ceea ce înseamnă critică. Este destul să se descopere că un individ este cât se poate de uman, şi atunci i se contestă celelalte merite, chiar dacă acestea nu influenţau în vreun fel ceea ce făcea, profesia sau intelectul lui. Oamenii au prostul obicei de a-şi crea singuri idoli şi de a-i dărâma apoi, când descoperă că nu sunt exact cum ar fi dorit ei să fie. Din păcate, este un fenomen care m-a afectat şi pe mine, deşi am încercat să arăt tuturor că sunt cât se poate de uman şi de păcătos, la urma urmei. Încercând să aflu unde am greşit, i-am întrebat pe alţii. Răspunsul unui maestru chinez de Chi Kung mi s-a părut cel mai aproape de adevăr. El mi-a spus că eu am greşit când m-am apropiat prea mult de cursanţii mei care, aflând lucruri din viaţa mea particulară, au început să mă judece. Deşi ei şi-au luat cunoaşterea de la mine până la un moment dat, au ajuns să se considere mai buni decât mine. Este adevărat că erau ţinta unui atac PSI, care îi întorcea împotriva mea. Dar, chiar şi aşa, vina ar fi tot a mea – deşi le-am spus că, la un moment dat, cei care se ocupă de magie vor face asta, nu m-am făcut prea bine înţeles. Este adevărat că nu toţi, numai unii dintre ei.

Cum anihilez un asemenea atac? În primul rând, ştiindu-se foarte bine cum sunt, cu bunele şi relele mele, nu mi se poate induce decât, cel mult, amplificarea unui defect.

În ceea ce îi priveşte pe ceilalţi şi imaginea lor despre noi, aici rolul hotărâtor îl are Dumnezeu.

Se spune că Napoleon se plimba pe Insula Sf. Elena. Şi a spus: „Atâta timp cât a fost nevoie de mine, am fost mare!“ Am înţeles atunci ceva: că sunt multe care ţin de noi şi sunt personale, dar unele sunt doar îngăduite de Dumnezeu, şi astea sunt carisma personală şi imaginea celorlalţi despre noi. Sunt mulţi oameni de valoare care trăiesc şi mor necunoscuţi. Şi alţii care poate că nu au nici pe jumătate meritele lor, dar vor fi plini şi de bani, şi de glorie, sau cel puţin vor fi recunoscuţi ca atare. Cine determină asta? Fiecare după propria putere, dar un procent mai mare vine, evident, tot de la Doamne-Doamne!

Astfel că eu unul sunt conştient că, atâta timp cât va fi nevoie de mine, voi fi pe val. După aceea, Dumnezeu cu mila!

IMAGINEA

Distrugerea imaginii unui om se poate face prin minciună sau adevăr.

Prin minciună se dau publicităţii informaţii care nu sunt reale, dar opinia publică sau cursanţii, pacienţii, sunt convinşi de defectele omului respectiv. S-a încercat să mi se convingă pacienţii că nu pot face nimic pentru ei. Drept urmare, am făcut un program şi ajut oricum oamenii care ar trebui să ajungă la mine, doar că acela care a lansat zvonul, minciuna, preia karma lor şi, evident, boala!

La un moment dat, vine la mine un domn care lucra pe la guvern. Şi, după ce îl tratez, îmi aduce toată familia. Are o fată. Cert este că are cunoaştere spirituală, aşa că a putut realiza că nu sunt un impostor. La un moment dat, mi-a spus că a dus cărţile mele unui psihiatru-cercetător la

Spitalul 9 şi că acesta a spus: „Nu, nu citesc eu astea. Ăsta (adică eu) este nebun! Face din mâini aşa şi le păcăleşte, domnule, pe toate femeile. S-a culcat cu toate asistentele şi pacientele de pe secţie!“

Cu regret, trebuie să mărturisesc că nu este adevărat. Nu am făcut niciodată sex în spital, şi asta pentru că nu am avut niciodată vreo fantezie erotică vizavi de asta. Pot spune că am, însă, câteva regrete relativ la colege doctoriţe sau asistente.

Cu pacientele din spital? Ei, aici am o problemă. Trebuie să mărturisesc că am avut o relaţie cu o pacientă. Dar asta după ce s-a externat, pentru că era o persoană cu discernământ şi nu am să o regret niciodată. Era frumoasă, deşteaptă şi mă simţeam bine în prezenţa ei. Dar avea un defect. Era măritată. Evident că mi-am asumat păcatul respectiv. Asta în faţa Lui Dumnezeu, pentru că în faţa soţului nu am nicio remuşcare. El avea mai multe amante, şi ăsta era motivul problemelor soţiei. Nu încerc să mă disculp. Dar nu sunt nici atât de negru cum mă zugrăvesc unii, niciun sfânt cum mă văd alţii. Sunt om şi atât.

ATACAREA CREDIBILITĂŢII PRIN ADEVĂR

Cel mai bun exemplu de acest fel a fost Bill Clinton. Cum? Foarte simplu. La o analiză simplă a cazului respectiv, vedem că este vorba despre o femeie care a ţinut timp de un an şi jumătate o rochie cu sperma pe ea! De ce? Părerea mea este că totul a fost planificat cât se poate de amănunţit şi că au dezvăluit-o în momentul în care s-a considerat necesar. Ba mai mult. Cred că preşedintele american a fost şantajat să facă sau să nu facă ceva anume, iar el a refuzat, supunându-se cu orice risc oprobiului public. Ceea ce îl face de

admirat. Faptul de a fi avut tăria de a-şi asuma această greşeală şi de a nu accepta compromisuri dezvăluie că nu degeaba a fost, pentru un timp, cel mai puternic om de pe pământ! Câţi ar fi putut face asta în situaţia lui?

Soluţia este acceptarea cu orice risc a adevărului. Recunoaşterea unor defecte, a unor vicii, te face să fii mai puţin vulnerabil la asemenea atacuri.

În momentul în care am realizat asta, mă gândeam ce pot face eu. Am început să analizez ce mi se poate întâmpla din acest punct de vedere. Şi astfel m-am pus în ordine din punct de vedere legal. Să nu mă poată agăţa fiscul. Iar în ceea ce priveşte relaţia cu oamenii. Deşi niciodată nu m-am erijat într-un sfânt, guru sau lider spiritual, am început să recunosc public defectele mele. Da, îmi plac femeile, fumez şi, din când în când, beau şi câte o bere. Aşa că devine neinteresant un lucru care nu mai este un secret. Nu am fost niciodată fidel unei femei, nu am crezut că merită vreuna şi nici nu pot asta. Nu este vorba numai de karma, ci de propria mea pasiune. Cine poate să mi-o accepte, foarte bine, cine nu: la revedere! Eu sunt un mag, ceea ce înseamnă că pot face dezlegările pentru că ştiu cum. O fac cu cunoaştere, nu precum Iisus Hristos în faţa căruia se rupeau lanţurile şi se ridicau bolnavii! Eu îmi recunosc defectele, dar asta nu-mi impietează cunoaşterea. De multe ori am renunţat la plăcerile mele personale pentru pacienţii mei. Am considerat corect aşa din punct de vedere divin, nu îmi fac un titlu de onoare din asta. Aşa că am deturnat şi acest mod de lezare a imaginii mele personale.

Ideea de a nu fi vulnerabil la deteriorarea imaginii personale este să nu ai nimic de ascuns. Şi dacă ai, să le scoţi înainte de a deveni publice. Oamenii uită şi iartă – de multe ori este mai bună reclama negativă!

CÂMPURILE

Trebuie să cauţi sufletul, câmpurile organelor, în cele trei lumi de jos, a noastră şi cea de sus.

În timpul operaţiilor se taie câmpurile şi pot intra ENM sau DN de la medici sau personal. Furtul câmpurilor superioare este făcut de obicei de maeştrii care încearcă, de exemplu, să se folosească de cunoaşterea mea. Se poate, dar, fiind incorect din punct de vedere divin, anulez tot ceea ce au făcut ei prin intermediul cunoaşterii sau puterii mele.

Sunt indivizi care nu au putere pentru că nu i-a dus nici capul şi nici „bilele“ să o capete şi atunci, noaptea, când oamenii normali dorm, încălcând legile divine, fură SN-ul respectivilor şi îl folosesc pentru a determina lucrurile. Şi ce plăcere îmi face să dărâm tot ceea ce fac ei cu trudă şi fără Dumnezeu.

Câmpurile, reiau, sunt ca nişte gogoşi care ne înconjoară. Ele sunt cele care ne protejează de lumea ostilă în care trăim, de viruşi, bacterii, ciuperci, de entităţile negative. Ele sunt un dar divin. Ideea este că ele pot fi rupte, tăiate, legate, anihilate, mărite. O singură gaură în ele permite scurgerea energiei vitale şi instalarea bolii.

La un moment dat a venit la mine o fată care avea senzaţie de frig la spate. Indiferent ce făcea, nu îi trecea. Am măsurat şi avea câmpurile rupte în acel loc. A fost suficient să-i repar câmpurile şi nu a mai avut acea senzaţie.

Apropo de arme care distrug câmpurile, într-o seară scriam şi mă uitam la televizor. Nu prea mă interesa emisiunea, aşa că am început să butonez. Am dat de un talk show cu marele învins al alegerilor prezidenţiale. În timpul alegerilor, realizatorul nu dăduse pe post o întrebare pe care o pusesem: „Este sau nu mason?“ O şi semnasem cu numele meu, dar nu se vorbise despre asta. (Îmi asum răspunderea pentru ceea ce scriu.) Îi

trimisesem încă un SMS realizatorului şi-i spusesem că este un găinar. Cert este că, supărat probabil din cauza SMS-urilor mele, candidatul s-a plâns doamnei care se ocupă de protecţia lui PSI, de imagine şi logistică psihologică, iar ea a venit peste mine. Am văzut-o în astral, supărată, cu o ghioagă cât ea de mare, cu care îmi zdrobise ţeasta pentru că îndrăznisem să spun adevărul despre doi hoţi. Dincolo de daunele produse în câmpul meu energetic, am început să râd. I-am uimit pe toţi ai casei, care nu înţelegeau ce se întâmplă. Dar imaginea ei îndepărtându-se de mine cu paşi hotărâți şi cu ghioaga în spate, ca omul din Neanderthal, a fost mai comică decât filmele cu Louis de Funès!

Revenind la câmpuri şi la tăierea lor, ţin minte că pe primele fete pe care le-am făcut maestre Reiki le-am pus să-mi coasă câmpurile ca examen de măiestrie. Oricine ştie să facă simboluri, dar este important să ştii să tratezi şi tu, în acest caz, să coşi câmpuri.

Câmpurile pot fi informate negativ, cu lumină sau cu alt tip de energie. Totul este lumină până la urmă, dar există diferenţe de vibraţii, şi pe fiecare palier sunt alte entităţi spirituale.

De ce am dat în Atacul PSI câmpurile şi chakrele? Pentru că atacul pe fiecare dintre ele determină câte ceva. Ce înseamnă tăierea unui câmp? Acum să nu-şi închipuie cineva că un câmp este ca o gogoaşă solidă care este tăiată. Tăierea lui înseamnă, de fapt, interpunerea între elementele unui câmp a unei energii care face ca acesta să-şi piardă continuitatea. Noi trăim într-un mediu ostil, şi ceea ce ne protejează de Răul spiritual este Dumnezeu. Cum o face? Prin intermediul câmpurilor şi a altor componente ale structurii psihicului uman. În venirea pe pământ, indiferent de unde, din cerurile superioare sau din cele inferioare, din anticeruri, ne învelim în nişte câmpuri menite să ne protejeze de lumea în care

trăim. Un demon întrupat nu ar putea rezista luminii directe a soarelui, care l-ar arde, iar un înger ar muri de frig în lumea noastră, în care luminozitatea este infinit mai slabă decât aceea a cerurilor.

Să zicem că eu lovesc câmpul energetic al unui alt om. Vibraţia armei mele face ca să depărteze elementele constituente ale câmpului respectiv şi să lase între ele o altă energie specifică lumii astrale terestre. Creez astfel o poartă spre aceasta. Moment în care omul devine vulnerabil în faţa entităţilor negative care intră în câmpurile lui şi se produc perturbări ale matricei iniţiale – aşa apare durerea şi, ulterior, boala fizică. Unui coleg de radiestezie, medic veterinar, i s-a inflamat brusc cotul, fără nicio cauză medicală aparentă. Când i-am făcut măsurători, am descoperit că avea o tăietură pe cotul respectiv, invadată de ENM-uri (entităţi noesice malefice) care produceau durerea şi inflamaţia. Coaserea se face după ce se curăţă „rana“ de ce este negativ şi se unesc una cu alta cele două margini ale tăieturii.

Un alt mod de vindecare este homeopatia, care în funcţie de diluţii repară câmpurile energetice, iar prin plată achită păcate. Dar nu rezolvă conflictul spiritual interior, indiferent care ar fi cauza lui.

Legarea câmpurilor poate produce daune grave. La un moment dat, la mine la cabinet vine o fată frumoasă. Aş putea spune foarte frumoasă. Dar nu asta m-a impresionat cel mai mult. Ci faptul că este cântăreaţă de operă. Fusese pe la medici pentru că, la un moment dat, nu a mai putut să cânte. Medicii nu descoperiseră cauza, dar se pare că ceva exista, o rană, la nivelul corzilor vocale. Am descoperit că avea gâtul legat cu nu mai ştiu câte legături. De invidie. Era tânără, frumoasă, bună pe meseria ei şi le călca pe coadă pe cele de acolo, de la operă. Este, de fapt, a doua cântăreaţă de operă pe care o dezleg să cânte şi

amândouă avuseseră aceeaşi sursă de necaz. Locul de muncă. Acum cântă. Folosirea unor astfel de metode în concurenţă încalcă principiile divine şi se plăteşte, iar eu sunt primul care sunt dispus să împlinesc justiţia divină într-un asemenea caz!

SUFLETUL

Sufletul poate fi informat cu SN malefic, poate fi mărit, poate fi rupt, furat, refăcut.

În radiestezie se utilizează următorul algoritm de refacere a SN-ului:

> Pune Doamne în palmele mele SN curat, limpede, strălucitor, pe care l-ai pregătit pentru această fiinţă.
>
> Se implementează acest SN în toate structurile, biocâmpurile, organele şi structurile acestei fiinţe, astfel ca ea să poată face faptele bune programate de Sfânta Treime înainte de a se naşte!

PUNCTELE ŞI MERIDIANELE DE ACUPUNCTURĂ

La un moment dat, am intrat în conflict cu un specialist în acupunctură. Pe vremea aceea nu eram eu prea convins de eficacitatea tratamentelor prin ace. Cert este că, în urma loviturii lui, mi-a căzut efectiv umărul! Nu l-am mai simţit! Am încercat tratamentele simple Reiki, dar nu trecea şi conexiunea cu sursa de energie care stătea la baza atacului. Este adevărat că am luat sistemele pe rând, să văd cât de eficace erau fiecare. Nu a trecut complet cu Reiki. Atunci am apelat la o prietenă foarte bună a mea, care face masaj osteopat şi care, în timpul manevrelor de detensionare a umărului meu, cum stăteam pe jos, eu pe burtă şi ea călare peste mine, îmi sucise mâna dreaptă la spate şi îmi spunea: „Iartă-l!“ Începusem să plâng de durere şi

ţipam: „Nu-l iert! F... în neam pe mă-sa! Bă...“ Şi am continuat aşa până am spus în cele din urmă că îl iert. În acel moment m-am eliberat şi de durerea de umăr.

Acum atacurile PSI în punctele de acupunctură le rezolv mult mai uşor. Am ace de acupunctură de unică folosinţă şi să vezi ce repede mă înţep când este nevoie.

SINELE

Când vorbesc de sine, mă refer la şarpele kundalini, la partea din noi care este veşnică, care transcende viaţa şi care se reîncarnează pentru a ajunge la desăvârșire. Urcarea lui prin canalul guvernor pentru a ajunge la chakra a VII-a şi pentru a ieşi, formând floarea de lotus, este, pe scurt, scopul vieţii.

Dar sunt mulţi care ştiu asta şi mai ştiu să îl scoată afară, să-l invoce, să-l descânte, să-l cheme. Mă rog...

Atacul asupra şarpelui kundalini este condiţionat de mai multe lucruri. Primul este PD-ul. Al doilea, şi poate la fel de important, este vârsta astrală. Pământul are miliarde de ani. Sunt spirite care nu s-au născut pe pământ şi care sunt venite fie să înveţe, fie să ispăşească greşeli relativ la alte spirite. Un prieten de-al meu a venit pe planeta asta doar ca să lupte. Pe planeta lui nu mai există violenţă de mult, aşa că a venit ca să se antreneze. Nu i se îngăduie să lupte în ring sau să participe pe undeva ca militar, pentru a nu-şi crea o karmă nouă omorând vreun om, dar se poate antrena paşnic şi se poate folosi de puterea şi cunoaşterea lui interioară pentru ajutorarea spirituală a oamenilor de acolo de unde este.

De ce este importantă vârsta astrală? Păi, şi la nivel spiritual este importantă şi există dimensiuni şi putere. Este normal să fie aşa.

Mai greu legi un taur decât o găină! Este unul dintre motivele pentru care unii oameni sunt mai puţin sensibili la magie. Sunt mai greu de legat, influenţat mental sau „rănit“ PSI.

Atacul asupra sinelui are mai multe motive. Unul este chiar furtul de idei. Se întâmpla acum câţiva ani când joia, imediat după prânz, mă lua somnul. Am observat asta şi, curios, am vrut să văd ce se întâmplă. M-am aşezat frumos pe pat şi am închis ochii, aşteptând liniştit evenimentul. M-am simţit tras din corp, dar am reuşit să-mi păstrez conştienţa, aşa că m-am văzut tras în mijlocul unui cerc de oameni. Cineva dorea să acceseze astfel cunoaşterea mea. Se luau chiar notiţe. Iniţial m-am enervat şi am vrut să-i lovesc, apoi m-am gândit că, până la urmă, motivul pentru care m-am născut este tocmai acesta, de a ajuta la evoluţia oamenilor prin cunoaşterea mea. Ce importanţă avea dacă ea apărea pe pământ prin altcineva? Cine avea de pierdut? E mai mult orgoliul meu de a pune pe o foaie de hârtie ceea ce, până la urmă, nu-mi aparţine. Aşa că mi-a trecut supărarea pe doamna care conducea subconştientul grupului respectiv şi care mă trăgea din corp joia.

Un alt mod este tot tragerea în afara corpului de către preoţii ortodocşi şi legarea în altar. Se face cu ajutorul psaltirii şi este destul de puternică ca să-mi creeze oarecare probleme chiar şi la cunoaşterea mea de acum. Beleaua este că nu mă lasă Doamne-Doamne să lovesc pe preoţii şi călugării care fac asta. Singurul mod de apărare şi de ripostă la care am voie este să nu mă duc unde vor ei să mă tragă! Ei au nevoie de ceva, fie de informaţii, fie de bani, fie de altceva, şi atunci folosesc această invocare. Dar eu sunt liber să accept sau nu. Prima dată se miră că nu reuşesc, apoi descoperă că mai sunt şi oameni simpli şi păcătoşi ca mine care ştiu şi pot să se opună unei încălcări a liberului arbitru. Nu am nimic împotrivă să învăţ pe cineva, dar să se roage la

Dumnezeu să mă duc, nu să mă tragă ei. Dacă vrea Şeful, merg!

De multe ori, şarpele kundalini nu este cu noi. Poate fi legat în casa unde locuieşti, de către persoana cu care stai şi care are acest drept divin asupra ta datorită unei vini din altă viaţă. Nu afli acest lucru decât în momentul în care eşti pe terminate. Oricâtă cunoaştere ai avea, nu poţi dezlega nişte legături care au o componentă karmică.

Legăturile pe şarpele kundalini sunt unele dintre cele mai nenorocite, pentru că atacă energia vitală a omului şi, automat, este afectat organismul lui.

Am fost să văd un pacient din provincie. Se culcase cu soţia cuiva, acesta aflase şi mersese la o vrăjitoare care îl legase. A început să se îmbolnăvească, a fost prins de nişte vagabonzi, bătut şi lăsat noaptea în frig. Era iarnă. A paralizat şi a rămas aşa. Din păcate, era greu de ajutat. Şarpele lui era legat în lumea de sub pământ.

L-am întrebat cine i-o trăsese. Mi-a răspuns râzând că era frumoasă femeia respectivă!

Apropo de legături şi de alegerea menirii de a-i ajuta pe oameni să se dezlege, la un moment dat vine la mine un bărbat trimis de sora lui. Aceasta, îngrijorată de schimbarea lui după ce cunoscuse o femeie, a crezut că este legat. A venit cu poza lui şi i-am confirmat că aşa era. Peste câteva zile mă trezesc cu un telefon de la o femeie.

– Auziţi, domnule doctor, cum vă permiteţi să vă băgaţi în familia mea?

Eu, neştiind despre ce este vorba, îi spun:

– O secundă, doamnă, că nu ştiu ce s-a întâmplat.

– După ce a venit la dumneavoastră la consultaţie, soţul meu şi-a făcut bagajele şi a plecat!

– Şi ce vină am eu în asta?

– Păi, dumneavoastră i-aţi spus că este legat.

– Dacă era, atunci i-am spus. Şi apoi nu am făcut decât să-l dezleg.

– Păi e mai bine să stea aşa, liber, să se plimbe prin mânăstiri?!

No comment!

Sunt femei care invocă sinele în timpul somnului. Mai exact, tu dormi şi ele te trag în bărbatul cu care fac sex! În momentul orgasmului, odată cu energia care se destinde din bărbatul respectiv, este antrenat şi sinele celuilalt bărbat, care rămâne legat în câmpurile femeii! Drăguţ, nu?

Apoi ele trag foloasele pentru faptul că „închid gura copilului“ din bărbatul respectiv. Prin asta se descarcă energia negativă din primul şi îi scade capacitatea de a lua propriile hotărâri. Este o metodă folosită de obicei de femeile de afaceri şi de cele care vor să păstreze dragostea nealterată a bărbaţilor lor, ei trăind actul sexual ca pe unul veşnic nou.

Legarea sinelui se practică şi în artele marţiale. Înaintea unui concurs se poate face asta, şi luptătorul respectiv nici nu mai poate ridica braţele într-un meci de box, kickbox sau santa.

Un om trezit este mai greu de legat, el va fi conştient de el însuşi tot timpul şi va simţi că este tras de cineva. Soluţia de a nu mai fi astfel folosit este creşterea conştiinţei de sine şi rugăciunea. Iar pentru sportivi, un antrenor care să-i poată proteja de astfel de practici.

FURTUL SUFLETULUI

Este unul dintre cele mai frecvente atacuri care se face prin magie. Asta pentru că, prin esenţa lui, sufletul, ca scânteie divină din noi, are ca scop susţinerea energetică şi informaţională a câmpurilor individului. Odată luat sufletul, omul nu mai are capacitatea de a se reface şi i se mai taie cu ocazia asta accesul la lumină. Mulţi ştiu

despre existenţa sufletului: şamanii ruşi, vrăjitorii ţigani, evreii, radiesteziştii, călugării ortodocşi, maeştrii Reiki, psihologii care se ocupă de pregătirea PSI a serviciilor secrete. Fiecare, dintr-un motiv sau altul, se consideră îndreptăţit să acţioneze asupra SN-ului altora. Din fericire, este interzis din punct de vedere divin. Iar pedeapsa este pe măsură. Există însă cazuri în care intervin legile karmei şi sunt indivizi îndreptăţiţi să ia şi să folosească în scopuri proprii sufletul altuia, în virtutea unei datorii din altă viaţă! Sau sunt oameni care şi-au vândut sufletul în altă viaţă şi acum demonul revine după el, deşi Dumnezeu a mai dat o şansă omului respectiv.

Primul pas ar fi descoperirea locului unde se află acesta: în lumea de sus, în astralul nostru sau în lumea de dedesubt. Următorul ar fi aducerea lui înapoi şi refacerea acestuia, dacă a fost rupt.

Se poate, de asemenea, cere judecată dreaptă şi cere pedeapsă divină pentru asta, inclusiv chinurile iadului, care sunt biciuirea cu coada de pisică, frigul veşnic, focul veşnic, viermele care roade neîntrerupt.

Puterea unui individ este dată de dimensiunea sufletului său. Aceasta poate fi crescută prin creşterea numărului de entităţi de lumină obţinute prin iniţieri, lupte cu demonii sau daruri divine!

Sunt indivizi care cunosc existenţa şi importanţa sufletului şi şi-au atins limita spirituală, de aceea se cuplează cu alţi oameni care au „suflet mare“ doar pentru a le folosi puterea în sensul în care doresc ei. Există indivizi care fură în somn SN-ul altora şi se folosesc de el ca să determine anumite lucruri. Se poate însă anihila din punct de vedere divin tot ceea ce au făcut ei folosindu-se de sufletul altora.

Una dintre cele mai bune forme de protecţie a sufletului este dăruirea lui Maicii Domnului. Pur şi simplu spun:

> Maico, iartă-mă, dar eu nu sunt în stare să am grijă de sufletul meu şi de aceea te rog să ai tu grijă de el şi ţi-l dăruiesc Ţie! Amin!

O altă formă de protecţie este invocarea următoare:

> În numele Sfintei Treimi mă îmbrac în lumina alb-argintie reflectorizantă a Sfintei Treimi, pentru ca orice este malefic şi nociv pentru mine să se ducă acolo unde vrea Bunul Dumnezeu în Univers!“

O altă metodă de protecţie este ascunderea în altă dimensiune.

La un moment dat am vrut să atac PSI un om politic. Un gunoi uman. Nu mă puteam conecta la el. Era ascuns. Când am început să văd pe unde este, am descoperit că-l ascunseseră în dimensiunea imediat următoare. Deşi e negru la suflet, se ascunsese în lumină!

> Invoc lumina Duhului Sfânt, care se revarsă asupra mea precum o cascadă şi opreşte şi spală orice energie şi informaţie malefică şi nocivă mie şi o duce unde hotărăşte Bunul Dumnezeu în Univers!

CHAKRELE

Sunt mulţi centri energetici care conectează omul la univers, ceruri şi anticeruri. Multe dintre aceste chakre sunt blocate, cu voia lui Dumnezeu, pentru că nu am ajuns la nivelul la care să putem vieţui cu ele activate.

Cele mai importante, cele şapte aflate pe partea mediană a corpului, sunt cele care, până la urmă, ne determină în viaţa asta.

Din păcate, ele pot fi blocate, închise, rotite invers (deci deschise către anticeruri), deplasate de la locul lor, deformate. În toate aceste cazuri, ele nu mai funcţionează corect şi, prin urmare,

organismul nostru nu mai capătă energia şi informaţia care să ne susţină viaţa într-un mod optim.

La nivelul chakrelor se pot găsi corzi (stringuri) care sunt fie karmice, fie din viaţa asta.

Corzile karmice sunt, de obicei, legături cu persoane cu care am avut ceva de împărţit în alte vieţi. Fie iubiri, fie uri, fie doar legături sexuale. Suntem legaţi de părinţii din alte vieţi, de fraţi, de mentori, de duşmani, puterea legăturii fiind determinată de intensitatea trăirii de atunci. La nivel astral, se poate vizualiza această legătură sub forma unei aţe fine, a unora mai groase, ca o parâmă care poate ţine în loc un vapor sau precum lanţurile. Scopul nostru este rezolvarea acestora pentru ca, în final, să ajungem precum Iisus Hristos. Kirisuto, în japoneză, însemnând: „cel care a tăiat toate legăturile!“ În zilele noastre, marea majoritate a legăturilor, a relaţiilor de familie sau căsătoriilor, sunt karmice. Plata datoriilor karmice face ca relaţiile să se sfârşească şi prin asta să se rupă. Sunt cazuri în care vin la mine femei care au avut o căsătorie de peste zece ani. La un moment dat, soţul vine acasă, îşi ia lucrurile şi pleacă. Doamnele rămân perplexe, dar din păcate prea mult timp. Nu înţeleg de ce li se întâmplă asta. De cele mai multe ori, femeile se „dizolvă“ într-o căsnicie, îşi pierd identitatea. Despărţirea şi apoi singurătatea este aceea care le permite să se regăsească, să-şi pună întrebări şi să înceapă să evolueze din punct de vedere spiritual. Ceea ce nu se înţelege, nici de către biserică, nici de către reprezentanţii ei, este că prin căsătorie nu se urmăreşte un scop. Ea nu este un scop în sine, ci un mijloc. Nu este scopul vieţii noastre, ci mijlocul prin care noi, oamenii, trebuie să învăţăm colaborarea din cuplu. Este o stupizenie să spui unei femei să stea cu un bărbat indiferent ce se întâmplă. De câte ori nu am auzit la preoţi ideea: „Te aruncă afară pe uşă, tu intri pe geam!“

Căsătoria este un moment în care apar legăturile între miri, legături manifestate în astral sub formă de stringuri din viaţa asta. Relaţia dintre doi oameni poare fi la nivel raţional, sentimental, instinctual şi la nivel de Sine.

Ei se pot iubi la primele trei nivele, dar la nivelul sinelui să se urască şi să se chinuie unul pe celălalt. De multe ori, motivul pentru care privim durerile şi chinurile celui de lângă noi, pe care chipurile îl iubim la nivelul lumii acesteia, este ca să-l putem ierta pentru o faptă din trecut!

Stringurile din viaţa actuală mai pot fi produse de relaţiile sexuale, de relaţiile de familie (legăturile cu mama, de obicei), de iubiri sau uri din viaţa asta. Iniţierile mai creează alte stringuri între maestru şi discipol. Cert este că ele trebuie tăiate. Există în Shambala Reiki meditaţia prin care se taie legăturile karmice. Unele pot fi tăiate, întrucât s-au rezolvat. Altele nu, pentru că nu s-au stins datoriile. De cele mai multe ori, viaţa curge ca o apă, pe calea minimei rezistenţe. Aşa că vom fi atraşi întotdeauna de coarda cea mai puternică. După rezolvarea şi tăierea ei, viaţa ne va duce spre următoarea ca putere şi tot aşa, până la sfârşit.

La un moment dat, eram supărat că sunt indivizi care au deja cunoaştere şi pot influenţa chakrele superioare, cele de deasupra capului. Cum mă gândeam eu aşa, cam ce protecţie aş putea să fac împotriva lor, L-am întrebat pe Doamne-Doamne ce trebuie să fac. Mi s-a spus că nimic, pentru că nu pot face ei nimic fără ca să ştie El, şi că nu mi se va putea induce decât ceea ce lasă El şi care este de folos în planul divin!

Aşa că m-am lăsat în seama lui. La un moment dat, totuşi am primit cadou ceva. Simbolurile de acces la energiile lui Metatron. La el au puţini acces şi, deci, nu pot trece peste voia lui Dumnezeu exprimată prin el.

Ca să afli cum se taie o felie de pâine, te poţi uita la alţii, dar până când nu o tai tu, tot nu ştii

dacă o să-ţi tai şi un deget sau nu.

SOMNUL

Visul este ultima găselniţă de manipulare PSI. Motivul este simplu: este momentul în care conştientul nu mai funcţionează sau, mă rog, funcţionează mai puţin, şi atunci orice se petrece în somn are efect la nivel de suflet şi capătă prin asta o intensitate foarte mare.

Fapt cunoscut de actualii paranormali care, emiţând pe chakra inimii, emit o energie capabilă să influenţeze în somn pe semenii lor. Evident că nu este corect din punct de vedere divin.

Ca simplu om este destul de greu să te aperi. Singurul criteriu după care poţi descoperi dacă eşti sau nu influenţat în somn este modul cum îţi păstrezi deciziile. Se spune că noaptea este un sfetnic bun. Ei, nu mai este. Trăim alte vremuri. Eu, unul, dimineaţa trebuie să controlez şi să verific dacă sunt OK în planurile subtile, dacă nu am vreun program implementat la nivel de suflet, în subconştient. Pierd foarte mult timp făcându-mi curăţare dimineaţa. Poate va fi o soluţie să fac tratamente dimineaţa, ca să am timp liber după amiaza.

Somnul. Cel mai banal şi mai simplu lucru cu care suntem atât de obişnuiţi, încât nici măcar nu realizăm cât este de important. Am început să acordăm importanţă alimentaţiei, relaţiilor cu ceilalţi, ba chiar cu Dumnezeu, dar, în ceea ce priveşte acest act fiziologic, mai avem multe de învăţat. Puţină lume ştie că un câine poate trăi destul de mult fără mâncare sau chiar apă, dar nu fără somn. Lipsa lui sau, mai bine zis, împiedicarea câinelui să doarmă, îl omoară. Şi nu atât somnul, cât visul, acel moment în care noi ne racordăm, în astral, la energiile divine.

Plecasem destul de demult de la spital, de pe secţia de psihiatrie, când m-a sunat o asistentă care

terminase între timp psihologia şi cu care mă înţelesesem bine. Era mai deschisă la minte şi asta o făcuse să fie mai receptivă la ceea ce făceam eu, cu mult în afara a tot ceea ce înseamnă medicina clasică. Când a ajuns la mine, erau deja luni de când nu dormea decât câteva ore pe zi sau pe noapte. Restul şi-l petrecea în faţa televizorului, fumând, sau la servici când era de gardă.

Trebuie să avem în vedere că somnul ţine de chakrele superioare, de care are grijă Bunul Dumnezeu. Este adevărat că noi, prin ceea ce facem, putem să le influenţăm în bine sau rău, dar, până la urmă, cel care are decizia finală în ceea ce priveşte modul lor de funcţionare tot El este, şi asta în funcţie de elevarea spirituală a individului.

Asistenta se dusese şi consultase o doctoriţă psihiatră, care o trecuse pe medicaţie. Apoi, pentru că nu-i trecea, tot insomnii avea, a trecut-o pe medicamente şi mai tari. Până a spus ea singură stop. Şi a venit la mine. Totul s-a petrecut destul de demult. Am trimis-o la dezlegări şi să aducă un preot în casă, asta pentru că soţul ei, care lucra la brigada antitero, călcase pe coadă ţiganii, care apelaseră la vrăjitoare. Ea avea de suferit şi pentru că era mai sensibilă, dar şi datorită naturii meseriei pe care o alesese sau din cauza karmei personale.

Concluzie: insomnia poate fi datorată unui act magic care se rezolvă cel mai simplu şi, când nu ştii, prin biserică şi slujitorii ei. Vă daţi seama ce bucurie să nu te lase cineva să dormi 30 de zile!

În ceea ce mă priveşte, pot spune că iau în seamă visurile. Pentru că, din anumite puncte de vedere, adevărata viaţă spirituală, aşa cum afirmă marii maeştrii, are loc la nivelul visului. Sunt coincidenţe care au existat în visurile mele: de exemplu, dacă am visat-o pe prietena mea plecând, îndepărtându-se de mine, a urmat inevitabil o despărţire.

L-am visat pe cineva apropiat, un prieten, că treceam un râu, înotasem amândoi. În apă îşi

pierduse pantofii. Era trist.

– Vrei să mă duc să ţi-i caut? l-am întrebat.

– Nu. Dacă asta a fost voia lui Dumnezeu...

Şi peste puţin timp a divorţat.

Un vis asemănător am avut eu înainte de a divorţa.

Am observat că, dacă visez femei sumar îmbrăcate sau că fac dragoste, a doua zi mi se întâmplă ceva: fie lovesc maşina, fie mă cert cu cineva, o descărcare nervoasă.

Unul dintre visurile pe care le-am avut a fost unul în care mă aflam într-o căruţă plină cu pâine, vin şi capete de porc. Din căruţă dădeam celorlalţi, până ce am rămas doar cu capetele de porc. Problema este că, de fiecare dată când visez carne, mă îmbolnăvesc. Era perioada în care aveam mulţi pacienţi. L-am luat ca pe un vis premonitoriu şi am scăzut numărul de pacienţi pe care îi vedeam pe zi.

Ţinând cont că visul este adevărata realitate spirituală, în mânăstire se reduce drastic somnul. Călugării cu adevărat buni dorm câteva ore pe noapte, mai exact între 4 şi 7, apoi se mai culcă pe la prânz câteva ore. Lipsa de somn obligă creierul să treacă în alfa. Coroborată această stare cu rugăciunea, omul rămâne cantonat la limita dintre cele două lumi, cea materială şi cea spirituală. Intrarea în această zonă permite vizualizările, deschiderea mai rapidă a ochilor sufletului şi o deschidere mai bună către lumea spirituală.

Plus că privarea de somn face să se trezească şarpele kundalini, să se epuizeze celelalte energii, iar sinele nostru să devină manifest. Seamănă puţin cu antrenarea trupelor de elită. Post, mătănii, privare de somn, instrucţie, totul este, până la urmă, un antrenament PSI specific.

În somn pleacă îngerul păzitor al omului. În trup rămâne sinele omului şi, ţine de trezia lui şi de elevarea lui spirituală, acesta poate rămâne acolo sau se poate perinda prin lumea astrală, prin ceruri sau anticeruri. De aceea apare o vulnerabilitate în

somn, o lipsă de protecţie. Asta însă nu se întâmplă fără ştirea lui Dumnezeu. Şi ceea ce se întâmplă are un rost în elevarea noastră spirituală.

De aceea, în sistemul Karuna Reiki apare protecţia personală, cu arhangheli puşi în colţurile şi centrul camerei pe timpul nopţii. Şi de aici diverse posibilităţi de protecţie a trupului şi câmpurilor în timpul nopţii.

Visul mai poate reprezenta o eliberare a energiilor interioare din subconştient şi interpretarea lui, aşa cum magistral a făcut-o Freud. Poate că nu sunt de acord cu tot ce a spus el. Dar ca pionier în domeniu, a deschis poarta spre subconştientul profund.

Somnambulismul are mai multe cauze: fie o posesie (nu toate spiritele care posedă trupul altui spirit sunt demoni, există spirite mai puţin evoluate care rămân ancorate între lumi şi tind să se manifeste în lumea materială şi iau orice trup pot), fie o legătură prea puternică între sine şi trup ca maşină biochimică, iar acţiunile sinelui din timpul somnului, necontrolate de îngerul păzitor, fac să se manifeste în lumea materială. Cea mai bună soluţie sunt slujbele ortodoxe de dezlegare.

INFORMAREA LUCRURILOR

Ce înseamnă asta? Fiecare lucru este energie de un anume fel. Cu lumină se poate introduce în esenţa lui o informaţie fie spre bine (sfinţirea de către preot a mâncării, a hainelor sau a altor lucruri precum casa, maşina etc.), fie în rău. Răul nu este decât binele inversat!

MANIPULAREA EMOŢIONALĂ

Vorbind despre aceasta, mă gândesc şi la mine.

La un moment dat am fost acuzat că folosesc cunoaşterea pentru a face femeile să se îndrăgostească de mine. Cum încerc să verific orice lucru care mi se reproşează, am început să caut. Este adevărat că nu am nici o sută de ani, nici nu sunt ciung sau olog dar, chiar şi aşa, numărul femeilor care mă plac mai mult decât o simplă amiciţie li se părea unora prea mare. Am ajuns însă la anumite concluzii pe care nu mă tem să le fac publice. Şi anume, că este adevărat că am făcut asta în procent de puţin peste 50%. Dar nu în totalitate conştient. Practicam ceea ce se numeşte manipularea pozitivă, care apare şi în psihanaliză sau psihoterapie şi care permite vindecarea unui individ pe baza legăturii afective dintre terapeut şi pacient. Am făcut bine sau rău? Cert este că persoanele respective s-au schimbat. Problema este că nu poţi acorda afecţiunea ta tuturor pacientelor pe care le ai. Şi atunci apare durerea lor – trebuie să precizez că în ORICE relaţie terapeut-pacient apare la un moment dat ruptura, când pacientul este pregătit să se descurce singur. Şi asta se face tot prin durere, prin supărarea lui asupra terapeutului. Motivul principal al îndrăgostirii unui pacient de terapeutul lui este faptul că, prin ajutorul primit, prin curăţarea sufletului său de ceea ce a adunat în ani, apare un sentiment imens de recunoştinţă care, fiind de intensitate foarte mare, creează senzaţia îndrăgostirii. Poate că trebuia să explic mai mult acest mecanism, pentru ca fiecare dintre doamnele care au venit la mine să înţeleagă.

Concluzia este că, într-adevăr, iubirea poate fi indusă PSI.

La fel şi ura. Una dintre maestrele pe care le-am făcut a venit la mine la început doar ca să se spovedească. Îi dăduse prietenului ei menstruaţie în mâncare spunând: „Aşa cum eu nu pot trăi fără sângele meu, aşa să nu poţi trăi tu fără mine!“ O făcuse pentru că el nu credea în magie, şi l-a legat.

Dar ca lumea. Ce mi-a plăcut la ea este că s-a căit, a plătit şi a început să urce. Asta da formă de manipulare emoţională, chiar dacă apare substratul material pentru inducerea unui gând, unei stări, altui individ!

Unul dintre motivele pentru care suferă oamenii când se despart este pentru că ei înşişi proiectează dorinţele lor într-un viitor pe care îl văd în comun cu persoana pe care o iubesc. Adicătelea, mai exact, io mă îndrăgostesc de o femeie şi încep să visez cum o să avem copii, casă, maşină, cum ne ducem în excursii împreună. Asta se face şi pe fondul discuţiilor pe care le avem noi doi. Ne mai şi imaginăm cum o să fie şi aproape vedem asta. Dar viaţa, Dumnezeu, hotărăşte altfel şi se întâmplă ceva. Unul pleacă poate pentru că îşi vede viitorul alături de altcineva, iar celălalt rămâne singur cu visurile pe care şi le-a făcut. Şi deodată viitorul i se pare închis. Nu mai vede nimic, pentru că nu poate, şi viaţa i se pare un drum închis. El are nevoie de timp pentru a îşi reconstrui viitorul în alt sens. Începe o şcoală, un curs de dansuri. Trebuie să facă ceva nou pentru a reveni pe linia de plutire. Ştiind asta, am cunoscut o fată care inducea un viitor comun pentru ea şi bărbatul pe care îl dorea. Afla ce îşi doreşte acesta, şi apoi imagina acest viitor ca pe un film şi i-l inducea bărbatului. Frumos, nu?

Ştia că viitorul este previzibil şi schimbabil şi alegea ceea ce îi convenea ei din ceea ce avea să se întâmple!

Eu, unul, am o soţie cu care mă înţeleg foarte bine. Poate faptul că m-a înţeles şi m-a acceptat aşa cum sunt, cu bunele şi cu relele mele, a făcut să ţin la ea mai mult. Din când în când îmi apăreau furii inexplicabile, care încercau să dărâme ceea ce construiam noi. Am măsurat şi am descoperit că cineva din trecutul meu nu-mi dădea pace şi avea o coardă în sufletul meu, care nu-mi permitea să îmi trăiesc viaţa. Aveam corzi şi din partea prietenei

mele care a murit, şi din partea altei prietene care trăieşte, dar fără mine.

Deci şi ura poate fi indusă la nivel de SN.

Şi la fel indiferenţa, patima sexuală, gelozia, egoismul. Cu o singură condiţie – să găsească o mică breşă între cei doi.

Manipularea emoţională nu se referă doar la cupluri, ci se aplică în orice domeniu. Cam ce s-ar face o armată dacă ar fi deodată cuprinsă de frică? Sau un boxer profesionist? Cine ştie că emoţiile nu există în realitate, ci că sunt doar energii care pot fi preluate şi transmise mai departe, se poate „juca la infinit“ cu ele.

La un moment dat, nu ştiu dacă am mai povestit despre asta, am fost chemat la o editură ca să o cunosc pe patroana ei. Pe când vorbeam de una şi de alta, a început să-mi spună o poveste despre cum au apărut îngerii şi demonii. Cum că în soare erau doi fraţi care nu cunoşteau iertarea, şi atunci unul s-a sacrificat şi a hotărât să devină demon pentru ca celălalt, să poată afla ce este mila! Vax albina! Evident că m-am supărat pentru că încerca să-mi inducă iubirea faţă de rău. Cu timpul, am ajuns la concluzia că, pe undeva, avea dreptate: răul trebuie iubit, ajutat şi îndrumat, doar că forma de manipulare pe care o încercase cu mine nu era în spiritul adevărului. Şi apoi, cel care emisese pentru întâia oară ideea iertării şi iubirii duşmanului lui Dumnezeu, a fost părintele Galeriu!

FURTUL ÎNGERULUI ŞI AL LUMINII

Pare neverosimil că până şi binele din om poate fi legat sau împiedicat să-şi îndeplinească menirea. Trist, dar adevărat.

În esenţă, este simplă explicaţia şi nu voi da zeci de exemple de oameni care au trecut prin asta.

Prin naştere, omul are un înger păzitor, numai rar şi în cazul în care are o misiune specială de îndeplinit pe pământ primeşte de la bun început mai mulţi. În timp, prin greşelile pe care le face, indiferent câţi are, ei se îndepărtează. Nu prea sunt curioşi să fie de faţă la prostiile noastre şi în niciun caz nu le place să ne privească făcând sex! Odată cu îndepărtarea lor, devenim vulnerabili în faţa răului. Cam ce înseamnă doi sau zece îngeri pe lângă o legiune de demoni? Şi iată că un vrăjitor care poate trimite una singură, te poate face din om neom. Şi ăsta este unul mic. Cel mai bun pe care l-am întâlnit era o femeie, evreică, şi care ducea după ea cinci sute de legiuni de demoni! Şi să te mai miri cum de le merg bine afacerile!

Aşa că posibilitatea de a lua prizonier un înger devine o bagatelă. Bineînţeles că, din punct de vedere energetic, privit prin prisma lumii a doua, cea energetică, lumina nu este propriu-zis legată, ci se taie legătura cu ea. Astfel, un om poate fi astupat într-o grămadă de întuneric, poate fi izolat în cilindri, sfere au alte spaţii pline de întuneric şi atunci omul respectiv nu mai are acces la lumina care izvorăşte din Duhul Sfânt şi care ne ţine în viaţă.

De asemenea, există oameni care au vibraţia, lumina interioară, mai mare decât a îngerilor păzitori şi atunci îi pot lega. Preoţii sau episcopii, chiar dacă nu au o lumină bună, o pot face folosind Tainele Bisericii, precum mirul sfinţit o dată la cinci ani.

De multe ori, îngerul nu face faţă vieţii omului respectiv şi atunci el poate fi schimbat de Dumnezeu la rugămintea celor care au căpătat acest dar, simpli oameni sau preoţi. Există o rugăciune frumoasă care poate determina aceasta:

> Doamne, Dumnezeul Lui Israel, Cel Preaînalt şi Preaputernic, Cel care dai viaţă tuturor, Cel care chemi de la întuneric la lumină, de la rătăcire la adevăr şi de la moarte la viaţă, Stăpâne, dă viaţă

şi binecuvântează pe acesta (numele). Înnoieşte-l cu Duhul Tău cel Sfânt, plăsmuieşte-l încă odată cu mâna ta cea ascunsă şi dă-i încă o dată viaţă cu viaţa Ta, ca să mănânce pâinea vieţii Tale şi să bea potirul binecuvântării Tale, să intre şi în odihna Ta, pe care ai pregătit-o numai celor aleşi. Amin.

Rugăciunea am găsit-o întâmplător în Biblia ortodoxă şi era a unui bărbat pentru o femeie care se supărase pe el şi, ne mai putând să se împace cu ea, s-a rugat la Dumnezeu să intervină. Lucrurile, în urma acestui fapt, s-au îndreptat şi cei doi îndrăgostiţi s-au împăcat, iar cea care o luase pe cărări greşite s-a întors la credinţă prin intervenţie divină, la rugămintea celui care o iubea. Este o rugăciune bună de împăcare, dacă ai epuizat toate mijloacele de a te mai apropia de cel sau de cea iubită.

Un singur lucru nu poate face această rugăciune – să oprească despărţirile karmice. Le întârzie, dar nu le schimbă.

Mai există o acţiune, dar se poate numi impropriu furt de îngeri, întrucât se bazează pe ierarhia cerească şi, implicit, pe cea pământească, care este similară ei. În general, ierarhia bisericii o respectă şi este în concordanţă cu aceea cerească şi este descrisă de Dionisie Pseudo-areopagitul, parcă. Doar că preasfinţii noştri episcopi, pierzându-şi harul, acesta a fost luat de oameni simpli şi, la ora actuală, există unii, fie că sunt radiestezişti, fie că sunt maeştri Reiki, şamani sau maeştri Chi Kung, care le-au luat locul şi pot să poruncească îngerilor şi chiar arhanghelilor. Ei au dreptul, prin trăirea lor, să poruncească îngerilor păzitori ai unui om să vină, să-i spună una alta şi chiar să-i folosească. Este dreptul celui care are cunoaştere, curăţie spirituală şi putere mai mare! Asta dacă ceilalți oameni cărora li se face asta nu ştiu.

Legarea îngerilor începe chiar din biserică, cu acordul sau ignoranţa preoţilor care permit ritualuri precum legarea de noduri în timpul citirii celor 12 evanghelii!

– Ce legi? am întrebat la un moment dat o femeie care tocmai făcuse un asemenea ritual.

– Nu ştiu! a fost răspunsul. Mi s-a spus să fac nodurile şi să le desfac când am nevoie de ceva sau am o problemă.

– Este un ritual vrăjitoresc de legare a îngerilor lui Dumnezeu! am spus.

El stă legat şi, drept recompensă că i se dă drumul, îţi face voia. Nu are nimic creştin în ea! Nu îl văd nici pe Iisus Hristos, nici pe Maica făcând noduri în timpul slujbei. Şi asta sub privirile îngăduitoare ale preoţilor!

Mă tot întreb de ce nu se raportează oamenii la Dumnezeu în ceea ce fac! Le-ar fi mai uşor şi nu ar mai greşi atât!

Un alt mod este condiţionarea îngerilor ca să nu te asculte. De obicei, o face cineva cu cunoaştere şi care, într-un fel sau în altul, are acces la lumină.

Mi s-a întâmplat de mai multe ori să nu îmi pot folosi îngerii. Stăteau în astral ca nişte statui de lumină, fără să se mişte. Dacă nu ar fi fost Mihai, un heruvim sau Sfântul Arsenie Boca, peste care nu pot trece măriile lor preoţii şi episcopii sau femeile care îi ajută în nenorocirile lor, mi-ar fi fost greu să înţeleg. Nu voi spune cum se face, dar voi spune cum se desfac. Se dă lumină propriilor îngeri care au fost furaţi, fie prin mirungere, fie prin împărtăşanie. Se deschide sursa de lumină pe ei şi se anihilează programele care le-au fost implementate.

Harul unui om este dat de Dumnezeu. Darul de a scrie, de a cânta, se datorează unor îngeri pe care Dumnezeu îi dă oamenilor pentru a-i ajuta în menirea lor de pe pământ.

Din păcate, sunt unii care nu au somn noaptea şi, având cunoaştere spirituală, invocă îngerii altora. Mă deranja că pe acela care mă ajută pe mine la scris mi-l lua o cucoană. Şi mă trezeam gol. Poţi avea în tine multe, dar, fără înger, forma în care iese ceea ce scrii nu este la fel de frumoasă. Eram supărat, până am realizat că ea nu putea face nimic cu îngerul meu. Putea afla multe, scria multe, dar din punct de vedere divin nu avea dreptul şi de aceea degeaba scria, nu avea „condeiul“ care este dat de Dumnezeu. Plus că poţi scrie, dar este important şi cum eşti receptat de cei care citesc, lucru îngăduit tot de Dumnezeu! M-am liniştit. Ceea ce scriu este din experienţa mea proprie. Aşa că, din fericire, nimeni nu-mi poate lua asta. Bună, rea, în curăţenie şi în păcat este viaţa mea şi meritul sau nemeritul meu.

FURTUL ÎNTUNERICULUI

La prima vedere, furtul întunericului este un lucru bun, dar nu întotdeauna. Nu ştiu dacă aţi urmărit, de exemplu, filmul Rocky, cu Silvester Stallone. La un moment dat, antrenorul îi spune că nu mai are privirea de fiară a unui boxer profesionist. Trebuie să fac o precizare: prin antrenament se produce o supraîncărcare cu energie negativă. Mai exact, cu demoni. Problema este că nu oricine poate face asta, datorită unui lucru elementar: fiecare are o limită de stăpânire a răului în el, determinată de multe caracteristici personale ce ţin de viaţa asta sau de altele. Prima şi cea mai importantă este Dumnezeu. Un antrenor al meu de box, un om deosebit, pe care niciodată nu l-am auzit vorbind urât sau de rău pe cineva, supărat pe cei pe care îi antrena, le-a spus: „Dacă v-a făcut Dumnezeu boxeri, fiţi mă ca lumea şi serioşi!“

Stăteam şi mă gândeam la ceea ce spusese şi nu înţelegeam. De ce să vrea Dumnezeu să pună

pe nişte oameni să-şi dea pumni în cap. Mi se părea un nonsens.

La un alt campionat, de data asta de karate, un alt mare antrenor, care se specializase în a pregăti practicanţi de Shotokan pentru kumite (luptă), a spus când a fost întrebat ce face: „Am adus copiii ăştia să-şi mai consume energiile!“

Coroborând cele două declaraţii, am început să caut de ce îngăduie Dumnezeu toate acestea. Nu El vrea asta, ci noi ne lăsăm duşi de karma noastră, de energiile noastre, în locurile cu care rezonăm. Exact ca în cazul unei femei care vine la mine după ce a fost la nu-ştiu-câte vrăjitoare şi care mă întreba de ce nu a mers ea la preoţi. Pentru că altădată fusese vrăjitoare şi asta o atrăgea!

Revenind la tot ceea ce înseamnă sport de contact. E clar că trebuie să fii făcut pentru aşa ceva. Dacă interiorul tău nu are nimic de luptător, nu poţi lupta, nu? Dar sentimentul care stă la baza oricărui conflict, ceea ce determină dorinţa de luptă, este URA!

Am constatat că orice luptător, pe măsură ce se bate, pierde din această ură şi privirea i se schimbă în caldă şi liniştită. Am fost supărat că soarta nu mi-a îngăduit să lupt în ring, pe tatami, şi că am fost mereu un observator a tot ceea ce se întâmplă în jurul lor. Am realizat mai târziu de ce. Sunt un reporter sau asta este menirea mea, să studiez un lucru, să îl analizez şi să trag concluzii. Cât de pertinente sunt cercetările mele, va decide trecerea timpului şi practica.

În orice caz, am început să măsor cât Chi greu sau energie Ka poate stoca un luptător. Şi aşa am ajuns la rezultate interesante. Tyson este unul dintre cei mai mari din acest punct de vedere, dar mai sunt şi alţii, precum sensei Hitoshi Kasuya. Şi la ei este vorba de legiuni întregi de demoni.

Este importantă această dimensiune a spiritului uman, pentru că în cazul unei lupte se va impune, în timp, cel mai bine antrenat, cel care are

mai multă energie Ka. Evident că la asta se adaugă tehnica, forţa, viteza de reacţie şi, nu în ultimul rând, Dumnezeu.

Astfel, Dumnezeu a creat un sistem, cel competiţional, pentru ca aceia care mai au probleme de neiubire, mai exact ură, din alte vieţi să şi-l poată manifesta într-un cadru legal divin, dar şi uman.

Ba, conform legilor divine, va veni momentul în care va fi interzis să mai ieşi cu entităţile negative de luptă după tine pe stradă, şi asta pentru că propriul tău câmp îi afectează pe ceilalţi.

Făceam, ca de obicei, experienţe şi mă duceam încărcat negativ în unele locuri pentru a vedea ce se întâmplă în jurul meu. Am ajuns, datorită artelor marţiale, la un nivel destul de bun în a duce cu mine demoni fără să manifest acest rău sau să-mi afecteze gândirea. Apropo, pentru cei care mă mai judecă: să măsoare asta şi, când vor ajunge să poată face la fel, să vorbească.

Inevitabil, când ţin demoni în mine, în jurul meu se întâmplă ceva rău. Fie oamenii încep să se certe degeaba, fie îi apucă durerea de cap, fie au loc accidente dintre cele mai ciudate. Cert este că pot spune sigur că nimeni nu rămâne neatins de prezenţa răului care se află în cineva. Plus că, a ţine în tine răul face ca trupul, şi aşa deteriorat de defectele transmise genetic, să se distrugă mai repede. Este adevărat că a învinge răul din tine în fiecare clipă a vieţii tale te face cu adevărat deosebit la nivel astral, dar este cea mai grea formă de evoluţie. Cea a maeştrilor de arte marţiale, a călugărilor shaolin, a yoghinilor.

Dacă cei care se ocupă de arte marţiale ar urmări emisiunile despre călugării shaolin, ar observa că ei nu ţin energia Ka în ei şi că o iau din pământ la începutul unui exerciţiu, tao lu sau demonstraţii şi o bagă la loc la sfârşit! Plus că nu mănâncă deloc carne şi lumina lor interioară le permite să jongleze cu Ka-ul!

Puterea interioară a unui sportiv vine din această energie Ka. Antrenamentul face ca să se deschidă, mai mult decât la ceilalţi oameni, chakra I şi a II-a, iar asta îi conectează la energiile telurice.

Din păcate, se face acest furt al întunericului şi se proiectează pe luptătorii ceilalţi. Ei nici măcar nu ştiu ce se întâmplă. S-a ajuns astfel să nu se mai poarte lupta în ring, unde să învingă cel mai bun sau cel care s-a antrenat cel mai mult şi care a renunţat la multe pentru a-şi face propria menire, ci în culise, de către paranormali care ştiu bine ceea ce fac!

Este corect? Dumnezeu ştie. Dar mie unul nu cred că mi-ar plăcea să mă trezesc că, după ce m-am antrenat ani de zile, mă duc în ring şi rămân ca un miel la tăiere, pentru că în spatele adversarului meu este unul care are cunoaştere şi mă lasă în fundul gol!

Plus că dimensiunea întunericului din tine îţi dă capacitatea de a răzbi în viaţă, dorinţa de a trăi. Dacă am fi numai lumină, ne-am dori să ne ridicăm la cer. Cei care au blocaje pe primele chakre sunt aerieni, neancoraţi în lumea materială. Nici binele nu-l poţi face dacă nu ai măcar o ancoră aici! Îţi lipseşte precizia şi capacitatea de a fi concis în ceea ce faci.

Nu am să vorbesc despre cum se face. Iar în ceea ce priveşte apărarea, asta este de domeniul maeştrilor, aşa că nu ar folosi publicului larg deconspirarea metodelor.

Capitolul 3

TIPURILE DE ENERGIE FOLOSITE ÎN ATACUL PSI

Energia Ka sau întunericul, cu tipurile ei de vibraţii, mai exact energii din cerurile inferioare celui în care trăim noi. „Şi atunci a despărţit Dumnezeu Lumina de Întuneric!“ Spuneam că este un alt tip de energie şi că nu este lipsa luminii. Întunericul este o altă formă de manifestare a lui Dumnezeu. Pentru că se spune că Dumnezeu este pretutindeni, aşadar inclusiv în iad, şi atunci şi Întunericul este tot din şi în Dumnezeu. Iadul nu este echivalent cu Întunericul. Iadul se află în Întuneric, dar la fel şi Universul material.

Aşa că trebuie să fac o precizare asupra iniţierilor pe întuneric, cum sunt de exemplu iniţierile din artele marţiale sau din diverse rituri, unele chiar masonice. Până la urmă, nu este importantă iniţierea pe care o face cineva, pe lumină sau pe întuneric. Pentru că degeaba eşti preot ortodox sau episcop, maestru Reiki sau radiestezist, şi legi, şi tai, şi foloseşti cunoaşterea şi lumina pentru a lovi cu ea şi ca să-ţi faci casa mai mare şi să-ţi umpli buzunarele fără să-ţi pese de cel de lângă tine. Îi prefer pe cei iniţiaţi pe întuneric, dar care folosesc cunoaşterea ca să-şi ajute şi să-şi înveţe semenii. Pentru că cel mai important este ce faci, cum faci şi de ce faci, cu ceea ce ai, pentru tine, semenii tăi şi Dumnezeu.

Lumina sau energia Chi, tipuri de energie superioare dimensiunii în care trăim noi. Tot aud oameni mai naivi vorbind despre noua energie. Nu

există o nouă energie – energii de vibraţii superioare, lumină din ceruri de mai sus de până acum, da. Dar nu alte energii. Energia, lumina este una şi ea izvorăşte de la Duhul Sfânt. Cu cât se depărtează de Dumnezeu, intensitatea ei scade, dar toate fiinţele, spirituale sau fizice, există în ea, prin ea şi datorită ei. Energiile celelalte pe care le cunoaştem sunt din ea şi sunt precum culorile curcubeului care formează o singură culoare, albă, din care ele însele provin.

Este adevărat că la ora actuală trebuie să tindem să ajungem la o lumină interioară LI sau DH de 56%, care va fi considerat pragul normal, şi că toţi cei aflaţi sub această limită vor avea probleme de tipul celor karmice. Deci, plăţi prin boală, accidente, suferinţe sufleteşti, pierderi băneşti. Îmi fac datoria să spun!

La un moment dat mi s-a propus să fac o emisiune la televiziune având ca subiecte titlurile capitolelor din *Atacul PSI*. Mi se punea însă condiţia să nu spun că folosesc LUMINA în terapie! Ci să vorbesc despre bioenergie, despre magnetism animal, orice, dar nu lumină. Ea este în patrimoniul bisericii ortodoxe. Numai biserica, prin Împărtăşanie şi, eventual, de Paşte are acces la ea! (Era o ironie.) FALS! Îmi pare rău, dar mi-e mult prea drag adevărul ca să mint. Sunt energii care sunt superioare ca vibraţie Împărtăşaniei unor preoţi, şi asta pentru simplu motiv că fiecare preot nu poate primi decât energia de vibraţie specifică lui. Nu pot mai mult pentru că i-ar arde!

Biserica a încercat să acopere mizeriile slujitorilor ei prin multe zicale. Una era de exemplu că: şi prin fier, şi prin aur trece curentul electric. Referindu-se la faptul că, indiferent de păcatele preotului, lumina Sfântului Duh coboară prin el. Este adevărat. Dar nu în totalitate. Împărtăşania are valori diferite de la preot la preot, de la episcop la episcop, şi asta funcţie de nivelul la care a ajuns el. Lumina interioară se modifică în

funcţie de ceea ce facem, şi asta este valabil şi la feţele bisericeşti. Aşa că,, nu m-aş împărtăşi de la oricine.

La un moment dat, au venit la mine doi dintre cursanţii mei. Se duseseră să se împărtășească şi le fusese rău. Cercetând de ce, am descoperit că lumina interioară a preotului era mai mică decât a lor! În loc să-i ajute, le făcuse mai mult rău. Am vrut să mă duc la el, să-i spun să se lase de astea că face mai mult rău decât bine. Dar Doamne-Doamne mi-a spus să îl ajut. Mie, de cele mai multe ori, mi-e mai uşor să dau cu ranga decât să ajut, dar ţinând cont că Şefu' nu prea greşeşte, am făcut-o. Şi descopăr că este el însuşi victima unui atac şi că cineva încerca să-l folosească în orb. Nu avea nicio vină. Ce altceva pot să le spun celor care slujesc Lumina, decât să cureţe şi ei la rândul lor pe preoţii care slujesc Sfintele Taine şi îşi fac treaba, pentru că şi ei au ispite mari.

Spiritele pământului: pământ, apă, aer, foc, lemn, metal, eter, gheaţă, plasmă, energii care stau la baza alcătuirii lumii pământene.

Energii care alcătuiesc viul: toate tipurile de energie care stau la baza alcătuirii structurilor omului, sufletul de om sau de animal, şarpele kundalini, câmpuri de la oameni şi animale care au murit sau au fost sacrificate şi pot fi informate, iar prin rezonanţă se integrează structurii unui ins oarecare.

SPIRITELE

Spiritele folosite în atacul PSI:

– îngerii;

– demonii;

Entităţile create de demoni, ENM, ENBF, ECM, se anihilează şi ENB se trimit la Dumnezeu şi SN-ul lor.

Îngerii

Am mai spus despre folosirea lor pentru manipulare, am scris despre folosirea arhanghelilor ca să mă împiedice să scriu, fiind puşi de strajă pe calculatorul meu. Îngerii au arme, pot tăia câmpurile, pot trimite raze de lumină (precum Rafail şi Metatron) sau crea forme de protecţie personală.

Demonii

Folosirea demonilor în magie este frecventă, pentru că ei pot induce orice, de la idei, instincte, sentimente, care duc, evident, de la vicii la dorinţa de suicid.

Demonii au, ei înşişi, nişte legi după care acţionează, care le sunt îngăduite de Dumnezeu. Din păcate, omul, care este dotat cu voinţă proprie, poate trece peste aceste legi şi face mult mai rău decât demonul însuşi.

O doamnă, nu mai are importanţă numele ei, s-a gândit să-mi saboteze terapia. Era destul de greu, pentru că aveam deja program ca oricine împiedică oamenii să ajungă la mine ca să se vindece, să preia el şi familia lui karma acelui om! Dur, nu? Cert este că, ştiind unde fac măsurătorile, care este locul pe care stau, mi-a trimis într-o bună zi demoni pe acel fotoliu. Măsurătorile mergeau anapoda, ideile îmi erau cam şugubeţe, şi atunci am vrut să văd ce se întâmplă. Şi am găsit. De atunci am grijă unde mă aşez şi ce este pe acel loc, curăţ energetic, pentru că o banală amprentă energetică neintenţionată, lăsată de cineva încărcat negativ, te poate influenţa.

Cum se poate scăpa de demoni?

Rugăciunea şi postul sunt îndemnul cristic. În general, citirea Psalmilor face ca demonii să plece. Pot da exemplul clasic al lui David şi al lui Saul. Ultimul avea crize de nervi în care ajungea să

omoare degeaba pe cine era lângă el şi se liniştea numai la ascultarea Psalmilor cântaţi la harpă de David. Era o formă de exorcizare.

Mătăniile sunt un alt mod de exorcizare. Demonul nu îşi poate pleca capul, cu atât mai puţin să îngenuncheze în faţa lui Dumnezeu.

Şi mai drăguţ este că aceeaşi doamnă îmi trimitea un demon specializat pe sex, ca să fac dragoste cu indiferent cine! Mai târziu, când am început să mai văd câte ceva, îl găseam acasă, în mijlocul patului. Simpla aşezare pe pat era suficientă ca să-l preiei. Aşa că, dacă îl simţeam, încercam să aflu ce anume fusese pus să facă de doamna mea. Nu se supăra să-mi spună, pentru că îl ţinea legat de marginea de la pat cât timp poza toată ziua în sfântă. Şi îl folosea doar noaptea, introducându-l în bărbaţii pe care îi aducea acasă. Iar el, pentru că îl chinuia, îi făcea damblalele! Aşa că, era departe de a o iubi. Nici pe mine nu mă adoră demonii, dar ştiu un lucru: că sunt drept şi nu am isteriile unei femei care, când se enervează, sparge vaze ca să se descarce! Şi nu-i chinui. Ştiţi că, din punct de vedere psihologic, cineva care chinuie pe altcineva, indiferent că este vorba de demon, are şi el o păsărică pe creier? Iisus nu a chinuit demonii, i-a trimis în porci fără să le facă nimic. El este model de echilibru din punct de vedere psihologic. Aşa că, pe aceia care mai întrezăresc în ei dorinţa de a chinui, indiferent că este vorba de femei, de animale, de demoni, îi sfătuiesc să se caute.

Nu mă deranja prezenţa lui, ci faptul că era programat să mă facă să ejaculez. Nu neapărat precoce, dar să o fac, iar dacă o făceam de mai multe ori într-o noapte, era perfect. Având cunoştinţe de yoga şi practicând continenţa, ea ştia că, prin orgasm, se pierde energie, se spoliază organismul şi de minerale, vitamine, aminoacizi esenţiali şi altele şi spera ca prin asta să-mi pierd puterea psihică. Surpriză! Poţi să nu implici

anumite energii în actul sexual şi, prin urmare, să nu le pierzi. Supărătoare este lipsa de imaginaţie. Vezi că nu „îţi intră o ghiduşie“ şi perseverezi să o foloseşti?! E dovadă de lipsă de materie cenuşie!

Demonii se pot folosi pentru orice: manipularea unui om, distrugerea unui aparat, încurcarea unei situaţii. Spiritele care pot fi opuse lui sunt arhanghelii, indiferent că este vorba de protecţia împotriva lor sau de îndepărtarea lor.

De asemenea, sunt vibraţii la care ei nu pot rezista. Ceva de genul ţânţarilor care mor la aparatele care emit pe ultrascurte. Folosirea aparatelor care emit pe asemenea frecvenţă, muzică de acest gen, clopotele tibetane pot alunga demonii. Ele, datorită vibraţiei mari, pot curăţa locurile unde se aud.

Ca şi îngerii, pot fi folosiţi în distrugerea aparatelor electrice, de la calculator la maşini sau alte vehicule. Numărul lor este important, dar şi modul în care sunt folosiţi.

Un exemplu de folosire a demonilor. În timpul alegerilor, una dintre susţinătoarele marelui partid îmi trimitea acasă un demon, demonul curviei (Melfion se cheamă în ortodoxie), pe care doamna psiholog îl ţinea legat de pat şi îl folosea introducându-l în bărbaţii cu care făcea dragoste.

Stilul ei era simpatic. Ca bărbat, te ţinea de vorbă până ce se făcea târziu de te lua somnul, apoi, pentru că o parte a psihicului tău se ducea în legea lui la somn, introducea în trupul tău demonul respectiv, pe care ea îl satisfăcea din toate punctele de vedere. Apoi îl lega la loc de pat, folosindu-l mai departe în scopurile ei, care de cele mai multe ori aveau conotaţie sexuală. Era un fel de manipulare PSI, pentru că prin Melfion ea făcea ca bărbaţii să o dorească nu mult, ci foarte mult. Pentru că tu, ca simplu om, nu puteai rezista unui demon care este de sute sau mii de ori mai puternic decât tine, el fiind format din mii de entităţi.

Un alt mod prin care încerca să mă denigreze era folosirea demonilor pe care îi trimitea pe fotoliul meu de consultaţie!

A fost o chestie destul de ciudată să descopăr asta. Într-o zi m-am dus la cabinet şi m-am aşezat, ca de obicei, pe fotoliul pe care stau şi fac măsurători. (Ştia unde, pentru că mă văzuse la cabinet.) Numai că rezultatele mele o luaseră razna. Nimic nu mai concorda cu realitatea. Nu mi-am dat seama ce se întâmplă până când nu m-am ridicat să mă duc în altă cameră. La întoarcere, am simţit câmpul de pe fotoliu şi aşa am descoperit entitatea. De aici până la a descoperi ce este şi cine l-a trimis a fost doar un pas. Doamna asta era complet împotriva măsurătorilor radiestezice, zicând tot timpul că dau erori. Este adevărat că trebuie să fii într-o anume stare, ca acurateţea măsurătorii să fie de sută la sută, dar de asta nu este de vină radiestezia, ci operatorul. În ceea ce mă priveşte, pot spune că, după ce am făcut dragoste, sigur nu mai am precizie mare. Cert este că de măsurători le e frică celor care au ceva de ascuns. Îi e frică bisericii (sunt episcopii masoni care au nişte valori ale luminii interioare că nici nu m-aş apropia de împărtăşania pe care o fac ei sau de agheazma lor), le este frică politicienilor, care par a fi în lumină, dar înăuntrul lor sunt mai negri ca Aghiuţă etc. Nu am nimic de ascuns, deci nu mă protejez împotriva măsurătorilor!

La un moment dat, a venit la mine un domn ca să-i măsor cine îi furase un monitor cu cristale lichide dintr-un amfiteatru. Poate că ar fi trebuit să-i spun că nu sunt în cea mai bună condiţie ca să fac măsurători, pentru că tocmai mă ocupasem de treburi mai lumeşti. Iniţial am avut senzaţia că era mai mult o încercare, un test, decât un furt real. Se făcuse şi sfeştanie după furtul respectiv. Încercându-se oare să se şteargă urmele energetice ale adevărului privind dispariţia monitorului? Mă mai gândesc la asta.

Atacul PSI prin demoni urmăreşte, de fapt, exacerbarea viciilor, a instinctelor şi a sentimentelor şi pervertirea gândurilor.

În timpul alegerilor, un demon al sexului îmi era trimis în fiecare noapte din considerentul că, prin ejaculare, se pierde energie şi automat putere! Ţeapă! Este adevărat, numai că puterea nu vine numai de la energia sexuală.

Se întâmpla să mă trezesc din somn cu foame şi să mă duc să mănânc. Odată ce mâncam, legam în mine energii cu programe care să mă împiedice să fac ceea ce îmi propusesem: PSD-ul să piardă alegerile. Ce este ciudat că, deşi au pierdut, încă nu s-au lecuit şi folosesc acelaşi tip agresiv de luptă PSI împotriva guvernului. Pe ei nu-i interesează poporul român, ci puterea, cercurile înalte prin care s-ar putea învârti dacă ar fi realeşi. Beleaua lor este că nu sunt singurul împotrivă, şi chiar şi singur le-aş fi destul. Atâta timp cât am de partea mea lumina, o să fie o opoziţie virulentă şi atât.

Spiritele rătăcitoare dintre lumi

Există oameni care au murit şi care, fie nu au beneficiat de slujbe de înmormântare ca lumea, fie că nu ştiu ce s-a întâmplat cu ele şi rămân prinse între lumi. Ele pot fi legate de cei cu cunoaştere şi folosite. Sunt precum sclavii, dar la nivel spiritual. E clar că nu pot fi folosite astfel decât de cei cu cunoaştere şi putere foarte mare. În acest caz, păcatul, din punct de vedere divin, este al celui cu cunoaştere. De multe ori, exorcizările nu se referă la demoni, ci la spirite rătăcitoare, în general spirite nebotezate care nu intră în legile cristice.

Posesia de către spiritele inferioare

Folosirea demonilor în atacurile PSI este foarte frecventă şi este des utilizată de ţigani şi

evrei. La un moment dat, a venit la mine un turc care avea viciul cazinourilor. M-a rugat să-l ajut să scape de aceste viciu care îl dusese la sapă de lemn. Am descoperit că locul unde se ducea să joace, un cazinou, avea angajat personal care se ocupa de protecţie şi manipulare PSI şi care folosea demonii în racolarea viitorilor jucători. Nu făceau decât să trimită demonii să aducă indivizi care să joace la cazinou. Evident că undeva, în interior, aceştia rezonau cu jocul de noroc, dar tot o încălcare a liberului arbitru este. Nu este de mirare că majoritatea cazinourilor sunt evreieşti. Cum parcă nu era destul, turcul meu a mai intrat în combinaţie şi cu ţiganii cămătari, şi era dator şi la ei. Dar despre modul cum fac ţiganii cămătari am scris în „Magia ţiganilor“ (vezi *Arta războiului PSI*).

Posesia de către spiritele superioare

Cineva ar putea zice că nu este posibil aşa ceva. Din păcate, este. Sunt mulţi cei care, din considerente pe care am să le enumăr, cred că pot încălca liberul arbitru al cuiva. Asta se produce, în general, din cauza celor iniţiaţi pe lumină: maeştri Reiki, radiestezişti, preoţi, episcopi. În primul rând, trebuie lămurit un lucru. Preoţii şi episcopii ortodocşi nu sunt singurii care primesc la tundere sau hirotonisire îngeri care să-i ajute în misiunile personale. Sunt oameni care, pentru a înţelege înţelepciunea cu care Dumnezeu a creat şi conduce lumea, primesc în ajutor heruvimi (îngerii din faţa tronului ceresc!). Dar a le permite să se manifeste tot timpul prin mine înseamnă că eu nu mai pot face tot timpul ceea ce cred de cuviinţă. Dar nu despre asta este vorba, ci despre a utiliza îngerii pe care îi primeşti pentru a te folosi de alţii.

Îngerii condiţionaţi prin iniţieri, optimizări şi hirotonisiri

Este un păcat ca un maestru Reiki să condiţioneze îngerii pe care îi dă celui pe care îl iniţiază pentru a-l ţine pe acesta legat de el. Omul simte când maestrul face asta. Mulţi mi-au spus că, la un moment dat, nu au mai vrut să continue pe calea Reiki pentru că aveau impresia că maeştrii lor trăgeau de ei ca să le facă iniţierile, şi motivaţia lor nu era tocmai una onestă. Îi interesau mai mult banii din iniţieri. Evident că îngerii pe care îi primeşti într-o iniţiere pot rămâne legaţi de maestrul care te-a iniţiat. Dar ei pot fi decondiţionaţi. Pur şi simplu, se cere asta prin drept divin. Întrucât iniţierea a fost plătită, iar omul care a ajuns să o facă a meritat asta, îngerii sunt ai lui.

La fel este cazul episcopilor care fac tunderi în călugărie, sau ung diaconi, sau hirotonisesc preoţi.

La un moment dat am cunoscut un preot cu care am devenit prieten – rar pot face asta. Marea majoritate a celor care îmbracă haina preoţească devin habotnici şi pierd legătura cu oamenii. Cert este că, de unde nu mergeam la biserică decât sporadic, am început să o fac mai des. Totuşi, la un moment dat am descoperit că nu eram chiar eu. Mă cunosc. Spiritul meu, departe de a se fi ostoit de-a lungul anilor, are o problemă în a sta la slujbe. Mă plictisesc. Prefer să fac altceva. Fiindu-mi spus de duhovnicii mei că este păcat să lipseşti de la Liturghie, am găsit o modalitate de a ocoli asta: îmi fac de lucru, preferând ca în timpul slujbei să fac terapie. A ajuta un om este mai presus de rugăciune. Târziu am descoperit că făceam aşa din interiorul meu, special ca să nu ajung la slujbe!

Gândindu-mă la asta, mi-am dat seama că în timpul slujbei nu eram cu totul acolo şi, uitându-mă după mine însumi, am descoperit că eram legat

în altar! Nu era prima dată când mi se întâmpla. La fel păţisem cu nişte călugări de mânăstire, ca să mă duc acolo îmi legaseră Sinele, şarpele kundalini, în altar!

Aşa că, supărat, am transmis un mesaj prietenului meu preot că nu mai merg pe la biserica lui pentru că, din păcate, se află într-o ierarhie care mie nu-mi place, cea bisericească ortodoxă. El însă nu avea nicio vină. Era folosit în „orb“ tocmai pentru că se află într-o ierarhie şi, din păcate, deasupra lui sunt episcopi care au ajuns masoni şi care influenţează în sens negativ mersul ortodoxiei! Sunt mulţi preoţi călugări care sunt împotriva a tot ceea ce se întâmplă în biserică văzută ca instituţie, iar eu am ales să fiu glasul lor!

Problema este că orbii sunt la ora actuală în fruntea bisericii! Cei mai mulţi dintre ei nici măcar nu I se mai închină lui Iisus Hristos, iar în timpul slujbelor nu fac decât să joace roluri! Mai sunt şi câţiva episcopi de bună credinţă. Am văzut şi mi-am înclinat capul înaintea lor ca să mă binecuvânteze. Dar ei nu sunt destul de puternici şi de agresivi cât să facă faţă răului care a intrat în biserică. Peştele de la cap se împute! Aşa am descoperit că în biserica ortodoxă, la nivel astral, şi-au unit energiile şase episcopi cu şase femei, formând astfel un grup care, unind energiile Yin şi Yang, este extrem de puternic şi poate trece peste voia multora dintre episcopii care s-au păstrat integri în faţa lui Dumnezeu şi a oamenilor.

Problema este că deasupra preoţilor care slujesc sfintele taine sunt aceşti demoni îmbrăcaţi în sutane, care pot influenţa energetic, informând lumina care vine de la Duhul Sfânt şi care transmută Sfintele Taine după cum vor ei, dar numai în bine nu!

În biserică, lumina coboară de sus în jos. Este destul ca pe acest traseu să fie unul care să facă prostii, pentru ca lumina care ajunge la noi să nu mai fie aceeaşi. De unde ştiu asta? Pentru că şi în

ceea ce mă priveşte s-a încercat să fiu folosit în orb. Adică fără ca eu să ştiu. Cineva, nu are importanţă cine, stătea conectat printr-o coardă când făceam iniţieri, cu intenţia de a induce mesaje subliminale odată cu acestea. Doar că anihilam astea printr-un algoritm, chiar după iniţiere. Îngerii veghează şi spun dacă nu este totul OK.

La un moment dat, părintele Argatu povestea că era să moară după ce îi otrăvise cineva împărtăşania! Se pare că nu înţelesese că nu era vorba de o otravă fizică, ci de programe subliminale introduse în Sfântul Potir numai pentru el. Pentru că din acelaşi potir se împărtăşiseră şi alţi preoţi de la Cernica, dar numai el se zbătuse trei zile între viaţă şi moarte. Fusese informată acea împărtăşanie numai pentru el.

La un moment dat, de Paşte, am luat şi eu Paşti. Mi s-a făcut rău. Nu rău, ci foarte rău. Prietenii, mai în glumă, mai în serios, mi-au spus că poate trebuia să mă mai curăţ şi eu, să mă spovedesc! Doar că eu sunt un practician şi, pentru că vreau să ştiu, m-am împărtăşit nu odată cu nevrednicie. Adicătelea, fără să mă spovedesc, m-am pus la coadă la împărtăşit şi am luat Sfintele Taine. Am greşit? Nu! Există pilda femeii cu scurgeri de sânge care se atinge de Iisus pe la spate, fără a cere voie. Nimeni nu mă poate opri, din moment ce există un precedent. Atunci am simţit o mare nefericire în sufletul meu şi am devenit foarte irascibil. M-am certat cu toţi. Am dedus, în timp, că mâhnirea se datora păcatelor pe care le făcusem şi care rămăseseră ca nişte energii legate de suflet, fiind ele arse de focul sfânt al împărtăşaniei. Iritarea venea de la demonii mei, care la rândul lor fuseseră arşi de lumină şi care se răzbunau. Toţi suntem speriaţi de demoni. Ei sunt în noi, de multe ori cu miile, şi ne-am obişnuit cu ei ca măgarul cu samarul. Nu avem de ce ne teme.

Cert este că de data asta era altfel. Şi am reuşit să scap anihilând programele care-mi

fuseseră implantate. Am început apoi să măsor. Şi am descoperit lucruri interesante. De unde erau, ce se dorea şi prin cine veniseră. Conductorul fusese preotul cu care slujea prietenul meu, dar nici măcar el nu era de vină, şi el era folosit în orb, deşi este un tip bine intenţionat. Prima dată am descoperit că prin el mi se dăduse „otrava“. Am vrut să i-o trag. Cel puţin intenţia o aveam, chiar dacă în acel moment mă mişcam cu încetinitorul. Eram atât de supărat şi pentru că mai multe persoane îmi spuseseră că, după ce fuseseră la biserici, se simţiseră rău şi rămăseseră fără lumină. Persoane responsabile, cu vârste astrale mari şi multă lumină, care după slujbe picaseră ca de boală. Cercetând, am descoperit că sunt preoţi care, folosind Sfântul Mir, leagă îngerii sau demonii oamenilor pentru a-i folosi ei înşişi. Este corect? Pe undeva, da, pentru că ei, prin taina preoţiei, sunt superiori îngerilor şi demonilor şi pot şi au dreptul divin să o facă. Pe undeva, nu, pentru că, dacă sunt îngerii mei, eu dispun de ei până la moartea mea şi după aceea, pentru că-i am prin drept divin. Şi pot cere judecată divină împotriva lor.

Sincer, asta mi-a plăcut, pentru că în acel moment m-am dus şi am atacat pe toţi cei care fuseseră părtaşi la ceea ce mi se făcuse şi se face poporului român. Da, recunosc, am atacat îngerii episcopilor care fac prostii, ca şi pe demonii lor. Şi mi-a făcut şi plăcere. Am descoperit că, după ce că sunt răi, mai sunt şi proşti, şi slabi. Din punct de vedere psihic, sunt nişte lăuze spirituale! Dacă mi-ar îngădui Dumnezeu, aş avea nevoie numai de câteva minute să-i trimit la El.

Dacă ar fi fost buni, nimic de genul inundaţiilor nu s-ar fi întâmplat, pentru că ar fi ştiut că apa de pe pământ este coordonată de două spirite, Enoh şi Ilie. Şi dacă a fost atâta, înseamnă că s-au deschis ambele stăvilare!

La un moment dat, pe când mergeam la părintele Argatu, am avut un vis în care se făcea că o vizitam pe mama mea. Acolo cred că era raiul, pentru că avea o căsuţă frumoasă în soare, iar grădina din faţă era plină cu flori. Şi parcă îmi spunea că le trebuie apă, dar apa nu curgea. Şi atunci m-am uitat în sus şi am început să urc, şi am văzut nişte jgheaburi mari prin care ar fi trebuit să curgă apa. Am ajuns la un stăvilar, în spatele căruia era apă. Atunci am auzit dinspre pământ rugăciunea părintelui Argatu, aşa cum o făcea el, că de abia înţelegeai ceva din ea, şi am văzut stăvilarul deschizându-se. Şi a doua zi a plouat!

În ceea ce priveşte biserica ortodoxă, îi consider pe cei din fruntea ei o şleahtă de impotenţi spirituali. Nişte vânduţi răului, care ar trebui luaţi la întrebări de fisc, de oameni şi de Dumnezeu.

De ce de fisc? Pentru că se dau şpăgi grase ca să se obţină parohii bogate, pentru hirotonisiri, pentru ca episcopul să vină să sfinţească o mânăstire nouă.

Pentru că sunt oameni care au donat bisericii pământurile, casele, averile, banii şi nu se mai ştie ce este cu ele. Pentru că, de bună intenţie, eu, unul, acum vreo zece ani, aş fi dat cu dragă inimă ceea ce aveam bisericii ca instituţie. Cu mintea de acum n-aş mai da! S-au strâns bani pentru Catedrala Mântuirii Neamului. Nu se face nici asta, şi nici banii nu se ştie unde se duc, nici dobânzile. Biserica este o instituţie care mănâncă bani publici, care strânge şi de la vii, şi de la morţi, dar nu face nimic pentru oameni. Unde sunt aşezămintele pentru bolnavi patronate de biserică? Şcolile, orfelinatele... Doar nu era biserica mai bogată în trecut. Nu are Dumnezeu nevoie de banii şi aurul nostru. Ale Lui sunt toate. Ar avea nevoie de ajutor. Iar ajutorul dat Lui este cel dat oamenilor. Asta ar trebui să facă biserica. Au ajuns aceşti păduchi, episcopi şi preoţi, să creadă că au

numai drepturi, nu şi obligaţii, faţă de om şi, evident, faţă de poporul român.

Sunteţi nişte îmbuibaţi pe seama unui singur Om care a murit pe cruce, ca voi să vă faceţi mendrele. Voi aţi ales să-mi spălaţi picioarele, mie şi oamenilor simpli ca mine. Şi dacă nu vă îndepliniţi menirea pe care voi v-aţi ales-o, nu sunteţi decât nişte farisei cu bărbi şi fuste lungi, fără suflet şi cu minte scurtă. Aveţi mai multe obligaţii decât drepturi în raport cu oamenii. Sunteţi episcopi? Poate ar trebui să treceţi cu adevărat prin proba focului. Să primiţi la voi în chilie un dragon cu şapte capete şi şase aripi, ca să vedem dacă vă meritaţi locul. Dacă nu? La revedere! Nu avem nevoie în biserică de bicisnici. Ar trebui să ţineţi postul negru de patruzeci de zile, ca să urmaţi cu adevărat calea lui Iisus Hristos. Să vedeţi ce înseamnă întâlnirea demonului, şi apoi să vă reconsideraţi atitudinea.

Pe vremea copilăriei mele de la Cernica, aveam păr lung şi barbă. Cine mă vede acum, cu greu şi-ar putea închipui că îmi prindeam părul în coadă. Purtam chipul lui Hristos. Toți preoţii şi episcopii poartă chipul lui Hristos. Şi am fost convins până într-o zi, când am realizat că a purta cu adevărat chipul cristic nu este să ai barbă şi părul lung, nici să fii îmbrăcat în sutană.

Barba non facit philosophum! Trebuie să ai sufletul precum El, pentru cei din jur, Dumnezeu şi cer! Şi am mai realizat ceva, că trebuie să meriţi să porţi cu adevărat chipul Lui. Iar eu îl purtam cu nevrednicie. Consider că este o răspundere să porţi chipul Lui, şi dacă eu aş fi patriarh, aş cere tuturor să se tundă şi să se bărbierească. Să le mai iasă gărgăunii din cap. În spatele chipurilor lor pioase încolţesc cele mai negre gânduri. Un nou început pentru toţi. Adevăraţi sunt dincolo de chipul pe care îl afişează.

Pe vremea ţarului Petru cel Mare, toţi aveau barbă, păr lung şi erau plini de păduchi. Ruşii au

fost întotdeauna ultraortodocşi dintr-o ignoranţă populară. Ţarul s-a întors din Franţa, unde văzuse mizeria de la Luvru, pentru că la curtea Regelui Soare nu existau toalete şi se făcea pipi şi treaba mare în boscheţii din curtea palatului. Nici baie nu prea făceau, şi sub perucile lungi se scărpinau de păduchi cu nişte andrele. Iar femeile ascundeau mirosul de transpiraţie sub parfumuri grele. Ciudat că parfumul a apărut mai mult de dragul de a ascunde mizeria fizică. Câh!

Cred că, oripilat de tot ceea ce văzuse, a dat o lege prin care toţi erau obligaţi să-şi tundă bărbile şi părul, iar birjarii, de frica Sfântului Petru, mergeau cu bărbile în buzunar, ca să le aibă la ei în cazul în care mor, ca să le arate la poarta raiului.

La noi văd prea multe suflete găunoase şi prea multe bărbi lungi le acoperă!

Îmi cer iertare faţă de cei care slujesc lui Dumnezeu şi oamenilor şi le cer ajutorul. Nu am pretenţia să facă altceva decât să se roage ca adevărul să iasă la lumină, ca tot ceea ce este bine şi corect pentru om să iasă la iveală, să dăinuie şi să se întărească în primul rând în biserică. Nu există putere la un popor fără credinţă şi nu există credinţă fără educaţie. Ori, educaţia ţine în primul rând de preoţi. Nu pot suplini eu ceea ce nu fac ei. Chiar dacă încerc să pun pe hârtie experienţele mele, ideile mele, crezurile mele, nu pot suplini predica de duminică făcută din suflet. Preoţii noştri au uitat să vorbească de acolo, să se roage de acolo şi atunci normal că oamenii nu mai vin. Ei reacţionează la tot ceea ce vine din suflet şi mai puţin la ceea ce vine din minte.

Referitor la ceea ce am scris, am trimis un e-mail pe adresa Patriarhiei în care am spus că voi cere judecată divină împotriva preoţilor şi episcopilor care se folosesc de Sfintele Taine pentru a lega îngerii şi demonii oamenilor fără voia lor, în scopul de a-i manipula.

La Cernica mai era un preot care citea molitfele Sfântului Vasile cel Mare. Acolo îmi trimiteam pacienţii care aveau nevoie de aşa ceva. Şi mi se spune că i s-a interzis înainte de alegeri, de la Patriarhie, să mai citească molitfele! Motivul este simplu: orice exorcizare permite exorcistului să facă ce vrea cu entităţile pe care le scoate, aşadar puteau fi folosite în alegeri!

Era o pildă care vorbea despre Sf. Simion Stâlpnicul, care a stat douăzeci de ani pe un stâlp. Sincer, mi se pare o pierdere îngrozitoare de timp, dar, mă rog, a fost opţiunea lui. Cert este că făcea exorcizări până ce, la un moment dat, sinodul i-a interzis. Şi el a ascultat. Apoi, văzând că a ascultat de sinod, i s-a îngăduit să ajute oamenii mai departe. Ţinând cont de pilda asta şi încercând să mă ghidez după precedente biblice sau ale tradiţiei, spuneam de obicei că am să dau ascultare doar sinodului, ca instanţă supremă.

A urmat însă cazul Tanacu. Părintele Daniel mi-a plăcut, avea lumină şi încerca să facă binele. Poate prea în stilul arhaic ortodox. Este prototipul perfect al călugărului bine intenţionat, dar sărac cu duhul. Dacă ne uităm la cei care sunt implicaţi în acest caz, el şi măicuţele, se observă o crasă lipsă de cunoaştere spirituală. Iar ceea ce a făcut se încadrează la nivelul cunoaşterii spirituale a primelor veacuri ale creştinismului, când exorcizările se făceau, într-adevăr, legând posedatul de cruce! Iar riscul era ca, după cele trei zile de post negru, să moară!

Era acea femeie o posedată? Cred că da. Prezenta acea privire a pacientului psihotic (posedat) şi, după câte am ascultat, familia ei şi karma de neam erau de asemenea natură. El a procedat însă în stilul clasic, arhaic, al exorcizării. Cine a putut asculta exorcizarea făcută de părintele Cleopa la Mânăstirea Neamţului, poate îşi aduce aminte că, la un moment dat, demonul, prin gura Mariei (femeia exorcizată atunci cu nouă preoţi

călugări), spune: „Am să o omor!“ La care părintele Cleopa îi dă următoarea replică: „N-ai decât. O să ne rugăm pentru ea şi va ajunge în Rai!“

Vorbeam, de asemenea, despre un caz din satul tatălui meu, tot o femeie din care, ajunsă la exorcizare, demonul ţipă că o va omorî, pentru că era drept de la Dumnezeu să stea în ea.

Ideea este că nu întotdeauna este drept faţă de demoni să fie exorcizaţi şi că încălcarea acestui drept poate duce la moartea exorcizatului.

Vorbeam la un moment dat despre prostia bine intenţionată – cam ăsta este şi cazul părintelui Daniel. Este un creştin bun şi crede. Din păcate nu ştie, pentru că nu a fost învăţat prea multe. El nu avea drept divin să intervină în karma acelei femei. Dar a făcut-o şi nu a ieşit bine. Este vinovat divin? Nu. Nici măcar nu ştia că nu are voie să intervină. Dar intervenind, a preluat din karma femeii. Plăteşte prin puşcărie. E vinovat legal? Greu de spus, pentru că ea nu era în toate facultăţile ei mintale. Şi, admiţând că cineva care este bolnav vrea să-şi facă rău singur, cum îl poţi opri atunci, pe moment, până când o comisie stabileşte că nu este întreg la minte? Câţi pacienţi nu sunt legaţi de paturi la psihiatrie? Cine le dă medicilor dreptul legal sau divin să-i lege?

Evident că râca mea cu episcopii negri din Dealul Mitropoliei nu s-a încheiat aici. Noroc că am fost crescut de preoţi şi aşa că ştiu cum fac ei.

Ca să fac o paralelă, la fel se întâmpla în cadrul unui sistem de evoluţie spirituală aflat la limita ştiinţei şi spiritului. Aflat pe 10 grade la ora actuală, am intrat în contradicţie cu cel care conduce destinele grupului. El este uşor de învins. Problema era că, deşi îi învingeam şi pe el, şi pe îngerii lui, îşi revenea destul de repede şi mă ataca din nou. Normal că mă mira cât de repede se regrupa. Am descoperit că se folosea de îngerii pe care gradele mai mici îi primeau la optimizări.

Deci avea o grămadă. Aşa că, pentru a scăpa de asta, am contactat câteva grade mari şi le-am spus că şeful lor se foloseşte de îngerii şi sufletul lor, fără ca ei să ştie. A fost de ajuns ca să scap! În cele din urmă, am ajuns la concluzia că urmărim acelaşi lucru, ridicarea omului şi a poporului român, aşa că ne acceptăm unii pe alţii, chiar dacă suntem departe de a ne iubi ca fraţii întru Hristos.

Contracararea manipulării prin îngeri

Pentru a scăpa de îngerii trimişi de cineva de pe pământ este de ajuns să-ţi aprinzi o ţigară. Este un păcat, dar nu unul foarte mare. Pentru a scăpa de îngerii care sunt trimişi de cineva (preot, episcop, radiestezist, maestru Reiki) pentru a mă determina să fac un lucru pe care consideră aceştia că este bun, este de ajuns să îmi pun o picătură din propria urină pe ceafă. Nu le place. Evident că se supără şi se duc direct la Dumnezeu să ceară dreptate. Iar El le răspunde că nu au ce căuta la mine decât dacă eu sunt de acord.

Voiam să-mi iau un sac de box. Dacă mă repet şi am mai povestit asta, îmi cer iertare. Şi stăteam în maşină pe scaunul din dreapta. Cum, necum, am uitat de ţelul meu şi prietena mea care conducea m-a convins să mergem să vedem un magazin de haine. Pe drum, mi-am amintit de ţelul meu iniţial. Am cercetat şi am descoperit că îngerul ei îmi schimbase gândul. Furios, m-am dus în astral şi i-am dat un pumn în cap. Frumos, aşa cum, mărturisesc, nu reuşesc la antrenamente. Plângând, s-a dus la Dumnezeu Tatăl. „Ce s-a întâmplat?“ l-a întrebat Doamne-Doamne. „M-a bătut Dragoş!“, i-a spus acesta. M-a chemat imediat pe mine! „Doamne, am zis, am vrut să mă duc să-mi iau sac de box şi m-a făcut să uit, ca să nu ajung. Mi-a încălcat liberul arbitru!“ Doamne-

Doamne mi-a dat dreptate şi ceea ce am simţit apoi a fost părerea de rău a îngerului pentru că greşise. Eu nu ţin supărarea pe nimeni, nici măcar pe el, dar de multe ori se poate întâmpla ca îngerii unui om să intre în contradicţie sau conflict cu cei ai altuia. Dreptatea o stabileşte Dumnezeu şi de aceea este bine să ştiţi cum judecă El.

Mai este adevărat şi că, deşi de cele mai multe ori am dreptate, plătesc pentru că răspund exagerat în anumite situaţii, dar asta este şcoala mea karmică.

Noroc că, de cele mai multe ori, cunoaşterea preoţilor se rezumă la câteva lucruri. Pentru că au respins tot ce era din Orient, s-au limitat ei înşişi, şi asta mi-a făcut viaţa mai uşoară. Ce ştiu ei?

Să blesteme – mă refer la psalmul 108, şi mai sunt alţi câţiva psalmi care sunt rugăciuni cu EBF mic. Adică, mai exact, nu sunt bune pentru că nu urmează linia cristică. În momentul în care cineva citeşte acest psalm, depinde şi de puterea lui, se formează ca un nor negru care afectează relaţiile de familie, profesia, mă rog, toată viaţa lui. Problema este că nu este doar o formă gând, întrucât se invocă inclusiv demonul, „şi demonul să stea de-a dreapta lui!“, aşa că este mult mai complexă. Trebuie anihilată forma gând care se poate înconjura cu lumină, şi mai trebuie învins demonul care îţi vine în dreapta, şi aici intervine numărul îngerilor tăi şi ce pot face ei, cât de bine sunt înarmaţi sau cât de puternic eşti tu însuţi. De obicei, ăstuia i se ia capul şi odată cu asta şi puterea. Afurisenia, blestemul preoţesc, este doar o formă gând şi se anihilează în lumină. Depinde foarte mult cine are dreptate, dar chiar dacă nu are dreptate, blestemul preoţesc sau arhieresc poate afecta un om. Când nu te mai poate afecta? Când eşti mai mare şi mai puternic decât el. Când ai mai mulţi îngeri decât el, ai o cunoaştere mai mare sau vârsta astrală mai mare, nu mai are ce să-ţi facă.

Cea mai simplă metodă de anihilare a blestemelor preoţeşti este citirea Psaltirii. În general, ei atacă după slujbele de liturghie de duminică sau de sărbătorile mari, cele cu roşu în calendar. Este singurul moment când se încarcă cu lumină şi îşi iau putere.

Trebuie să recunosc că am avut momente când simpla venire a duminicii îmi făcea frică. Asta până când am descoperit şi am atacat eu primul şi totul a culminat cu momentul în care am lovit în timpul slujbei de liturghie. Asta nu prea i-a plăcut lui Dumnezeu, dar nu am avut încotro. Nimeni nu se aştepta. Sincer, mi-a plăcut asta. „Să loveşti în tarele mortului“, precum în jocul de bridge. Preoţii cred că, odată îmbrăcaţi în haine şi aflaţi în altar, sunt inexpugnabili. Ei nu ştiu că justiţia divină are loc oricum şi oriunde şi că şi noi, oamenii simpli, avem acces în altar în liturghie. Şi au văzut. Altarul nu este decât un loc care se deschide către o dimensiune superioară şi, să-mi fie cu iertare, dar am fost să mă plimb şi mai sus. Pentru cei care au acces la lumină, trebuie să le spun că anihilarea blestemului preoţesc sau arhieresc se face vizualizând forma asta gând ca un nor şi înconjurând-o cu lumină până dispare. De ce dezvălui asta? Ei, ca reprezentanţi ai lui Iisus, nici nu ar avea voie să facă aşa ceva. Admiţând că Dragoş Argeşanu o ia razna, preoţii ar avea voie sau, mă rog, legile iubirii ar trebui să-i determine să se roage pentru mine să fiu luminat de Dumnezeu, ca să nu duc în ispită sau în păcat pe alţii. În niciun caz să mă blesteme sau să mă afurisească. Nu că mi-ar păsa prea mult de ultimele două. Frustrant pentru ei, nu? Să se creadă nişte mici dumnezei pe pământ, veniţi să împartă dreptatea şi să primească osanale pentru asta, şi deodată să vină un nimeni în drum, fără patalama de la Mitropolie, şi să le strice mendrele.

Deocamdată ei sunt plătiţi din banii mei, nu eu din ai lor. Lăsaţi predicarea PSD-ului şi a

„primarului care este“ din noaptea de Înviere. Vedeţi-vă de creşterea spirituală a poporului ăsta. Voi trebuie să duceţi poverile celor slabi! Asta aţi ales odată cu preoţia şi nu banii, vilele şi maşinile de lux. Cum să pot spune cuiva care se duce şi donează bani pentru refacerea unei biserici să se mai ducă la biserică dacă preotul de acolo îşi face vilă pe banii strânşi pentru pictură? Şi nu o casă cu 3-4 camere, ci o vilă de neam prost, în care o să aibă camere în care nu o să intre în viaţa asta?

Tragerea cu psaltirea

Eu, unul, m-am certat cu spirite din planuri superioare care au încercat să-mi folosească îngerii conform dorinţei lor şi planului lor. Nu mă interesează nici măcar dacă motivaţia lor sau scopul în care o făceau era unul bun. Replica mea a fost că, dacă au nevoie de îngeri, n-au decât să coboare pe pământ să-i câştige ei înşişi. Ai mei sunt ai mei şi deocamdată îi folosesc eu cum cred de cuviinţă în scopul emancipării omului. La unii din cei de sus le-am luat şi capetele după ce am cerut judecată dreaptă instanţelor superioare.

Sunt om, sunt treaz şi apt să iau propriile mele decizii pentru care eu voi da socoteală la sfârşitul vieţii, nu sunt deloc curios să mă mai las îndrumat de unii care sunt mai proşti, mai răi şi mai orbi decât mine. Dacă vreunul îmi demonstrează că ştie şi poate mai multe, îl urmez. Deocamdată, sunt nişte papagali care spun cuvinte sforăitoare învăţate din cărţi în care nici ei înşişi nu mai cred. Atâta timp cât nu pot face nimic din ceea ce face Iisus, nu reprezintă nimic. Sunt dispus să-i iau cu mine la pacienţi, la bolnavi psihici, să demonstreze ceea ce cred, iar dacă nu pot: la revedere! Dacă Iisus propovăduia fără a putea vindeca pe nimeni, nici că mai auzeam ceva despre el până acum.

Îngerul Morţii

Aveam un vecin, pe nea Petrică. Soarta a făcut să se aleagă cu un cancer de colon. Când am aflat eu, era deja târziu. Avea dureri. Soţia lui a venit la mine să-i fac nişte calmante. Dar i-am spus că eu unul sunt pe principiul ca un pacient să ştie ce boală are ca să facă ceea ce este mai bine pentru el însuşi. Drept urmare, nu m-a mai căutat mult timp. A venit în altă seară să mă roage să vin neapărat că-i este rău. Între timp, făcuse o ocluzie intestinală, îl deschiseseră şi îi făcuseră un anus contra naturii. Ştia că are cancer. Au urmat zile de calvar pentru el. Se bucura că mă duc să mai stăm de vorbă şi să-l întorc de pe o parte pe alta. Prietena mea de atunci, cu mult mai multă iubire de oameni decât mine, îi făcea injecţiile. La un moment dat, m-am trezit stând cu braţele încrucişate la doi metri de patul lui. Ciudat, pentru că eu nu stau aşa de obicei. Lui Nea Petrică i se deschiseseră ochii sufletului şi vedea lucruri pe care eu unul nu le vedeam. De exemplu, că fata de lângă mine avea un suflet mare, plin de iubire. Ba la un moment dat îi şi spusese: „Lasă-l în pace pe Hercule, că nu te vede!“

Cert este că aşa l-am întâlnit prima dată pe Îngerul Morţii. Nimic spectaculos, pentru el moartea este doar o misiune pe care şi-o face sub Voia Lui Dumnezeu. Ţin minte că la un moment dat Nea Petrică m-a rugat să mă duc să-l bărbieresc. M-am scuzat şi m-am fofilat. Dacă ţin bine minte, l-a bărbierit prietena mea. Nu a durat mult şi a venit şi momentul sfârşitului pentru Nea Petrică. Atunci, împreună cu un alt vecin, l-am spălat şi bărbierit şi mi-am cerut iertare în gând că nu am făcut-o cât timp mai era în viaţă.

Îngerul Morţii se aşează, înainte de a lua viaţa unui om, în dreapta acestuia. Nu poţi muri fără prezenţa lui, iar dacă mâine un om are un accident şi moare, Îngerul Morţii era lângă el încă de ieri.

Scriam la un moment dat despre o femeie la care m-am dus la insistenţele unei prietene. Avea anus contra naturii, se spovedise, dar câmpurile ei erau deja sparte, câmpurile corespunzătoare chakrelor I, II şi III tindeau spre zero. I-am spus că mai are două săptămâni de trăit. A început să plângă. Mama ei m-a condamnat că am făcut asta. În cele trei săptămâni în care a mai trăit, s-a împăcat cu copiii ei, cu fostul soţ, şi-a luat la revedere şi a plecat. Ultima săptămâna a fost în comă.

În ceea ce-i priveşte pe ziariştii români. Am fost contactat de un oficial român să spun ce cred despre răpirea lor. Că a fost aranjată încă de aici ştiam, dar sincer nu credeam că se mai întorc. Multe din constantele lor erau spre zero şi chiar misiunea lor pe pământ era încheiată. Ca şi cum îşi terminaseră ceea ce aveau de făcut. Mă rog, am spus ce cred că ar fi de făcut pentru a fi mai bine pentru ei, dar fără prea mare încredere în rezolvarea pozitivă a problemei. Am omis un lucru. Faptul că ne aflam în postul Paştelui şi că au început să se dea rugăciuni la biserici pentru ei. Misiunea lor a fost suplimentată de Mântuitorul şi aşa au scăpat. Iar eu am învăţat că nimic nu este bătut în cuie.

Cineva apropiat avea probleme. O pareză pe partea dreaptă. Era un atac PSI destul de dur. Problema a fost când am realizat că lângă el se afla Îngerul Morţii! Ce era de făcut? Am chemat mai mulţi prieteni şi i-am făcut iniţieri Reiki. L-am internat în spital şi, odată trecut la alt nivel al karmei, i s-a suplimentat şi lui misiunea pe pământ şi a scăpat.

Mai urât este când eşti singur-singurel şi te trezeşti cu el lângă tine. Nu frica de moarte, ci ceea ce a rămas nefăcut, ceea ce ai fi putut face bine sau mai bine te macină. Şi nu am vrut să plec, aşa că mi-am adus aminte de Ivan Turbincă. Pentru cine

nu ştie, această poveste este una iniţiatică. Ivan prinde moartea şi o bagă într-un sac, o bate şi aceasta refuză să îl mai ia!

LUMINA ÎN ATACUL PSI

Dincolo de ceea ce reprezintă ea, ca formă de manifestare a binelui, lumina este vehicul şi conţinut, energie şi informaţie. Are totuşi o caracteristică, anume aceea că i se pot implementa programe şi informaţii, atât pozitive cât şi negative, care pot crea mari probleme celor atinşi de ea. Din păcate este cel mai greu de contracarat, pentru că produce acea uimire mistică asupra noastră. Semănăm cu nişte iepuri aflaţi în faţa farurilor unei maşini de braconieri. Poate că nu este cea mai măgulitoare imagine despre noi înşine, dar, din păcate, ăsta este adevărul: lumina ne orbeşte!

Fiecare are un nivel vibraţional propriu şi este impresionat de o lumină de vibraţie superioară. Ideea este că un om este cu atât mai vulnerabil în faţa luminii cu cât diferenţa de vibraţie dintre el şi cel care este canalul de lumină este mai mare.

La un moment dat stăteam să ajung la moaştele Sfântului Dimitrie Basarabov. Coada era lungă, multă lume de altfel se călca pe picioare să-i sărute moaştele. Şi atunci m-am uitat în ochii oamenilor care erau aproape de moaşte, preoţi, diaconi, mireni. Primii erau calmi, îşi făceau serviciul, în ochi li se citea liniştea, în schimb ochii mirenilor erau, ca să spun aşa, „uimiţi“. Parcă erau drogaţi. O febră nebună a cuprins la un moment dat mulţimea şi au început să se calce în picioare. În îmbulzeala provocată de disperarea lor de a se închina, până la urmă, la nişte oase, mi-am pierdut mătăniile. Aveam nişte mătănii pe care un frate din mănăstire le făcuse din sâmburi de măsline. Ce vroia să însemne asta? În sufletul meu

simţeam că nu asta este credinţa, nu ăsta poate fi drumul spre Dumnezeu, Lumină şi Adevăr!

În altă ordine de idei, mi se părea ciudat că unii, mirenii, aveau un respect deosebit pentru acest eveniment, în timp ce preoţii nu păreau prea cuprinşi de cine ştie ce respect pentru acel ritual. Mi se părea că este o hibă pe undeva! Şi de atunci nu am mai fost la nicio zi de sfânt. Mint, am mai fost la Sfânta Paraschiva. Nu din lipsă de respect, ci pentru că am realizat că nu ăsta este adevărul.

Cei care ştiau asta, preoţii, tratau lucrurile ca pe un ritual care, volens nolens, trebuie îndeplinit, îndrumând orbeţii, fraierii, dintre care făceam şi eu parte. Acum ştiu că adevărul este pe undeva la mijloc. Că moaştele nu sunt Adevărul, dar că fac parte din El şi că problema este să ajungi să descoperi complexitatea lui. Dacă marii mentori, maeştrii spirituali ar fi ştiut asta, nu s-ar fi ajuns la conflicte şi războaie.

Cum te poţi apăra de lumina informată? Mai întâi: ce este lumina informată? Să spunem că eu sunt maestru Reiki şi că am acces la lumină. Odată ce mă încarc cu lumină, ceea ce spun capătă valoare de adevăr pentru auditoriu.

Am făcut mai multe experimente printre care şi acela de a spune, fiind plin de lumină, o prostie. Aceasta a fost preluată ca o axiomă de cei pe care îi învăţam! Le-am spus apoi celor care mă ascultaseră ce făcusem. M-am gândit apoi să fac altfel. Am fost de mai multe ori să susţin cursuri într-un oraş. Ţineam cursuri de la ora 9 la 21, cu mici pauze de cinci minute, fără să mănânc – cam asta înseamnă accesul la lumină şi energia pe care ţi-o oferă. Priveam la cei care mă ascultau fascinaţi de lumina pe care o emiteam şi m-am gândit la un test. Următoarea dată m-am încărcat cu întuneric şi i-am făcut atenţi la asta, spunându-le: „După întunericul din mine tot eu vorbesc!“ De ce am procedat aşa? Tocmai pentru a nu mai fi surprinşi de energia pe care o emite un om, ci să fie atenţi la

informaţie şi mai ales la informaţia subliminală pe care o transmite acesta.

Sunt mai multe moduri prin care lumina se poate folosi pentru a manipula:

– simbolurile Reiki folosite pe chakrele celorlalţi fără acordul lor;

– transmiterea de lumină spre alţii fără acordul lor;

– introducerea de mesaje subliminale în timpul terapiei fără acordul pacientului;

– folosirea grilei de cristale prin introducerea datelor sau a pozei unei persoane fără acordul ei;

– informarea cu lumină a lucrurilor, hainelor şi mâncării special pentru a determina lucruri;

– folosirea de spaţii de lumină în locuri publice care să împiedice o persoană să-şi exercite liberul arbitru;

– implementarea unor programe subliminale în timpul iniţierilor;

– informarea Împărtăşaniei.

TRANSMITEREA DE LUMINĂ LA DISTANŢĂ, FĂRĂ ACORD

Sunt mai mulţi iniţiaţi şi maeştri care au venit în ţară şi care au ţinut cursuri. La un moment dat a venit o cucoană de vreo şaizeci de ani la care s-a dus multă lume să o asculte. Am văzut doar un reportaj la televizor şi am simţit atracţie sexuală pentru băbătia asta! Cum nu cred ca într-un atât de scurt timp să fi devenit gerontofil, am întrebat şi pe alţi prieteni ai mei, bărbaţi, ce au simţit în prezenţa ei. Câţiva mi-au spus că au simţit şi ei atracţie sexuală! Atunci am măsurat şi am descoperit că doamna emitea pe chakra a II-a şi a VI-a. Sigur pe cea de-a II-a, care induce instincte sexuale şi induce informaţii la nivelul sinelui omului neiniţiat! Urât!

O altă situaţie a fost în timpul alegerilor, când un partid politic se folosea de puterea unei femei care emitea noaptea pe chakra inimii, informând sufletele populaţiei care dormea. Pare neverosimil pentru un neiniţiat, dar, dacă ştii cum, se poate transmite ore în şir şi informa mii de oameni într-o noapte.

Domnului preşedinte Băsescu i s-au făcut de toate ca să nu iasă la alegeri.

Apropo de el. La un moment dat am fost invitat de o prietenă actriţă la Balul Academiei Caţavencu. Cum am intrat în sala în care se decernau premiile, ne-am aşezat în dreapta ringului. La scurt timp după sosirea noastră, au venit şi cei de la Alianţă: Băsescu, Tăriceanu, Guşă şi alţii. Întâmplarea (oare?) a făcut să stea exact în faţa noastră. Privindu-l pe Băsescu cum era îmbrăcat în pulovăr (nici pe vas nu ar fi mers aşa), am văzut că avea făcut ceea ce se numeşte în magie „de urât“, să nu-l placă lumea. Farmece făcute de ţigani şi nu numai. „Că are chelie! Că îşi ţine părul cum îl ţine!“ O groază de mizerii! Nu ştiam de ce trebuia să vin eu, unul care nu prea le am cu lumea mondenă! Sincer, pentru că îmi păsa, i-am făcut curăţare!

Ideea este că dumnealui i se trimitea lumină informată ca să se îmbrace şi să arate cât mai rău, iar celorlalţi oameni li se trimitea lumină informată ca să nu-l placă! Drăguţ, nu?

Apropo de relaţia dintre candidaţi. Se spune că la un moment dat se dădea în folosinţă noul Mall, cel din Militari, şi că fuseseră invitaţi primul ministru, primarul şi consulul turc, pentru că oamenii de afaceri turci au pus la punct clădirea şi spaţiile comerciale. Evident, aşa cum ne-am obişnuit, primul ministru a întârziat o oră. Nervos, primarul, în momentul în care prim-ministrul trebuia să ia cuvântul, i-a şoptit printre dinţi: „Eşti un nesimţit!“ La care prim-ministrul s-a întors şi i-a replicat la rândul lui: „Poate-ţi trage ursul o

labă!“ La care primarul i-a spus la rândul lui: „O să ţi-o tragă iepuraşul când îţi va fi lumea mai dragă!“ Şi i-a tras-o! Ursul a rămas cu laba! Poate cu ocazia asta va învăţa că, dacă este voie de Sus, nu este nevoie să faci nimic ca să devii preşedinte, se ocupă alţii de asta şi ei nu trebuie plătiţi să o facă.

Şi oricum Mall-ul nou are probleme de magie ca să nu meargă, mai exact ca să nu aibă clienţi.

GRILA DE CRISTALE

Prin introducerea datelor sau pozei unui om în grila de cristale se trimite energie la distanţă acestei persoane. Pe lângă faptul că se transmite energie, ea mai este şi amplificată de cristale! Plus că grila emite timp mai îndelungat, circa 24 de ore de la încărcare.

Există totuşi posibilitatea de a te apăra de aceasta. Prin Reiki se poate deschide Sursa de Lumină spre chakră şi se şterg din grilă datele malefice care sunt băgate în cristale. Sau poţi să creşti vibraţia, iar energia transmisă prin grilă poate ajunge doar până la un anumit nivel, nu te mai atinge la cap pentru a-ţi influenţa deciziile. Şi mai sunt...

FOLOSIREA SPAŢIILOR POZITIVE ÎN SENS NEGATIV

Radiesteziştii afirmă că nu este păcat să creezi un spaţiu cu EBF mai mare de 81, adică un spaţiu pozitiv. Am un amendament. Dacă, de exemplu, cineva trimite un spaţiu unei alte persoane astfel ca ea să nu facă fapte cu EBF mai mic de 81 iar acesta nu este căsătorit cu prietena lui, dar ar vrea să se culce cu ea, pentru că nu este căsătorit din punct de vedere divin nu va putea din

simplul motiv că spaţiul îl împiedică! Nu i se trece oare peste liberul arbitru?

FOLOSIREA LUMINII ALTORA

Folosirea luminii altora şi a energiei altora din cărţi sau altele pentru a-i lovi pe alţii este o chestie josnică. Una dintre maestrele mele mă sună. Îmi spune că nu ar trebui să mă bag în căsnicia ei şi că am folosit cunoaşterea greşit. Am măsurat şi nu-mi dădea nimic. Însă energia cu care era legată era a ei. Eram învinuit că i-aş fi legat labiile la nivel astral. Din păcate, cineva se încărca cu energia mea din cărţi pentru a da vina pe mine.

INDUCŢIA

Ce înseamnă inducţia? Indiferent că este vorba despre inducţia hipnotică, relaxare, terapie energetică sau manipulare PSI, asta presupune implementarea unei informaţii la nivel de subconştient folosind energia la diferitele ei grade de intensitate. De la întuneric la lumină. Pentru că nu se produc salturi bruşte între acestea, există întotdeauna trepte, chiar dacă apare la un moment dat un prag între dimensiuni care au o valoare energetică anume.

Este simplu până la urmă. Ceea ce se poate transmite însă este mult mai divers.

INTRODUCEREA DE MESAJE SUBLIMINALE ÎN TIMPUL TERAPIEI

Prin punerea palmelor şi deschiderea canalelor de lumină se face legătura cu cele mai profunde structuri energetice ale unui om, cu subconştientul şi sinele. Din acest punct de vedere,

a implementa un mesaj subliminal înseamnă a trece peste liberul arbitru al omului respectiv şi este o acţiune condamnată de justiţia divină. Cei mai mulţi maeştri Reiki îi învaţă pe cei pe care îi inițiază că nu se poate manipula prin Reiki, ceea ce este fals. Dacă nu ştiu asta, înseamnă că sunt slabi ca maeştri, iar dacă nu spun adevărul, înseamnă că au ceva de ascuns. Dumnezeu nu a ascuns adevărul despre pomul cunoaşterii, dar i-a dat omului posibilitatea de a alege. Aşa este corect. Eu spun că se poate face, ce aleg ceilalţi, nu mai este problema mea. Fiecare are conştiinţa în faţa căreia va trebui să dea socoteală cândva şi instanţele superioare divine unde vor trebui să dea de asemenea socoteală.

Capitolul 4

CREŞTEREA ŞI SCĂDEREA VIBRAŢIEI SAU A LUMINII INTERIOARE

CREŞTEREA VIBRAŢIEI

Există multe metode de creştere a vibraţiei pentru cine vrea. De ce este până la urmă nevoie de aşa ceva? Simplu, nu poţi fi legat ca lumea decât de cineva cu vibraţie mai înaltă decât a ta. Atunci, cel mai simplu ca să nu mai fii vulnerabil în faţa celor care se ocupă de una alta şi au vibraţii înalte şi li se pare lor că sunt buricul pământului (mai trebuie să şi demonstreze asta) este să te ridici deasupra lor prin cunoaştere, aplicaţie şi vibraţie. Ce înseamnă de fapt creşterea vibraţiei? Pur şi simplu creşterea luminozităţii sinelui, care duce implicit la creşterea vibraţiei fiecărui câmp al omului respectiv. Noi suntem ceea ce gândim, spunem, facem, mâncăm, bem, respirăm, vedem, ascultăm. Suntem determinaţi de meseriile noastre, de locul în care vieţuim, de oamenii cu care intrăm în contact, de ceea ce citim, de muzica pe care o ascultăm, de florile pe care le ţinem în casă şi de animalele pe care le iubim.

Gândul face să ne racordăm la anumite planuri de energie de diferite vibraţii. Gândim pozitiv – ne racordăm la entităţile spirituale de lumină. Gândim negativ – rezonăm cu entităţile joase şi avem parte de rău. Toate câmpurile noastre

se modifică după ceea ce gândim, pentru că nu poţi face sau spune ceva bun gândind greşit. Totul porneşte de la modul cum gândim şi singurii în măsură să facă o schimbare în gândirea noastră suntem noi înşine.

Cuvântul este rezultatul gândirii, împlinirea ei, şi este o împlinire materială a gândului, iar dacă gândul are o putere în sine datorată gânditorului însuşi, odată devenită cuvânt o idee capătă putere prin energia rostirii ei, a sufletului pus în emiterea ei, de aceea suntem şi ceea ce vorbim. Ceea ce spunem, rămâne înregistrat pururi determinându-ne inclusiv în vieţile noastre viitoare.

Fapta înseamnă punerea tuturor energiilor noastre în realizarea unei idei bune sau rele. Faptele sunt cele care ne pot schimba cel mai repede. De multe ori este greu să gândeşti bine, dar ştiind ceea ce este bine trebuie să te apuci să şi faci. Acţiunea ta te poate schimba din străfunduri. Suntem galaxii şi acţiunile noastre schimbă tot ceea ce se află în noi şi sub noi în microlumi. Din această cauză, îi trimit pe pacienţii mei să se închine la moaştele sfinţilor chiar dacă nu cred, să se spovedească deşi nu ştiu ce înseamnă asta, să dea de pomană fără să priceapă şi să dea Liturghii de iertare pentru lucruri pe care nu le înţeleg. Atingerea de sfinţenie te îndumnezeieşte chiar fără să ştii, fără să fii conştient de asta.

Postul este o formă de creştere a vibraţiei. Asta pentru că modul cum mâncăm noi carnea, necurăţată, o face să aibă mult Chi greu (energie KA), pe care îl acumulăm, şi SN (suflet) de animale. Sigur că acest fapt poate fi schimbat şi mă refer la pilda Sf. Petru care a avut viziunea multor trupuri de animale coborând din cer şi care l-a auzit pe Dumnezeu spunându-i să mănânce. Mirat, a întrebat cum poate să mănânce ceva necurat. Atunci Dumnezeu i-a spus cum poate numi el necurat ceea ce a curăţat El. Ideea este că se poate mări vibraţia mâncării prin lumină şi

sublima acea energie negativă în lumină. Doar că, până în momentul în care vom ajunge la nivelul să facem asta, trebuie să ne folosim de orice instrument avem la îndemână ca să apucăm să creştem în lumină, să înţelegem şi să aplicăm.

Ideală este hrana vie întrucât este plină de lumină. Prin asta înţeleg orice fructe sau legume proaspete, care conţin enzime şi lumină. Lăstarii de legume. Grâul încolţit sau fasolea sunt din punctul de vedere al luminii benefice pentru corpul uman.

Curăţarea hranei este o altă metodă de creştere a vibraţiei. Această curăţare se poate face prin Reiki sau prin curăţarea radiestezică. Se mai poate folosi crucea şi rugăciunea ortodoxă, consacrarea yoghină etc. Se poate folosi uleiul şi făina de la Maslu în prepararea alimentelor pentru curăţarea lor. Sunt descrise în amănunt în cartea părintelui Alexandru Argatu despre viaţa părintelui său Ilarion Argatu.

Spuneam că suntem ceea ce bem, astfel că apa energizată sau sfinţită contribuie, dacă este băută în post negru sau pe stomacul gol, la creşterea vibraţiei unui om. Dacă ţinem cont că în postul negru organismul pierde din apă şi, implicit, se deshidratează, odată cu ingerarea de apă cu vibraţie superioară ea ocupă locul apei legate din celulă şi automat creşte vibraţia omului respectiv.

Sunt băuturi care scad vibraţia, precum cafeaua, alcoolul pur, dar care îşi pot schimba vibraţia dacă sunt energizate. Lumina are capacitatea de a transmuta elementele şi de a le transforma în bune. Doar cu fumatul nu se poate face nimic. Fumez şi pot spune că asta scade vibraţia. Fumatul blochează chakrele care nu mai emit lumină. Fumătorii au probleme în a-şi mări vibraţia. Dar la fel cunosc câţiva oameni care şi-o scad în acest mod ca să rămână în mijlocul oamenilor.

Aerul. Un singur lucru am observat că nu poate fi schimbat prin lumină: tutunul! Orice ai face, fumatul scade vibraţia unui om. Credeţi-mă pe cuvânt, am încercat de nenumărate ori!

Suntem ceea ce respirăm spuneam. Una este să fumez sau să lucrez într-un loc în care se fumează şi alta în biserică sau într-un cabinet de terapie unde se arde smirnă, tămâie sau beţişoare parfumate! Una este să respir aerul Bucureştiului sau dintr-o vopsitorie şi alta să stau în vârf de munte unde nu ajunge poluarea. Ori de câte ori putem, ar trebui să ieşim în natură să ne umplem plămânii de energia şi puritatea ei.

Sexul. Suntem de asemenea dragostea fizică pe care o facem. Sau sexul. Dacă în timpul actului sexual participă şi sufletul, şi lumina, se hrănesc îngerii. Dacă facem doar sex ca pe un sport şi pentru plăcerea frecării, atunci hrănim demonii şi ne încărcăm negativ. Actul sexual poate fi înălţător şi ne poate ridica în sferele înalte sau ne poate coborî în tenebrele anticerurilor în funcţie de intenţie şi de realizarea lui. Din punctul de vedere al acestuia, sunt mult mai avansaţi yoghinii şi practicanţii Chi Kung-ului sexual decât noi ortodocşii. La noi, actul fizic este văzut religios ca un mod de concepere de care trebuie să ne fie ruşine, la ei ca o modalitate de terapie şi înălţare spirituală. Când voi avea timpul necesar, voi studia această problemă. Este clar că nimeni nu ne-a învăţat să facem dragoste până acum, iar ortodoxia cu atât mai puţin. Şi până ajungem noi să ne naştem de la Duhul Sfânt mai este şi, din păcate, nu avem altă metodă de concepţie în afara celei cu eprubeta.

Plus că în timpul actului sexual se produce o armonizare între parteneri care face ca ambii să crească sau să scadă vibraţional în funcţie de chakrele care se deschid atunci.

Modul în care interacţionăm noi oamenii este simplu de demonstrat. Dacă mă duc şi fac arte

marţiale îmi cresc agresivitatea, dacă practic iubirea şi compasiunea ortodoxă sau Reiki agresivitatea scade.

Apropo de sex şi de MISA. A fost un reportaj pe unul dintre canalele de televiziune prin cablu străine despre nişte maimuţe care aveau ca obicei frecarea sau mângâierea părţilor intime ale celuilalt la fiecare întâlnire a lor. Rezultatul? În grupul respectiv de maimuţe nu exista cearta! Nu erau agresive! Aşa că poate să mi se spună orice, dar că cei care fac Yoga sunt agresivi nu pot să cred. Plus că fiind unul care practică artele marţiale ştiu că actul sexual, ejacularea, te face să pierzi forma gând creată prin antrenament, aşadar prin sex pierzi din agresivitate. Când te uiţi la televizor poţi realiza după agresivitatea verbală cât de mare este frustrarea sexuală!

Şi mai există ceva care este o constatare proprie: niciun bolnav psihic nu are o viaţă sexuală normală. În 99% din cazuri lipseşte cu desăvârşire! Asta exceptând devierile comportamentale sexuale.

Continenţa poate reprezenta o formă de protecţie psihică pentru că prin ea creşte energia vitală şi creşte capacitatea de protecţie a sinelui şi vibraţia lui prin sublimarea energiei sexuale prin lumină. Şi astfel ajungem la ceea ce doreau chinezii: formarea corpului Yang de lumină solidă cât timp trăim!

Este ceea ce rămâne din noi după moarte.

Oamenii cu care venim în contact. Câmpurile noastre interferă cu ale celorlalţi oameni şi astfel suntem impresionaţi de persoanele cu care venim în contact. Toţi marii iniţiaţi au plecat în pustiu pentru a se desăvârşi şi de abia după aceea s-au întors între oameni pentru a-i ajuta la rândul lor. Erau destul de evoluaţi spiritual pentru ca să nu mai fie nevoie să se protejeze. Lumina lor era atât de puternică încât curăţa mizeria energetică şi spirituală de pe ceilalţi. Şi se cunoşteau atât de

bine că nu-i mai puteau influenţa gândurile, cuvintele, faptele şi instinctele celorlalţi.

La asta se referă şi zicala populară: dacă stai între tărâţe, te mănâncă porcii! Anturajul face să ne ridicăm sau să coborâm spiritual, energetic, intelectual. Sunt prea puţini cei care intrând într-un mediu negativ nu se schimbă în rău, ba, din contră, schimbă mediul. Ideea este că până se ajunge să nu fim determinaţi de oamenii mai puţin evoluaţi spiritual cu care interacţionăm este necesar să evităm contactul cu ei până după acel moment al drumului fără întoarcere către lumină, când devenim destul de puternici pentru a-i ajuta.

Nu este o laşitate să fugi pentru a te întoarce când eşti pregătit să lupţi, ci înţelepciune!

Un proverb arab spune: trăieşte azi ca să poţi lupta mâine!

Muzica are diverse vibraţii care conectează la ceruri sau anticeruri. Prin muzică deschidem dimensiuni din care vin ori îngerii ori demonii. Acesta este principiul meloterapiei. Eu unul în cabinet pun muzică de relaxare chinezească, muzica lui Gheorghe Iovu sau Sarah Brightman, care sunt melodii din ceruri mari şi care au valoare terapeutică intrinsecă.

O prietenă mi-a adus invitaţii la concertul dat de Sarah Brightman. Iniţial am refuzat. Habar nu aveam cine este. Nu am o cultură muzicală foarte vastă. În cele din urmă, am mers. În timpul concertului am văzut deschizându-se cerurile deasupra scenei din Piaţa Constituţiei! A fost o minunăţie. Am considerat un dar divin să merg acolo şi pot spune că a fost unul dintre momentele cele mai frumoase din viaţa mea. Energia degajată de acolo mi-a permis să mă plimb prin Univers. Nu fac asta des. Deşi ştiu şi pot, nu o fac pentru că sunt lucruri mai importante pe lumea asta decât să mă plimb, fie că este vorba de Cer sau de Univers. Dar când mi-o îngăduie Doamne-Doamne, o fac cu mare plăcere şi îi mulţumesc pentru dar.

Oricum, de atunci la mine în cabinet se aud printre melodiile de relaxare şi cele interpretate de Sarah Brightman.

Cărţile conectează cu persoanele care le-au scris, cu problemele lor, cu lumina sau întunericul din ei, cu ideile pe care le emit. Plus că ideile citite pătrund subconştientul la fel de facil ca şi cele insuflate prin mijloacele mass-media.

Filmele şi programele tv transmit energie la distanţă prin intermediul undelor. Nu numai că transmit o prostie simultan mai multor indivizi, dar o mai şi amplifică. Filmele, emisiunile de divertisment, grupurile de umor au fiecare energia lor benefică, vibraţia lor, funcţie de temele pe care le abordează. Teatrul a fost o metodă de educare a oamenilor. Acum filmul şi, în general, ceea ce se produce au ca scop îmbogăţirea şi foarte puţine îşi păstrează linia educativă originară. Din păcate, impactul lor este atât de mare încât nu există om care să nu fie influenţat de acestea iar sensul nu este pozitiv. Metodele de contracarare sunt simple. Rugăciunea după ce ne uităm la televizor, înainte de a ne culca. Sau autotratament Reiki tot înainte de a adormi. Spuneam că la un moment dat învăţasem să mă curăţ destul de bine şi mă uitam la diverse emisiuni sau filme ca să văd cum îmi este influenţat somnul de urmărirea lor. Este o experienţă interesantă.

Florile au câmpul lor, care interferă cu al nostru. Există din acest punct de vedere plante „reci“ sau „calde“, prin asta înţelegând sentimentele pe care le trezesc şi atmosfera pe care o creează. Unele sunt potrivite pentru apartament, altele pentru birou şi altele pentru terapie, funcţie de culorile lor, de flori şi frunze. Ele se bucură şi suferă alături de noi şi, prin sentimentele pe care ni le trezesc, rezonează cu noi.

Animalele au câmpuri apropiate de ale noastre. Au suflet, chakre şi câmpuri precum ale

noastre. Ele preiau din bolile şi păcatele oamenilor suferind de multe ori din cauza asta şi plătind cu propria lor evoluţie.

Apropo de animale şi magia folosită cu broaşte. Una dintre cursantele mele care s-a grăbit să crească spiritual şi şi-a luat măestrii peste măestrii s-a umplut deodată de bube. Pe faţă, pe corp, pe pielea capului, sub păr era totuna. Nu am avut voie de Sus să o curăţ. Era şcoala ei. Şi mergea din ce în ce mai rău. La un moment dat, o doamnă doctor homeopat i-a dat un remediu bazat pe extract de broască. De abia după aceea a visat cursanta mea o broască închisă într-un borcan! Avusese farmece făcute pe broaşte!

Tablourile sunt pictate până la urmă de oameni care sunt inspiraţi şi care transpun în ele stările lor de spirit. De aceea a ţine în casă un tablou este ca şi cum ai avea o poartă spre sufletul artistului în acel moment şi spre subiectul pictat. Ceea ce este pe pânză emite tot timpul energia cu care a fost pictat în momentul creaţiei.

Icoanele sunt porţi spre ceruri, spre cei ale căror chipuri sunt reprezentate. Ele păstrează din energia sfinţilor, ale Maicii sau a lui Iisus Hristos. O icoană este un loc pe unde ne intră în casă energia din cerurile unde se află entităţile reprezentate.

Nu sunt de acord cu prea multa cinstire a lor. Este ca şi cum în loc să onorez un om care merită m-aş preocupa mai mult de fotografia lui! Dacă mă duc într-o biserică, cinstesc icoanele prin sărutarea lor. Nu am nimic împotrivă. Dar nu confund icoanele cu persoanele care sunt reprezentate în ele. Nu simt nevoia să mă duc la icoanele care plâng. Sunt mult mai curios să simt, să văd prezenţa Maicii Domnului decât icoanele ei plângătoare. Există mai multe posibilităţi în ceea ce priveşte apariţia acestora. Fie sunt falsuri făcute de persoanele de acolo pentru a atrage credincioşi

şi, implicit, banii lor, fie sunt o minune cu adevărat şi atunci este tragic dacă se recurge la aşa ceva ca să ne întoarcă la credinţă. Adică o minune de prost gust ţinând cont de cele pe care Dumnezeu le-a făcut până acum de la crearea Universului şi a Omului.

Culorile au diverse vibraţii asemănătoare chakrelor. Fiecare are însă tot şapte nuanţe. Alegerea unei culori pentru o cameră, a culorilor în care ne îmbrăcăm, a culorii maşinii poate spune ceva despre noi, despre starea noastră de spirit. Iar schimbarea culorilor, chiar dacă nu ne place, ne poate schimba în timp starea de spirit. Femeile fac instinctiv asta: când sunt supărate se duc să-şi cumpere nişte ţoale noi. Nu este rău, atâta timp cât nu devine o obişnuinţă şi cât nu-şi depăşesc limita cărţii de credit!

Iniţierile cresc vibraţia mai rapid de cât orice. Botezul ortodox, care presupune deschiderea către lumină şi primirea unui înger păzitor, iniţierile Reiki, care permit primirea ghizilor Reiki, optimizarea radiestezică sunt doar câteva dintre căile de deschidere a canalelor către lumină. Mai sunt, de asemenea, hirotonisirea şi călugăria ca un al doilea botez care curăţă din nou canalele şi care dau îngeri păzitori mai numeroşi. Dar, din păcate, călugăria presupune o renunţare la lume şi, ca şi preoţia, nu este accesibilă oricui. Femeile nu pot fi preotese în ortodoxie. Cred că va mai trece timp până ce vom vedea femei preotese ortodoxe. Din câte ştiu până în acest moment, cea mai rapidă creştere a vibraţiei se face prin iniţierile Reiki şi este accesibilă oricui, indiferent de naţionalitate, vârstă, sex, apartenenţă politică sau etnie.

Optimizarea radiestezică se face prea rar şi în localităţi diferite, nepermiţând participarea celor care nu au posibilitatea materială de a călători.

Sistemul radiestezic este unul bun din punctul de vedere al evoluţiei şi cunoaşterii spirituale, cu

toate tarele lui pe care le-am descris în cărţi şi care cred sincer că vor fi corectate în timp.

Slujbele ortodoxe, participarea la liturghii, masluri, vecernii sau utrenii, pomeniri, nunţi, botezuri, cresc vibraţia celor prezenţi. De fiecare dată când se deschid cerurile se dau daruri, fie se iartă din păcatele noastre, fie primim câte ceva spiritual care să ne ajute în misiunea noastră personală.

Meditaţiile care se fac pe lumină, pe sfinţi, iantre, mantre, sub orice formă, fac să ne crească accesul la cerurile superioare şi implicit lumina personală. Stai în Dumnezeu, ai mai multă parte de Dumnezeu! Gândul conectează la persoana sau lucrul la care te gândeşti!

SCĂDEREA VIBRAŢIEI

Aşa cum există modalităţi de creştere a vibraţiei, apar evident şi posibilităţile de scădere a ei. Este bine să le cunoaştem? Cred că da. Pare ciudat, dar se poate întâmpla la un moment dat să fii nevoit să-ţi scazi lumina interioară.

Sunt două cauze pentru care este necesar să ştim aşa ceva. Prima, pentru cei care urcă şi au nevoie să cunoască de ce trebuie să se ferească pentru a putea evolua, şi a doua pentru cei care sunt deja mai sus, care îi îndrumă pe ceilalţi şi care trebuie să se păstreze la un nivel de la care pot ajunge la mentalul celor pe care îi îndrumă. Mentalul uman are o inerţie spirituală şi evoluează destul de greu. Din experienţa mea de maestru am aflat că prea multă lumină strică de multe ori celor care nu o au.

Mergeam să ţin cursuri în ţară şi înainte de ele îmi făceam curăţările şi încărcările specifice Reiki-ului. Am observat însă că informaţii simple nu puteau fi înţelese de cei care veneau la curs. Şi căutând cauza, am făcut următoarea analogie: o

căprioară care iese noaptea în faţa farurilor unei maşini va rămâne blocată, orbită, neştiind încotro să o ia.

Motivul este simplu: ieşirea bruscă de la întuneric la lumină produce o orbire temporară. La fel se întâmplă şi cu oamenii. Informaţiile spuse la vibraţii prea mari în comparaţie cu ale lor nu rezonează cu aceştia şi, prin urmare, ei nu le înţeleg. Singura posibilitate este ca maestrul spiritual să-şi scadă vibraţia atât cât să rezoneze cu cei pe care îi îndrumă pe calea luminii. Plus că orice maestru care doreşte să aibă o viaţă de familie, implicit o activitate sexuală cât de cât normală, trebuie să înveţe să-şi controleze lumina interioară.

Factorii care determină scăderea vibraţiei sunt:

– păcatele mari, cele împotriva Duhului Sfânt: crima, avorturile, sexul oral;

– iniţierile pe întuneric (unele rituri masonice);

– participarea la ritualuri satanice, invocările demonilor şi liturghia neagră;

– artele marţiale de orice natură;

– boxul;

– fumatul;

– alcoolul;

– muzica de tip hard-rock, heavy-metal, manelele şi melodiile aparent paşnice cu mesaje subliminale malefice;

– filmele de groază, porno, emisiunile de vibraţie joasă;

– lecturile de factură proastă;

– preluările de către maeştrii Reiki din iniţieri şi terapii;

– preluările de energii de către radiestezişti la curăţări, cursuri, optimizările celor mai mici în grad;

– preluările negative ale preoţilor din molitfe, masluri, spovedanii.

Ţin să fac o precizare:

LUMINA INTERIOARĂ DE VALORI MARI NU CORESPUNDE UNOR CALITĂŢI CERTE ALE OMULUI RESPECTIV

De multe ori am găsit calităţi la oameni cu DH mic. Merită ajutaţi. Dacă şi-au păstrat calităţile în întuneric cu atât mai mult sunt valoroşi în lumină.

Capitolul 5

PROTECŢIA

O să încep cu modurile de protecţie pe care le-am învăţat în mănăstire, şi mă refer la cele ortodoxe.

RUGĂCIUNEA ŞI POSTUL

Tot ce înseamnă protecţie în ortodoxie se referă mai mult la demoni şi la apărarea împotriva lor. Pentru cei interesaţi şi evident care nu ştiu, trebuie să le spun că rugăciunea este o modalitate prin care se capătă ajutorul entităţilor spirituale superioare şi ele ne apără, nu este un mod de protecţie propriu. Te rogi şi capeţi pentru asta ajutorul sfinţilor, al Maicii şi al lui Iisus Hristos. Este una dintre modalităţile de apărare cele mai bune pentru că smerenia, prin recunoaşterea faptului că nu poţi să te aperi singur, face ca să intervină lumea de sus.

Mai este necesar să precizez un lucru, că motivele pentru care se îngăduie magia şi atacul PSI este ca să învăţăm despre lume şi viaţă şi să ne plătim păcatele. Din viaţa asta sau din altele.

În timpurile când mă preumblam pe la părintele Argatu aveam un canon destul de dur pe care trebuia să îl urmez. Trebuia să citesc dimineaţa şi seara, în total două ore şi jumătate de rugăciuni pe care le găseam în Ceaslov şi Acatistier.

Începeam dimineaţa cu: rugăciunile dimineţii, Canonul de pocăinţă faţă de Iisus Hristos, trei catisme din Psaltire, acatistul zilei, acatistul

sfântului personal, Acoperământul Maicii Domnului.

Şi seara: rugăciunile de seară, o catismă, Canonul de pocăinţă către puterile cereşti şi către îngerul păzitor, Paraclisul Maicii Domnului.

Câteodată mai citeam la miezul nopţii Mieznoptica. Asta pentru că orice rugăciune este mai puternică dacă este făcută la miezul nopţii. Este socotită rugăciunea de aur.

Evident că asta nu este tot. Mai sunt şi mătăniile: o cruce, urmată de aplecarea la pământ până se atinge cu fruntea pământul, ridicarea în picioare şi încă o cruce. Închinăciunile mari. Se face crucea, se atinge cu mâna dreaptă pământul, apoi se face altă cruce.

Noi avem o părere greşită faţă de Dumnezeu. La un moment dat, m-am dus la biserică cu o fată care îl vedea pe Dumnezeu. Ea s-a aşezat în mijlocul bisericii ca acasă, privind la El. O „preacucernică“ femeie în vârstă a început să-i spună cum de îşi permite să stea aşa în biserică! Şi asta pentru că nu stătea nici în genunchi, nici în fund pe podeaua bisericii, ci într-o parte, pe-o coapsă.

Dumnezeu nu are protocoale, astea ne-au fost învăţate prost de către preoţii noștri.

Sistemul de rugăciune pe care l-am prezentat anterior este un mod de a te ruga pe care eu însă îl consider greşit. De fapt, este util până la un moment dat.

Odată m-a întrebat o doamnă cum să se roage, ce să citească şi de unde. I-am spus că o iubesc şi că drept urmare îi voi recita în fiecare zi Luceafărul de 10 ori. A înţeles. Nu rugăciunea este atât de importantă, cât mai ales de unde se face ea. Din suflet, din minte, din gură doar? Este adevărat că „rugăciunea multă naşte rugăciunea de calitate“ cum spun Sfinţii Părinţi, dar numai dacă este făcută din suflet.

RUGĂCIUNEA DIN SUFLET

Rugăciunea, fie în gând, fie prin cuvinte, este aceea care face să te conectezi la divinitate. Am observat însă că nu ştim să ne rugăm.

La un moment dat a venit la mine o doamnă care îmi spune că ea se roagă mult în genunchi, dar degeaba. Şi atunci mi-a venit în minte ideea să măsor pe o scală de la 1 la 10 cum se roagă. Era de 2! Am realizat în acel moment că nu ştim să ne rugăm şi am început să-i măsor pe cei care veneau la mine. Am realizat că nimeni nu ne învaţă cum să facem asta şi că trebuie găsiţi paşii spre adevărata rugăciune care să ne permită să accesăm energiile divine. Cercetând, cred că am găsit o cale.

Mai înainte de a începe să te rogi, este bine să te gândeşti la inima ta. Prima oară la organ, aşa cum îl vedem în atlasele de anatomie. Ea este sediul sufletului. Odată ce te gândeşti la ea, fie la bătăile inimii ţinând mâna pe ea, fie gândindu-te la imaginea ei cum bate şi pompează sânge, te-ai apropiat şi mai mult de scop. Dincolo de organ, de care te-ai apropiat mental, este întunericul şi mai departe, dincolo de el, este sufletul tău. Şi aşa te-ai conectat la el.

Abia acum, odată legate sufletul cu mintea, rugându-te poţi ajunge mai uşor la Dumnezeu. Pentru că sufletul nostru este partea de Dumnezeu din noi. Scânteia divină din noi.

Pasul următor pe o scală a rugăciunii este unirea celor două, minte-suflet, cu sinele. Dar asta presupune trezirea sinelui şi îmbrăţişarea credinţei la nivel interior. Asta este altă etapă. Cea a treziţilor.

A te ruga din suflet înseamnă să-ţi uneşti cele două componente ale raţiunii şi sufletului în dorinţa de a comunica cu divinitatea. Cea mai elaborată rugăciune este cea în care se foloseşte şi puterea sexului. Dar este un alt nivel pe care am să îl explic mai târziu.

La începuturile terapiei mele măsuram cât se roagă respectivul pacient din suflet, pe o scală de la 1 la 10. Ajungeau pe la 7-8. Cele mai apropiate de Dumnezeu, tot doamnele erau şi asta pentru că ele se implică emoţional mai mult decât bărbaţii în ceea ce fac.

Dar pentru cei care nu ştiu să se roage, le voi explica încă o dată cum:

Se închid ochii, ne coborâm capul în piept şi ne gândim la inima noastră ca organ. Ne-o imaginăm bătând, pompând sânge. Ea este sediul sufletului la nivel astral. Ne unim astfel mintea cu sufletul şi acum putem să ridicăm o rugă către Dumnezeu de care să fim siguri că va fi auzită.

Şi mai este o şmecherie: orice rugăciune care are la început o scurtă închinare către Maica Domnului va ajunge sigur la Dumnezeu. Când era pe cruce, Mântuitorul a spus Maicii Lui referindu-se la Ioan Evanghelistul: „Maico, uite Fiul Tău! Fiule, uite Maica ta!“ Prin asta Mântuitorul ne-a făcut pe toţi Fii ai lui Dumnezeu!

V-a spus vreodată vreun preot că sunteţi cu toţii Fii ai lui Dumnezeu, făcuţi de Iisus Hristos Însuşi, şi că nu aveţi nevoie de intermediar pentru a avea o legătură personală cu Dumnezeu, cu Maica şi cu sfinţii? Păi, de ce să vă spună dacă prin asta vă pierde de muşterii?

Ei vă spun că fără Tainele Sfintei Biserici nu poţi accede la dumnezeire! FALS! Sunt Fiu al lui Dumnezeu şi am acces la lumină prin Iisus Hristos. Nu atât botezul dă accesul la lumină, cât acceptarea cu adevărat a Mântuitorului în sufletele noastre. Împărtăşirea se poate face chiar de însuşi Mântuitorul pe cealaltă parte, în lumea spirituală.

Preoţii au acces la lumină, dar nu o folosesc pentru că nu ştiu, nu pot sau nu vor. Unii nici nu cred, întrucât s-au făcut preoţi pentru bani, nu din considerente spirituale. Din cauza asta, lumina interioară a preoţilor este de multe ori mai joasă

decât a terapeuţilor şi, în cel mai bun caz, o folosesc duminica, la Liturghie.

Iisus Hristos poate face preot pe oricine la nivel spiritual, pentru că a fi preot al Lui presupune să-i urmezi Lui şi să-i îndeplineşti crezul, având grijă de „oile“ Lui: „Adevărat spun vouă că Dumnezeu poate face din piatra asta fii ai lui Avraam!“

Chiar dacă rugăciunea noastră nu este curată pentru că nu suntem sfinţi, ea este preluată de Maica şi dusă Dumnezeului Tată!

Eu spun rugăciuni scurte către Maica Domnului, rugăciuni care erau făcute de Sfântul Serafim de Sarov:

> Cuvină-se cu adevărat să Te fericim pe Tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, Te mărim!
>
> Bucură-Te Marie ceea ce eşti plină de har, Domnul este cu Tine. Binecuvântată eşti între femei şi binecuvântat este rodul pântecelui Tău că ai născut pe Mântuitorul sufletelor noastre.
>
> Uşa milostivirii deschide-ne-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru Tine, ci să ne mântuim prin Tine de nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.
>
> Umple de bucurie inima mea Fecioară ceea ce ai plinit plinirea bucuriei mâhnirea păcatului pierzând.

Un alt preot călugăr, părintele Pantelimon de la Cernica m-a învăţat un alt sistem de protecţie. Se fac trei mătănii, se spune de trei ori:

> Să vină Dumnezeu să îndepărteze vrăjmaşul de la faţa mea, din viaţa, familia şi calea mea, să se

ducă pe pustii!

După care se fac alte trei mătănii şi te stropeşti cu aghiazmă mare. Parcă am mai scris că aşa se face de fiecare dată când pleci de acasă.

În una din zilele în care am făcut acest ritual, acum vreo zece ani, mă duceam la forţele de muncă să-mi pun ştampila pe carnetul de şomer. La întoarcere îmi vine să ocolesc şi să nu o iau pe drumul pe care venisem. Dar, m-am gândit eu: „Ce-ar fi să o iau tot pe acolo ca să văd de ce nu trebuia să mă întorc pe acelaşi drum?“ Nu s-a întâmplat nimic până ce la un moment dat am văzut venind în faţa mea o babă urâtă. La circa 3-4 metri în faţa mea s-a izbit efectiv ca de un zid invizibil şi a ricoşat în şanţul de lângă alee. S-a uita la mine urât şi a început să bolborosească ceva. M-a luat o durere cumplită de cap. Am început să mă rog în gând. Spuneam Psalmul 50, psalmul smereniei. Am căscat mai să-mi rup fălcile încercând să înlătur negura care îmi cuprinsese capul, dar nu am reuşit. Ajuns acasă m-am pus în pat şi am adormit instantaneu. Am visat că eram pe o alee frumoasă şi că la un moment dat am intrat într-un loc feeric unde l-am întâlnit pe tatăl meu. Era îmbrăcat vânător şi urmărea nişte gâşte aflate pe un lac. I-am spus că nu are rost să le împuşte şi că i le prind vii ca să aibă grijă de ele. Am sărit în apă şi am prins gâscanul. La marginea lacului era o gură de peşteră, de unde a ieşit o femeie îmbrăcată într-o haină albă şi având nişte mâini uscate şi lungi cu unghii încovrigate şi vopsite, care când m-a văzut a început să spună un blestem a cărui idee principală era să mă înghită apele. Apa din jurul meu a început să se ridice, dar se oprea la un metru de mine. Priveam cum se ridică apa în jurul meu şi cum mă închide ca într-un cilindru. S-a enervat şi a spus: „Iar nenorocitul ăsta de Argatu! Spune-i că iubirea lui de Dumnezeu este ca f... dintre doi câini!“

M-am enervat şi eu şi, cum apele scăzuseră în jurul meu, am alergat după ea şi am început să-i dau cu gâscanul în cap. Am continuat să alerg după ea şi am intrat în peşteră. Culoarul nu ştiu unde dădea, dar m-au oprit doi câini mari şi negri, care au început să alerge după mine. M-am trezit transpirat.

Am fugit repede la mânăstire la părintele Pantelimon şi i-am povestit. S-a supărat şi mi-a spus: „Măcar i-ai dat ca lumea în cap cu gâscanul?“

„Oh, da părinte!“

„Era una dintre vrăjitoarele care vin pe la naşul!“ A fost ultima lui replică înainte de a începe să râdă.

Părintele Argatu era naşul de călugărie al părintelui Pantelimon.

Capitolul 6

SISTEME DE PROTECŢIE

Fără să vrei, în timp, pe parcursul propriei evoluţii spirituale constaţi că acelaşi atac PSI asupra a doi oameni diferiţi are alt efect. Acest efect, am descoperit, este diferit datorită mai multor factori care stau la baza alcătuirii structurii psihice a individului şi poate fi scăzut sau anihilat complet dacă intervin sistemele de protecţie.

Trebuie să precizez de la început că, indiferent de protecţia pe care ne-o facem noi, nu suntem inexpugnabili şi cel mai bun sistem de protecţie este Dumnezeu.

Există un parametru care se cheamă protecţia divină, PD, şi care reprezintă gradul în care Dumnezeu are grijă de noi. Grija lui Dumnezeu faţă de noi este funcţie de:

– ceea ce facem noi pentru lumină, pentru oamenii din jur, pentru lume şi viaţă;

– de karma personală şi aceea de neam;

– este la rândul lui determinat de păcatele din viaţa aceasta şi din alte vieţi, de aceea iertarea păcatelor, IP, este foarte importantă în vindecarea sau chiar protecţia PSI a cuiva. Poate că ar trebui să detaliez acest parametru pentru a fi clar pentru toţi.

În altă ordine de idei, lumina interioară a omului este în strâns raport cu PD: lumina interioară, LI, sau DH (Duhul Sfânt) în radiestezie, este dată de faptele noaste din vieţile trecute sau din viaţa asta. Sunt fapte care scad mult DH-ul, precum avorturile sau crima, dar şi păcatele împotriva Duhului Sfânt. Astfel, DH-ul reprezintă un parametru după care se poate spune cam care

este karma personală a unui individ. Există modalităţi de creştere a luminii interioare prezentate în capitolul „Creşterea vibraţiei sau a luminii interioare“.

FOLOSIREA PSALMILOR ÎN PROTECŢIE

Există mai multe metode de folosit Psalmii în protecţia personală, funcţie de ceea ce avem nevoie.

Protecţia chakrelor

Se pot folosi psalmii pentru închiderea chakrelor atunci când intrăm într-un mediu care ne este ostil din punct de vedere energetic. Care este sensul acestui act magic? Chakrele sunt nişte porţi între universul exterior şi cel al nostru, interior. Este în interesul nostru să păstrăm aceste porţi deschise spre lumină, dar mai ales să nu lăsăm să pătrundă prin ele întunericul. Întotdeauna, în situaţiile de criză, atunci când trebuia să fac tot ceea ce ştiu ca să scap teafăr, am folosit şi această metodă.

Psalmul 22, psalm al lui David, este unul dintre cei mai dragi psalmi mie prin puterea pe care o are:

> 1. Domnul mă paşte şi nimic nu-mi va lipsi.
> 2. La loc de păşune, acolo m-a sălăşluit, la apa odihnei m-a hrănit.
> 3. Sufletul meu l-a întors, povăţuindu-mă pe cărările dreptăţii pentru numele Lui.
> 4. Că de voi şi umbla în mijlocul morţii, nu mă voi teme de rele, că Tu cu mine eşti.
> Toiagul Tău şi varga Ta, acestea m-au mângâiat.
> 5. Gătit-ai masă înaintea mea, împotriva celor ce mă necăjesc; uns-ai cu untdelemn capul meu

şi paharul Tău este, adăpându-mă ca un puternic.

6. Şi mila Ta mă va urma în toate zilele, ca să locuiesc în casa Domnului întru lungime de zile.

Redeschiderea chakrelor se poate face cu un Tatăl nostru.

Preoţii şi călugării mai folosesc câţiva psalmi care sună a blestem, precum psalmii 108, 33 şi 64, cu citirea căruia nu sunt de acord. Dar trebuie să mărturisesc că există o limită a răbdării pe care însuşi Dumnezeu o are, aşa că, dacă cineva nu vrea şi nu vrea să te ierte pentru că se simte bine în postura de călău, nu ai încotro decât să o foloseşti. Mă refer la ceea ce am mai scris că victimele se transformă ele însele în călăi şi gustă din plăcerea de a se răzbuna având însă scuza că vina este a celuilalt. Mă refer la lucrurile rămase neîncheiate din alte vieţi.

Împotriva blestemelor preoţeşti, care folosesc Psalmii, se folosesc tot Psalmii! Pe principiul: cui pe cui se scoate!

CILINDRII DE LUMINĂ ÎN PROTECŢIE

La un moment dat suferisem din dragoste şi, supărat pe doamna care mă rănise, m-am aşezat frumos în genunchi şi am citit timp de o oră şi jumătate cele nouă catisme. Apoi am vizualizat coborând din cer cilindrii de lumină. Ţin minte că atunci am condiţionat ca nicio femeie să nu mai poată ajunge la mine, la sufletul meu, decât dacă va putea să citească cele nouă catisme. După ceva timp a existat una. A fost o copilărie, dar atunci asta am simţit, asta am făcut.

Cilindrii de lumină i-am folosit şi ca armă. O prietenă avea prostul obicei să mă lege. O relaţie karmică. Am încercat să o fac să înţeleagă că nu

este cel mai bun mod de a stinge o karmă, dar nu a înţeles. Aşa că, într-o noapte am băgat-o în trei cilindri de lumină. Am legat-o la rândul meu. I-a fost rău toată ziua următoare şi, cum nu am putut să stau să văd cum se chinuie, am dezlegat-o. Să nu se creadă că a înţeles ceva – a continuat pe drumul ei, fără mine.

Mai sunt în cartea lui Colin James, Puterea magică a psalmilor, chei ale psalmilor care pot fi folosiţi în viaţa de zi cu zi. Din păcate, cartea aceasta este o carte cu EBF 96, are nişte influenţe malefice atât de mari şi a supărat atâta lume care nu doreşte lumina încât nici nu îţi vine să pui mâna pe ea. Pur şi simplu există persoane a căror ocupaţie este să lege şi să informeze negativ aceste cărţi, precum păţesc şi eu cu ale mele. Ei se străduiesc ca informaţia cuprinsă în cărţi să nu ajungă la cei care au ajuns la maturitatea spirituală să le înţeleagă.

LITURGHIILE, MASLURILE ŞI ACATISTELE

Sunt slujbele cele mai importante ale ortodoxiei.

Dând Sfinte Liturghii, ni se iartă din păcatele pe care multe dintre ele nici nu le conştientizăm, plus că date la mai multe mânăstiri ajung să creeze în jurul nostru un câmp de protecţie, o formă gând, dată de binecuvântarea preoţilor respectivi care ne protejează. Pe lângă aceasta, ne mai eliberează într-o oarecare măsură şi de karma personală şi de cea de neam.

La fel se întâmplă şi cu maslurile şi acatistele. Ideea este că, totul fiind energie, orice rugăciune a unui preot eliberează o anumită cantitate de energie şi de o anumită calitate care este proiectată asupra noastră în momentul în care ne este rostit numele.

Rugăciunea şi postul cuiva ne poate ajuta prin faptul că dându-ne lumină preiau din energia negativă care ne este trimisă de altcineva sau care este rezultatul unei reactualizări a unei probleme karmice.

Liturghia

Nu sunt de acord cu faptul că un om simplu nu poate citi sau ţine el însuşi liturghia. Liturghia, ca slujbă, este o rememorare a vieţii lui Iisus Hristos. În primele veacuri, copii se jucau împărtăşindu-se în numele lui Iisus. Spunea Mântuitorul: „Unde se întâlnesc doi în Numele Meu voi fi şi Eu cu ei!“ Până la urmă este vorba de ceea ce se face şi mai puţin de modul (ritualul) în care se face.

Eu unul, la un moment dat, am intrat într-o biserică şi am văzut o carte cu Liturghia Sfântului Ioan Gură de Aur. Am luat-o cu intenţia să o citesc ca pe o carte şi să înţeleg şi eu mai bine despre ce este vorba în slujbă.

Am citit-o.

Într-o altă seară am fost atacat de cineva. Era o chestie curioasă că fusesem lovit pe partea stângă, deşi energia îmi părea că vine de la un bărbat. Măsor vibraţia celui care a atacat şi descopăr că era 46. Mare pentru un om obişnuit. Sunt preoţi care nu o au aşa mare. Descopăr din aproape în aproape lucruri interesante. Că de fapt în spate era o femeie pe care o cunoşteam şi care avea vibraţie 33, dar care se împărtăşise la un episcop! Cu vibraţia nouă şi energia superioară putuse să-mi taie câmpurile! Ce puteam să fac? Atunci mi-a trăsnit ideea: am aprins 9 lumânări şi am început să citesc Sfânta Liturghie. Cerurile s-au deschis şi lumina care a venit de la spiritele superioare mi-a curăţat reziduurile energetice de după atac. Pe mine m-a salvat. De ce să nu poată

face şi altcineva Liturghia la el acasă? „Să faci biserică din casa şi inima ta!“ a zis Iisus.

Iisus Hristos este al nostru, al păcătoşilor, nu al bisericii, episcopilor şi preoţilor. Ei sunt curaţi, preasfinţi, preafericiţi şi preacucernici şi nu au nevoie de Iisus ca noi ăştia mai mici, păcătoşi şi neştiutori.

Împărtăşania

Am vorbit anterior de modul greşit în care poate fi folosită Sfânta Împărtăşanie. În cărţile mele anterioare am scris şi de femeia care se împărtăşea şi apoi folosea lumina ca să ghicească în cărţi. Cine este vinovat până la urmă? Nu cred că preotul sau episcopul. Eu unul îl consider de bună credinţă şi spre binele enoriaşilor el le dă Sfânta Împărtăşanie. Răspunderea revine şi celui care se împărtășește.

Eu unul cam fug de Împărtăşanie pentru că ştiu ce înseamnă să fii „fur de cele sfinte“. Chiar pe cei care vin la mine şi spun că se împărtăşesc îi sfătuiesc să fie cu luare aminte la acest lucru, pentru că dacă nu meriţi mai bine renunţi.

Este împărtăşania o armă PSI? Categoric, da! Creşterea vibraţiei face ca implicit puterea sabiei unui om care se împărtăşeşte să crească. De asta există şi lupta asta împotriva Bisericii Ortodoxe Române. Îndepărtarea oamenilor de biserică îi face să devină mai vulnerabili şi mai uşor de manevrat PSI. Problema este că la ora actuală sunt tot mai mulţi preoţi care sunt mai puţin păstori şi mai mult lupi. Ce se poate face? Demascaţi-i, cuvântul se duce şi oamenii se vor putea adresa adevăraţilor preoţi. Nu cred că este important că un preot bea sau fumează. Nici măcar dacă s-ar duce la femei nu m-ar interesa, ci ceea ce simte el în sufletul lui pentru Dumnezeu, Iisus, Maica şi Sfinţi. Prefer un preot păcătos, dar care este plin de iubire de Dumnezeu şi îngăduinţă faţă de semeni decât unul

curat care sperie oamenii cu iadul. Pentru primul mă rog şi, dacă pleacă înaintea mea, ca unul care am acces la lumea de dincolo, îl dezleg şi mai preiau şi eu din păcatele lui pentru ceea ce a făcut bine pe lumea asta. Pe celălalt nici nu vreau să îl văd.

Împărtăşania ca formă de protecţie

Pe la începutul vieţii mele spirituale, după ce am început să citesc molitfele şi să am din cauza asta o groază de probleme, am fost nevoit să caut tot felul de metode să mă protejez sau să mă curăţ. Pe vremea aceea era biserica dintre magazinele Unirea şi Cocorul unde se ţineau slujbe zilnice şi preoţii ieşeau cu Sfintele Taine. Aşa am ajuns să observ că simpla atingere de ele, pentru că preoţii de atunci făceau turul bisericii şi atingeau capetele enoriaşilor, făcea să te cureţi. Entităţile negative, duhurile necurate fugeau la simpla atingere de Carnea şi Sângele Mântuitorului. Şi este logic până la urmă. Vibraţia Sfintelor Taine este aşa de mare încât arde orice este întuneric. Nu mai vorbesc că era o metodă ideală de a testa dacă un gând este pozitiv sau nu. După ce te atingea cu Focul Divin te trezeai golit de mare parte din gândurile parazite negative. Trecerea preotului peste bolnavi cu Sfintele Taine, atingerea hainelor preoţilor de către mireni, nu reprezintă decât acelaşi tip de curăţare sau terapie spirituală. Prin aceste metode se poate scăpa de magiile simple, de argintul viu, de legăturile de vibraţie joasă, de făcături pe diverse elemente. Împărtăşania este şi o formă de protecţie. Cum mi se întâmplă destul de des să supăr pe alţii, am reuşit de data asta să deranjez un grup de iniţiaţi. N-a fost deloc drăguţ când săbiile lor mi-au tăiat câmpurile. Ritmul în care mi le tăiau depăşeau cu mult ritmul în care eu şi îngerii mei le puteam coase! Şi atunci m-am dus la biserică şi, fără să mă spovedesc, m-am împărtăşit.

Mi-am cerut iertare de la Iisus şi Doamne-Doamne întrucât era un caz de forţă majoră şi era mai important să supravieţuiesc şi am făcut-o. Cert este că după aceea săbiile lor de lumină nu au mai avut niciun efect asupra mea.

Ca formă de protecţie împotriva magiei negre. Într-un atac PSI pe întuneric, de lungă durată, când se închid canalele spre lumină, Împărtăşania poate fi acea scânteie care să redeschidă lumina de jos în sus. Din păcate, ritualul prin care preoţii ies cu Sfintele Taine şi ating oamenii sau trec peste ei nu se mai foloseşte. Este adevărat că preotul trebuie să fie foarte curat, altfel demonul îl poate împiedica şi, dacă se scapă pe jos o singură firimitură de pâine înmuiată în vin din Sângele şi Carnea Mântuitorului, biserica respectivă trebuie arsă din temelie, iar preotul nu mai are altă şansă de mântuire decât călugăria! Aşa se pare că este legea dată de sinoadele trecute. No comment!

Împărtăşania se mai poate folosi la copiii care au protecţie divină mică şi care sunt atacaţi de entităţi în timpul nopţii, motiv pentru care se trezesc plângând, datorită problemelor karmice personale sau din cauza păcatelor părinţilor sau pentru susţinerea energetică şi spirituală a bolnavilor ori a celor aflaţi pe patul de moarte.

Platoşa Sfântului Patrick

Sincer, nu mai ştiu de unde am luat-o şi nici cum se scrie numele sfântului, dar eu unul am folosit-o destul de des şi mai ales când nu aveam timpul necesar să îmi fac altă protecţie sau când nimic nu mai reuşea să mă apere:

Cristoase fii cu mine,
Cristoase fii în mine,
Cristoase fii în faţa mea,
Cristoase fii în spatele meu,

Cristoase fii de-a dreapta mea,
Cristoase fii în stânga mea,
Cristoase fii deasupra mea,
Cristoase fii dedesubtul meu,
Cristoase fii de jur împrejurul meu. Amin

SĂBIILE DE LUMINĂ ÎN PROTECŢIE

Sunt armele cele mai comune care se pot folosi la nivel astral. Mulţi le au prin iniţiere, fie Reiki, fie radiestezice, fie preoţia sau călugăria ortodoxă, dar nu ştiu să le folosească şi de aceea am considerat necesar să vorbesc despre ele.

Este prostia bisericii sau a radiesteziei de a ascunde anumite lucruri de ceilalţi oameni, ca să nu încapă pe mâinile cuiva care să le folosească în rău: trebuie înţeles că NIMENI nu ajunge la vibraţia de a avea o sabie de lumină fără acord divin! Arme au mulţi. Chiar şi maeştrii shaolin sau cei care exersează cu arme în Wu Shu au acces la arme la nivel astral. Doar că nu au lumină. Puterea lor rezidă în cantitatea energiei, dar nu în calitatea ei.

În general de la Reiki grad I, unde se fac „tăierile de corzi“ de pe propriile mâini sau corp, dar şi de pe corpul pacientului, se poate vorbi despre sabie de lumină. (Vezi pentru tăieri Reiki – între mit şi realitate.) Creşterea vibraţiei palmei prin activarea ei cu simboluri şi strângerea degetelor cu palma întinsă o transformă într-o sabie de lumină.

Se pot măsura cu ansa dimensiunile ei: lungime, grosime, DH-ul.

Prin DH-ul ei înţeleg gradul ei de luminozitate. Un DH de 100 reprezintă manifestarea luminii şi sabiei cristice!

De asemenea, fiecare o vizualizează în funcţie de forma cu care rezonează şi care rămâne

din vieţile lui anterioare. Mie îmi plac şi săbiile de samurai, dar şi cele ale cavalerilor templieri şi le folosesc în funcţie de moment.

În radiestezie, pentru încărcarea sabiei se foloseşte un algoritm care sună aşa:

În numele şi pentru ca Slava şi Puterea Tatălui, a Fiului şi a Sfântului Duh să se manifeste, braţul meu (drept sau stâng) se înfăşoară în lumina Sfântului Duh pentru a forma sabia de lumină a Tatălui şi a Fiului. Amin

Se aşteaptă 15-20 de secunde, concentrare IE maximă, ochii semideschişi, respiraţie în apnee, cu apariţia senzaţiei de căldură, vizionându-se braţul drept sub forma unui cilindru de lumină aurie care se lungeşte mult dincolo de degete, precum şi apariţia sentimentului de realizare, satisfacţie şi de inutilitatea continuării.

În Reiki încărcarea sabiei se face odată cu activarea palmei cu simboluri. În funcţie de simbolurile pe care le folosim, sabia capătă vibraţie corespunzătoare.

Pentru folosire sabiei în protecţia personală trebuie reţinut că un individ poate fi lovit dacă lumina lui este mai mică decât aceea a sabiei agresorului, altfel nici măcar nu mă simte! În general.

În cazul în care sunt persoane cu câmpuri foarte puternice, precum maeştrii de arte marţiale, puterea lor poate suplini vibraţia sabiei şi pot lovi destul de puternic şi implicit tăia câmpurile.

În funcţie de lumina ei, o sabie taie unul, două sau toate câmpurile. În funcţie de numărul de câmpuri tăiate, senzaţia de durere pe care o are cel tăiat este mai mică sau mai mare.

Câmpurile trebuie cusute, altfel permit intrarea entităţilor negative, „infestarea“ aurei noastre, lucru care duce inevitabil la boli.

Eram la radiestezie şi un medic veterinar, coleg şi prieten de-al nostru, a început să aibă probleme cu braţul drept. Cotul i s-a umflat şi s-a

înroşit, dar nu avea nicio acuză medicală. L-am măsurat şi am descoperit că un coleg mai mare îi trăsese o sabie peste mână! Se poate măsura dimensiunea tăieturii (în centimetri), câte câmpuri are tăiate, de cât timp este făcută, cine a lovit, bărbat sau femeie, ce vârstă, cum o cheamă pe persoană etc.

La nivel de câmp, se simte ca o gaură în aură, care atrage energie şi ansa. Dacă încercăm să urmărim conturul aurei cu ansa, în locul în care avem o tăietură ansa se va apropia de corpul fizic, putându-se urmări conturul tăieturii pe toată lungimea ei. Cine ştie, poate că odată, cândva, vom face criminalistică PSI! (Ha!)

Cu sabia se pot tăia câmpuri, stringuri sau legături, cap, mâini, picioare, organele energetice, suflet (este un păcat mare dacă nu se face ca o îndeplinire a voii Domnului – IRVD) organe genitale.

Este o pildă a unui călugăr care a fost pus preot la o mânăstire de măicuţe. Disperat de gândurile care nu-i dădeau pace, a cerut lui Dumnezeu să-l scape cumva de chinul de a trăi în apropierea lor. Arhanghelul Mihail i-a tăiat boaşele! Aşadar, se poate!

Într-o iarnă călcasem pe coadă rău de tot pe cineva. M-a pândit până într-o zi când, având mulţi pacienţi pe vremea aceea, mi-a scăzut destul de mult vibraţia şi m-a lovit. Durerea a fost atât de intensă că am rămas ţeapăn de spate. Îmi tăiase câmpurile la nivelul şalelor atât de rău, că la nivel astral tăietura trecuse până în faţă şi mă lăsase şi fără organe genitale. Nu erau tăiate complet, dar nu le mai simţeam. Era de Bobotează. Şansa, Dumnezeu a rânduit ca în acel moment să vină la mine la terapie o doamnă care se ocupă de bioenergie şi Reiki şi care mi-a ţinut mâinile pe rană.

Câteva săptămâni pot spune că am fost cât se poate de cuminte şi poate aş fi rămas aşa dacă la

un moment dat o entitate de la nivel astral nu mi-ar fi vindecat rana. Am vrut să plec de pe pământ. Nu cred că atât din cauză că mi se tăiaseră bijuurile, cât pentru că fusesem lovit de cineva pe care îl credeam prieten şi cu care până la urmă aveam un scop comun – să-i învăţăm pe ceilalţi. În ziua aceea însă mi-a venit la cabinet o fată care mi-a adus mai multe icoane, printre care şi o poză cu părintele Arsenie Boca.

Acum, că mi-am adus aminte de el, am să povestesc ceva. Prislop este destul de departe de Bucureşti, între Hunedoara şi Haţeg, aşa că şansa să ajung acolo este destul de mică. Doar că odată a trebuit să merg la Deva cu treabă. M-am întâlnit cu cititorii de acolo şi mi-au propus să mergem la Prislop. A fost o bucurie. Nu ştiam că este la 30 de minute de Deva! Când eram student, aveam nevoie de tare mult timp ca să ajung acolo. Trebuia să iau rata, treceam astfel prin două oraşe. Cu maşina a fost mult mai uşor.

Am ajuns acolo. Mânăstirea s-a schimbat de zece ani de când nu am mai fost pe acolo. S-au construit chilii noi, dar mormântul era la fel de frumos. Îl îngrijea aceeaşi măicuţă ca acum 10 ani! I-am spus că am mai fost când eram student şi că o ajutam la cărat apa cu care uda florile de pe mormântul părintelui. Acum aveau o fântână mai aproape. Am regăsit aceeaşi bucurie cu care făceam acest lucru în studenţie. Curios. Mergeam la el când aveam probleme, stăteam lângă crucea lui, la mormânt, şi plecam cu problema lămurită şi soluţia.

Am măsurat DH-ul lui: 98! Este mai mare decât a majorităţii sfinţilor din ţară şi de afară. Mă întreb: de ce biserica nu-l sfinţeşte? Ce interese mai sunt şi aici? Eu unul pot afirma că părintele Arsenie Boca întruneşte toate condiţiile sfinţirii! De aceea îi voi spune: Sfântul Arsenie Boca.

Mai am ceva de spus despre el. Am avut momente grele în viaţa mea şi printre meditaţiile

din Chi Kung se face una care te trimite în spirit în locul unde te simţi tu că te încarci. De fiecare dată mergeam la Prislop, la mormântul lui, şi veneam de acolo plin de energie.

La mormântul lui a rămas deschisă poarta către cer pentru noi, oamenii păcătoşi, care ne mai zbatem încă în ghearele păcatului şi minciunii.

De aceea voi spune încă un mod de a face faţă atacurilor PSI: meditaţiile la sfinţi, locuri sfinte şi moaşte.

Meditând la el mi-a spus: „Gândeşte-te tu că am spus cuvinte fără spuse!“ Şi în minte mi-au venit cărţile lui care ascund taine pe care în mod normal nu ar fi putut să le spună ca preot ortodox. Şi mi-am adus aminte că el a regretat că moare pentru că în viaţă poţi face foarte multe pentru ceilalţi. Aşa am decis să rămân.

Lupta cu sabia la nivel astral se poate învăţa făcând cursuri de Kendo, Iaido, Wu Shu, asta în planul fizic şi pentru planul spiritual este destul de multe ori să vedem filme precum Matrix, Eroul, Tigru şi Dragon sau de capă şi spadă. Urmărirea lor frecventă, decelarea mişcărilor şi vizualizarea ta proprie făcându-le la nivel astral te învaţă lupta în acel spaţiu atemporal. Nu oricine poate învăţa lupta în plan fizic, dar şi un bolnav în cărucior, căruia i se mişcă doar ochii în cap, poate învăţa lupta la nivel astral! Şi poate deveni un bun luptător PSI.

Protecţia împotriva săbiilor de lumină se face cu:

– scut de lumină, o formă gând care poate fi cu CK sau nu şi care se deplasează condiţionat unde vine să atace orice sabie;

– armura de lumină, o armură aşa cum aveau cavalerii în vechime, dar care este dintr-o energie foarte densă şi de vibraţie foarte mare, în acelaşi timp şi dură şi uşoară, şi care are scopul de a te proteja de loviturile de sabie. Diversele componente ale armurii se capătă în timp ca daruri

pentru merite divine. Sunt astfel: coifuri, platoşe, protecţii pentru mâini, braţ, picioare, tibiere etc. Seamănă cu cele din icoanele ortodoxe.

Arhanghelii sau îngerii războinici ai lui Dumnezeu sunt cei care au săbii şi alte arme. Se tot vorbeşte de iubirea divină, dar nimic despre dreptate şi despre protecţia legii care se face cu ajutorul acestor îngeri ai luminii. Spuneam într-un curs că să fiu eu sănătos câţi oameni sunt paralizaţi prin spitale datorită loviturilor de sabie ale arhanghelilor. Cum se poate aşa ceva, ar spune un creştin pios? Simplu, aş spune eu, avem o părere greşită despre divinitate şi din cauza asta nu o înţelegem. Există o limită a răbdării divine şi atunci poţi fi vulnerabil, fie înaintea îngerilor fie în faţa demonilor. Şi când o iei, o iei...

Pe parcursul evoluţiei spirituale a fiecăruia dintre cei porniţi pe calea luminii se poate ajunge la nivelul arhanghelilor. Sunt preoţi care au ajuns să conştientizeze că se pot folosi de ei, sunt radiestezişti care ştiu asta şi sunt maeştri Reiki. Or mai fi şi alţii... Arhanghelii fac voia celui care îi are în subordine şi atunci pot lovi la voinţa lui un individ, de aceea este necesar să ştim să ne apărăm şi de arhangheli.

Există multe sisteme care conectează la tainele arhanghelilor, pentru că fiecare maestru a primit la un moment dat informaţii pe care le-a scris în ceea ce avea să devină propriul sistem. Astfel avem Rama, din Karuna Reiki, care permite deschiderea dimensiunii până la Arhanghelul Mihail. El apare odată cu desenarea simbolului şi împlineşte voinţa divină în acel loc.

Se poate folosi în protecţia personală, a camerei sau a automobilului prin desenarea simbolului pe noi, pe botul maşinii sau în colţurile camerei.

Există iniţieri precum Shambala Reiki unde prin iniţiere se dă acces la coloana de lumină a Arhanghelului Mihail.

INIŢIERILE REIKI CA FORMĂ DE PROTECŢIE

De foarte multe ori am folosit iniţierile Reiki, din diverse sisteme, în momente de atac PSI, fie asupra mea, fie când a fost vorba de alţii. În general, pentru oamenii care au probleme frecvente de magie este cel mai bine. Fiecare iniţiere creşte protecţia divină prin numărul de ghizi pe care îi aduce, plus că se învaţă metode de protecţie. Printre cazurile pe care le-am avut a fost cel al unei femei căreia soacra îi spusese în faţă că o să o omoare. Era plină de argint viu, AV, motiv pentru care făcea lichid de ascită! Se ducea la urgenţă şi i-l scoteau, până s-au plictisit medicii. Am curăţat-o de nenumărate ori până când, văzând că nu fac decât să muncesc în van, i-am făcut iniţieri. Problema ei nu s-a rezolvat 100%, dar trăieşte şi i se mai întâmplă doar după ce face soacră-sa prostii să se mai umfle, apoi revine la normal.

În ceea ce mă priveşte pe mine. A fost un moment critic în viaţa mea când iniţierile m-au ajutat mult. De multe ori, iniţierile făcute de mai mulţi maeştrii odată au rezultate remarcabile şi în boli considerate netratabile, cu atât mai mult în atacuri psihice. Ideea este că se pune astfel omul respectiv sub protecţia a mai mulţi maeştrii.

Asta este până la urmă menirea unui terapeut bun: să protejeze pe omul respectiv de răul reprezentat de boală sau de un agresor care îl atacă PSI până ce îşi ia lecţia de viaţă.

COLOANA DE LUMINĂ A ARHANGHELULUI MIHAIL

Apare în sistemul Shambala Reiki şi reprezintă o lumină care înfăşoară pe cel care o cere:

Sfinte Arhanghele Mihail, dă-mi te rog coloana ta de lumină pe parcursul acestei acţiuni!

Este un sistem de protecţie bun împotriva săbiilor de lumină, împotriva demonilor, de aceea se foloseşte în exorcizări şi curăţări de case, protecţia unui spaţiu în momentul terapiei şi într-o luptă PSI la nivel astral.

În disputele mele cu diverse sisteme, fie că era vorba de biserica ortodoxă sau de radiestezie, când atacul este dat de mai multe spirite cu săbii, nu prea mai poţi să te aperi sau să te coşi, iar una dintre soluţiile salvatoare, pentru că nu pot pătrunde săbiile prin ea, este această coloană. Ba mai poate ajuta şi la refacerea câmpurilor care au fost deja tăiate.

Se spune că această coloană poate fi folosită numai de cel care este iniţiat pe ea şi numai pentru el însuşi şi nu pentru ceilalţi sau pentru un obiect. Încercaţi şi verificaţi asta.

Folosirea arhanghelilor este multiplă. Pentru protecţia camerei în care dormim împotriva duhurilor necurate, DN-urilor, se pun în cele patru colţuri cu intenţia protecţiei pe timpul nopţii sau când dorim.

Pentru protejarea uşilor, intrărilor de orice fel, a culoarelor, graniţelor, orice.

Pentru protecţia calculatoarelor se lasă un arhanghel să îl protejeze. Acesta se postează pur şi simplu peste el nepermiţând unei energii sau entităţi să-l afecteze.

Şi, sper să nu mă repet, niciun vrăjitor nu rezistă în faţa săbiilor unui arhanghel care are putere.

Când cineva trimite însă un arhanghel ca să te împiedice să faci ceva, să scrii sau să faci altceva, nu ai decât să învingi arhanghelul respectiv sau să-l învingi pe cel care l-a trimis. Ori, cel mai bine, să ceri judecată divină.

Arhanghelii şi săbiile de lumină pot fi folosite în lupta cu duhurile necurate pentru învingerea

cărora este necesar să li se taie capul.

Eram la Cernica şi venise la părintele un băiat posedat. Cum aveam grijă de cei care veneau acolo, după slujbă ne-am dus la vecernie. În semiîntunericul bisericii, în apropierea moaştelor Sfântului Calinic, cum stăteam în genunchi în spatele băiatului care la rândul lui stătea îngenuncheat, cu capul plecat în pământ, am văzut în astral un demon îngenuncheat şi lângă el un arhanghel cu sabia de lumină ridicată. A lovit şi capul demonului s-a rostogolit pe podeaua bisericii.

După slujbă, ne-am întors la chilia părintelui unde băiatul a povestit exact ceea ce văzusem şi eu. Era prima exorcizare pe care o urmărisem la nivel astral.

Tot pentru lupta cu mai mulţi, când eşti atacat cu săbii de lumină şi chiar nu poţi coase nenumărate tăieturi, se mai poate folosi simbolul Zonar din Karuna şi Halu care conectează la arhanghelii Gabriel şi Rafail. Rafail este arhanghel vindecător. Este mai marele îngerilor vindecători din univers! Există chiar un acatist al lui în ortodoxie, care se poate citi pentru potenţarea simbolului şi evident pentru creşterea ajutorului pe care ni-l poate da Arhanghelul Rafail sau orice alt înger subordonat lui.

Repet că îngerii nu au putere de la ei, o primesc de la Dumnezeu la cererea noastră. Cu cât te rogi şi posteşti mai mult, tu sau alţii pentru tine, cu atât puterea pe care o au aceştia este mai mare şi te pot ajuta mai mult. Psaltirea creşte puterea lor deoarece ea este sabia călugărului. Părintele Dosoftei de la Ciorogârla spunea că prin călugăr se înţelege înţelept!

Fiind mai marele vindecătorilor, Rafail poate prelua sarcina de a-ţi repara câmpurile de tăieturile săbiilor.

CLOPOTUL LUI BUDDHA

Pe mine nu mă interesează biserica ortodoxă. Eu nu confund pe Dumnezeu cu religiile lumii şi nu am să mă închin niciodată oamenilor, fie ei chiar preoţi. Mă închin lui Dumnezeu, Arhitectului şi Constructorului Universului, Maicii, Fiului, Duhului Sfânt.

Ierarhiile cereşti le vom vedea când vom fi acolo.

Şi atunci mă folosesc de toţi maeştrii ascensionaţi, care prin ceea ce au făcut au adus un plus de lumină şi bunătate lumii. Prefer un budist care îşi vede de drumul lui unui creştin care ucide pentru Hristos!

Prin iniţiere pe sistemul Lightarian (există Institutul Lightarian din Canada) am primit accesul la spiritul lui Buddha, care mi-a oferit acest clopot de energie care nu este penetrabil de către atacurile malefice. Se cere pur şi simplu:

Buddha, dă-mi te rog clopotul tău de lumină!

CLOPOTUL BISERICII

În timpul slujbei dintr-o biserică poţi să te aşezi exact sub turla bisericii şi să-ţi imaginezi că apuci cu ambele mâini de cupola bisericii şi că ţi-o tragi peste cap.

FOLOSIREA SFEREI LUI MELCHISEDEC PENTRU PROTECŢIE, CURĂŢARE ŞI ATAC

Ordinul lui Melchisedec, unul dintre cele mai vechi din istoria omeniri, este alături de Marea Frăţie Albă un avangardist în lupta pentru Bine, pentru emanciparea omului şi pentru evoluţia spirituală a omenirii. Melchisedec, unul dintre

proorocii Vechiului Testament, este reprezentat în bisericile ortodoxe ţinând în mâini pâinea şi vinul. Se spune că este una dintre încarnările Fiului lui Dumnezeu, care s-a coborât de mai multe ori pe pământ pentru a ajuta omenirea de-a lungul istoriei.

Problema cu sfera lui Melchisedec este că ea nu poate fi folosită oricând în terapie, protecţie sau atac.

FLACĂRA ARGINTIU VIOLETĂ

Din Shambala Reiki se foloseşte invocarea lui Saint-Germain:

> Saint-Germain, dă-mi te rog flacăra ta argintiu violetă pentru acţiunea pe care vreau s-o întreprind!
> Sunt al flăcării argintii violete cu toată fiinţa mea, sunt puritatea pe care Dumnezeu o doreşte!
> Invoc energia Mahatma, a Shambalei şi a Conştiinţei Cristice pentru a mă curăţa şi apăra de tot ceea ce este negativ şi malefic şi care mă împiedică să-mi îndeplinesc menirea pe care Dumnezeu mi-a hotărât-o încă dinainte de a mă naşte!

STÂLPUL DE LUMINĂ

Se face o meditaţie prin care se vizualizează Duhul Sfânt, Sursa de Lumină Universală, şi se cere de la Dumnezeu acces la Ea. Se aduce lumina prin chakra coroanei, prin canalul guvernor în jos, prin fiecare chakra, prin picioare, prin chakra de sub picioare, numită steaua pământului, până în centrul pământului, unde se află flacăra argintiu violetă a pământului. Sufletul pământului. Pentru că planeta noastră este un spirit viu, Maica Geea, al cărei suflet este reprezentat de această flacără.

Conectăm această energie la flacără, luăm energie violetă de jos şi o aducem înapoi prin chakrele picioarelor, prin Ida şi Pingala, le unim în al treilea ochi, apoi o urcăm pentru a o duce înapoi la Duhul Sfânt. Astfel am ajuns stâlp de lumină.

O parte din lumina care vine de la Duhul o ducem în pământ la flacăra argintiu violetă şi o alta o întoarcem la nivelul micului bazin, care începe să se umple până ce devenim un ulcior plin cu Lumină de la Duhul Sfânt. Putem vizualiza cum ne umplem, cum se curăţă organele interne şi bolile dispar.

Se poate completa cu circuitul invers sau cu micul circuit din Chi Kung.

SFERELE ROGVAIV

Suntem conectaţi la Duhul Sfânt, sau Sursa de Lumină Universală. Ne imaginăm că de jur împrejur ne înconjoară o sferă de culoare alb argintie în care intrăm cu totul.

În ea ne imaginăm o sferă de culoare violet care ne împresoară. În aceasta ne imaginăm o sferă de culoare indigo care ne împresoară. În aceasta ne imaginăm o sferă de culoare albastră de jur împrejur.

În ea o sferă de culoare verde.

Apoi una de culoare galbenă.

Alta de culoare oranj.

Şi ultima de culoare roşie.

SFERELE ROTATIVE

Ne imaginăm cum se unesc chakrele I-VII cu o bandă albă care se lăţeşte formând o sferă de jur împrejurul nostru. Această sferă se roteşte în sensul în care dorim în timp ce se umple cu lumina de la Duhul Sfânt şi elimină prin centrifugare orice

energie malefică, orice program sau algoritm malefic din interiorul nostru.

Unim apoi chakrele II-VI şi facem iar o sferă care ne înconjoară, dar care se roteşte în sens opus aruncând afară din noi tot ce este negativ.

Apoi III-V şi care se roteşte în sens invers ultimei.

În chakra a IV-a, cea a inimii facem o cruce tridimensională în care ne vedem pe noi înşine şi sufletul nostru.

UNIREA CELOR TREI CENTRI DE FORŢĂ – SFERA DE LUMINĂ

Este pasul ultim, cred eu, al unui om, momentul în care acesta se transformă în sferă de lumină şi redevine ceea ce trebuia să fie: parte din Lumina lui Dumnezeu.

Ne imaginăm un ax aflat în centrul corpului nostru. Pe acest ax sunt trei sfere de lumină situate la cele trei niveluri ale unui om, micul bazin, inima şi capul. Fiecare corespunde unui anumit centru de putere. Cu lumină de Sus culisăm cele două sfere din cap şi micul bazin spre cea din inimă şi le unim pe toate trei. Devenim o sferă de lumină care, în funcţie de chakra în dreptul căreia se află, va emite pe frecvenţa respectivă. În această sferă de lumină dizolvăm tot, şarpele nostru kundalini, sufletul nostru. Tot ceea ce ne reprezintă. În momentul în care un om devine sferă de lumină, nimic nu îl poate atinge. Nici demonii, nici farmecele, nici săbiile de lumină, dar nici legăturile altora.

În lupta cu vrăjitorii este bine să cunoşti câteva lucruri care îţi permit să rămâi în viaţă. Unul dintre ele este că trecerea prin păduri, peste o apă sau urcatul unui munte sunt ideale pentru tăierea legăturilor! Asta a fost o constatare

personală de-a lungul timpului. Nu este o dovadă de laşitate. Repet: „Trăieşte azi ca să poţi lupta mâine!“

La un moment dat treceam printr-o perioadă grea a vieţii mele. Am plecat cu prietena mea de atunci la munte. Eram la Braşov şi, când să urcăm pe Tâmpa, în autobuzul care ne-a dus până aproape de poale s-a urcat o ţigancă. Cert este că, după ce am coborât, eram plini de de toate: argint viu, demoni, legături. Cred că ne simţise şi ne „urase“ de bine! Pe cărarea care urca aveam impresia că nu mai ajungem, că nu mai ştim care este susul şi josul. Pe la jumătatea drumului însă, tot ce aveam în noi a început să se lase în jos, în corpul nostru, pentru a scădea pe măsură ce ne apropiam de vârf. Când am ajuns sus, până şi legăturile pe care le aveam din Bucureşti le vedeam altfel, mai depărtate, mai mici şi mai estompate. Nu s-au rupt atunci, dar am putut să ne încărcăm bateriile pentru a ne întoarce cu forţe proaspete şi am înţeles că, din când în când, este bine să pleci ca să poţi să rămâi!

URINA ŞI BAIA DE SARE

Se pregăteşte cada ca pentru baie, se pun trei patru pumni de sare grunjoasă de murături. Omul se spală, apoi face pipi în lăturile acelea şi bagă inclusiv capul. Se clăteşte cu apă curată de sus până jos, se usucă, apoi îşi face cruce cu mir sau cu ulei de maslu pe piept, gât, frunte, creştet, ceafă spate. Şi se dă şi cu agheazmă mare tot aşa.

Este una dintre cele mai rapide şi eficiente forme de dezlegare de magie. De multe ori îţi permite să-ţi păstrezi mintea întreagă într-un adevărat război PSI.

DETURNAREA UNUI ATAC PSI

De multe ori se poate schimba sensul unui atac PSI. Trebuie reţinut că totul este energie, că numai noi avem senzaţia de imuabil, de bine-rău, de lumină-întuneric. În realitate, cine ştie poate schimba întunericul în lumină şi invers. O modalitate de a schimba asta este prin folosirea următoarei binecuvântări:

> Binecuvântez şi numesc succes această situaţie în numele Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, Amin.

Să spunem că cineva încearcă să mă denigreze. Atunci spun acest algoritm şi tot ceea ce face acel individ pentru a mă compromite sau distruge mi se transformă automat în bine! Cool! Super, super cool!

Meditaţia în mişcare din Reiki, gradul III este un alt tip de curăţare şi încărcare energetică. (Vezi *Reiki – între mit şi realitate*.)

FOLOSIREA CASETELOR ŞI CD-URILOR PENTRU PROTECŢIE

Este cel mai uşor lucru care se poate face. Orice înregistrare păstrează din energia celui care a făcut-o şi din mesajul pe care îl transmite.

Înregistrările cu psalmi, rugăciuni ortodoxe, precum Liturghia, au putere ele însele asupra entităţilor negative. Simpla lor derulare face ca în zona respectivă să se deschidă porţi spre cer, care curăţă locul şi implicit pe cei care se află acolo. Dacă muzica de proastă factură conectează la anticeruri şi deschide poarta spre demoni, muzica bună, inspirată de îngeri, deschide porţile spre cer. Astfel, un loc unde se ascultă numai muzică de calitate îşi va creşte vibraţia şi proprietăţile spirituale. Pot spune că, deşi relaţiile mele cu comandorul Claudian Dumitriu nu sunt cele mai cordiale, CD-ul lui cu psalmi şi cu rugăciunea de

început, concentrarea, este unul cu vibraţia cea mai mare. Eu îl folosesc când este vorba să cresc vibraţia unui loc sau să curăţ cabinetul.

ATACUL CA FORMĂ DE APĂRARE

Lupta prin corzile de atac

Este foarte importantă, pentru că o coardă prin care suntem atacaţi poartă informaţia şi duce la cel care atacă. Deci ea este primul pas spre atacator! Ceea ce este mai important este să nu pierzi timpul. Sufletul spune întotdeauna cât de gravă este situaţia. Cu ceva timp în urmă, contraatacam direct, apoi am început să măsor dacă am voie. De multe ori am ceva de plătit şi din cauza asta permite Dumnezeu să o păţesc. Aşa că, dacă mi se întâmplă să fiu atacat, nici nu-l mai caut pe atacator. Doar îmi iau papara şi îmi refac structurile în măsura în care pot. Dar sunt şi momente când mi se îngăduie să folosesc tot ce ştiu. Îmi plac. În general soluţia este să te micşorezi la dimensiunile spirituale ale corzii şi să o priveşti ca pe o poartă spre cel care te-a atacat. De aici, la a trimite lumină informată, arhangheli, bile de lumină sau din spiritele de pământ, apă, aer, foc, este doar un pas.

BOLILE CA FORMĂ DE APĂRARE

Poate că nu sună prea creştineşte, dar sunt oameni care cu greu se pot numi oameni, care pentru bani ar omorî-o pe mă-sa şi pe care nu merită să-i protejezi în vreun fel. Despre ei vorbesc.

Am folosit, este adevărat, spiritele bolilor, precum cancerele, lupus, leucemii, în a contraataca pe cineva. Este clar că nu a fost corect. Dar cine i-a pus?... În orice caz, nu a murit nimeni din cauza asta, dar au simţit cum este. Repet: nu vreau decât să-mi văd de viaţa mea! Dacă intră cineva pe tarlaua mea şi dă de un câine de pază, care este vina mea? Ca să poţi să le foloseşti, trebuie mai întâi să poţi să le tratezi. A trata o boală presupune să poţi să învingi spiritul bolii. De aici la a o folosi este numai un pas. Încerc totuşi să mă menţin în limitele Voii Divine! Dacă poţi trata un cancer, să învingi entităţile care îl produc, sau o leucemie, lupusul, atunci poţi trimite acele entităţi malefice unde vrei.

PROTECŢIE PRIN REIKI

Spuneam că Reiki este cel mai frumos sistem îngăduit de Dumnezeu, care permite vindecarea oricui, indiferent de religie, naţionalitate, apartenenţă politică şi sex. Este un sistem inspirat prin arhanghelul Rafail, mai marele îngerilor vindecători din cer şi din Univers. Printre modalităţile de protecţie din Reiki sunt:

Şarpele de Foc, care corespunde unei energii care preia şerpii dintr-un atac PSI şi-i duce unde este voia Lui Dumnezeu, şi Dragonul, care presupune un nivel spiritual ce recunoaşte creşterea maestrului respectiv până la o putere ce-i permite trecerea peste un demon de dimensiunea unei legiuni şi care are capacitatea de a transforma răul trimis prin actul magic respectiv în binele spiritual al celui atacat.

Simbolurile Reiki

Eram la un moment dat la o dezbatere unde participau mai mulţi maeştri Reiki. Am spus că voi

scrie despre grilele de cristale şi folosirea lor abuzivă de către unii maeştri Reiki sau alţi iniţiaţi. Una dintre maestrele participante a considerat necesar să-mi aplice un simbol pe chakra celui de-al treilea ochi! Mi-a luat maul pe moment! Am reuşit să anihilez energia acelui simbol şi am răspuns puţin mai dur. Mie, dacă cineva îmi face un simbol, îi dau o sabie în cap. Conform justiţiei divine am dreptul să îmi apăr trupul şi ideile pentru care eu plătesc până la urmă dacă sunt greşite. Există de asemenea un nivel spiritual, cel de maestru, unde nu se mai ţine cont că eşti femeie sau bărbat, aşa că nu-mi pare rău. Măcar să fi învăţat ceva din asta. Eu unul repet tuturor celor pe care îi învăţ că nu au voie să facă simboluri pe niciun alt semen fără acordul lor, iar cine face plăteşte.

Prin Reiki se folosesc simbolurile Cho Ku Rei (CKR) în faţa porţii, a uşii, chiar a ferestrelor, apoi în interiorul casei, pe pereţii din camere, pe tavan, pe podea. Sei He Ki la fel. Apoi Dai Ko Mio în mijlocul camerei.

Karuna permite folosirea arhanghelilor în colţurile camerei, în faţa uşii, în curţi, prin simbolul Rama.

Prin Zonar, se conectează casa la energia arhanghelului Rafail care, fiind cel mai mare dintre îngerii vindecători, are la dispoziţie mai multe arme şi poate să dezlege cu voia lui Dumnezeu tot ceea ce înseamnă legături, farmece, făcături şi blesteme.

Prin simbolul Harth făcut în centrul camerei, care conectează la energiile Maicii Domnului, se poate pune casa sub protecţia Ei, a Dumnezeului Mamă.

CORANUL

La ilahe ila Alahu, uahdehu, la şerike leh, lehul mulku, ua lehul hamdu, ua

Lehul hamdu, ue hua ala kuli şei in Kadir.

Ţinând cont că este inspirat de la Duhul Sfânt, Coranul are putere divină. În momentul în care nu ştiam ce aş mai putea să fac să mă apăr de preoţii mult prea săraci cu duhul ca să mă înţeleagă, citeam din el. Simpla citire face să apară spiritele de lumină corespunzătoare care intervin în protecţia noastră.

PROTECŢIA CALCULATORULUI

Protecţia computerului se poate face cu simboluri, desenate pe el, cu icoane, de asemenea puse în jurul lui sau pe el. Sau având pe ecran tot timpul icoana unui sfânt sau a unui loc deosebit. În general, se folosesc toate, simultan. Se mai folosesc şi cartele magnetice sau bobine care creează câmpuri de protecţie pentru ele. Cea mai bună protecţie a calculatorului ţi-o dă un înger de pază care să-l ia în braţe şi să anihileze orice atac PSI asupra lui, un arhanghel!

OBTURAREA CHAKRELOR

Protecţia împotriva grupurilor de persoane sau a indivizilor care emit energie cu care atacă se poate face prin obturarea chakrelor acestor indivizi. Spuneam că sunt oameni care emit pe chakre energie pe care o informează cu diverse programe. Soluţia este să faci nişte bile de energie cu vibraţie superioară individului care emite şi să le trimiţi pe chakrele lui ca să i le blochezi pentru a opri emisia.

CRUCEA CA SIMBOL DE PROTECŢIE ŞI DEZLEGARE

Am avut momente în care nimic din ceea ce am făcut nu mergea din tot ceea ce ştiam. Cel mai mult mă deranjau nişte legături pe cap, pe chakra a VII-a, care nu-mi permiteau să fac nimic. Încercasem orice, dar degeaba. În general sunt puţini care pot acţiona la nivelul acestei chakre. Ei sunt ori episcopi, ori grade mari de la radiestezie. M-am aşezat frumos, ca să aflu ce se întâmplă. Am descoperit pe cei care doreau să mă lege astfel şi care aveau o vibraţie mare. Anihilarea corzilor o făceam cu ajutorul crucii făcute pe secţiunea corzii.

Vând un pont pentru cei care doresc cu adevărat cunoaşterea:

> Crucea leagă, crucea dezleagă, crucea închide, crucea deschide, cine nu are cruce să nu treacă peste cruce!

Din păcate, sunt preoţi, episcopi care folosesc simbolul crucii în scopurile lor proprii. Ei ştiu puterea crucii şi cum să o folosească, dar nu învaţă pe nimeni despre asta.

Eu unul pot spune că sunt puţini preoţi, din ce în ce mai puţini, pe care îi accept să-mi pună crucea pe frunte. Şi mi-o pun singur.

Crucea este locul unde se aşează „Duhul Sfânt de la Domnul Dumnezeu cel care a făcut cerul şi pământul!“

Crucea radiestezică

Se foloseşte la curăţare, la dezlegarea de farmece, la contracararea energiilor negative care vin ca un val.

Se coboară mâinile de sus în jos pe două linii paralele în timp ce se rotesc palmele cu degetele în

sens levogir (spre stânga) apoi tot cu ele se formează semnul crucii.

Crucea dublă

Trebuie să recunosc că m-am inspirat din slujbele ortodoxe la care am văzut episcopii făcând crucea cu ajutorul celor cinci lumânări. Doar că, ducându-mă încărcat negativ la unii, am simţit că au putere asupra răului, iar la alţii am simţit un dispreţ deosebit al răului faţă de ei. Eu sunt genul care verific. Eram curios să văd ce pot face unii dintre episcopi.

Crucea dublă se face la început ca şi crucea radiestezică, dar, la întoarcere, fiecare palmă se duce spre partea ei apoi se petrec una peste cealaltă în sensul opus de trei ori. Nu o suportă răul. Demonii.

SPORUL CASEI

Se dau o pâine şi trei monede la şapte cerşetori să spună bogdaproste; se pun câte şapte monede la trei biserici la cutia milei spunând: „Doamne dăruieşte-mi sănătate, pace, spor şi binecuvântări în viitor.“ Este ritualul pe care îl dă un preot enoriaşilor.

Trebuie să se înţeleagă ceva simplu: Dumnezeu face şi săracii şi bogaţii. Fiecare are din acest punct de vedere o sumă de bani pe zi care îi este îngăduită prin drept divin. În momentul în care treci peste această sumă apar pierderile, bolile, dările la doctori şi popi. A şti unde să te încadrezi din punct de vedere material te fereşte şi de dorinţa de a avea mai mult, dar şi de necazurile pierderilor. „Baierele belşugului le ţine Dumnezeu!“ Şi mai spun ceva: există o energie a banilor, un chi care trebuie să curgă într-un anume mod ca să poţi pune ban pe ban. Oprirea lui,

spasmele financiare dintre cheltuieli, împrumuturi, investiţii duc la ruperea echilibrului şi pierderea creşterilor financiare fireşti.

Încă un lucru. Nu s-a înţeles un fapt simplu pe care îl fac evreii. Acel 10% pe care îl dau din profit. Sincer, nu cred că Dumnezeu are nevoie de banii mei şi de aceea eu unul încerc să fac altceva pentru El. Dar asta este problema mea. Cert este că românul spune despre evrei că sunt zgârciţi. Poate că este adevărat. Dar adevărul este că românul este şi mai şi. Sunt mulţi care vin la mine să-i ajut. Le spun cum trebuie să facă într-o afacere. Dar li se pare prea mult şi apoi se întreabă de ce pierd. Este adevărat că, dacă ai o afacere de 100 000 de euro, ţi se cam rupe sufletul să dai pentru Dumnezeu 10 000! De aceea, eu unul nu-i sprijin pe oamenii de afaceri români. Dacă ai putea să le rezolvi problemele financiare într-o şedinţă de 35 de RON, ar fi cei mai fericiţi. A nu se înţelege că sunt consultant pentru străini! Dar, pentru preţul corect, cu acordul lui Dumnezeu, poate că aş face-o.

PROTECŢIA CASEI

Protecţia casei are ca obiectiv îndepărtarea a tot ceea ce înseamnă negativ pentru o persoană, familie sau firmă. Poate fi vorba de entităţi, oameni sau animale. Există multe posibilităţi de a folosi cunoaşterea în acest scop.

Molitfele Sf. Vasile cel Mare şi Ioan Gură de Aur pot fi folosite pentru a îndepărta spiritele malefice de o casă, dar mai ales pentru invocarea ajutorului divin şi, implicit, a îngerilor. Şi tot aşa sunt o mulţime de metode de protecţie.

SEXUL ÎN PROTECŢIA PSI

Oricât de ciudat ar părea, sexul, mai ales dacă ştii ce să faci cu el, este esenţial în lupta PSI.

Ciudat este că în unele cazuri face bine abstinenţa, în altele orgasmul şi implicit ejacularea.

Pentru început trebuie să lămurim câteva aspecte ale energiei. Energia sexuală corespunde chakrelor I-a, a II-a şi a celor de sub acestea. Mai sunt, să zicem, 7 anticeruri în jos. Energia care vine de mai de jos produce o erecţie mai puternică. Este unul dintre motivele pentru care bărbaţii mai închişi la culoare, ţiganii, negrii, sunt din punct de vedere sexual superiori celorlalţi. În general practicanţii de arte marţiale, boxerii care sunt deschişi către aceste energii sunt mult mai potenţi decât restul bărbaţilor. Nu mai vorbim că folosirea luminii în viaţa de zi cu zi te lasă ca bărbat cu dânsa baltă.

Ca terapeut este greu să-ţi păstrezi limita vibraţiei astfel ca sexualitatea să îţi permită practicarea terapiei şi terapia practicarea sexului.

Abstinenţa sau continenţa fac ca acest câmp specific sexului să crească. De fapt, creşte energia internă a sinelui. Trebuie să mărturisesc că din punctul acesta de vedere am fost mult timp cam nesimţit. Mă gândeam că energia Universului este infinită, aşa că nu trebuia să o păstrez pe cea sexuală în mine.

Mai târziu am realizat că puteam să o folosesc şi la altceva când am început pregătirile pentru hard Chi Kung. Este cel folosit de călugării shaolin la spart cărămizi şi pietre pe cap cu barosul!

Cum este regulă ca în timpul pregătirii să nu faci sex, am stat pe bară ceva timp. Peste 40 de zile, cred. În această perioadă de abstinenţă, am descoperit că energia internă creşte – în sport, arte marţiale, terapie totul era mai bine. Ca să nu am probleme cu dorinţele sexuale, sublimam energia sexuală făcând stâlpul de lumină. Cu ocazia asta am reuşit să mai cresc energia internă a rinichilor, căzută de proasta gestionare a ei în timp. Pentru că, prin orgasm, principala energie care se pierde este aceea a rinichilor, care are multiple însuşiri şi

întrebuinţări. De ea depinde duritatea oaselor, de aceea este importantă în artele marţiale. Odată cu creşterea celui de-al doilea câmp prin abstinenţă, cresc toate celelalte câmpuri. Lumina lui poate fi controlată prin alimentaţie. Scoaterea cărnii din dietă şi postul o cresc.

În cazul în care se inoculează programe malefice la nivel subliminal, unul dintre cele mai bune moduri de eliminare este sexul şi, în final, orgasmul. Este adevărat că, prin sublimarea în lumină a energiei sexuale, se scapă inclusiv de programele malefice induse, astfel că sexul nu este neapărat necesar ca să scapi de o problemă de magie. Asta pentru cei care practică continenţa (yoghinii) sau abstinenţa (călugării).

Ca să fac o precizare celor care mi-au citit scrierile. Se pierd iniţieri în momentul sexului oral de cel căruia i se face şi care are orgasm în acest fel. Nu de cel care face. Se poate evita asta de către beneficiarul artificiului sexual? Da.

Sexul mai are o întrebuinţare. În timpul actului sexual se eliberează substanţe *morfin like*, astfel încât durerile cauzate de un atac PSI pot fi scăzute ca intensitate.

Dacă nu sex, ţinând cont că de multe ori ceea ce omoară este durerea, se pot folosi medicamentele. Astfel, de multe ori o durere cardiacă produsă prin atac PSI poate trece cu o fiolă de calciu!

CRISTALELE ÎN PROTECŢIA PSI

Spuneam despre cristale că posedă anumite calităţi care le fac utile în protecţia PSI. Acestea sunt:

Capacitatea de a înmagazina, amplifica şi transmite energie la distanţă. În funcţie de calităţile lor, ele pot fi folosite în diverse situaţii: cristalul de cuarţ roz l-am folosit în anihilarea programelor implementate spiritelor focului, salamandrelor;

cristalul de cuarţ fumuriu are capacitatea de a prelua chi-ul greu, te descarcă de energii negative; la fel cristalul de cuarţ mov; ametistul se foloseşte în terapie şi automat la îndepărtarea energiilor reziduale unui atac PSI; cristalul de cuarţ galben, citrinul, conectează la energii de vibraţie superioară care permit reîncărcarea cu lumină; obsidianul are, poate mai mult decât oricare alt cristal, capacitatea de a prelua energii negative. La un moment dat, am ajuns la un prieten de al meu după un antrenament destul de dur la sala de Wu Shu Santa. Mai exact antrenament de ring şi sac. Cum eram negru cu N mare, el m-a luat în camera lui cu cristale şi m-a pus să ţin în mână o sferă de obsidian. În câteva minute, cât am stat de vorbă, am simţit cum sfera trage din mine tot ce era negativ! M-a lăsat de parcă fusesem la Nufărul. Este adevărat că amicul meu avea mai multe cristale şi că le curăţa şi încărca periodic. Asta nu scade cu nimic puterea pietrelor, care sunt de fapt fiinţe vii, sublumi, unele cu dorinţa de a ne ajuta.

Şi evident că grilele de cristal au altă putere, că a avea în spate cristale în ceea ce faci îţi creşte câmpurile şi, aşadar, puterea. Un simplu cristal baghetă poate să-ţi crească puterea energetică de sute de ori. Pentru cine este pe cale, nu este un ajutor de neglijat. Cu grile se pot contracara alte grile, emisii de aparate sau ale altor oameni. Se opun puterii grilei şi energiei emise de atacator. În ceea ce priveşte grilele de cristale, cel mai important este să ai intuiţie. Ele nu stau decât unde doresc, la cine doresc şi cât doresc.

CONUL DE LUMINĂ

Se fac 33 de cercuri imaginare în sensul invers acelor de ceasornic de jur împrejurul casei în care locuieşti. Vârful conului se racordează la Sursa de Lumină Universală. Numărul reprezintă anii pe care Mântuitorul i-a petrecut pe pământ. În

interiorul conului, lumina va curge continuu, spălând tot ce este negativ.

Lucram la vila unui patron. Punctul nostru de pază era o casă cu trei camere, două jos şi două la mansardă. La un moment dat, în faţa porţii opreşte în trombă o maşină de teren. Mă duc să văd despre ce este vorba şi din maşină coboară o femeie care îmi spune că a venit să-l vadă pe şefu'. O întreb dacă este anunţată, moment în care se enervează. Era neagră de răul pe care îl avea în ea. Conul era programat ca nimeni să nu poată intra la şeful cu demonii în el, special pentru ca să fie mai uşor de descoperit intenţiile oamenilor respectivi.

Capra aia bătrână se enervează şi pleacă în trombă, supărată că nu putuse să intre cu toată încercarea ei de a ne manipula mental pe noi, cei de la pază. Evident că a făcut scandal. M-a sunat şeful ţipând la mine că mi-am permis să o opresc pe soţia nu ştiu cărui demnitar cu nume de planetă! Conflictul a fost aplanat în cele din urmă de şeful de obiectiv.

Peste nişte ani, a venit la mine o doamnă cu probleme. Am descoperit că avea o prietenă care-i făcea farmece pe diverse energii. Îmi enumeră nişte nume şi o descopăr. Aflu cu stupoare că era aceeaşi femeie cu care mă întâlnisem pe când eram gardă de corp! Ea era şi mai uimită. Mai ales când i-am spus că soţul acelei doamne era folosit pe post de măgăruş şi că îşi ţinea demonii în el. O credea un martir care accepta escapadele soţului ei, care ţineau zile întregi, pe care îl reprimea acasă punându-i de mâncare în farfurie!

Apropo de conul de lumină: la un moment dat, imediat după alegeri, am vrut să fac o protecţie Casei Poporului. Şi am făcut acest con. Mă rog, am făcut mai multe, nu numai conul, în speranţa că se mai liniştesc lucrurile şi mergem şi noi mai departe. De la îngeri la spaţii care să scoată la iveală intenţiile ascunse şi malefice care se ascund în spatele afirmaţiilor celor de acolo.

Nu a durat trei zile şi, cum condiţionasem ca atacurile PSI care vin pe Casa Poporului să ajungă la mine, într-o seară am luat-o. Merg pe firul apei şi ajung în apropiere de Intercontinental, unde un grup emitea încercând să influenţeze alegerile de miniştri. I-am lovit. Culmea este că dintre ei erau moldoveni de dincolo de Prut şi ruşi. Vorbeau limba moldovenească! Apropo de asta, este cât se poate de elocvent cum au putut ruşii să pună mintea pe bigudiuri unui număr atât de mare de români de dincolo de Prut, astfel încât aceştia să poată afirma că ei nu vorbesc româneşte, ci moldoveneşte!

A trecut seara respectivă şi, târziu în noapte, a început să mi se facă rău. Din ce în ce mai rău. Sunt călit, aşa că nu mă plâng ca o babă. Dar, la un moment dat, când am avut senzaţia iminentă a sfârşitului, am trezit-o pe prietena mea. S-a trezit şi mi-a spus că sunt băgat într-o incintă energetică şi că Sinele meu îl băgaseră într-o formă unde se întărea beton! Atunci a venit la nivel spiritual Mihai, băiatul nostru care a murit, şi mi-a spus că mă poate ajuta. M-a scos de acolo. M-am reparat cu greu şi apoi i-am lovit pe acei indivizi cu tot ceea ce ştiam.

Nici măcar nu o făceam cu ură. Ci cu dreptate!

A doua zi trebuia să mergem la mormântul micuţului. Se împlineau 6 luni de când se întorsese la cer. Sincer, nu cred că avea nevoie de ceea ce îi făceam noi. Şi asta pentru simplu motiv că ştiam şi cine fusese înainte de naştere, înainte cu o viaţă.

Mergeam împreună cu preotul în maşina lui şi pe drum i-am povestit cum avusesem senzaţia morţii. În acel moment în care mi se părea că îmi iese sufletul pe gură, regretam doar că nu sunt spovedit şi că mor aşa, pierzându-mi posibilitatea mântuirii. Am făcut destule în viaţa asta, aşa că, vreau nu vreau, va veni şi timpul plăţii. Deşi încerc să nu am datorii mari, tot greşesc.

Sincer, în acel moment, mi se părea atât de serios totul. Şi posibilitatea de a muri şi aceea de a nu mă mai mântui. Poţi să îţi pierzi viaţa, dar nu şi sufletul. Plus că de abia aşteaptă să mă agaţe băieţii negri după tot ce le-am făcut. Demonii nu ştiu ce este mila nici cu oamenii simpli, d-apoi cu unul ca mine, care nu numai că i-am blestemat, bătut, tăiat, umilit chiar. Doar că atunci mi-a picat o fisă:

– Părinte, dacă mă omoară cineva, nu-mi preia toate păcatele?

La care părintele, care până atunci rămăsese gânditor, îmi spune răsuflând uşurat:

– Ştii că ai dreptate?! Aşa este!...

Parcă mi s-a luat o piatră de pe suflet. Aşa că, de acum pot să mă bag în orice. Cine mă omoară, chiar şi PSI, mă absolvă de greşelile mele de pe pământ. Cool, nu! O problemă am rezolvat-o.

ICOANELE

La mai mulţi oameni care se ocupau de spiritualitate şi mai exact de îndrumat oamenii, de dezlegări, de farmece şi magie, am observat că aveau camera în care dormeau plină de icoane. Erau puse zeci, dacă nu sute, una lângă cealaltă, fără să lase niciun spaţiu între ele. Iniţial, credeam că este o exagerare din partea lor. Mi se părea prea mult. La un moment dat însă, am văzut că părintele Argatu nu era atent decât la uşă când se punea problema răului, a duhurilor necurate.

Am observat apoi că, la nivel astral, pe locul unde este icoana apare figura sfântului respectiv, a Mântuitorului şi a entităţilor de lumină care apar pictate pe ele. Apare ca un alt zid energetic care este format din cărămizi energetice de diferite nuanţe, funcţie de lumina şi vibraţia sfinţilor pictaţi.

Pe acolo nu pot intra demonii şi foarte greu pot pătrunde vrăjitorii, aşa că erau mult mai

protejaţi cei care aveau icoanele pe pereţi. Se crea un spaţiu sfânt prin sfinţenia icoanelor de pe pereţi.

Un alt mod de a te apăra este aprinderea de candele. Fiecare candelă este străjuită de un înger atâta timp cât arde, iar acesta te apără de rău. Simplul fapt că te trezeşti pentru a te ruga, dacă îţi este rău în timpul somnului, este un lucru determinat de el.

FLACĂRA LUI SAINT-GERMAIN

Se poate pune în colţurile camerei, în faţa uşii, sau în oricare alt loc. Sfera lui Melchisedec poate fi trimisă să cureţe casa de orice, de la gânduri necurate la demoni. Spaţiile radiestezice pot fi de asemenea trimise să cureţe neîncetat camerele. Cartelele magnetice pentru case au o vibraţie mare care nu permite apropierea entităţilor malefice.

REFACEREA PSI

Refacerea PSI trebuie să urmărească nişte paşi în ideea reparării structurilor psihicului individului pentru a-l pune în starea de vindecare. De aceea trebuie avută în vedere integritatea câmpurilor, funcţionarea optimă a chakrelor, refacerea şi curăţarea de programe malefice a sufletului şi sănătatea şarpelui kundalini.

Se au în vedere prezenţa entităţilor malefice şi spiritele pământului, apei, focului, aerului, metalelor grele, de care organismul uman trebuie curăţat.

Se reface conectarea lui la lumina divină, de care, în timpul unui atac PSI, acesta este rupt. Aici poate fi vorba doar de curăţări, optimizări sau chiar de reiniţieri.

Refacerea radiestezică se face prin următorul algoritm:

> Pune Doamne în mine informaţia specifică şi necesară refacerii!

PSALMUL 50

În acest psalm există o cheie importantă, care sună aşa:

> Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi,
> Spăla-mă vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi...

Pentru refacerea matricei originale a organismului, cea care a fost rânduită de Dumnezeu înainte de naştere şi care în timp se poate modifica, tocmai pentru că omul poate evolua şi în bine, aşadar există posibilitatea ca defecte genetice manifeste sau nu să fie îndreptate, se foloseşte algoritmul:

> Se anihilează orice defect al matricei originale rânduită de Dumnezeu acestei fiinţe umane şi se reface cu Lumina, Iubirea şi Înţelepciunea Duhului Sfânt care izvorăşte prin palmele mele!

Curăţarea de agenţi patogeni, celule tumorale sau paraziţi se face după algoritmul:

> Se taie şi se anihilează câmpul vital al celulelor tumorale, al agenţilor patogeni, al viruşilor, bacteriilor, ciupercilor, al paraziţilor din această fiinţă şi se distrug cu lumina Sfântului Duh.

Împotriva entităţilor malefice, cei care au acces la energii superioare, măestrii pe mai multe sisteme, se spune:

> Se anihilează ENM-urile, ECM-urile, SECM cu lumina Sfântului Duh, iar SN să se ducă înapoi la Dumnezeu.

Iar în cazul ENBF-urilor, se poate anihila programul malefic, entitatea bună, ENB-ul, să se

ducă la Dumnezeu pentru refacere, iar SN-ul la fel. În timp ce ENM-urile din componenţa lor să fie distruse.

Refacerea se referă şi la sănătatea mentală, la raportul lumină-întuneric din individul respectiv, la tăierea şi anihilarea legăturilor karmice cu agresorul.

FOLOSIREA LUMÂNĂRILOR

În momentele de cumpănă, aici mă gândesc la tipurile de magie folosite în general de ţigani, dar nu numai, în care se închide accesul nostru la lumină, se folosesc lumânările. Ţi se taie pur şi simplu legătura cu lumina prin blocarea chakrei coroanei, a celor superioare sau prin închiderea ta într-o gogoaşă de întuneric. Persoanelor astea li se ard becurile, instalaţiile electrice, se transformă în praf şi pulbere pe tot ce pun mâna! Nu este deloc vesel pentru ei. În asemenea momente, presupunând că ai cunoaştere şi la un moment dat ai putut lucra cu energii şi activa simboluri, ai nevoie de un minim de lumină ca să reîncepi refacerea ta. Se aprind atunci 9 lumânări în cruce, câte una pentru fiecare ceată de îngeri, şi se spun rugăciuni uitându-te fix la ele de la o distanţă mică, 10-20 cm. Exerciţiul se bazează pe un altul preluat din Yoga, cel de refacere în 15 minute a unui somn de 8 ore! Noi în somn luăm lumină. Ea ne face să ne simţim odihniţi. Deci ceea ce ne trebuie este tot lumina, prin orice mijloc. Când vom avea suficient acces la lumină, nu vom mai simţi oboseala şi nu vom mai avea nevoie să dormim. Vom fi precum Dumnezeu, care nu doarme niciodată şi nu este obosit niciodată.

Capitolul 7

GRUPUL ÎN PROTECŢIE ŞI ATAC

În primul rând trebuie lămurit care sunt caracteristicile grupului, ce este un grup de oameni şi de unde apare puterea lui. Cel care a descris primul grupul a fost Gustav le Bon, în Psihologia mulţimii. El a prezentat cel mai bine individul în mijlocul grupului. Doar că nu a ajuns la esenţa lui, la ceea ce determină până la urmă comportamentul uman în mijlocul altor indivizi asemenea lui.

Un grup de oameni are ceea ce se numeşte subconştientul de grup, care este suma subconştientelor individuale ale componenţilor lui. Fiecare subconştient are în el mai multe fracţiuni care se pot enumera astfel: subpersonalităţile materne şi paterne ale fiecăruia, tot ceea ce este refulat şi mai ales părţile nerefulate ale subconştientului uman, Sinele componenţilor grupului, acei şerpi kundalini ai fiecărui om din grup.

Vorbeam la un moment dat de vârsta astrală a oamenilor. Acest parametru este caracteristic şarpelui kundalini, Sinelui omului şi, pe lângă asta are, şi o dimensiune la nivel astral. Nu mă compar ca dimensiune cu cineva care are peste 10 miliarde de ani!

Este adevărat că, prin cunoaştere, se poate trece peste cineva cu vârsta astrală mare, dar asta ştiu de abia acum. Au fost momente în care unii, doar pentru că erau mai bătrâni în interior, puteau trece uşor peste voia mea, chiar dacă nu aveau dreptate. Aşa, a trebuit să mă adaptez. Câteodată

trebuie să compensezi prin viclenie dimensiunile tale reduse. Sună urât, nu? Dar Doamne-Doamne Iisus spunea: „Fiţi înţelepţi ca şerpii şi blânzi ca porumbeii!“ Nu am ajuns încă la blândeţea porumbeilor. Mai lucrez la asta. În rest...

Revenind la subconştientul de grup. El apare la un moment dat ca o sumă de şerpi. Ce urât! Sincer, nu mă interesează că pare aşa. Din această cloacă, acela care este mai mare se va erija în lider şi va conduce grupul respectiv. Nu mai au importanţă nici studiile, nici cunoaşterea spirituală acumulată în viaţa asta. De aceea, într-un grup, tot ceea ce înseamnă poleiere, adică educaţie actuală, dispare şi oameni pe care nu i-ai fi crezut în stare devin capabili de lucruri la care nu te-ai fi aşteptat. Şi nu în bine.

Evident că grupul îţi dă senzaţia de forţă, de apărare. Este cazul armatelor, al organizaţiilor, al sectelor, al galeriilor de fotbal şi, nu în ultimul rând, al bisericilor. Pentru că fiecare are la un moment dat un subconştient de grup mai mic sau mai mare. Odată constituit un grup, subconştientul colectiv se divide, formând alt tip de subpersonalităţi specifice. Avem subpersonalitatea medicilor, preoţilor, militarilor şi altele care determină ca indivizii din acest grup să aibă caracteristici comune. Să semene. Această subpersonalitate de grup are şi bune şi rele. Ajută individul în menirea grupului. Îl va ajuta pe medic în menirea lui de a ajuta oamenii. Pe preot de asemenea. Dar are şi rele. Se opune oricărei încercări de a aduce ceva nou în cunoaşterea subpersonalităţii de grup, ducând indivizii în ceea ce se cheamă transfer negativ. Majoritatea medicilor care nu acceptă nici măcar posibilitatea terapiilor complementare sunt pradă acestui transfer şi asta pentru că mulţi sunt prea slabi şi sunt ei înşişi dominaţi de subpersonalitatea de grup.

Eu unul nu mă consider nici medic, nici preot, nici maestru de arte marţiale. Nu mă identific cu niciuna dintre aceste subpersonalităţi pe care, prin cunoaştere, mi le-am creat. Eu sunt eu, cel care ştiu şi din unele şi din celelalte.

Mi-a plăcut în copilărie o explicaţie dată de un călugăr shaolin care spunea:

> „Maestrul shaolin este precum aerul dintre spiţele unei roţi. Nici cercul, nici spiţele, nici butucul. Dar fără aerul dintre spiţe, roata nu s-ar putea mişca!“

Şi eu am ales să fiu ca aerul dintre spiţe. De aceea nu mă implic în nimic şi în toate!

Revenind. La fel, puterea unui grup este dată de dimensiunea subconştientului de grup. Am exagerat puţin mai devreme. O mare însemnătate o au şi îngerii, dar chiar şi aici se complică lucrurile, pentru că luând, de exemplu, subconştientul colectiv al bisericii ortodoxe, lucrurile se complică. Aici avem şi îngeri şi şerpi. Să nu-mi spună cineva că sunt numai îngeri! Ar trebui ca toţi preoţii, în frunte cu episcopii şi patriarhul, să fie sfinţi. Ei sunt preasfinţi şi preacucernici, dar nu sfinţi. Şi atunci cine se opune introducerii noului în cunoaşterea ortodoxă? Îngerii în niciun caz. Cei care se opun oricărui adevăr sunt demonii. Ei ştiu care este adevărul şi nu-l acceptă. Exact cum nu l-au acceptat rabinii pe Iisus Hristos!

Am lămurit cum se opune răul, prin intermediul subconştientului colectiv, binelui.

Forţa unui grup este dată atunci de binele sau răul din el. Sau de amândouă. Exemple de colective care folosesc lumina ca putere a subconştientului de grup sunt bisericile ortodoxe şi catolică, inforenergetica, tehnica radiantă, unele rituri masonice. Cele care folosesc răul ca putere a subconştientului colectiv sunt unele rituri masonice, sectele satanice, marile cluburi de arte marţiale. Cele care folosesc şi lumina şi întunericul

ca putere a subconştientului de grup sunt cluburile de Aikido. Nu am de gând să intru în detalii. Mai şi gândim fiecare!

Ca idee, pentru cei care adoră exerciţiile de gândire. Îmi place să mă cred antrenor, dar antrenor de minţi, de creiere!

Pentru schimbarea ideilor dintr-un grup este necesar ca un număr critic de indivizi din grup să devină simpatizanţi ai ideilor respective, totul funcţie de mărimea grupului, pentru ca ideile implementate să ajungă să fie acceptate la discuţii şi apoi validate. Asta fac eu prin ceea ce scriu. Oblig medicii, preoţii, oamenii simpli să gândească şi să tragă o concluzie. În timp, va rămâne ceea ce este de valoare din ceea ce scriu. Timpul este cel care decide cel mai bine valoarea unui lucru şi a unei idei.

Grupul duce la armonizare conform principiului: „cine se aseamănă se adună“ şi la pierderea identităţii proprii pentru cei care au probleme de identitate. Or, aceştia sunt cei mai mulţi, pentru că cei mai mulţi dorm în interiorul lor până ce Dumnezeu le va permite să se trezească.

GRUPURILE ÎN ATAC

Aduc în atenţie demonstraţiile călugărilor shaolin. Aceştia, în unele momente, se aşează în cerc în jurul celui care are un exerciţiu de făcut. Fie că stă sprijinit într-o suliţă ascuţită, fie că aruncă un ac cu aţă care să treacă printr-un geam. Este modalitatea lor de a concentra energia grupului pe un singur individ. Doar că ei nu lovesc niciodată oamenii...

În general, grupurile care atacă se reunesc periodic şi formează un cerc, apoi unul dintre ei se erijează în lider şi foloseşte puterea grupului pentru a ataca în punct, pentru a crea spaţii malefice sau a lega. Ţinând cont că fiecare individ

are o putere limitată, este clar că el va beneficia de energia proprie plus a celorlalţi.

De exemplu, se întâmplă ca antrenorii de arte marţiale, de sporturi de contact sau box, să folosească energia proprie pentru a susţine energetic un sportiv. Asta este şi bine şi rău. De ce este bine? Pentru că energia antrenorului are deja în ea informaţia privind tehnicile care trebuie întrebuinţate în sportul respectiv. Din cauza asta este bine. Astfel, la nivel subliminal, el poate transfera cunoaşterea aflată în subconştientul său celui pe care îl antrenează. Şi învăţarea sportivului se face mai repede. Schemele sportive aflate la nivel de subconştient se pot transfera astfel practicanţilor. De ce este rău? De multe ori sportivii nu mai „trag“ destul, bazându-se mai mult fie pe ceea ce primesc degeaba de la antrenor, fie pe ce mai „fură“ de la cei cu care se antrenează. Problema este în a determina sportivul să-şi crească această capacitate de efort. Dacă nu se face aşa, există neşansa ca în momentul meciului să nu poată folosi această energie şi propria lui putere să nu-i fie suficientă.

În ceea ce priveşte apărarea în faţa atacului unui asemenea grup, aceasta devine o adevărată problemă pentru un om simplu.

Cam ce şanse ar avea un om în faţa ţigăncilor care se aşează în jurul focului şi încep să descânte şi să facă vrăji?

Un singur om are puţine şanse să se apere. Şi asta pentru că este depăşit din punct de vedere al PIEC-ului. Puterea inforenergetică concentrată. Poate avea un singur om PIEC-ul destul de mare pentru a se apăra singur? Răspunsul este da. Un om îşi poate creşte puterea aceasta prin mai multe metode. Pe lumină, prin creşterea numărului de îngeri. Astfel, un episcop, un preot, un călugăr are această putere prin slujbele de hirotonisire sau botezul călugăresc. Practicanţii Reiki, maeştrii Reiki îşi pot creşte PIEC-ul prin numeroase iniţieri

sau prin iniţieri care permit primirea mai multor îngeri drept ajutor. Radiesteziştii prin optimizări şi terapiile pe care le fac.

Creşterea numărului de DN-uri se face prin înaintarea în grad în artele marţiale, prin iniţierile pe întuneric.

Trebuie să precizez, deşi mă repet, că este mai important ce faci cu puterea pe care o ai şi că poţi ridica mânăstiri cu demoni şi ucide cu lumină!

Metode de contracarare. Aceste metode nu se adresează publicului larg, ci maeştrilor, celor care au deja acces la energii pe care pot să le folosească în a realiza ceea ce le spun.

Orice atac în grup în punct presupune o energie care intră în câmpul victimei. Primul lucru este izolarea victimei de atacatori. Se pune pur şi simplu mâna în locul atacat. Sau ambele mâini. Apoi se folosesc simboluri Reiki, deschizându-se Sursa de Lumină spre grupul de atacatori.

Protecţia care înlătură o parte sau întregul atac constă în construirea unui sistem de apărare care să intre în funcţiune în caz de nevoie. Aceasta se poate face folosind oglinzile concave energetice, cilindrii de lumină, clopotul lui Buddha etc. Asta în cazul în care te afli la o putere relativ egală cu a atacatorilor. Singurul mod prin care un individ mai mic se poate apăra împotriva unui grup este prin contraatac imediat ce este lovit. Surpriza unui contraatac poate deconcerta grupul şi întrerupe emisia suficient astfel încât cel agresat să se pună la adăpost.

Când eşti mai slab, nu loveşti vârful. Ci pe cel mai slab din grup. Ai secunde pentru a simţi asta. Şi contraatacul nu trebuie să fie deloc uşor, ci radical. Poate sună dur, dar dacă se pune problema vieţii şi morţii mele, mai bine să plângă mă-sa!

Dacă puterea este asemănătoare, se atacă direct vârful. Dacă la un contraatac liderului i se face rău, probabilitatea ca acel grup să mai atace PSI este aproape nulă. O mare importanţă în lupta

PSI este încrederea în tine însuţi. Odată zdruncinată, ea se reface destul de greu. Eu unul nu am milă deloc de grupurile care atacă PSI. Folosesc tot şi chiar din punct de vedere divin am acest drept.

Cum de cele mai multe ori este invers, adică eşti mult mai slab, nimic din ceea ce am spus nu foloseşte. Aici intervine suportul grupului, al prietenilor. Reunirea mai multor oameni în jurul celui atacat suprapune câmpurile lor şi, automat, victimei îi creşte puterea energetică şi capacitatea de protecţie. Unul dintre cele mai grele atacuri l-am primit din partea unui grup de 33 de indivizi. Şansa mea a fost că mă aşteptam la aşa ceva. Se făcuse o strigare şi un grup şi-a reunit gradele mari la convocarea şefului. Întâmplarea (cred că mai degrabă Dumnezeu) a făcut ca una dintre doamnele de acolo să se scape în public că se întâlnesc, iar eu am aflat. Aveam cursuri la care predam grupului lor cunoaşterea primită de mine de la un grad mai mare, pe care l-am dezlegat de jurământul făcut la intrarea în organizaţia respectivă. În timpul cursului, am început să simt cum lucrează. Ştiau mai multe lucruri şi îmi trimiteau corzi pe chakra coroanei. Am numărat 33. Doar că nu toţi erau conştienţi de ceea ce se întâmpla. Erau folosiţi în orb. Doar câţiva ştiau adevărul despre ceea ce se petrecea la nivel astral. Şeful lor îi chemase pentru cine ştie ce, îi ameţise la nivel conştient şi, împreună cu alţi câţiva, se folosea de PIEC-ul celor 33 ca să atace. Nu cred că numai pe mine. Sau că i-ar fi chemat special pentru mine. Ar fi prea mare onoarea şi atenţia! Cert este că aş fi vrut să le-o trag. Dar Doamne-Doamne a zis că nu. Şi i-am lăsat să facă tot ce credeau. Rămaşi la stadiul medieval la care aveau impresia că armele astrale se reduc la sabia de lumină şi spaţii cu chakre, nu puteau concepe că mai sunt şi altele. În momentul în care au făcut tot, am atacat. Simplu.

Am folosit cubul lui Metatron. Măiestria pe Shambala Reiki îţi dă accesul la cel mai mare înger care stă în dreapta lui Dumnezeu, Metatron. Puterea lui este mai mare decât tot ceea ce cunoaştem noi, oamenii, până acum.

Auzeam doar gândurile lor: „Cum ne poate lovi, doar l-am legat!“

Există la ora actuală sisteme Reiki inspirate divin care dau o protecţie imensă. Asta dacă, evident, rămâi sub Dumnezeu, precum Ascension Energy Sistem menit special să ne ridice planeta în dimensiunea a cincea, pe baza a patru energii cărora le corespund patru simboluri care sunt sacre, dar nu secrete, Ascensia, Clarity, Godhead şi Focus.

La un moment dat a venit la mine o prietenă care tocmai se despărţise de iubitul ei. Îl dăduse afară din casă. Nu se mai înţelegea de mult cu el, fiind genul care îţi scoate ochii pentru fiecare bănuţ pe care îl cheltui. Era legată cu 99 de legături ca să nu plece de lângă el. O ameninţase că se duce la babe şi se pare că o făcuse. Cert este că despărţirea nu-i priise deloc. Acum, când venea la mine, avea câmpul spart din nou la cap. Am încercat tratamentul clasic cu simboluri, dar supărarea acelui individ care era mai negru decât noaptea era atât de mare că îi penetra câmpul în alt loc. Curăţam locul respectiv, muta coarda în altul. Atacul era şi nu era voit. În sensul că el îi ura numai „de bine“, dar nu ştia că o prinde energetic în cap. Cert este că se scurgea lângă mine şi atunci m-am gândit la o ghiduşie: să intru în câmpul ei şi să îmi suprapun imaginea cu ea, ca şi cum ai suprapune două imagini pe aceeaşi fotografie. Am rugat-o să facă la fel mental. În acel moment am simţit locul unde gândul lui negativ, neiertarea lui, îmi penetra câmpul şi am reuşit să fac simbolurile din Reiki pe coarda respectivă. Am mai făcut ceva: am deschis Sursa Universală pe agresor, dându-i lumină şi iubire. Când ne-am despărţit, era mai

bine. Pentru orice eventualitate, am mai trimis o bilă de lumină (aşa cum se fac în Chi Kung sau inforenergetică) care să se interpună între ea şi el. M-a sunat spre seară să-mi mulţumească: era bine.

Suprapunerea unui câmp peste un altul face ca primul să fie mai greu penetrabil, de aceea este mai greu să fii lovit sau să loveşti în mulţime. Centrarea câmpurilor mai multor indivizi pe un singur om care este lovit face să scadă intensitatea atacului până la dispariţia lui.

Plecând de la acest aspect au apărut ceea ce se cheamă bodyguarzii PSI, oameni care se ocupă de protecţia PSI a personalităţilor politice sau publice în general.

Cel mai interesant mi s-a părut a fi cel al unui lider de partid cu care am intrat în conflict la alegeri. Avea un sistem de protecţie PSI format din opt paranormali. Doi, un bărbat şi o femeie, cu vibraţii mai mari şi alţi şase cu vibraţii mai mici, dar având cunoaştere PSI. Garda era formată de cei şase, care lucrau în schimburi de câte doi oameni la 72 de ore, iar ceilalţi doi, femeia şi bărbatul, interveneau doar în cazul în care primul cerc era penetrat de cineva. Sistemul era simplu. Ea transmitea lumină noaptea, acoperindu-l pe el, deşi este mai negru decât noaptea, aşa putând apărea la televizor ca o floricică şi folosi lumina respectivă pentru gunoiul lui de partid. Cei doi care stăteau în apropierea lui, capabili să deceleze cu palma dacă un buchet de flori este informat cu lumină, îl înveleau cu câmpurile lor superioare astfel ca tot ceea ce venea peste el ca atac PSI să fie preluat de ei. Interesant, nu?

Sistemele de protecţie PSI sunt foarte asemănătoare celor folosite de gărzile de corp normale iar numărul de oameni depinde de buzunarul celui care îi angajează. Ori domnul respectiv îşi poate permite!

TERAPIA DE GRUP

Mergeam să vorbesc cu părintele Dosoftei de la Ciorogârla. La un moment dat, l-am întrebat cum vindecă el sufletele oamenilor. Mi-a răspuns că omul se poate asemăna cu un ulcior care are găuri. Pentru a putea turna harul, trebuie astupate găurile lui. Găurile reprezentau greşelile de gândire care duc la acţiunile noastre rele, la păcate.

În timpul terapiei de grup, psihoterapeutul face parte din subconştientul de grup. El poate stăpâni toate pornirile subconştientului colectiv care tind să se manifeste prin el. De aceea vectorul rezultant al grupului va tinde să se manifeste pe calea minimei rezistenţe şi, inevitabil, unul dintre cei care face parte din grup va permite, ca o supapă, ieşirea la suprafaţă a propriei lui bube.

Am vorbit despre asta pentru a se înţelege că este ideal să-ţi supui propriile gânduri şi idei grupului. Fiecare va analiza ceea ce tocmai ai enunţat prin propria experienţă şi conştiinţă, ceea ce duce inevitabil la descoperirea adevărului.

Din acest punct de vedere, grupul este net superior individului. De aceea mânăstirile de obşte au dat mai multe roade decât cele de sine. Mai uşor vezi paiul din ochiul altuia decât bârna din ochiul tău. Plus că armonizarea unui grup permite scăderea tensiunilor interioare ale indivizilor, ducând la vindecarea lor.

INIŢIEREA ÎN GRUP

Ca maestru Reiki am descoperit că iniţierea de grup este mai puternică. Apoi am încercat să descopăr de ce. Simplul motiv că mai mulţi oameni se întorc spre lumină, produce bucurie în cer şi atunci va creşte implicarea cerului în orice înseamnă evoluţia oamenilor. Plus că dacă pentru fiecare om coboară un număr de ghizi, de îngeri,

atunci puterea este mai mare cu câţi mai mulţi sunt ei.

MAGIA ÎN SPORT

Îmi place să dezvolt subiectul, mai ales că observ ignoranţa care domneşte în tot ceea ce priveşte lumea sportivă românească. Chiar nu se găseşte niciun mare antrenor să înţeleagă importanţa cunoaşterii ezoterice în performanţa sportivă? Se vorbeşte mult despre hipnoză în pregătirea sportivilor. Dar este un biet vârf de aisberg.

Mai presus de asta este condiţionarea energetică, crearea de depozite energetice şi folosirea lor pe parcursul unei competiţii sportive. De exemplu, aduni energia informată pentru un anume sport, o stochezi undeva şi o eliberezi pe finalul unei curse de canotaj, ciclism, polo sau fotbal, când echipa adversă este deja obosită şi a redus tempo-ul!

Sau să ai pe cineva care-i împiedică pe sportivi să evolueze la adevărata lor valoare. Eu unul nu aş face asta, dar cum te protejezi de cei care o fac? Şi aici intervine o nouă profesie: gardă PSI pentru sportivi! Simpatic este că omul care face protecţie nu trebuie să se afle lângă persoana respectivă, ci să stea frumos în faţa televizorului.

Nu toţi au scrupulele mele în ceea ce priveşte facerea de rău. Totul este energie. A implementa un algoritm malefic la nivelul subconştientului unei gimnaste care evoluează la bârnă sau paralele înseamnă un dezastru, ba poate chiar moartea acelei copile.

Din păcate, la ora actuală, în comparaţie cu banul şi cu gloria, viaţa unui om nu prea mai înseamnă nimic. Se poate proteja PSI un asemenea om care reprezintă, până la urmă, ţara? Evident că da, dar destul de greu. În perioada aceea trebuie să

fii atent la el 24 de ore din 24 ca să nu i se întâmple ceva.

Ideea că magia se foloseşte cu succes în sport mi-a venit de la cazul unui boxer pe care l-am întâlnit în studenţie. Lucram la un magazin de aparatură tehnică şi eram coleg la pază cu un fost boxer de la Dinamo. Fusese bun, ajunsese la titlul naţional şi, dintr-o dată, i se făcuse frică. Tremura tot înainte să intre în ring şi nu-şi explica cum de a ajuns în halul ăsta. Nu ştia nici el, cum nu ştiam nici eu pe atunci, că frica poate fi indusă şi că aşa ceva păţise şi el. Erau câţiva pe care îi cam bubuise şi pentru că nu putuseră să-l dovedească în ring îl făcuseră prin magie. Ajunsese să-i fie frică de propria lui umbră!

Marii antrenori de box ştiu ce înseamnă „încărcarea“, mai exact umplerea câmpului tău, a ulciorului pe care îl reprezinţi, cu Chi greu, cu întuneric. Aşa îţi dai seama cât de bun poate fi un luptător. Este vorba de forţa brută, nu de tehnică. Fiecare om are o capacitate de a se încărca cu întuneric pe care să-l stăpânească. În box, arte marţiale, asta diferenţiază forţa brută. Pentru radiestezişti, este interesant câte DN-uri (duhuri necurate) au avut la momentul gloriei un Muhammad Ali, un Tyson sau o centură neagră 8 dan!

Folosirea paranormalilor în sport nu este o noutate. Se poate acţiona asupra gravitaţiei (ce consecinţe ar avea asta în gimnastică, volei?), asupra frecării cu apa (canotaj, înot etc.), asupra adversarilor şi a familiilor lor, pentru a-i stresa psihic. Şi se face.

Ne uităm la ritualul unei echipe de rugby, suntem impresionaţi de vigoarea sau mai ştiu eu de ce din el şi nu înţelegem că el conectează la un anumit tip de energie şi că este timpul să căutăm explicaţiile şi aplicaţiile ştiinţifice ale magiei, lucru care în străinătate se face demult.

La un moment dat stăteam pe terasa de la Dinamo, de lângă piscină, şi beam un pahar de vin cu un prieten. Tocmai ieşisem de la sala de box şi suplimentam apa pierdută în antrenamentul la sac. Lângă noi erau băieţii din lotul de fotbal. Pierduseră la rând cam şapte etape. Prietenul meu, supărat, i se adresează lui Florentin Petre:

– Faceţi ceva, băi fraţilor, că ne îmbolnăvim de nervi!

– Lasă-l în pace! i-am spus. Tocmai măsurasem şi descoperisem că aveau toţi picioarele legate! De cineva care se ocupa de protecţia PSI a patronului unei formaţii bucureştene adverse! În cele din urmă s-au dezlegat şi au mers mai departe.

Pe când mă antrenam din greu să văd cât sunt în stare, dar mai ales să pot să intru în ring cu băieţii de la box şi de la Wu Shu, luam nişte suplimente nutritive: Apilarnil, lăptişor de matcă, ginseng roşu, polen şi vitamine cu minerale.

La un moment dat am observat că nu îmi mai fac bine şi că mi-e din ce în ce mai rău după ce le iau. Le-am măsurat şi am descoperit că prietena mea psihologa îmi trimitea spiritele focului în ele iar eu le înghiţeam ca pelicanul. A trebuit să-mi fac program de curăţat suplimentele pe care le luam înainte de a le înghiţi!

SUBCONŞTIENTUL POPORULUI ROMÂN

Multă lume mă întreabă de ce nu plec din ţară. Nu-mi îngăduie Dumnezeu. Când voi fi sădit seminţele pe care El mi Le-a dat şi vor fi crescut lăstari care să facă la rândul lor seminţe, am să plec. Atunci mă va dezlega Bunul Dumnezeu şi pe mine de menirea pe care eu însumi mi-am ales-o.

Până atunci vreau să sădesc în subconştientul poporului român nişte adevăruri care îl vor face

mai puternic, mai încrezător în sine, în ceea ce este şi în ceea ce face şi care îi vor permite să nu se treacă aşa de uşor peste opţiunile lui, peste liberul lui arbitru.

Când vom avea oameni pregătiţi psihic în locuri cheie, care vor putea întoarce în favoarea poporului multe din problemele puse în discuţie, vom fi nişte fericiţi. Atâta timp însă cât vor fi nişte farsori, hoţi şi sperjuri, poporul român va fi doar un fel de ciuca bătăii internaţionale.

Eu ştiu că orice adevăr care penetrează subconştientul de grup va face să se nască nevoia unui lider cu mai multe calităţi, din ce în ce mai multe, care să fie cu adevărat benefic poporului român. Asta este menirea celor care învaţă, profesori, preoţi şi mentori de diferite orientări spirituale. Şi asta am ales şi eu.

Capitolul 8

ARMELE PSI

Din păcate, sunt tot mai des folosite arme cu potenţial PSI distructiv şi, când mă refer la asta, spun că omul este extrem de vulnerabil în faţa unei asemenea arme. În primul rând pentru că nu este cunoscută. Apoi deoarece, ca individ lovit PSI de o asemenea armă, nu o percepi ca atare, ci ai impresia că este o simplă durere organică şi o tratezi ca atare. Apoi pentru că puterea unei arme o depăşeşte cu mult pe aceea a unui om. Niciun om neantrenat sau nedotat nativ nu va putea întrece ca putere o armă care se alimentează la curent electric. Dacă accede pe trepte spirituale destul de mari, astfel ca energia care curge prin el să depăşească puterea armei, poate avea o şansă să supravieţuiască.

Am avut emisiuni la televiziune şi pot spune că nu a fost o plăcere ceea ce a urmat. Eşti, vrei nu vrei, ţinta mai multor oameni, care fiecare vrea să imprime o anume tentă acelei emisiuni. Unii te susţin, alţii încearcă să te discrediteze.

Aş putea spune că sunt adevăraţi eroi cei care fac emisiuni în direct despre tainele sufletului uman, pentru că acel contact energetic cu telespectatorii este potenţial distructiv pentru prezentatori şi nu numai. Se acţionează asupra lor cu lumină informată, prin magie şi, nu în ultimul rând, prin armele PSI.

Există la ora asta aparate care pot decoda un om. Mai exact, fiecare om are un cod energetic propriu, care poate fi reprezentat aproape ca un cod de bare!

Primesc la un moment dat din Rusia nişte cartele magnetice care aveau EBF-ul foarte mare. Le măsor şi descopăr că reprezentau o persoană sfântă. I-am spus femeii care mi le-a adus şi ea s-a dus înapoi în Rusia şi a mai luat. Femeia de la institutul care le producea a făcut ochii mari când i-a spus despre asta şi a recunoscut că este codul unei icoane făcătoare de minuni, parcă de pe lângă Moscova.

Decriptarea codului energetic al unui om a determinat şi apariţia aparatelor care pot emite pe această frecvenţă.

Aşa au apărut aparatele care emit şi adună spiritele focului sau salamandrele. Deşi e aproape de necrezut, avem şi noi faliţii noştri. Am numărat vreo cinci într-o seară.!

Mai sunt aparate care transmit ioni de metale grele.

Mi-a venit odată un cursant la o iniţiere. Şi la sfârşit am putut să arăt maeştrilor mei cum se simte aşa ceva. În chakra coroanei, punând palma cu faţa în sus, se simţea fluxul de energie coborând în capul omului respectiv.

Mod de contracarare? Din păcate este unul singur – distrugerea aparatului respectiv. Ceea ce este destul de greu să explic în acest volum.

S-a observat că demonii nu suportă anumite niveluri de vibraţie şi atunci curăţarea unor spaţii se poate face doar cu aparate care emit pe o anumită frecvenţă.

La un moment dat am simţit o mare presiune pe cap. Am crezut iniţial că este o grilă de cristale, dar parcă emitea prea tare. Eram plin de nervi. Afară ploua cu găleata. Interpun mâna între capul meu şi energia care venea şi „văd“ că emiteau doi sateliţi, ruseşti! Produceau ploaia! În Bucureşti, toţi parcă erau bătuţi în cap. Noi intrasem cu maşina într-o baltă imensă, nu aveam nicio şansă să trecem. Parcă ne luase cineva minţile! Şi atunci am descoperit de ce. Sateliţii! „Distruşi“ a fost

primul meu gând, supărat că Toyota mea era plină de apă! Când a venit un val făcut de o furgonetă, ne-am ridicat cu tot cu maşină, plutind ca într-o barcă!

Am sunat un prieten vrând să văd dacă nu am luat-o în bălării şi mi-a confirmat că am dreptate în privinţa sateliţilor şi a numărului lor. A fost singurul lucru pe care am avut voie să îl fac. Dar faptul că fac experienţe pe noi şi ne distrug recoltele şi casele este însă tragic şi vor plăti şi ei la rândul lor.

Un prieten mi-a spus că mă bate dacă spun cum se poate distruge un aparat. Evident, lui îi este teamă pentru computerul lui!

Capitolul 9

PERICOLUL RITUALURILOR

Cred că era necesar să scriu despre acest subiect pentru a avertiza asupra pericolului utilizării în mod eronat a tot felul de practici şi ritualuri care nu ştim unde ne duc.

Am de gând să scriu exact cum se face un ritual de îndeplinire a dorinţelor, dar trebuie avut în vedere şi rezultatul, care poate să nu ne fie tocmai pe plac, ca să nu spun de-a dreptul nefast.

Am primit de la părintele Pantelimon un ritual secret, pe care l-am descris în Devenirea, dar care acolo nu era complet.

Suna aşa:

Pentru îndeplinirea dorinţelor trebuia să ţii post 7 zile de luni la rând, de preferat în posturile mari, de Crăciun şi de Paşte.

Se începe ritualul cu o săptămână mai devreme, pentru că posturile mari au doar 6 săptămâni, circa 40 de zile. Sunt mulţi cei care ţin acest post doar cu apă! Dar asta este altceva.

În fiecare zi de post negru din cele 7 se iau 7 lumânări şi se pun în linie faţă de Răsărit. Cele şapte lumânări sunt menite celor 7 arhangheli planetari, printre care şi Mihail şi Gavril, ultimul fiind îngerul darului.

Se citesc rugăciuni de patru ori pe zi: dimineaţa, la prânz, seara şi la ora 12 noaptea.

Dimineaţa, la prânz şi seara se aprind cele 7 lumânări şi se arde de fiecare dată câte un sfert din ele.

Se spune în gând sau cu voce tare, de trei ori, rugăciunea:

> Doamne, te rog iartă greşelile mele, dăruieşte-mi ceea ce-mi este de folos, îndeplineşte-mi dorinţa pe care o am înaintea Ta după mila Ta cea mare.

Se fac 25 de mătănii.

La ora 12 noaptea se fac cele de mai sus şi se adaugă rugăciunea:

> Doamne primeşte nevrednica mea rugăciune şi nevrednicul meu post, îndeplineşte-mi dorinţa după mila Ta cea mare!

Şi îţi asumi răspunderea pentru ceea ce doreşti.

Împlinirea unui ritual pentru dorinţe înseamnă neacceptarea voinţei divine şi condiţionarea lui Dumnezeu ca să îndeplinească voinţa noastră!

Bine, bine, mi-ar spune cineva, şi să nu ne mai dorim nimic? Ar fi ideal. Modelul cristic reprezintă totala acceptare a voinţei divine în sensul binelui tuturor. Noi avem o idee preconcepută despre Dumnezeu şi credem că ştim cel mai bine ce ne trebuie, drept urmare ne simţim îndreptăţiţi să-I cerem orice şi să ne rugăm până primim. Am fost sfătuiţi şi de Iisus să cerem, dar tot El a spus de fiecare dată să încheiem cu „Facă-se Voia Ta Doamne!“ Dacă am şti să trăim în Dumnezeu, nu am avea nevoie de nimic pentru că El ar face totul pentru noi. El ne vrea în primul rând fericiţi! De aceea nu sunt de acord cu ritualurile.

Ritualurile cu 33 de lumânări, cu nu ştiu câte zile de marţi de post negru nu mai cred că este necesar să le descriu. Am înţeles că dacă la un moment dat am alege sincer dinlăuntrul nostru să lăsăm hăţurile din mâini Lui am descoperi pacea sufletului şi fericirea.

EXORCIZĂRILE

Este timpul să stăm puţin şi să dezbatem problema exorcizărilor care au suscitat tot felul de discuţii în ultimul timp. Ce sunt exorcizările? Scoaterea unor entităţi malefice dintr-un spaţiu, obiect sau om. Pentru că entităţile negative pot sălăşlui oriunde. În general, posesiile demonice nu sunt întâmplătoare. Un om simplu nu ajunge posedat fără ştirea lui Dumnezeu. De ce permite Dumnezeu acestea? Simplu. Pentru că un echilibru trebuie menţinut în Univers. Atunci de ce permite exorcizările? Pentru respectarea aceloraşi Legi divine şi pentru că noi avem nevoie de dovezi. Exorcizările sunt necesare pentru ca noi să înţelegem că demonul există. Avem acces la tot felul de informaţii care mai de care mai contradictorii care neagă, din frică sau ignoranţă, existenţa demonului ca fiinţă spirituală. Am ajuns să avem preoţi care neagă existenţa magiei şi care nu discută despre demon ca fiinţă spirituală. Unii episcopi au făcut chiar pactul cu întunericul, mergând cu fundul în două luntri, şi astfel nu este de mirare că sunt împotriva exorcizărilor.

Cunoscându-se că prin exorcizare poate fi folosit demonul de către preotul sau exorcistul respectiv, patriarhul a interzis citirea molitfelor de către unii călugări în preajma alegerilor.

Din păcate, exorcizările reprezintă un pericol atât pentru cel care face exorcizarea cât şi pentru cel care este exorcizat. O exorcizare este o implicare în legile universale şi întotdeauna apare un preţ care trebuie plătit de cineva. Vindecarea demonizatului de către Mântuitorul s-a făcut prin moartea a trei mii de porci! Cineva a plătit un preţ. Chiar şi Mântuitorul... Nu poţi şti asta până nu încerci, până nu te întâlneşti cu răul în persoană. Atunci începi să respecţi marii exorcişti şi aşa am început să respect şi eu mai mult ceea ce făcea părintele Argatu. Problema este că în timpul

exorcizării pot muri ori bolnavul ori exorcistul! Eu unul recunosc că nu sunt destul de curat pentru a citi molitfele Sfântului Vasile cel Mare sau ale Sfântului Ioan Gură de Aur.

MOLITFE ŞI DEZLEGĂRI

Dezlegări de farmece, blesteme şi magie

Să lămurim termenul dezlegare, ca să nu mai existe dubii. A dezlega presupune a desface ceva de altceva. Ce este legat? Omul! De ce este legat? De demon! Cu ce ocazie? Pentru că, odată cu acceptarea unei ispite, el, omul, se leagă pe sine însuşi de entităţi negative! Şi atunci ceea ce se cheamă dezlegare făcută de un preot este, de fapt, eliberarea omului de entităţile negative pe care le-a acumulat din cauza păcatelor, a magiei, din atacuri PSI, datorate karmei lui sau a celei de neam.

Şi ca să mai terminăm cu povestea că orice preot are har să dezlege, trebuie să spun că este ca şi cum am afirma că orice medic poate face operaţii pe cord deschis! Poveşti!

Preotul ar trebui să ştie exact cum acţionează demonii, la ce nivel, cum poate trece peste ei şi, mai ales, dacă rezistă cu ei în el însuşi, pentru că pericolul este ca el să preia la un moment dat energia malefică a unui om sau a mai multora.

Dezlegările de farmece, blesteme şi magie nu înseamnă decât preluarea acelei energii din forma gândită şi sublimarea ei în lumină, într-o energie benefică reprezentată de binecuvântarea preotului sau energoterapeutului.

Mulţi dintre cei care nu mă cunosc au impresia că puterea mea vine din molitfele Sfântului Vasile cel Mare sau ale Sfântului Ioan Gură de Aur şi ca să le mai treacă of-ul m-am

gândit să fac public ritualul de exorcizare care poate fi făcut prin aceste rugăciuni. Sincer, mă amuz, pentru că ştiu ce balamuc o să produc cu asta, deoarece mulţi au fost şi sunt tentaţi să le citească. Nu le spun nici da, nici nu, nici că este bine, nici că este rău. Doar că am ştiut în prima noapte când am făcut acest ritual că nu o să mai am linişte toată viaţa, Răul nu o să-mi îngăduie asta, ba o să mai am şi „şansa“ să mor înainte de termen. Cum am fost tot timpul, în toate vieţile mele, pe principiul că mai bine o zi vultur decât o viaţă cioară, am mers înainte.

Nu mai ştiu dacă am povestit cum m-am pregătit eu să întâlnesc răul. Nu poate avea chipul mai urât decât toate nenorocirile pe care le-am văzut în desenele animate pe care le privesc copiii în ziua de azi. Cert este că am ascultat de zeci de ori exorcizarea de la Sihăstria, la început cu alţii, apoi singur şi în cele din urmă după miezul nopţii în întuneric deplin. Asta până ce nu am mai simţit frică în suflet. Nimic din ceea ce spunea răul nu mă mai afecta: nici vocea, nici imaginea lui, nici faptul că exista nu mai însemna nimic pentru mine. Apoi am început să le citesc stând pe scaun. În timp, am realizat că preoţii de la care învăţasem aplicaseră psihologia inversă, ducându-mă în cele din urmă unde trebuia. Nu cred că ar fi putut vreodată să mă determine să fac un lucru dacă nu le-ar fi îngăduit Dumnezeu. Mulţi vor spune că este un lucru care trebuie făcut în taină, altfel îşi pierde puterea. Fals! Adevărul, tot ce ţine de Dumnezeu trece proba luminii şi a descoperirii în faţa tuturor. Doar minciuna, răutatea şi demonul îşi pierd puterea dacă sunt scoase la lumină, ele preferând abisul întunericului. Aşa că oricare taină a creştinismului, dacă e valoroasă, se va păstra şi în lumină dacă nu va dispărea. Un diamant rămâne diamant şi în mâl, şi expus într-o galerie de bijuterii. Trebuie să fie clar că acela care vrea să le citească va întâlni din partea răului toate formele

de ispită care există: de la promisiuni la ameninţări sau chiar lovituri directe. Poate la început nu va întâlni nimic, dar în timp îşi va da seama că răul nu glumeşte niciodată şi nu iartă niciodată. Eu unul ştiu că nu voi putea merge niciodată la el să-i spun: „Ştii, iartă-mă că te-am blestemat!“

Şi demonii au armele lor şi ştiu să le folosească extrem de bine. Există tridentul, există biciul numit coada de pisică, sunt mai multe. Dar mai presus de orice se pricepe să chinuie, generând probleme ţie şi celor dragi ţie şi trebuie să găseşti în tine puterea de a merge mai departe.

Înainte de a te apuca de citit molitfele, se aprind 9 lumânări şi tămâie sau smirnă, ca jertfă proprie fără de sânge. Eu unul aprind lumânările în cruce. Fac rugăciunile de început, cele uzuale la orice slujbă preoţească de sfinţire a apei, după care încep să citesc molitfele. Cât timp eşti aşezat pe scaun, demonii nu te pot ataca. Nu ştiu de ce. Ideal este să ţii în mână o cruce, pentru ca să nu intre pe chakra respectivă. Se pot citi şi stând în picioare, dar efect mai mare au când stai în genunchi, cu singura condiţie să fii în post negru. Aşa se sfinţeau (nu ştiu dacă se mai face) uşile bisericii de la mânăstirea Cernica, o dată pe an, cu trei preoţi călugări. Nu cel care citeşte face exorcizarea, deşi poate învăţa asta, ci arhanghelii care vin trimişi de Dumnezeu la auzul rugăciunii. Ce ar însemna să facă exorcizarea? Să poată ieşi din trup (să se extracorporalizeze) şi, în astral, având sabie, să taie capul demonului luându-i astfel puterea!

În completarea molitfelor Sf. Vasile cel Mare şi Sf. Ioan Gură de Aur, eu mai citesc rugăciunile de dezlegare la locurile supărate de farmece din molitfelnic şi rugăciunea Sf. Ciprian. Multe lucruri le-am adăugat la rugăciunile iniţiale pentru că nu erau complete şi nici făcute pentru mireni. Astfel, la molitfe a trebuit să adaug la sfârşit ca pe lângă inimile noastre să apere Dumnezeu şi familia şi pe cei din camera respectivă, întrucât se plimbă apoi

răul de la unul la altul. Am mai adăugat şi alte tipuri de farmece decât cele cuprinse în rugăciuni, pe care le-am întâlnit în practică. La sfârşit stropesc cu agheazmă mare luată de Bobotează şi lăsată descoperită în timpul rugăciunii. Şi pun pecetea Duhului Sfânt, crucea pe frunte, pe ceafă, pe mâini şi eventual pe locul bolnav dacă se poate. Ideea este de a se ocoli organele genitale. În rest se poate da cu ceva sfinţit oriunde pe corp.

Problema care apare dacă reuşeşti exorcizarea sunt demonii pe care îi scoţi şi trebuie trimişi undeva. Ei nu au decât soluţia să intre în cel care citeşte molitfele sau să se ducă unde vrea acesta! Contează, până la urmă, cine este cel mai puternic. Pentru că frica lor cea mai mare este ca nu cumva să-i trimiţi în iad. Ar face orice să nu ajungă acolo!

Înainte de a ajunge să fiu ucenic al părintelui Argatu, am trecut prin diferite probe. M-a respins ca fiind mirean. Nici măcar el, la începutul uceniciei mele, nu mă vedea ca fiind bun pentru ceea ce-i învăţa el pe ceilalţi şi asta pentru că eram departe de tot ceea ce înseamnă adevăr şi curăţenie. Plus că, precum orice preot, avea impresia că adevărul trebuie să rămână între zidurile mânăstirii. Credea că tainele sunt ale lor. Drept urmare, nu mi-a spus niciodată nimic. Aşa s-a crezut la un moment dat. Nu am avut discuţii particulare cu el. Până şi când m-am spovedit la el erau mai mulţi oameni în cameră. Tot ce discutam cu el era la nivel mental. Telepatic. Aşa că m-a trimis acasă. Doar că eu nu am vrut să plec. Se putea comunica telepatic cu el şi mental m-a trimis acasă. Am răspuns că nu plec şi atunci mi-a spus să rămân dacă vreau, dar afară. Şi am rămas. Era prin octombrie şi afară era frig. După ce a plecat toată lumea şi am văzut că rămân doar eu, m-am ascuns de paznicul mânăstirii şi m-am aşezat pe banca din faţa chiliei părintelui. Am stat câteva ore rugându-mă şi când am îngheţat mi-a trecut prin minte să mă duc să mă adăpostesc undeva. Am

intrat într-una dintre clădirile unde sunt chilii, în cea din faţa părintelui şi m-am ghemuit într-un colţ. Am adormit câteva ore şi când m-am trezit eram şi înţepenit şi îngheţat. Începea slujba de dimineaţă. M-am îndreptat către biserică şi l-am întâlnit pe părintele Pantelimon. Nu era uimit că mă vede. I-am spus că am îngheţat şi singurul lucru care l-a avut de spus a fost că am greşit când am adormit în curent. Ştia.

Relatez această întâmplare pentru că am trecut prin multe ca să învăţ şi nu-mi pare rău. Nu-mi pare rău nici dacă alţii învaţă pe o cale mai uşoară ceea ce am învăţat eu. Ăsta a fost drumul meu şi îmi place să mă uit în urmă la el. Măcar aceia care vin după alţii, pe o potecă bătătorită, să o facă şi ei ca lumea şi atunci, împreună, vom fi mai mulţi care, sper eu, slujim oamenilor şi prin asta lui Iisus şi Luminii. Mă deranjează însă cei care socotesc că merită să afle fără niciun efort din partea lor. Şi care, ajunşi la un anume moment al evoluţiei lor, uită de unde au plecat şi pe umerii cui. Le aduc aminte că toţi ne-am urcat pe umerii lui Iisus ca şi creştini şi pe ai lui Mikao Usui ca maeştri Reiki. Dacă sunt buni, pot ţine ei postul de 40 sau 21 de zile. Şi chiar şi atunci ar mai fi ceva de făcut pentru ceilalţi, pentru a rămâne precum cei amintiţi în mintea şi sufletele oamenilor.

Apropo de molitfe şi de ritualul de citire a lor

Pentru fiecare molitfă se citesc trei catisme (seturi de psalmi grupaţi în 20 de catisme), ideal într-o zi de post negru. Se aprind 9 lumânări în cruce, simbolizând cele nouă cete de îngeri, şi se stă în genunchi sau în picioare.

Când mergeam la părintele Argatu eram curios să-l întâlnesc pe demon şi m-am gândit eu că să-l blestem era cea mai simplă modalitate. M-

am dus frumos la Librăria Dacia şi mi-am cumpărat un molitfelnic albastru. Seara, acasă, m-am aşezat în pat şi am citit molitfele. Nu m-au impresionat deloc. A doua zi m-am dus la Cernica, direct la părintele Pantelimon. I-am spus că am citit molitfele, dar nu am simţit nimic: s-a uitat mirat la mine şi m-a întrebat cum le-am citit. I-am spus.

„A! Nu aşa! mi-a replicat. Ca să aibă efect, trebuie citite în picioare sau în genunchi cu o lumânare aprinsă!“

M-am întors acasă şi seara mi-am aprins o lumânare şi m-am aşezat în genunchi. Am citit molitfele. Nimic. Le-am mai citit odată. Supărat, am închis cartea: ceva nu mergea. Prietena mea de atunci, care mi-a devenit soţie mai apoi şi mai târziu ex-soţie, nu ştia nimic.

Ne-am culcat în seara aceea, eu foarte nedumerit pentru ceea ce mi se întâmplase. Că nu mi se întâmplase nimic, mai exact. Dimineaţa însă m-am trezit într-un mod ciudat. În primul rând, greu. De abia mi-am deschis ochii. Apoi, nu după mult timp, am asistat la o neînţelegere total anapoda între mama şi prietena mea. Era ca un spectacol absurd, demn de Gogol.

Reacţia mea a fost una şi mai şi, am ieşit pe uşă spunând: „Sunteţi proaste amândouă!“ Cred că le-am şocat, pentru că eu nu prea vorbesc urât şi cu atât mai puţin faţă de o iubită sau faţă de mama mea.

Ţin minte că mergeam într-un ritm alert spre metrou şi pe drum mă gândeam că totuşi ceva nu este în regulă, că eu nu sunt aşa. Şi atunci mi-a picat fisa: venise demonul, dar nu aşa cum aş fi crezut eu că o să îl văd faţă în faţă, ci era de-a dreptul în mine! Ce era de făcut acum?

M-am dus la Cernica, la părintele Pantelimon. Când m-a văzut, a început să râdă şi şi-a întors faţa de la mine, iar mie îmi venea să-i smulg barba fir cu fir şi să-l muşc de beregată, să-i sug sângele.

„Du-te la naşu'!“ au fost singurele lui cuvinte. Şi m-am dus la părintele Argatu. Când m-a văzut, mi-a spus: „Trei zile de post negru!“ Şi urmarea a fost că mi-a făcut trei molitfe pe zi, trei zile la rând, în post negru. A fost prima dată când am fost exorcizat.

Nu a fost singura dată, pentru că m-am încăpăţânat să le citesc în continuare, până ce am aflat reţeta ca demonul să nu mă mai agaţe. De aceea nu sfătuiesc pe nimeni să încerce, dar dacă totuşi simt asta, să ştie să o facă aşa cum trebuie. Am adăugat şi completările mele, pentru a fi actualizate la timpurile şi nevoile noastre actuale. Urmează Molitfele Sfântului Vasile Cel Mare şi rugăciunile pe care le fac eu pentru cei interesaţi.

MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE

pentru cei care pătimesc de la diavol şi pentru toată neputinţa, care se citesc şi în ziua Sfântului Vasile cel Mare

(1)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul dumnezeilor şi Domnul domnilor, făcătorul cetelor celor de foc şi lucrătorul puterilor celor fără de trup, meşterul celor cereşti şi al celor pământeşti, pe Care nimeni dintre oameni nu L-a văzut, nici poate să-L vadă; de Care se teme şi se cutremură toată făptura; Cel ce a aruncat din cer pe căpetenia îngerilor, care din trufie şi-a încordat grumazul oarecând şi s-a lepădat de slujba sa prin neascultare, şi pe îngerii cei împreună cu dânsul potrivnici, care s-au făcut diavoli, i-a aruncat în întunericul cel adânc al iadului, fă ca blestemul acesta, ce se face în numele Tău cel înfricoşător, să fie spre îngrozirea acestui povăţuitor al vicleniei şi a tuturor taberelor lui, care au căzut

împreună cu el din lumina cea de sus, şi pune-l pe fugă; şi-i porunceşte lui şi diavolilor lui să se depărteze cu totul, ca să nu facă nicio vătămare acestui suflet pecetluit; ci aceşti pecetluiţi să ia tăria puterii ca să calce peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului. Că se laudă şi se cinsteşte şi de toată suflarea cu frică se slăveşte preasfânt numele Tău, al Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(2)

Domnului să ne rugăm.

Te blestem pe tine, începătorul răutăţilor şi al hulei, căpetenia împotrivirii şi urzitorul vicleniei. Te blestem pe tine, cel aruncat din lumina cea de sus şi surpat pentru mândrie în întunericul adâncului. Te blestem pe tine şi pe toată puterea cea căzută ce a urmat voinţa ta. Te blestem pe tine, duh necurat, cu Dumnezeu Savaot şi cu toată oastea îngerilor lui Dumnezeu, Adonai, Eloi, Dumnezeul cel atotputernic; ieşi şi te depărtează de la robul lui Dumnezeu (N). Te blestem pe tine cu Dumnezeu, Care prin cuvânt toate le-a zidit şi cu Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul Lui cel Unul-Născut, Care, mai înainte de veci, în chip de negrăit şi fără patimă, S-a născut dintr-Însul; cu Cel ce a făcut făptura văzută şi nevăzută şi a zidit pe om după chipul Său şi, mai înainte, prin legea firii l-a învăţat acestea şi cu priveghere îngerească l-a păzit; cu Cel ce a înecat păcatul cu apă de sus şi a desfăcut adâncurile de sub cer şi a pierdut pe uriaşii cei necucernici şi turnul fărădelegilor l-a sfărâmat şi pământul Sodomei şi al Gomorei cu foc şi cu pucioasă l-a ars şi spre mărturie fumegă fum nestins; cu Cel ce marea cu toiagul a despărţit şi pe popor l-a trecut cu picioarele neudate, iar pe tiranul faraon şi oastea cea împotrivitoare lui

Dumnezeu, tabăra păgânătăţii, sub valuri de veci a înecat-o. Te blestem cu Cel care, la plinirea vremii, din Fecioară în chip de negrăit S-a întrupat şi peceţile curăţiei întregi le-a păzit; Care a binevoit să spele prin botez întinăciunea noastră cea veche, cu care noi prin neascultare ne spurcasem. Te blestem pe tine cu Cel ce S-a botezat în Iordan şi ne-a dat nouă în apă, prin har, chipul nestricăciunii; de Care îngerii şi toate puterile cereşti s-au mirat, văzând pe Dumnezeu cel întrupat smerindu-Se, când Tatăl cel fără de început a descoperit naşterea cea fără de început a Fiului şi când pogorârea Sfântului Duh a mărturisit unimea Treimii. Te blestem pe tine cu Cel ce a certat vântul şi a liniştit viforul mării; Care a izgonit cetele diavolilor; Cel ce prin tină a dat vedere ochilor lipsiţi de lumină ai celui orb din naştere şi a înnoit zidirea cea veche a neamului nostru şi celor muţi le-a dat grai; Cel ce a curăţit rănile leproşilor şi pe morţi din groapă i-a înviat; Cel ce până la îngropare cu oamenii a vorbit şi iadul prin înviere l-a prădat şi toată omenirea a întocmit-o să nu mai fie cucerită de moarte. Te blestem pe tine cu Dumnezeu atotţiitorul, Care a însufleţit pe oameni şi cu grai de Dumnezeu însuflat dimpreună cu Apostolii a lucrat şi toată lumea a umplut-o de dreapta credinţă. Teme-te, mântuieşte-te, fugi, pleacă, depărtează-te, diavole necurate şi spurcate, Amin (de trei ori), cel de sub pământ, din adânc, înşelătorule, cel fără de chip, cel văzut pentru neruşinare, nevăzut pentru făţărie, oriunde eşti sau unde mergi, de eşti însuşi Beelzebut, sau de te arăţi ca cel ce scutură, ca şarpele, sau ca fiara, sau ca aburul, sau ca fumul, ori ca bărbat, ori ca femeie, ori ca jiganie, ori ca pasăre, sau vorbitor noaptea, sau surd, sau mut, sau care înfricoşezi cu năvălirea, sau sfâşii, sau unelteşti rele, în somn greu, sau în boală, sau în neputinţă, sau

porneşti spre râs, sau aduci lacrimi de dezmierdări; ori eşti desfrânat, ori rău mirositor, ori poftitor, ori făcător de desfătare, ori fermecător, ori îndemnător spre dragoste necurată, ori ghicitor în stele, bobi, cărţi, cafea, ori altceva, ori şezi în casă, ori eşti fără de ruşine, ori iubitor de vrajbă, ori fără astâmpăr; sau te schimbi cu luna, sau te întorci după un oarecare timp, sau vii dimineaţa, sau la amiază, sau la miezul nopţii, sau în orice vreme, sau la revărsatul zorilor, sau din întâmplare te-ai întâlnit, sau de cineva eşti trimis, sau ai năvălit fără de veste; sau eşti din mare, sau din râu, sau din pământ, sau din fântână, sau din dărâmături, sau din groapă; sau din baltă, sau din trestie, sau din noroaie, sau de pe uscat, sau din necurăţie; sau din luncă, sau din pădure, sau din copaci, sau din pasăre, sau din tunet, sau din acoperământul băii, sau din scăldătoare de ape, sau din mormânt idolesc; sau de unde ştim, sau de unde nu ştim, cunoscut ori necunoscut, sau din vreun loc nebănuit, pieri şi te depărtează (de trei ori), ruşinează-te de chipul cel zidit şi înfrumuseţat de mâna lui Dumnezeu. Teme-te de asemănarea lui Dumnezeu celui întrupat şi să nu te ascunzi în robul lui Dumnezeu (N), că toiag de fier şi cuptor de foc şi iadul şi scrâşnirea dinţilor te aşteaptă, ca răsplătire pentru neascultare. Teme-te, mântuieşte-te, taci, fugi, să nu te întorci, nici să te ascunzi cu vreo altă viclenie de duhuri necurate, ci du-te în pământ fără de apă, pustiu, nelucrat, unde om nu locuieşte, ci este cercetat numai de Dumnezeu, Cel ce leagă pe toţi care vatămă şi uneltesc asupra chipului Său; Cel ce în lanţuri te-a aruncat în întunericul iadului, pentru noaptea şi ziua cea lungă, pe tine diavole, ispititorul şi aflătorul tuturor răutăţilor. Că mare este frica de Dumnezeu şi mare este slava

Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(3)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeul cerurilor, Dumnezeul luminilor, Dumnezeul îngerilor celor de sub tăria Ta, Dumnezeul arhanghelilor celor de sub stăpânirea Ta, Dumnezeul măritelor domnii, Dumnezeul sfinţilor, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos; Cel ce ai dezlegat sufletele cele legate cu moartea şi, prin Unul-Născut Fiul Tău, ai luminat pe omul cel pătruns de întuneric; Cel ce ai slăbit durerile noastre şi toată greutatea ai uşurat-o şi toată nălucirea vrăjmaşului de la noi ai depărtat-o; şi Tu, Fiule şi Cuvântul lui Dumnezeu, Care, cu moartea Ta, ne-ai făcut pe noi nemuritori şi ne-ai mărit cu slava Ta; Cel ce, cu învierea Ta, ne-ai dăruit nouă să ne ridicăm de la oameni la Dumnezeu, şi ai purtat pe crucea Ta toată sarcina păcatelor noastre; Cel ce ai luat asupră-Ţi sfărâmarea noastră şi ai tămăduit-o, Doamne; Care ne-ai făcut nouă cale la ceruri şi stricăciunea în nestricăciune ai prefăcut-o, auzi-mă pe mine, care cu dragoste şi cu frică strig către Tine, Cel de a Cărui frică se topesc munţii împreună cu tăria de sub cer; de a Cărui putere duhurile necuvântătoare ale stihiilor se cutremură, păzind hotarele lor; de a Cărui poruncă focul răsplătirii nu va trece hotarele ce i s-au pus, ci, suspinând, aşteaptă porunca Ta; de a Cărui frică toată făptura se chinuieşte oftând cu suspinuri negrăite şi având poruncă să aştepte vremea sa; de Care toată firea cea potrivnică a fugit şi oastea vrăjmaşului s-a domolit, diavolul a căzut, şarpele s-a călcat şi balaurul s-a strivit; prin Care neamurile ce Te-au mărturisit s-au luminat şi s-au întărit în Tine, Doamne; prin Care viaţa s-a arătat, nădejdea s-a întemeiat, credinţa s-a

întărit, Evanghelia s-a propovăduit; prin Care omul cel pământesc s-a înnoit crezând în Tine, că cine este ca Tine Dumnezeu atotputernic? Pentru aceasta, Te rugăm pe Tine, Dumnezeule al părinţilor şi Doamne al milei, Cel ce eşti mai înainte de veci şi mai presus de fire, primeşte pe acesta care a venit la Tine pentru numele Tău cel sfânt şi al iubitului Tău Fiu, Iisus Hristos, şi al Sfântului şi preaputernicului şi de viaţă făcătorului Tău Duh; izgoneşte din sufletul lui toată neputinţa, toată necredinţa, tot duhul necurat, scuturător, de sub pământ, din foc, nesuferit, poftitor, iubitor de aur, iubitor de argint, turbat, desfrânat, tot diavolul necurat, întunecat, fără chip şi fără ruşine. Aşa, Dumnezeule, depărtează de la robul Tău (N) toată lucrarea diavolului, toată vraja, toată fermecătura, slujirea idolească, căutarea în stele, vraja cu mort, vraja cu pasăre, patima desfătării, iubirea trupească, iubirea de argint, beţia, desfrânarea, neruşinarea, mânia, iubirea de ceartă, neastâmpărarea şi tot cugetul viclean. Aşa, Doamne, Dumnezeul nostru, insuflă într-însul Duhul Tău cel paşnic (de trei ori), ca, fiind păzit de El, să facă roade de credinţă, de fapte bune, de înţelepciune, de curăţie, de înfrânare, de dragoste, de bunătate, de nădejde, de blândeţe, de îndelungă-răbdare, de îngăduinţă, de smerenie, de pricepere, căci este rob al Tău, în numele lui Iisus Hristos, crezând în Treimea cea de o fiinţă şi mărturisind-O împreună cu îngerii, arhanghelii, domniile cele mărite şi cu toată oastea cerească. Păzeşte împreună cu dânsul şi inima noastră, familiile, copiii şi soţiile noastre şi pe cei de faţă (N), că puternic eşti, Doamne, şi Ţie slavă înălţăm, împreună şi Unuia-Născut Fiului Tău şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

MOLITFELE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR

care, de obicei, se citesc în continuarea Molitfelor Sfântului Vasile cel Mare

(4)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeule cel veşnic, Care ai izbăvit neamul omenesc din robia diavolului, izbăveşte şi pe robul Tău (N) de toată lucrarea duhurilor necurate; porunceşte necuratelor duhuri şi viclenilor diavoli să se depărteze de la sufletul şi de la trupul robului Tău (N) şi să nu rămână, nici să se ascundă într-însul; să fugă, pentru numele Tău cel sfânt şi al Unuia-Născut Fiului Tău şi al făcătorului de viaţă Duhului Tău, de la zidirea mâinilor Tale ca, fiind curăţit de toată ispitirea diavolului, să vieţuiască cuvios, drept şi cucernic, învrednicindu-se de curatele Taine ale Unuia-Născut Fiului Tău şi Dumnezeului nostru, cu Care împreună eşti binecuvântat şi preaslăvit, cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(5)

Domnului să ne rugăm.

Cel ce ai certat toate duhurile cele necurate şi cu puterea cuvântului ai alungat legheonul, arată-Te şi acum, prin Unul-Născut Fiul Tău, la făptura pe care ai zidit-o după chipul Tău, şi o scoate pe dânsa, pentru că este asuprită de cel potrivnic; ca, fiind miluită şi curăţită, să se numere în turma Ta cea sfântă şi să fie păzită ca o casă însufleţită a Sfântului Duh şi a dumnezeieştilor şi preacuratelor sfinţenii. Cu harul şi cu îndurările şi cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună eşti binecuvântat şi cu Preasfântul şi Bunul şi de

viaţă Făcătorul Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

(6)

Domnului să ne rugăm.

Te chemăm pe Tine, Stăpâne, Dumnezeule atotţiitorule, preaînalte, neispitite, Împărate al păcii; Te chemăm pe Tine, Care ai făcut cerul şi pământul, căci de la Tine au ieşit alfa şi omega, începutul şi sfârşitul. Cel ce ai dat şi ai supus oamenilor spre ascultare dobitoacele cele necuvântătoare, tinde, Doamne, mâna Ta cea tare şi braţul Tău cel preaînalt şi sfânt, şi cu cercetare cercetează făptura Ta aceasta şi-i trimite înger de pace, înger tare, păzitor sufletului şi trupului care să certe şi să izgonească de la ea pe tot vicleanul şi necuratul diavol. Pentru că Tu singur, Doamne, eşti preaînalt, atotţiitor şi binecuvântat în vecii vecilor. Amin.

(7)

Domnului să ne rugăm.

Dumnezeiasca şi sfânta, marea şi înfricoşătoarea şi neîndurata numire şi chemare facem spre izgonirea ta, potrivnice; aşijderea şi certare facem spre pierderea ta, diavole. Dumnezeul cel sfânt, Cel fără de început, Cel înfricoşător, Cel nevăzut în fiinţă, Cel neasemănat în putere şi necuprins ca Dumnezeire, Împăratul slavei şi Stăpânul atotţiitorul, Care cu cuvântul bine a întocmit toate din nefiinţă în fiinţă şi Care umblă pe aripile vânturilor, Acela te ceartă pe tine, diavole. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care cheamă apa mării şi o varsă peste faţa întregului pământ; Domnul Puterilor este numele Lui. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul cel cu frică slujit şi lăudat de nenumăratele cete cereşti de foc, şi cu cutremur închinat şi slăvit de mulţimea cetelor de îngeri şi de arhangheli.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, cel cinstit de puterile ce-i stau împrejur, de preaînfricoşaţii heruvimi cei cu ochi mulţi şi de serafimii cei cu câte şase aripi, care cu două aripi îşi acopăr feţele lor, din pricina Dumnezeirii Lui celei nevăzute şi nepătrunse de minte, şi cu două aripi îşi acopăr picioarele lor, ca să nu se ardă de slava cea negrăită şi de măreţia Lui cea necuprinsă cu mintea, şi cu două aripi zboară şi umplu cerul de strigarea lor: Sfânt, Sfânt, Sfânt Domnul Savaot, plin este cerul şi pământul de slava Lui.

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Dumnezeu Cuvântul, Care S-a pogorât din cer, din sânul Tatălui şi prin întruparea cea mai presus de fire şi curată din Sfânta Fecioară, în chip de, negrăit S-a arătat în lume ca să o mântuiască şi, cu puterea Sa cea singură stăpânitoare, te-a aruncat din cer şi cu totul lepădat te-a arătat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a zis mării: taci, linişteşte-te; şi prin poruncă îndată s-a liniştit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a făcut tină şi lumină a dăruit orbului. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care pe fiica mai-marelui sinagogii cu cuvântul a înviat-o şi pe fiul văduvei din gura morţii l-a răpit şi mamei lui întreg şi sănătos l-a dăruit. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce pe Lazăr din morţi a patra zi, neputred, ca şi cum n-ar fi fost mort şi nestricat, l-a înviat, spre mirarea multora. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce, lovit fiind cu palma, a stricat blestemul, şi prin împungerea preacuratei Sale coaste a depărtat sabia cea de foc care păzea raiul. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, prin scuiparea preacuratului Său obraz, a şters toată lacrima de la toată faţa. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care a înfipt crucea spre întărirea şi mântuirea lumii şi spre căderea ta şi a tuturor îngerilor de sub stăpânirea ta. Te ceartă pe tine, diavole,

Domnul la al Cărui glas pe Cruce, catapeteasma Bisericii s-a rupt, pietrele s-au despicat, mormintele s-au deschis şi morţii cei din veac s-au sculat. Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Care, cu moartea pe moarte, a omorât şi cu învierea Sa a dăruit viaţă oamenilor.

Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care S-a pogorât în iad şi mormintele le-a scuturat şi pe toţi cei legaţi, care erau ţinuţi într-însul, i-a slobozit şi la Sine i-a chemat; pe Care portarii văzându-L s-au spăimântat şi cu oastea iadului ascunzându-se au pierit. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care a înviat din morţi, Hristos, Dumnezeul nostru, şi tuturor a dăruit învierea Sa. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care cu slavă S-a înălţat la ceruri, la Părintele Său, şi a şezut de-a dreapta pe scaunul slavei. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, care iarăşi va să vină cu slavă pe norii cerului, cu sfinţii Săi îngeri, ca să judece viii şi morţii. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, Care ţi-a gătit ţie spre chinul veşnic focul cel nestins şi viermele cel neadormit şi întunericul cel mai adânc. Să te certe pe tine, diavole, Domnul, de Care toate se tem şi se cutremură de faţa puterii Lui, că de neîndurat şi grozavă este mânia Lui asupra ta. Să te certe pe tine, diavole, Însuşi Domnul cu numele Său cel înfricoşător.

Înfricoşează-te, cutremură-te, teme-te, depărtează-te, pieri, fugi, tu care ai căzut din cer şi împreună cu tine toate duhurile cele viclene: duhul necurăţiei, duhul vicleşugului, duhul cel de noapte, cel de zi, cel de la amiaza zilei şi cel de seară; duhul cel de la miezul nopţii, duhul nălucirii, duhul cel ce iese în întâmpinare sau de pe uscat, sau din apă, sau din păduri, sau din trestie, sau din prăpastie, sau din răspântii, sau din trei căi, din bălţi şi din râuri; care cutreieri prin case, prin curţi şi prin băi, şi vatămi şi

schimbi mintea omenească; degrab' plecaţi de la făptura Ziditorului Hristos, Dumnezeul nostru, şi vă depărtaţi de la robul lui Dumnezeu (N), din minte, din suflet, din inimă, din rărunchi, din simţiri şi din toate mădularele lui, ca să fie el sănătos şi cu totul întreg şi slobod, cunoscând pe Stăpânul său şi Ziditorul tuturor, Dumnezeu, Care adună pe cei rătăciţi şi le dă lor pecetea mântuirii prin naşterea şi înnoirea dumnezeiescului Botez. Ca acesta să se învrednicească de preacuratele, cereştile şi înfricoşătoarele Lui Taine, şi să se unească cu turma Lui cea adevărată, sălăşluindu-se în loc cu verdeaţă şi hrănindu-se la apa odihnei, şi fiind păstorit neîncetat cu toiagul crucii spre iertarea păcatelor şi viaţa de veci. Că Aceluia se cuvine toată slava, cinstea, închinăciunea şi marea cuviinţă, împreună cu Cel fără de început al Său Părinte, şi cu Preasfântul şi Bunul şi de viaţă Făcătorul Său Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

RUGĂCIUNI

Domnului să ne rugăm.

Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel mai înainte de veci, fără de început şi de o fiinţă cu Tatăl cel fără de început, Dumnezeul cel viu, şi cu Duhul Lui cel fără de început şi nedespărţit, Care Te-ai pogorât din cer şi neschimbat Te-ai făcut om, ca pe om de înşelăciunea diavolului şi de chinuirea lui să-l liberezi şi să strici toate facerile lui de rău cele diavoleşti; iar sfinţilor Tăi ucenici şi Apostoli le-ai dat putere a călca peste şerpi şi peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, Ţie acum noi nevrednicii slujitorii Tăi cu umilinţă ne rugăm caută cu milostivire spre casa aceasta şi spre robii Tăi (N) şi de supărările cele rele ale

oamenilor celor vicleni, ale otrăvitorilor şi descântătorilor, ale fermecătorilor sau fermecătoarelor şi ale diavolilor celor vicleni, izbăveşte pe aceşti bântuiţi şi înviforaţi, pentru că Ţie toate Îţi sunt cu putinţă a le risipi cu iubirea de oameni şi în nimic a le face şi a le întoarce; pentru ca fără ispite să petreacă credincioşii robii Tăi (N), şi de acele supărări, să petreacă în pace şi animalele şi toate cele din cuprinsul casei lor. Că Tu eşti Dumnezeul nostru, Care ne miluieşti şi ne mântuieşti, şi Tie slavă înălţăm, împreună şi Părintelui Tău celui fără de început şi Preasfântului şi Bunului şi de viaţă Făcătorului Tău Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm.

Va blestem pe voi, atotviclenilor, începătorii răutăţilor, blestemaţilor şi urâţilor diavoli, de oriunde sunteţi şi oricâţi sunteţi, pe voi care otrăviţi şi fermecaţi locurile şi casele oamenilor, ale robilor lui Dumnezeu (N), pe voi, lucrătorii răutăţilor, împreună cu cel ce s-a dat pe sine vouă, vicleanul om, ca să fiţi aduşi casei acesteia să o supăraţi şi cu rele năluciri şi cu bântuielile voastre să supăraţi şi să necăjiţi pe cei care locuiesc în ea şi împrejurul ei. Ci cu toată puterea numelui, a unuia Atotţiitorului Dumnezeu, în Sfântă Treime slăvit, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, şi cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci şi a mântuitoarelor Lui patimi, a morţii celei de viaţă făcătoare a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos, cu a Cărui putere toate cele întunecate ale voastre, şi stăpâniile şi chipurile cele împotriva a toată zidirea lui Dumnezeu, şi chinuirea şi stricăciunea voastră, ca pe o nimica le-a stins; cu tărie poruncesc vouă, viclenelor duhuri, degrab' să fugiţi de la casa aceasta şi de la cei ce locuiesc în ea şi împrejurul ei, cu toate

descântecele şi otrăvurile şi farmecele voastre; iar de acum niciodată să nu vă mai întoarceţi la ea ca să o supăraţi şi nicidecum să nu mai zăboviţi, o, blestemaţilor şi lepădaţilor, ci să vă depărtaţi de aici cu toate facerile voastre de rău şi să daţi loc puterii lui Dumnezeu şi nemăsuratei Lui milostiviri şi harului Lui care zdrobeşte toate facerile voastre de rău.

Să vă certe pe voi puterea lui Dumnezeu, Care a certat pe vrăjitorii lui Faraon, şi nălucirile farmecelor lor le-a făcut fără putere. Să vă certe Acela cu puterea Căruia poruncind marele Pavel apostolul a făcut neputincioasă puterea vicleşugului vostru şi a orbit pe Elima vrăjitorul cel plin de toată înşelăciunea şi răutatea, vrăjmaşul a toată dreptatea şi diavolul, cu care voi mult stricaţi Şi căile Domnului le răzvrătiţi. Să vă certe pe voi Acela cu al Cărui nume a poruncit marele Pavel apostolul duhului pitonicesc şi l-a izgonit din fiica aceea care, cu descântecele ei, câştig mare da domnilor săi. Şi precum Iustina, cu semnul crucii lui Hristos Dumnezeul nostru, cu puterea Lui fiind îmbrăcată, pe oamenii vrăjitori şi pe voi diavolii v-a biruit, nimica voi sporind; încă şi pe vrăjitorul şi slujitorul vostru Ciprian la slujirea Adevăratului Dumnezeu l-a adus şi voi de frică şi de cutremur fiind cuprinşi aţi fugit; aşa şi acum să cadă peste voi şi să vă apuce spaimă, cutremur şi frică de la Dumnezeu atotţiitorul, Tatăl şi Fiul şi Sfântul Duh, Cel ce vă va doborî pe voi în focul cel nestins şi veşnic şi fără de sfârşit, şi în el să vă chinuiţi în veci. Amin.

RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI CIPRIAN

Stăpâne Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, Creatorule şi Chivernisitorule a toate,

Sfânt şi slăvit eşti; Împăratul Împăraţilor şi Domnul domnilor, slavă Ţie. Tu, Cel ce locuieşti în lumina cea nepătrunsă şi neapropiată, pentru rugăciunea mea, a smeritului şi nevrednicului robului Tău, depărtează demonii şi stinge viclenia lor de la robii Tăi; revarsă ploaie la bună vreme peste tot pământul şi fă-l să-şi dea roadele lui; copacii şi viile să-şi dea deplin rodul lor; femeile să fie dezlegate şi eliberate de nerodirea pântecelui; acestea şi toata lumea mai întâi fiind dezlegate, dezleagă şi toată zidirea de toate legăturile diavoleşti, şi dezleagă pe robul Tău (N) împreună cu toate ale casei lui de toate legăturile satanei, ale magiei, ale farmecelor şi ale puterilor potrivnice.

Împiedică Tu, Doamne Dumnezeul părinţilor noştri toată lucrarea satanei, Tu Cel ce dai dezlegare de magie, de farmece, de vrăji şi de toate lucrările sataniceşti şi de toate legăturile lui, şi distruge toată lucrarea vicleană prin pomenirea Prea Sfântului Tău nume.

Aşa, Doamne, Stăpâne a toate, auzi-mă pe mine nevrednicul slujitorul Tău şi dezleagă pe robul Tău (N) de toate legăturile satanei şi dacă este legat în cer, sau pe pământ, sau sub pământ, sau cu piele de animale necuvântătoare, sau cu fier, sau cu piatră, sau cu lemn, sau cu scriere, sau cu sânge de om, sau cu al păsărilor, sau cu al peştilor, sau prin necurăţie, sau menstruaţie, sau în alt chip s-au abătut asupra lui, sau dacă din altă parte au venit, din mare, din fântâni, din morminte, sau din orice alt loc, sau dacă a venit prin unghii de om, de animal, sau gheare de pasăre, sau prin şerpi (vii sau morţi), sau prin pământul morţilor, sau a apei cu care se spală morţii, sau banii care se pun în mâna sau pe ochiul morţilor, sau legăturile cu care se leagă mâinile sau picioarele morţilor, sau de sunt

farmece făcute pe căiţă, sau dacă a venit prin străpungere de ace ale păpuşilor, sau de sunt farmece aruncate pe apă curgătoare sau în foc, sau de sunt făcute pe argint viu, pe bani, mâncare sau ţărâna luată din urmă, pe cheagul de lapte, pe sporul casei, dezleagă-le pentru totdeauna, în ceasul acesta, Doamne, cu puterea Ta cea mare.

Tu Doamne, Dumnezeul nostru, Care cunoşti şi ştii toate, dezleagă, sfărâmă şi distruge, acum, lucrările magiei, iar pe robul Tău (N) păzeşte-l cu toţi ai casei lui, de toate uneltirile diavoleşti. Zdrobeşte, cu însemnarea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci, toate puterile potrivnicilor. Pustieşte, distruge şi depărtează, pentru totdeauna, toate lucrările magiei, vrăjitoriei şi fermecătoriei de la robul Tău (N).

Aşa, Doamne, auzi-mă pe mine păcătosul slujitorul Tău şi pe robul Tău cu toţi ai casei lui, şi dezleagă-i de demonul de amiază, de toată boala şi de tot blestemul, de toată mania, nenorocirea, clevetirea, invidia, farmecele, descântecele, argintul viu, nemilostivirea, lenea, lăcomia, neputinţa, prostia, neînţelepciunea, mândria, cruzimea, nedreptatea, trufia, şi de toate rătăcirile şi greşalele, ştiute şi neştiute, pentru Sfânt numele Tău, că binecuvântat eşti în veci.

Amin.

Biruindu-se taberele diavolilor de harul ce locuia întru tine se gonesc şi se depărtează patimile celor bolnavi Cipriane, iar noi credincioşii umplându-ne de dumnezeiască lumină, grăim: binecuvântaţi lucrurile Domnului pe Domnul!

Apoi, luând preotul apă sfinţită de la Botezul Domnului (iar, dacă nu are, să facă sfinţirea cea mică a apei), stropeşte casa şi locul casei pe din afară, cântând troparul de mai jos pe glasul al 5-

lea, ţinând crucea în mână şi botezând pe cei din casă:

Înviază Dumnezeu risipind vrăjmaşii Lui şi fugind de la faţa Lui cei ce-L urăsc pe Dânsul. Precum se împrăştie fumul şi nu mai este, precum se topeşte ceara în faţa focului, aşa să piară diavolii cei fermecători şi descântători de la faţa Lui Dumnezeu iar robii aceştia să se bucure de Domnul şi să se veselească.

Să fugă şi să se depărteze de la casa aceasta tot vicleanul diavol şi otrăvirea, şi farmecele, descântecele şi argintul viu prin stropirea acestei ape sfinţite şi niciodată să nu se mai întoarcă, ci să se stingă în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin.

Am o completare de făcut şi anume că molitfele, ca rugăciuni, sunt cu EBF mic. Adică, din punct de vedere al energiei benefice, nu sunt chiar 100% pozitive. Şi, dacă stăm bine să ne gândim, asta este normal, pentru că blestemul este negativ, indiferent faţă de cine se face asta. Există forme mult mai bune şi mai puţin traumatice de a exorciza. Molitfele folosesc arhanghelii şi ei nu au milă de demoni. De abia din cerurile următoare, unde spiritualitatea şi conştiinţa este mai mare, apar entităţile spirituale care nu sunt războinice. Ele au destulă lumină ca să treacă uşor peste demonii care sunt orbiţi şi arşi de lumina lor. Este adevărat că arhanghelii se află în linia întâi a frontului dintre bine şi rău şi poate că de asta sunt mai încrâncenaţi.

Ceea ce voiam să spun este că, în timp, am realizat că nici măcar demonul nu trebuie chinuit şi este destul să ai lumină pentru ca el să plece singur.

Capitolul 10

DIN NOU DESPRE KARMĂ

Am considerat necesar să mai fac câteva precizări referitoare la această problemă, întrucât au venit la mine mai multe persoane cu idei dintre ele mai ciudate, care m-au făcut să cred că am scris oarecum degeaba.

O luăm sistematic. Este un exemplu pe care îmi face plăcere să-l dau în cursurile mele.

Să zicem că sunt o femeie frumoasă, superbă aş zice, şi că am ales să-mi câştig existenţa ca stripteuză într-un bar dintr-un colţ de lume. Sunt cuminte, deci nu mă prostituez. Nu mă culc cu bărbaţii care vin să mă privească dansând obscen la bară. Îi simt şi îi agit pe bărbaţii care se uită la mine şi îmi face plăcere modul cum mă admiră, cum mă doresc. Dintr-un anume motiv (karmic), care mie îmi scapă, întrucât nu îl conştientizez, mă bucur că nu-i satisfac şi că doar îi agit. Evident că mai şi câştig mulţi bani din asta. Privirile lor mă fac să mă simt frumoasă, puternică şi stăpână pe ei. „Uită-te şi la ăsta cum se uită la mine-n p... parcă aşteaptă ceva să iasă de acolo!“ gândesc despre ei. „Nişte proşti numai buni de muls bani degeaba!“ Îmi continui munca timp de zece ani, timp în care am trezit instinctele a mii sau zeci de mii de bărbaţi! Am creat în univers o formă gând plină cu dorinţe sexuale neîmpărtăşite, o energie care produce un dezechilibru. Dar TOTUL ÎN UNIVERS TINDE SĂ SE ECHILIBREZE! Evident că această formă gând, ca un nor roşu, poartă informaţiile mele, aşadar mă va urma până

la sfârşitul universului dacă ea nu se eliberează sau nu este sublimată.

Şi mor. M-a lovit o maşină şi am trecut dincolo. Energia pe care eu am creat-o cu faptele mele rămâne însă în dimensiunea asta. Nu am avut un preot bun care să mă elibereze de ce am făcut, indiferent pe cât de mulţi bani.

Mă întorc din lumea spirituală. Mă reîncarnez tot în fetiţă. Energia, dacă nu este controlată, este precum orgasmul sau o bombă atomică. Se acumulează, se acumulează energie până face BUM!

Şi am zis că m-am născut fetiţă şi cresc şi mă joc şi sunt un copil normal care am uitat ceea ce am făcut în viaţa mea trecută. Am şi eu vreo zece anişori şi ies pe stradă. Norul este după mine. Neşansa sau şansa vieţii face să mă întâlnesc cu un beţiv. Ce este un beţiv? Un om care, după ce a băut, este deschis complet către lumea spirituală ca un canal inconştient de el însuşi. Şi aşa sunt oameni cu probleme în a-şi controla instinctele (slabi de înger, adică în sensul că au o protecţie divină mică şi o conştiinţă a răului şi binelui şi mai mică). Şi norul acela tinde să se manifeste, trece prin beţivul respectiv, care devine un posedat de energia karmică a fetiţei! Şi mă violează! Cine este de vină? Beţivul, spune legea umană. Amândoi, spune legea divină. Nu întâmplător beţivul era în acelaşi loc cu fetiţa. Există în psihologie ceea ce se cheamă profilul victimei. Victimele, indiferent că este vorba de viol sau crimă, au un profil special care la ora actuală a fost oarecum stabilit.

„Uite un misogin mascat care zice că, dacă a fost violată, femeia aia îşi merita soarta!“ ar zice o doamnă despre mine. Nu spun exact aşa. Sunt însă de principiu că nimic nu este întâmplător şi că un lucru din trecut determină o succesiune de momente actuale şi viitoare precum un şirag de mărgele. Privit aşa, viitorul poate fi schimbat sau îmbunătăţit pentru binele omului.

La un moment dat, se discuta despre profesorul care a tăiat penisul pacientului şi se punea problema vinii celor implicaţi. Eu unul am pus o întrebare simplă? De ce nu am fost eu în locul celui căruia i s-a amputat cel mai preţios membru, din această societate? Apropo de asta, în lumea noastră am văzut falusuri pe post de statui de toate dimensiunile, dar niciun creier. De unde rezultă ce suntem noi ca omenire!

Şi de ce a fost el? Dacă ar căuta undeva în adâncurile fiinţei, mai mult ca sigur că cel afectat ar descoperi că a făcut ceva de genul ăsta în vieţile trecute, când poate că nu exista pedeapsă.

Dacă ne gândim că experienţele prin care trecem sunt îngăduite ca să plătim ceea ce am făcut greşit anterior, în vieţile noastre trecute, şi să învăţăm, dispare dorinţa de răzbunare, care cred că este cel mai nociv sentiment existent în oameni.

Aşadar, sunt fetiţă şi am fost violată. Trauma violului, imposibilitate de a face dragoste ca pedeapsă pentru faptul că am greşit împotriva dragostei fizice este o măsură de ispăşire a dezechilibrului pe care eu însămi l-am creat în univers. PUNCT.

ARDEREA KARMEI

La un moment dat, vine la mine o doamnă şi îmi spune, printre alte inepţii, că şi-a ars karma. Am rămas tablou. Fac terapie în fiecare zi, mă mai rog, mai postesc, încerc să dau din prea plinul meu şi la alţii. Mă rog, fac chestii din astea creştineşti cât pot şi eu, dar nu am reuşit să ies de sub legea karmei! Mă uitam la ea şi nu-mi venea să cred. Nu levita, nu învia morţii, nu emana lumină!

Făcuse tehnică radiantă până la gradul 2 şi fusese învăţată că, trimiţând lumină în trecut, se arde karma. STUPIZENIE.

Ce să-i spun, ce să-i spun să înţeleagă?

„Doamnă, vă trag o palmă de vă lipesc creierii de pereţi!“ i-am spus. S-a uitat perplexă la mine şi nu i-a venit să creadă.

„Nu vă faceţi probleme pentru mine după ce plecaţi, o să trimit lumină pentru acest moment şi mă voi reîntoarce în Legea Iubirii!“

Cum ochii ei deveneau tot mai mari şi mai miraţi, i-am explicat:

„Credeţi că, dacă trimit lumină în urmă, o să mă iertaţi pentru faptul că v-am lovit?“

„Nu cred!“ a răspuns ea.

„Aşa este şi cu karma. Nimeni din cer. Nici Dumnezeu, nici Maica, nici Iisus Hristos nu-mi pot da iertarea pentru durerea fizică sau sufletească pe care am pricinuit-o unui om. Pentru a mă elibera de karma de a fi rănit un om este necesar ca acesta să mă ierte. Că Dumnezeu Tatăl, Fiul, Sfinţii, Maica pot interveni pentru mine întrucât m-am întors cu faţa către cer, este altceva. Iisus a plătit pentru mine DACĂ cel pe care l-am rănit acceptă schimbul. Dacă nu, sunt bun de plată!

Dumnezeu poate să-mi ierte datoria pe care eu o am faţă de El, eu pot alege dacă iert pe alţii sau nu şi să încerc să îmi ispăşesc datoria faţă de cei cărora le-am greşit în vieţile trecute.

Plata karmică relativ la un om se poate face prin:

– durere fizică: bărbaţii care bat femei sau copiii bătuţi;

– durere sufletească: neîmpărtăşirea sentimentului de iubire de către un partener;

– înşelare: a prietenilor, soţilor, unul faţă de altul, părăsirile de către părinţi, iubiţi etc.;

– boală: suntem legaţi karmic unii faţă de alţii, de multe ori cei de lângă noi sunt bolnavi din cauza neiertării noastre faţă de cei pe care pretindem că îi iubim, dar pe care, la nivel de sine, îi urâm de-a dreptul! De cele mai multe ori, în lumea asta sunt puşi unii lângă ceilalţi victimele şi

călăii, iar prin boală, prin chinurile zilnice pe care le văd la foştii lor călăi, victimele ajung să-i ierte;

– bani: mulţi dintre cei care au fot chinuiţi în alte vieţi acceptă plata prin bani a chinurilor lor la nivel spiritual, de aceea sunt întreţinuţi de oameni care, deşi nu ar vrea, continuă să pompeze bani în cei pe care nici nu-i mai iubesc, dar nici nu se pot debarasa de ei;

– sex: în cazul cuplurilor de la care iubirea şi dorinţa sexuală a dispărut demult, dar care nu pot pleca până nu ispăşesc tot. Fiecare apropiere fizică este resimţită la nivel interior de cel care ispăşeşte prin asta (de obicei femeia) ca o osândă.

Vin la un moment dat la mine două doamne şi una îmi spune:

„Dar, domnule doctor, eu pot da iertarea prietenei mele pentru ce a făcut în vieţile anterioare!“

„Eu nu pot, doamnă! Înseamnă că sunteţi mai bună decât mine!“ Şi am continuat cu o variantă a aceluiaşi exemplu. „Îi trag o palmă prietenei dumneavoastră, că aşa îmi vine mie acum! Puteţi să-mi daţi şi mie iertarea ei după ce-i schimb fizionomia?“

„Nu, nu pot!“ veni răspunsul doamnei.

„Ei, vedeţi de ce nu pot da iertare tuturor? Fiecare trebuie să primească iertarea de la victimele lui şi să-şi ierte la rândul lui călăii pentru a se putea elibera!“

A mai venit odată o doamnă, şi tot de la tehnică radiantă. Era speriată pentru că avusese probleme mari, deoarece fusese învăţată că, transmiţând lumină la distanţă şi în trecut, nu i se întâmplă nimic. Şi ea transmisese voiniceşte! Doar că nici ea, nici cei care o învăţaseră, nu înţeleseseră că trăim într-un univers guvernat de principii clare. Unul dintre ele este cel al acţiunii şi al reacţiunii! Energia luminoasă pe care o trimiţi dislocă o energie întunecată din urmă care vine peste cel care a emis lumina! Şi ea a primit

deodată ceea ce făcuse în vieţi întregi. Normal că a ajuns în spital. Este recomandat ca transmiterea de lumină la distanţă în timp să se facă în reprize scurte, de 5-10 minute, special ca să nu vină peste tine un tsunami negru!

În ceea ce priveşte problemele părinţilor cu copiii, ele sunt tot o formă de eliberare karmică. Am avut mai multe cazuri când copii care poate că au mai puţină vină manifestă agresivitate faţă de părinţi sau alte lucruri ca formă de plată a părinţilor. Ca să fiu mai explicit. Părinţii sunt nişte posedaţi din cauza păcatelor lor, dar pot stăpâni răul din ei. Au ajuns la un fel de simbioză. Dar răul tinde să se manifeste pe calea minimei rezistenţe: copiii. Aceştia fac tot soiul de probleme. De la lipsa de adaptare faţă de societate, la boli psihice sau fizice. Vindecarea copiilor se reduce de fapt la vindecarea spirituală a părinţilor sau a bunicilor!

Mai am un caz al unei doamne care este credincioasă. Karma ei este însă grea şi este „neagră“ ca lumină personală. Se duce la biserică şi în felul ăsta răul din ea iese afară, dar pentru că nu-l plăteşte integral şi pentru că preotul la care merge nici nu-l preia el, demonul rămâne lângă ea, nervos şi supărat de incursiunile în spaţiile divine. Are un fiu olimpic la matematici, un băiat bun în fondul lui, dar aflat la începutul urcuşului spiritual şi mai slab în faţa răului. Prin el se manifestă demonul doamnei la modul că are crize psihotice, momente în care este dus la ospiciu. Din păcate, doamna a ajuns la un preot ortodox care nu acceptă ideea de karmă şi tratamentele mele, deşi fiul mă caută. Nu pot să-l ajut pentru că ar trebui tratată mama, nu el. Vine, exorcizez răul din el, dar fiind al mamei se întoarce la ea. Ea se duce iar la biserică şi răul iese şi iar intră în cel mic, care ajunge la spital. Şi asta pentru că ortodoxia nu recunoaşte karma, reîncarnarea şi legile karmei. Până ce nu va fi reglementată şi de biserică într-un fel sau altul ideea de karmă, nu putem conlucra cu

preoţii ortodocşi decât tacit, cu acei câţiva care au ajuns la un nivel de cunoaştere spirituală la care văd că adevărul nu este în totalitate ca în dogmatica ortodoxă.

De ce viaţa de călugăr este o modalitate de eliberare de karmă?

Simplu. Prin rugăciune se poate începe înălţarea spirituală. Pe măsura creşterii vibraţiei, ies la iveală legăturile karmice, stringurile care ne leagă de cei cu care am fost iubiţi, căsătoriţi, mentori, copii şi părinţi, duşmani sau altele. Încep plăţile karmice care înseamnă plata păcatelor celor pe care i-am chinuit şi ajutorul din partea celor care ne-au chinuit. Din cauza asta, călugărul are menirea să se roage pentru lume. La el însă ajung mai multe tipuri de oameni, cei pe care îi trimite Dumnezeu pentru planurile lui, cei faţă de care călugărul are datorii karmice ca să se elibereze amândoi, şi om şi călugăr, şi cei care sunt duşmanii la nivel spiritual ai călugărului şi faţă de care el are datorii, care vin de obicei ca să îl chinuie.

Există un grad spiritual la care, dacă ajunge, un om sau un călugăr nu mai poate fi atins nici de oameni, nici de demoni, nici de vrăjitori. Până atunci însă are de plătit.

Nu înţelegeam ce spunea părintele de faptul că îi trebuie cinci ani ca să facă dintr-un om un sfânt. Un sfânt este un eliberat de legile karmei. Nu neapărat cei din calendar, cei cu adevărat eliberaţi. Sunt mulţi dintre ei aleşi ai lui Dumnezeu pentru a-Şi arăta prezenţa, deşi oamenii aceia nu au ajuns la sfârşitul reîncarnărilor lor pe acest pământ. Mai urmează ceea ce în Apocalipsă este numită ultima ispită a celor drepţi.

Fiecare viaţă este ca un nou munte pe care trebuie să-l urcăm din nou, îmi spunea un radiestezist. Câştigătorii sunt cei care, de fiecare dată, ajung în vârf. Nu mai contează ceea ce ai făcut în alte vieţi, ce vârfuri ai urcat. Te ajută

experienţa câştigată în fostele ascensiuni şi protecţia divină căpătată odată cu acestea. Rememorarea vieţilor şi suprapunerea lor îţi dau puterea de a aplica ceea ce ai învăţat în ele relativ la lumea spirituală, lume şi viaţă.

Mai există o problemă. Poate apărea următoarea situaţie. Într-un cuplu în care unul dintre parteneri îndură multe mizerii din partea celuilalt. La prima vedere este o victimă. Cercetând mai atent, se poate descoperi că acela care pare bun are o karmă grea, reprezentată de multă energie negativă care vine din trecut şi care este proiectată pe partenerul lui. Acesta din urmă nu o poate stăpâni şi o manifestă ca răutate faţă de cel care părea victima. În acest caz se poate spune despre cel rău că este „oglinda“ celuilalt.

Am cunoscut un radiestezist care din milă a intervenit într-un caz disperat al unei fete care avusese un accident. A salvat-o, dar nu a ştiut că lângă ea se afla Îngerul Morţii, care o aştepta să plece. Sunt asemenea oameni care pot interveni în destinele altor oameni. Este adevărat că fata a scăpat, dar el a plătit preţul. A fost lovit peste picioare de sabia Îngerului, motiv pentru care nu mai poate merge. Am pierdut legătura cu el, aşa că nu pot spune dacă şi-a revenit. În concluzie, o altă formă de preluare a karmei este intervenţia în pragul morţii fără drept divin, „pe cine nu laşi să moară, nu te lasă să trăieşti“ spune un vechi proverb românesc.

IUBIREA CA FORMĂ DE PLATĂ KARMICĂ

Karma este interconectată cu toate – boală, iubire, ură, naşteri şi morţi, politică şi războaie – nu este nimic care să nu aibă ceva karmic. Deocamdată.

Eu niciodată nu am avut mobilitate coxofemurală. Cu cât mai mult încercam să fac mobilitate, cu atât parcă mi se blocau mai mult picioarele. La un moment dat antrenându-mă cu profesorul meu de Wu Shu Santa, stilul de full contact chinezesc, simt că dintre picioare începe să se deblocheze o energie negativă. Mă duc acasă şi încep să caut. Şi descopăr că nu era din viaţa asta, că era de la un bărbat care îmi fusese antrenor şi în altă viaţă şi care crease, împreună cu şcoala unde absolvisem, o formă gând care îmi blocase puterea de a mai folosi picioarele în artele marţiale. Motivele erau mai multe. Primul, că ştiind să lovesc cu piciorul din săritură le cam rupeam gâturile, şi al doilea că special încercase să mă oprească pentru a putea fi învins de un alt elev de-al lui. Am curăţat ore în şir în ziua în care am aflat şi nu am reuşit să anihilez decât 30% din forma gând de atunci. Nici măcar nu mai era problema mea pentru că, între timp, după sute de vieţi, m-am schimbat. Curios este că în viaţa asta întotdeauna mi-a pus oprelişti în a urca, a-mi da examenele de centură, chiar dacă la nivel inconştient, deşi rememorând relaţia mea cu el am încercat tot timpul să-mi repar vina de a fi folosit cunoaşterea pe care mi-o dăduse ca maestru de arte marţiale omorând oameni.

Nu numai ura este un instrument al plăţilor karmice, ci şi iubirea. Iubirea nu ştii de unde apare, când se duce şi unde te mai duce. Este instrumentul prin care suntem cel mai uşor manipulabili. În creştinism, aici mă refer la vechii pustnici, era socotit un instrument al diavolului.

În cărţile de rugăciuni se vorbeşte despre „demonul care mi-a rănit inima“. Ideea este că, din punct de vedere divin, iubirea sexualizată este un păcat şi are o conotaţie demonică!

Capitolul 11

SCHEMELE, REZISTENŢELE INTERIOARE ŞI MODELELE PARENTALE

Ce sunt schemele? În interiorul subconştientului nostru se formează modele după care reacţionăm în diverse situaţii. Condusul automobilelor sau pilotajul unui avion este o formă de schemă care ne permite să reacţionăm la un stimul, într-o anumită situaţie, fără să gândim. Schemele şuntează conştientul. Niciun pilot de formulă nu va avea timp să gândească o acţiune. La fel, un practicant de arte marţiale sau o gimnastă care îşi face exerciţiul la bârnă. Toate acestea sunt scheme construite în timp şi stocate la nivel de câmp ca energie şi la nivel de subconştient ca formă gând. Sunt programe elaborate şi construite prin muncă şi mii de repetări. Mai există însă şi scheme negative, de multe ori induse de părinţi sau situaţii prin care am trecut prin viaţă

Mă plimbam prin parc şi în faţa mea venea un copil pe o tricicletă. A făcut un viraj strâns şi a căzut. Impacientată, mama s-a repezit la el şi l-a ridicat. L-a pupat şi l-a mângâiat până ce s-a oprit din plâns. Sigur că pare un mod ideal de a creşte un copil, dar, fără să vrea, mama lui crea o schemă după care el va „funcţiona“ toată viaţa: va aştepta întotdeauna pe cineva care să-l ridice de jos, indiferent de situaţia în care se va afla! Concluzia este că, de multe ori, părinţii ne pot face mai mult

rău decât bine. Cred că era corect să-l lase să se ridice singur şi l-ar fi ajutat mai mult pentru viitor, determinându-l să se ridice singur în orice situaţie.

Spuneam că eu unul funcţionam după o altă schemă, nu foarte bună, dar de data asta creată de o situaţie. Aveam vreo nouă ani când am făcut cu părinţii turul României. Sora mea, mai mare, ştia să înoate, astfel că, ajunşi pe malul Someşului, făcea traversări ale râului. M-am luat după ea şi am căzut într-o groapă din apă de unde fusese excavat nisip. Am văzut doar cum mă duc la fund şi cum lumina scade pe măsură ce mă adânceam în apă. Deodată, o mână salvatoare m-a scos de păr pe mal. Era un bărbat care mă văzuse cum mă duceam la fund. Cam la fel mă băgam în situaţii dintre cele mai ciudate, unele chiar periculoase, din care, din străfundurile mele, aşteptam să mă scoată cineva. Mi-a trebuite ceva timp şi o analiză personală ca să o demontez şi să nu mai fac asta.

La fel, sunt multe modele după care reacţionăm în diferite situaţii, pe urmă ne întrebăm de ce. Un exemplu de schemă este reacţia de apărare a femeilor care au fost violate sau care au avut o experienţă negativă în relaţia cu un bărbat. Reacţii ale noastre în aceste scheme au rădăcini în trecutul nostru actual, viaţa asta sau în vieţile noastre trecute. Conştientizarea schemei, găsirea situaţiei în care s-a format şi demontarea ei duce la eliberarea de ea. Bineînţeles că sunt scheme care pot fi induse de către cei care stăpânesc magia sau tehnicile NLP, dar folosirea lor în afara antrenamentelor PSI sau terapie fără acordul persoanei căreia îi sunt aplicate se socoteşte încălcarea liberului arbitru şi se pedepseşte din punct de vedere divin.

Schemele au însă şi partea lor pozitivă. Demontarea şi înţelegerea lor va putea scurta timpul de pregătire şi antrenare a soldaţilor de elită, a piloţilor şi a sportivilor.

În Reiki, schimbarea acestora se face cu ajutorul simbolurilor Zonar, Halu şi Harth. Mai exact, ne putem folosi de ajutorul arhanghelilor Gavril, Rafail şi al Maicii Domnului. Protecţia împotriva celor care se ocupă de magie şi induc dorinţele lor celorlalţi se poate face tot cu ajutorul entităţilor spirituale pe care le-am menţionat.

Odată descoperite, schemele pot fi anihilate folosind lumina şi algoritmi specifici, fie din radiestezie fie adaptaţi momentului şi omului căruia i se adresează.

REZISTENŢELE INTERIOARE

Se datorează unor percepţii greşite asupra lumii şi îşi au originea în copilărie sau în alte vieţi. În jurăminte, de exemplu, care au fost făcute în alte vieţi. În concepţii religioase induse de cineva sau învăţate greşit.

O persoană crescută într-un mediu religios habotnic va avea întotdeauna probleme şi frustrări sexuale.

La un moment dat a venit la mine o femeie care era căsătorită de cinci ani. De când se căsătorise, nu se culcase cu soţul ei niciodată! Încercase, dar înainte de penetrare intra în criză. Îl respingea violent pe soţul ei. Au rămas să locuiască împreună ca fraţii. Se purtau de parcă erau prieteni, nu soţi. Am aflat că avusese o bunică care, pe măsură ce creştea, îi repeta în fiecare seară, la culcare, că fetele care se culcă cu băieţi sunt nişte curve şi sunt demne de tot dispreţul. Aşa că ajunsese să considere dragostea fizică dintre doi oameni drept cel mai abominabil lucru. Nu numai că nu a mai putut să lase niciun bărbat să se apropie, dar repulsia ei a continuat, deşi a conştientizat că nu este în regulă ceea ce întâmplă cu ea.

O altă cauză a rezistenţelor interioare sunt experienţele negative din alte vieţi. Cazul despre

care am vorbit are o rădăcină şi în trecutul mai îndepărtat al femeii care s-a manifestat prin bunică. În general, din punct de vedere karmic, fiecare om plăteşte prin lucrul faţă de care a greşit. În cazul ei, probabil este vorba despre dragostea fizică.

MODELELE PARENTALE

Un alt lucru care ne determină într-o oarecare măsură comportamentul sunt părinţii şi obiceiurile lor. Fără să vrem, preluăm de la ei modul de comportament şi multe dintre schemele lor transmise prin câmpuri. Fără să vrem, deţinem în noi ceea ce Freud numea subpersonalităţile materne şi paterne. Din păcate, nu toate informaţiile care ni le aduc sunt pozitive şi cele cu care rezonăm mai mult devin dominante.

Schemele, rezistenţele interioare, modelele parentale negative, trebuie mai întâi descoperite, conştientizate, apoi anihilate şi înlocuite prin altele pozitive.

Capitolul 12

PE SCURT DESPRE COPIII INDIGO ŞI CEI DE CRISTAL

Din cauza creşterii preponderenței răului pe pământ, în cer s-a hotărât coborârea spiritelor cu lumina interioară mare raportat la cei de pe planeta noastră. De aici apar tot felul de probleme care trebuie soluţionate de cei care au cunoaştere şi care îndrumă oamenii spre valorile spirituale.

Care sunt caracteristicile acestor copiii? De cele mai multe ori vorbesc târziu sau deloc, asta datorită faptului că acolo de unde vin principala formă de comunicare este aceea telepatică. Au nevoie fie de stimulente, fie de constrângeri, pentru a vorbi. Să nu se înţeleagă greşit. Prin constrângere se înţelege să fie obligaţi să numească lucruri pentru a le primi. Dintr-o idee greşită sau un sentiment total nepotrivit situaţiei de faţă – mila – părinţii nu fac asta, încetinindu-şi singuri copiii din dezvoltarea specifică acestei planete. În general, copiii aceştia ştiu de unde vin, simt foarte bine, au o intuiţie bună şi comunică singuri cu îngerii, între ei înşişi, cu cei care pot comunica telepatic sau chiar cu spiritele de pe planetele unde au avut ultima întrupare. Marea lor majoritate sunt treziţi în interior şi de aceea evoluţia lor tinde să fie mai greoaie.

Se poate întâmpla ca naşterea unor copiii să se facă cu păstrarea conştiinţei de sine din vieţile anterioare. Un băiat născut din mamă turcoaică şi tatăl tătar ţipa pe la vârsta de trei-patru ani că primii sunt leneşi şi ceilalţi împuţiţi şi că el este

grec şi îşi dădea numele şi spunea de unde este. Din păcate, la noi, dacă apare un asemenea caz, în loc să fie cercetat copilul, el este dus cu zăhărelul şi eventual i se dau şi medicamente. Se recurge prea mult la medicamente deşi se ştie că ele însele dau retard la copiii care se află în plină formare a sistemului nervos. Am însă şi pacienţi care au refuzat medicamentele pentru copiii lor. Ba unul dintre taţi a avut curajul să spună că le strânge de gât şi pe nevastă-sa şi pe psihiatra copilului dacă îi dau ceva pe gât. L-a dus pe la preoţi, pe la terapeuţi şi copilul a recuperat, slavă Domnului este bine.

La vârsta adolescenţei devin de o încăpăţânare ieşită din comun, încep o groază de lucruri pe care le fac foarte bine (muzică, sculptură, pictură) şi pe care, după scurt timp, le abandonează. De cele mai multe ori dintr-o smerenie greşită aleg meserii asemănătoare cristului, tâmplărie, croitorie, la limita intelectului. Nu este obligatoriu să facă toate acestea, dar parte din ele da. De multe ori sunt diagnosticaţi în mod eronat ca fiind pseudo-autişti pentru că nu se bucură la orice aşa cum fac copiii pământeni. Este şi normal, dacă au avut alte vieţi şi alte criterii de valoare, să nu îmbrăţişeze cultura şi toate prostiile noastre. De cele mai multe ori au mai multe extensii şi din cauza asta au momente în care dau impresia că sunt absenţi, neintegraţi lumii. Tot din cauza asta se poate întâmpla să plângă sau să râdă din senin. Şi asta pentru că sunt conectaţi la mai multe vieţi deodată şi primesc informaţii şi stări sufleteşti din mai multe locuri pe care un observator neiniţiat nu le poate discerne. Ba pot spune că sunt foarte integraţi lumii şi chiar încearcă să o îndrepte din punct de vedere divin.

Am avut ocazia să consult mai mulţi copii din aceştia şi pot spune că mi-au plăcut mult. La unul din consulturile pe care l-am făcut în Constanţa, s-a întâmplat ceva. Nu eram singur, ci cu o

psihologă care făcuse evaluări copiilor. În cabinetul doctoriţei unde ţineam consultaţiile, colega mea, psihologa, se aşezase pe marginea patului de consultaţie. La un moment dat, a intrat un copil pe care îl mai văzusem în Bucureşti. Un hiperkinetic. Când venise la mine la cabinet nu stătea locului o clipă.

A intrat direct cu mâna în ceaşca mea de cafea pe care a răsturnat-o. Întâmplare? Apoi, pentru că nu aveam cum să-l consult, am spus părinţilor că nu pot lucra pe el decât dacă doarme. Nu au trecut 5 minute, timp în care am văzut ce este cu părinţii lui, şi s-a urcat în braţele mătuşii şi s-a culcat. Am putut să-i fac şi măsurători şi tratament. Avea o vârstă astrală mare şi ducea karma, atât a lui cât şi a familiei. Din păcate, părinţii nu aveau prea multă cunoaştere spirituală şi nu reuşeau să-l înţeleagă.

La intrarea lui în cabinetul din Constanţa, psihologa a şi zburat de pe locul pe care stătea.

– Este locul pe care stă el când vine la cabinet! a spus doctoriţa. Cert este că eu am comunicat foarte bine mental cu el. Şi o fac şi acum. Se prinde de mine mental când are nevoie.

Avea obiceiul să ţină jucăriile la spate şi în momentul când se gândea la mine mă trezeam mergând cu o mână la spate de parcă aş fi ţinut ceva.

Părinţii, precum găina care este speriată de bobocii de raţă care înoată, mergeau cu el din medic în medic, din psiholog în psiholog, în loc să înveţe singuri despre spiritul uman şi să-l crească aşa cum trebuie. Erau disperaţi de faptul că plângea de multe ori din senin. Am încercat să le explic adevărul. Că avea acces la multiple informaţii din mai multe locuri ale acestui pământ şi din mai multe dimensiuni în care trăieşte simultan – unele nu erau dintre cele mai vesele şi atunci se manifesta în exterior. Nefiind matur, el

nu avea capacitatea de a stăpâni durerea şi atunci o manifesta ca un copil: plângând.

Ca spirit este unul dintre cele mai mari născute de univers, cunoscut în lumea spirituală sub numele de Araim „cel de patru ori măreţ“. I se spune aşa pentru că de la începutul Universului a fost de faţă la patru judecăţi divine! Închipuiţi-vă că se naşte un alt pământ, pe el apar oamenii, care evoluează prin mai multe încarnări. La un moment dat, are loc Judecata finală a acestei planete, care are loc la moartea soarelui respectiv.

După aceasta se face ştergerea păcatelor şi ale greşelilor pe care spiritele le-au comis în timpul reîncarnărilor lor. Ele se întorc în cer. Apoi, undeva în Univers, apare o altă planetă care are condiţii pentru apariţia omului. Spiritele respective se duc acolo şi, pentru că în interiorul lor au cunoaşterea vieţii în trup, devin conducătorii, înţelepţii, liderii, preoţii acestei noi planete. Iar Araim a fost de faţă la patru asemenea judecăţi! Şi despre un astfel de spirit spun unii că este nebun sau pseudoautist! Sunt nişte ignoranţi... Nu-i de mirare că nu o plăcea pe psihologă. La nivel astral, el are dimensiunea unei planete mai mici. Spuneam că am cunoscut trei extensii ale acestui spirit şi toate trei erau deosebite din punct de vedere spiritual. Sunt cel mai bine recunoscuţi de preoţii cu har, care ştiu ce-i cu el şi îl ajută. Eu unul o fac fără discuţie.

Revenind la copiii indigo şi de cristal. Ei creează o serie de probleme tocmai pentru că sunt intuitivi şi puternici PSI şi încearcă să-şi impună voinţa. Neavând o cunoaştere a acestei lumii, sunt câteodată precum elefanţii dintr-un magazin de porţelan. De cele mai multe ori ei îşi aleg părinţii. Este drăguţ cazul unei fetiţe care, la un moment dat, i-a spus mamei ei că ea i-a ales pe ei drept părinţi. Întrebată cum, ea a răspuns că i-a văzut de sus cum stăteau pe balcon într-o seară şi fumau nefericiţi că nu au copii şi că i-a părut rău pentru ei

şi că s-a hotărât să vină ea. Cei doi îşi aminteau de seara respectivă!

O alta i-a spus mamei ei că a ales-o pentru că i-a fost altădată cea mai bună mamă şi că i-a plăcut de ea, de asta a venit! Am copii care văd, vorbesc şi primesc îndrumare de la îngeri. Evident că am spus părinţilor să le spună că nu trebuie să vorbească cu oricine despre ce văd, ci doar cu cei care pot înţelege şi cu care le dau voie îngerii lor.

Nimeni nu este pregătit pentru apariţia lor. Nu pun preţ pe ceea ce suntem învăţaţi noi. Existenţa unei familii nu înseamnă nimic. Misiunile lor personale sunt mai importante decât legile sociale şi drept urmare ei vor veni şi gata. Numărul copiilor născuţi din mame singure şi taţi care au alte familii va creşte, lucru pentru care biserica ortodoxă şi preoţii ei în ignoranţa lor spirituală nu este pregătită.

Capitolul 13

SCHIZOFRENIA

Pentru început, ţin să precizez un lucru:

ORICE BOALĂ SE POATE VINDECA!

Acum, prin asta o să creez o psihoză în masă pentru că, de obicei, oamenii nu pot asimila mai multe idei. Ceea ce câteodată nu poate fi vindecat este omul.

NU TOŢI OAMENII POT FI VINDECAŢI!

De ce? Pentru că fiecare are o karmă cu care vine şi doi oameni, deşi au aceeaşi boală, au neamuri diferite, deci karme de neam de altă factură şi propriile lor păcate în viaţa actuală.

Departe de mine gândul de a mai critica pe cineva. Medicina, confraţii medici sau sistemul medical. Trebuie să recunosc că toate cărţile mele de până acum au avut ca scop să determine o reacţie. Am făcut în aşa fel încât să deranjez special ca să fiu luat în seamă. Nu mi-a făcut plăcere. În măsura în care ştiu un lucru, îmi doresc să fiu înţeles, ascultat şi, mai ales dacă am dreptate, să mi se ia în seamă studiile, opiniile şi, eventual, să fie ele recunoscute. Am făcut destule teste înainte să ştiu. Mi-am luat acest drept în ciuda colegilor medici care puneau în faţă „primum non nocere!“, asta însemnând mai exact „întâi de toate, să nu faci rău!“ Dar crescând aproape de Spitalul 9 am văzut an de an aceiaşi bolnavi, fără să aibă nicio schimbare în bine.

Una dintre profesoarele mele îmi spunea la un moment dat: „Dragoş, decât să nu ţi se întâmple nimic, mai bine să ţi se întâmple ceva rău!“ Aşa că mi-am permis să încerc diverse metode de terapie pe bolnavii socotiţi incurabili, pornind de la

experienţe proprii trăite pe calea mea de cunoaştere spirituală. Astfel am ajuns la exorcizările din mânăstiri, terapia radiestezică, Reiki, pentru ca la un moment dat să ajung să le îmbin spre un acelaşi scop: bunăstarea psihică a omului şi a mea personală.

Acum pot spune că am ajuns să înţeleg anumite lucruri din care voi spicui câteva.

În primul rând, termenul de schizofrenie exprimă scindarea personalităţii omului astfel încât „tulburarea atinge nucleul cel mai profund al personalităţii, sentimentul unicităţii şi individualităţii insului, cu manifestări legate de afectarea patologică a sferei gândirii, afectivităţii, senzorialităţii şi motricităţii".

Nu se ştiu cauzele ei pentru că medicina caută încă explicaţii doar în sfera materialului. Din păcate, medicii nu mai sunt la curent cu ultimele rezultate ale cercetărilor în domeniul fizicii, bioenergeticii umane, atunci ar vedea omul şi implicit bolile lui, chiar schizofrenia, din perspectiva fizicului, energeticului şi a spiritului.

Din studiile mele, pe nu ştiu câte cazuri pentru că până în acest moment nu m-am gândit să fac o statistică, am observat că la baza schizofreniei stau mai multe cauze. Trebuie să precizez că schizofrenia este o consecinţă, o manifestare a unei cauze interioare aflate în subconştientul omului. Debutul nu este altceva decât deschiderea porţii dintre subconştient şi conştient, când problema devine manifestă căpătând diverse aspecte cu caracter patologic. Din cauza asta nu se poate preciza momentul debutului, poate fi declanşată sau amplificată de o traumă psihică, precum o despărţire de o persoană iubită, deces, pierdere de serviciu sau bani.

Fiecare individ este dotat de la mama natură cu o sensibilitate proprie. Asta vrea să însemne că fiecare dintre noi poate, la un moment dat, să devină schizofren dintr-un motiv sau altul. Ceea ce

determină asta este intensitatea stimulului negativ şi mediul pe care se grefează acesta. Nu este aşa că nu este o perspectivă prea frumoasă să ştii că poţi oricând să o iei razna? De ce fac această afirmaţie? Ştiind asta începi să priveşti altfel bolnavul psihic. Este un om rătăcit căruia nimeni nu ştie să-i arate drumul spre lumea noastră. Şi asta devine datoria noastră a tuturor celor care vedem lumea, zicem noi, normal.

COMPONENTA GENETICĂ A SCHIZOFRENIEI

Este adevărat că există una, dar trebuie lămurit exact cum este cu gena asta. Gena este o biodischetă care acumulează informaţii şi le transmite urmaşilor. Dacă unul dintre străbunicii mei s-a apucat de băut pentru că l-a înşelat nevasta şi după aceea a mai făcut un copil care se află în arborele meu genealogic sunt mari şanse ca informaţia aceea care a rămas înscrisă la nivel de genă să se transmită mai departe până la mine! Acum nu este nevoie să dăm vina pe bunicul pentru că a băut şi din cauza asta beau şi eu. Noi am rezonat cu familia în care ne-am născut dintr-un anume motiv şi poate că avem aceeaşi problemă nerezolvată. De asemenea, nu echivalează cu ideea că născându-te dintr-un părinte beţiv e musai să devii alcoolic! Sunt multe date aflate în subconştientul individului care stau la baza acestui rezultat.

În ceea ce priveşte schizofrenia, componenta genetică se referă la karma de neam, de familie. Cum sunt de exemplu familiile de vrăjitori în care se mai nasc indivizi care nu „pot duce“ tot ceea ce au făcut predecesorii lor şi sunt devoraţi de forma gând creată în procesele magice. Aşa sunt şi blestemele de neam: blestemul este o formă gând care, datorită puterii ei, poate afecta o familie din

generaţie în generaţie până ce acea informaţie este anihilată.

KARMA PERSONALĂ

Poate fi o cauză care de cele mai multe ori se împleteşte cu cea familială şi care se referă la totalitatea faptelor pe care le-am făcut în vieţile anterioare. Este precum o gogoaşă imensă şi neagră care vine direct peste noi. Să zicem că un individ a fost Vlad Ţepeş într-o altă viaţă. O fi luptat el pentru ortodoxie şi neamul românesc, dar până la urmă tot a ucis şi nu oricum. Este o vină pe care trebuie să o ispăşească şi care se poate manifesta ca o astfel de tulburare de personalitate. (Ca fapt divers, spiritul lui Vlad Ţepeş este întrupat şi are ajutorul oamenilor de spirit şi a preoţilor cu har pentru că nu se putea face altfel pe vremea lui.)

O TRAUMĂ DIN TRECUT

Care a făcut ca un om să se despartă în lumina şi umbra lui, să se disocieze. Dădeam în acest sens un exemplu al unei fete care fusese violată şi care în timpul violului ajunsese să se extracorporalizeze. Putea să plece „în duh“ să viziteze, să vadă diverse lucruri, pentru ca apoi să le descrie cu amănunte verificabile.

UN ACT DE MAGIE

Care fie că este doar cu energii, fie că este făcut cu demoni, face ca sistemul de gândire al unui om să sufere modificări la nivelul percepţiei realităţii. Este celebră demonstraţia prin care se inducea unui om ideea că o monedă pe care o ţinea în palmă este fierbinte şi respectivului îi rămânea în palmă o urmă roşie de parcă s-ar fi ars. Magia

nu este altceva decât o astfel de inducţie la distanţă şi are două componente: puterea hipnotică şi capacităţile telepatice de transmisie. Cantitatea de energii introduse în subconştient poate fi atât de mare încât şuntează chiar capacitatea de decizie sau de relaţionare cu mediul!

POSESIA DEMONICĂ

Este o altă cauză a schizofreniei. La un moment dat eram în chilia părintelui Argatu şi tocmai făcea rugăciunea de exorcizare unei femei. Şi el spunea: „Şi iartă-i Doamne păcatele ei cele de voie şi fără de voie!...“, la care femeia a spus: „Fără de voie, părinte!“, după care tot ea, dar pe un ton mult mai gros, ca de bărbat: „Taci fă, că de voie!“

Există la acest moment o tendinţă şi o atracţie către necunoscutul spiritual. Au apărut cărţi, oamenii sunt îndemnaţi să facă ritualuri, chiar şi unele de invocare a diverselor entităţi. Invocarea cuiva poate reuşi, dar nu ştii dacă este el sau dacă nu vine altcineva în loc. Din cauza asta cred că orice creştere spirituală trebuie făcută sub supravegherea unui maestru, profesor, guru, preot. Cineva care să te poată ajuta la un moment dat, când eşti depăşit de situaţie.

TREZIREA SINELUI

În noi există ceea ce se cheamă şarpele kundalini. Am auzit tot soiul de teorii despre el, de aceea mă limitez în a-mi expune părerea personală. Fără a avea însă pretenţia de a fi un expert în domeniu.

Noi suntem nişte mici roboţei cu programe implementate înainte de naştere, de la nivel divin, şi chiar de demoni, îngerii păzitori ai karmei. Nu este prea flatantă chestia asta, nu? Aceste

programe ne fac să ne căsătorim, să avem copii, sau altele. Momentul trezirii noastre ca indivizi conştienţi de noi înşine are loc fie în timp îndelungat, fie deodată. Asta doar Doamne-Doamne ştie de ce. Trezirea bruscă se poate exprima astfel: la un moment dat, o femeie se trezeşte din somn şi îl întreabă pe soţul ei, cu care era măritată de douăzeci de ani: „Dar tu cine eşti!“ Cel mai des se pune diagnosticul de schizo celor care suferă de simptomele trezirii.

În actul terapeutic se poate întâmpla să se producă o disociere a individului de problema lui. În cazul în care raportul dintre personalitatea individului şi energia negativă desprinsă tinde net către a doua, se poate ca disocierea să devină manifestă în plan psihic.

Orice iniţiere care implică entităţi spirituale poate crea un dezechilibru la nivelul mecanismului psihic al unui individ. Şi aici avem iniţieri pe lumină şi pe întuneric. Reiki, preoţia, radiestezia fac iniţieri în lumină. Artele marţiale, unele forme de yoga, ajung la lumină prin mijlocul întunericului. Că un individ ajunge să fie „stăpânit“ de spiritele de lumină, este OK – problema este cu întunericul. Aici intervine puterea psihică a fiecăruia astfel ca, în interiorul lui, să rămână personalitatea dominantă – putere care poate fi crescută prin cunoaştere şi experienţă proprie.

PERSONALITATEA PARENTALĂ DOMINANTĂ

Schizofrenia datorată unei personalităţi dominante parentale. Aici dădeam exemplu fata care accepta să i se facă sex oral, deşi nu îi plăcea, pentru simplu motiv că mama ei era dornică de artificii sexuale pe care nu şi le putea satisface cu soţul ei. Astfel, subpersonalitatea maternă se

manifesta prin fiică, chiar dacă nu la un mod patologic.

Am abordat problema schizofreniei tocmai pentru că este socotit „cancerul psihiatriei“ şi am vrut să arăt că nu este chiar aşa. Întotdeauna poate să existe o şansă de rezolvare. Poate doar dacă este vorba de un individ care într-o viaţă anterioară a fost criminal în serie sau cine ştie ce altceva de genul acesta să nu aibă şanse de vindecare, dar nu toţi cei etichetaţi ca bolnavi cu schizofrenie nu mai au nicio şansă de reîntoarcere la normalitate.

Şi, nu în ultimul rând, sunt cazuri de oameni care, în urma unor procese magice sau, mai exact, atacuri PSI, pierd legătura cu realitatea şi sunt etichetaţi ca schizofreni şi trataţi ca atare. Rămâne la latitudinea medicilor şi a aparţinătorilor de a descoperi adevărata cauză a suferinţei pacientului.

Capitolul 14

RĂZBOI PSI CU SEREI

Nu aveam nimic cu acest serviciu de informaţii, cu atât mai mult cu cât tata este pensionar al lor, dacă nu mi s-ar fi întâmplat mai multe care cred eu că îl aveau în spate. Îi cunosc pe colegii tatălui meu, familiile lor, m-am jucat cu copiii lor şi am fost chiar îndrăgostit în adolescenţă de unele dintre fetele lor. I-am iubit, admirat şi stimat observându-i cum trăiesc, se distrează şi îşi fac meseriile. Nimic din filmele cu James Bond. Oameni cu familii. Mulţi dintre ei nu mai sunt. Le-au cedat inimile supraîncărcate de adrenalină, de griji, de nopţi nedormite şi, poate, uneori de frică. Am dorit să le deschid o poartă pentru a-şi face meseriile mai bine, spre a fi mai protejaţi ei şi familiile lor, ca să ajungă întregi fizic şi psihic la bătrâneţe şi să se poată bucura de nepoţii lor şi de o pensie binemeritată. Ei sunt cei cărora nu le ridică nimeni statui, care se chinuie şi câteodată mor în misiuni fără ca ziarele, opinia publică să ştie vreodată că au existat. Este una dintre meseriile pline de realizări, de neprevăzut şi cu pâinea cea mai neagră!

Primul conflict a apărut în momentul în care am întâlnit la o aniversare un lucrător al serviciului de informaţii cu care am avut o discuţie despre spiritualitate. Sincer îmi părea rău de lucrătorii de la SRI care or să înceapă să cadă precum nucile toamna. La ora actuală nu este nevoie să mai prinzi un spion, este destul să-l distrugi psihic! Şi este trimis pachet acasă, internat la spitalul militar şi îndopat cu medicamente toată viaţa.

Aveam şi cazul unei cunoştinţe de vârsta mea care, terminând o şcoală de ofiţeri de transmisiuni, a fost luat la serviciile externe. La un moment dat, a luat-o razna şi a fost internat la spitalul militar. Evident a fost trecut pe medicaţie specifică bolilor psihice. Şi bineînţeles că degeaba. Nu am putut face prea mult pentru el. Ne cunoşteam de demult şi nu putea accepta că mai există şi altceva decât ştiinţa. Cum nu pot uita că tatăl meu a fost spion şi respect enorm această profesie pe care cred eu că se bazează tot ce înseamnă o societate puternică, m-am gândit să deschid ochii celor care se ocupă de pregătirea PSI a serviciului. Uimit de disponibilitatea mea de a vorbi despre spiritul uman, cred că a raportat mai departe şi într-o seară m-am trezit că se deschid dimensiunile în unul dintre pereţii camerei mele. L-am văzut pe respectivul pe canapea în transă şi pe cea care făcea regresia, curioasă să ştie cine sunt şi ce vreau. Era zece seara şi faptul că au făcut asta m-a cam deranjat.

A urmat apoi episodul cu lucrarea mea de doctorat. Nu ştiu în ce măsură a fost adevărat ceea ce mi-a spus profesorul respectiv – că i s-ar fi sugerat de către doi lucrători în domeniu că apariţia lucrării mele nu este oportună –, dar este posibil. Oricum, stupiditatea le-a fost răsplătită: în loc să apară o lucrare de doctorat care să fie uitată prin cine ştie ce raft prăfuit al unei biblioteci obscure, a devenit carte şi măcar fărâma de adevăr cuprins în ea s-a întins, zic eu, la alţi oameni.

Trebuie însă să nu uite că este uşor de compromis un serviciu de spionaj şi asta pentru că este format din oameni, iar oamenii sunt vulnerabili.

Recunosc că am cercetat motivele pentru care au fost deconspiraţi marii spioni. Unele dintre ele au fost simple gafe, erori umane. Acum ştiu că este mai uşor să distrugi un lucru decât să-l construieşti şi mai ales că poţi folosi cunoaşterea pentru aflarea

Adevărului. Ori, dacă este adevărat că sunt spioni şi iese la iveală acest banal adevăr, s-a cam dus cu ei. Un spion este spion atâta timp cât este incognito, deconspirarea lui este de multe ori echivalentă cu moartea. Implementarea unui program la nivel subliminal de subconştient de grup este o bagatelă pentru cine ştie cum. Aşa că zic să ne vedem fiecare de treaba lui. Pentru că şi eu urmăresc protecţia şi slujesc poporului român ca şi ei, doar că nu mai slujesc intereselor de grup, indiferent că este un serviciu de informaţii, un organism, un partid sau biserica. Încerc să slujesc adevărului, de aceea nu mă interesează apartenenţa la niciun grup, partid şi încerc să rămân şi voi rămâne singur. Am vrut să învăţ şi pe alţii. Cunoaşterea îţi dă putere. Poate că sistemul pe care l-am ales, să lovesc la un moment dat anumite centre de pregătire PSI, nu a fost cel mai ortodox, dar a fost eficient. Nu mă interesează unde lucrează, nici cum îl cheamă pe un om care vine la mine. Nimeni nu poate accesa ceruri unde nu-i este îngăduit să intre. Am cunoscut persoane care au ajuns maeştri Reiki, dar nu au iniţiat niciodată pe nimeni pentru că nu li s-a îngăduit de dincolo. Pot scrie despre orice, informaţia nici măcar nu o să rămână în mintea celor răi pentru simplul motiv că orice lucru are o vibraţie şi rămâne în spaţii şi câmpuri asemănătoare.

Ştiu că la un moment dat mă trăgea aţa către un anumit loc. Ştiam că este un centru al spionajului românesc şi mă vedeam cum sunt tras acolo din punct de vedere spiritual. Este adevărat că toată copilăria mea am visat să fiu un fel de James Bond, dar cred că m-am maturizat şi ştiu cam ce am de făcut pe acest pământ. Nu înţelegeam de ce anume trebuia să fac ceea ce făceam. Şi apoi am înţeles. Moştenirea sovietică, chiar şi în spionaj, este legată de rău. La nivel spiritual, ruşii au pierdut o bătălie. Folosind tehnicile şamanice care, ca vibraţie, sunt inferioare

celor din Reiki, au fost călăriţi şi iată-i dezbinaţi ca uniune. Nici măcar nu au înţeles ce li se întâmplă. Cu toate cercetările lor de la Novosibirsk, nu au înţeles un lucru elementar: cine stăpâneşte lumina ia tot! Şi ei au mers pe întuneric. Ori, asta trebuie să înveţe şi cei care, într-un fel sau altul, au grijă de acest popor. Ca să înţeleagă că nu ştiu nimic. Întotdeauna, ca demonstraţie de forţă, am lovit pe toţi odată, indiferent că era vorba de persoane sau grupuri PSI, sistemul este acelaşi. Ba, de cele mai multe ori, este chiar mai uşor de lovit. Ştiu că am trimis sfere de lumină cu chakre, cruci şi focul lui Saint Germain. Cei care vedeau se uitau surprinşi la ce le trimisesem. În unul din centrele, de data asta militar, pe care îl cunoşteam l-am postat în centrul biroului unui general. Ştiam că-l vede şi că-l va cerceta împreună cu ceilalţi. Ştiu, pare crud. Dar niciodată nu am avut intenţia să ucid sau să chinui. Am trimis atât cât să înţeleagă, să vadă şi să simtă că există şi că se poate. Rezultatul a fost că mulţi au început să înveţe şi au crescut pentru binele lor şi al nostru. Nu mă pot duce să antrenez oameni ai unui serviciu sau sistem pentru că nu am timp. Pot să fac aplicaţii cu ei din orice punct m-aş afla pe pământul ăsta sau în univers şi să scriu pentru ca ei să înţeleagă. Mulţi au luat-o ca pe o vendetă personală şi mă vânează sau îi vânează pe cei pe care îi învăţ ca să-mi arate ei cât sunt de buni. O prostie şi o îngâmfare. Sunt bun în ceea ce fac. Punct. Nu am zis mai bun decât x-ulescu sau cutărescu. Nu mă compar cu nimeni, pentru că fiecare are viaţa lui, experienţele lui personale, din care a învăţat şi care l-au făcut să fie ceea ce este.

Drăguţ că la un moment dat, într-unul dintre războaiele PSI pe care eu însumi le-am declanşat, unul dintre oamenii care mă cunoştea, un general, a pariat pe mine! Îi mulţumesc pentru încredere. De unde ştiu? Orice informaţie rămâne la nivel energetic şi este de ajuns să ştii să-ţi foloseşti

„aparatul“ numit minte ca să decriptezi mesaje rămase plutind în spaţiu.

Sper ca dincolo de orgolii să ne învăţăm fiecare propriile lecţii şi, prin creşterea noastră, să creştem pe cei din jur şi poporul român pentru care eu unul m-am născut. Am terminat ceea ce aveam să demonstrez şi, drept urmare, din punctul meu de vedere, declar conflictul închis. Nici nu a existat unul până la urmă. Adaug doar că există metode care pot face să crească puterea unui om, a unui spion, fără să încarce karmic acest popor. Acestor metode subscriu şi eu. Aşa cum ei au ca misiune şi profesie protecţia acestui popor de orice amestec din afară, aşa şi eu îmi asum rolul de a-mi ajuta neamul în a-şi ispăşi karma şi de a se ridica la o nouă vibraţie. Mult timp am avut pe steag acvila, care este manifestarea combatantă a Duhului Sfânt, păstrarea dreptei credinţe prin forţa armelor, este timpul să o metamorfozăm în porumbel. Şi nu pot singur, ci prin toţi cei care ştiu, vor şi pot să ajute la evoluţia spirituală a acestui neam.

Capitolul 15

DEDICAT BISERICII ORTODOXE ROMÂNE ŞI NU NUMAI

Precizare: mă închin lui Iisus Hristos. Îl consider Fiul lui Dumnezeu şi Mântuitorul meu şi al întregului Univers. Este Domnul, Îndrumătorul, Prietenul şi duhovnicul meu. Poezia care urmează este o ironie la adresa BOR, Bisericii Catolice şi a tuturor bisericilor care se pretind a fi trupul lui Iisus Hristos.

TE DU HRISTOASE...
De biserica asta Ţi-e trup, Tu, Hristos,
Te du la doctor, fii sănătos.
Bolnav eşti de cancer, de bube tu eşti
Şi carnea-Ţi mănâncă viermii şerpeşti:
Pe ochi ţi s-a pus parcă albeaţă
Şi părul, mintea parcă Ţi-e creaţă,
Iar haina-Ţi sfântă parcă-i pastel,
Credinţă mai ai cât un cap de viţel!
În Tine Lumina-i numai un fir
Şi Sângele tău se-mpute-n potir:
Nu poţi să dezlegi nici vaca din curte,
Nemaivorbind de păcatele multe.

Nu poţi să mai vindeci niciun lepros,
Îţi este lene să mai mergi chiar pe jos;
Gangrena perfidă Te-a lăsat olog,
Cu mersul pe apă s-a zis sau mă rog...
Cândva te-ai lăsat purtat de-un măgar,
Acuma îţi trebuie un Rover măcar!
Îţi pui haine lungi, porţi cruci înalte
Şi-o inimă neagră ascunzi în spate!
Iei femeii sărace banii pe pâine
Şi milă nu ai nici măcar cât un câine.
N-ai har nici să dai o vijelie
Să-i scuturi în scaune-n Mitropolie.
Înconjur ne dau lupii cei tunşi,
De parcă de Tine ar fi fost unşi
Să ne-înveţe credinţa, Iubirea poate
Şi mila, şi Viaţa, de tot şi de toate.
Pe noi cei ce-am fost, suntem, vom fi
Stăpânii şi sclavii acestei glii!
Ne-ai lăsat pradă şi la evreu
Te înţeleg că-i doar din neamul Tău!
Ne jupoaie de bani, ne ia casa toată.
Ca Doja vom fi cu toţi traşi pe roată,
O joacă o să fie a ta Sfântă Cruce

În chinul morţii când ne vom duce!
Mai am puţin şi mă fac ateu
La câte mizerii sunt în drumul meu!
Mă zbat în mizerii, în viaţă şi haos,
Pe demon îl văd cum slujeşte din naos!
Te du Hristoase, du-Te de tot,
În inima noastră nu mai ai loc.
Du-Te la medic şi el o să ştie
De milă să-Ţi facă eutanasie!

Am crezut sincer că voi aplana cumva conflictul la nivel ideatic pe care îl simt între mine şi biserica ortodoxă ca instituţie, dar se pare că nu este posibil. Aşa că voi enumera neajunsurile ortodoxiei. Cel mai important este acela că, spre deosebire de biserica catolică, unde doar Papa este considerat infailibil, la noi toţi se numesc între ei preasfinţi, preacucernici sau preafericiţi. Şi îl mai criticam pe Papa!

Totul a plecat de la mai multe cazuri pe care le-am întâlnit la cabinet. Pacienţi care aveau nevoie de mine pentru că avuseseră un conflict cu un preot, cu un episcop, mă rog, cu o faţă bisericească. În timp, am încercat să descopăr de unde veneau problemele.

Ţin minte că, la un moment dat, părintele Argatu pomenea cum era să moară după ce s-a împărtăşit. Spunea că a fost otrăvit. Nu stătea în picioare această ipoteză – din acelaşi potir se împărtăşiseră şi alţi preoţi. Vreo trei zile se chinuise între viaţă şi moarte. Am căutat mult timp răspunsul la întrebarea asta, pe care am păstrat-o în mine până când am putut să o descifrez.

Lumina din împărtăşanie fusese informată! Cineva care avea noţiuni de transmitere de programe subliminale le indusese în momentul în care se transmisese lumina pentru sfinţire. Aceste

mesaje erau adresate doar părintelui şi de aceea nu au făcut rău celorlalţi. Dumnezeu a hotărât însă altfel şi el, cu rugăciune şi post negru, a supravieţuit.

Acest episod mi-a venit în minte după Paşte, după ce am luat Sfintele Paşti. De unde ne dusesem cu dragoste şi iubire la biserică, nu am ajuns bine acasă şi mi s-a făcut rău. Dar rău, nu oricum!

Târându-mă prin casă mă întrebam ce am. Am început să o iau pe firul apei. Mi-am chemat îngerii – pauză. Nimeni. Mi-am măsurat lumina – ioc! Nu mai aveam niciun înger cu mine. Îi caut mental. Îi strig şi descopăr că erau legaţi la biserica unde fusesem de Paşte! „Mama voastră de popi!“ mi-am zis atunci. Prima idee a fost să iau capetele preoţilor de la biserica de acolo.

Doar că mă ştiu cum sunt. Când mă pornesc împotriva cuiva, îi iau tot neamul la rând. Şi poate pentru prima dată am zis să am un bob zăbavă. Descopăr că preoţii de acolo habar nu aveau şi că erau doar purtătorii unor programe implementate de şase episcopi faliţi spiritual din Dealul Mitropoliei. Mulţumesc Lui Dumnezeu că mi-a oprit mâna! Dădeam în oameni nevinovaţi.

Eu nu lovesc primul. Aşa că, de supărare, am trimis un e-mail Patriarhiei Române, pe care le-am promis că o să-l public. De multe ori au venit la mine oameni care aveau acces la lumină şi care se plângeau că, la un moment dat, la contactul cu feţe bisericeşti li se întâmplase să fie goliţi spiritual şi asta nu pentru că i-ar fi curăţat de demoni. Adevărul este că, incapabili să câştige propriii lor îngeri prin luptă spirituală, sunt preoţi şi episcopi care LEAGĂ şi FURĂ îngerii altora!

Prezint în continuare e-mail-ul trimis sinodului:

> Domnilor, întrucât eu unul nu recunosc decât Sfinţenia lui Iisus Hristos pe pământ, am o mare

jenă în a vă numi preasfinţi şi preacucernici, întrucât nu sunteţi.

Mântuitorului i se spunea simplu: RABI! Din câte ştiu...

Sunt preocupat de fenomenul PSI şi, astfel, îl studiez de câţiva ani, începând de la exorcizările făcute de călugări precum părintele Argatu şi terminând cu ştiinţe spirituale de masă precum: Reiki, radiestezie, inforenergetică, Chi Kung şi arte marţiale. Fac această precizare pentru a nu se crede că am venit cu pluta pe Dâmboviţa. Am scris cu această ocazie patru cărţi: Devenirea, Atacul PSI între ştiinţă şi magie, Arta războiului PSI şi Reiki între mit şi realitate. Şi tot ce am scris am studiat şi am raportat la cunoaşterea creştină pe care o aveam anterior. Poate că s-au strecurat erori în scrierile mele şi pentru asta cer iertare lui Dumnezeu şi îl rog să îndrepte El greşelile mele, mai ales că nu le-am făcut cu intenţie.

Revenind la motivul pentru care vă scriu. Am descoperit dintre dumneavoastră episcopi şi preoţi care folosesc Sfintele Taine şi le informează pentru a-şi aservi oamenii sau îngerii sau chiar demonii lor, ceea ce nu mi se pare corect. Nu am nevoie de protecţia dumneavoastră, dar mi se pare corect să am grijă prin cunoaşterea mea de ceilalţi, de oamenii simpli, care mai cred în preoţi. Şi nu îi voi lăsa să fie folosiţi ca nişte marionete doar pentru că un preot sau un episcop a descoperit că, informând Sfintele Taine, poate trece peste liberul arbitru al omului sau lega spiritele!

Drept urmare, aştept să luaţi măsurile necesare pentru protecţia noastră, a oamenilor cărora, până la urmă, ar trebui să le slujiţi ca urmaşi ai lui Iisus.

Ar trebui să vă gândiţi că dacă voi scrie, şi probabil aşa voi face, că se poate manipula prin Sfânta Împărtăşanie, şi mai mulţi dintre

credincioşi se vor îndepărta de biserică, ceea ce nu doresc.

În ceea ce mă priveşte, am de gând să cer în Liturghie judecată divină în faţa lui Dumnezeu şi nu se mai pune problema iertării, ci ca pedeapsă am să chem Îngerul Morţii pentru cei care fac asta.

În cazul în care Patriarhia nu va adopta o atitudine relativ la problema mai sus menţionată, îmi arog dreptul de a proteja PSI oamenii de episcopii şi preoţii care murdăresc Sfintele Taine, şi pentru aceasta mă voi folosi de toată cunoaşterea şi puterea mea.

Gândiţi-vă că eu unul nu mă voi mai împărtăşi niciodată în viaţa asta: voi refuza din cauza acestui lucru, chiar dacă în sufletul meu o doresc. Sper că mă va împărtăşi Mântuitorul în cealaltă parte. Şi ca mine vor mai fi şi alţii, dacă nu luaţi măsuri.

E-mail-ul meu îl voi înregistra şi îl voi publica, pentru a vă obliga să luaţi o decizie.

Fără stimă, Dr. Ovidiu Dragoş Argeşanu

P.S. LITURGHIA pe care am de gând să o dau sună aşa:

Dragoş cheamă în faţa lui Dumnezeu, la judecată dreaptă, pe toţi episcopii, preoţii şi cei care îi ajută să folosească Sf. Taine pentru lovirea, înrobirea spirituală, schimbarea gândurilor şi manipularea psihică a oamenilor sau legarea îngerilor lor. Cei care o fac să fie însemnaţi cu semnul lui Cain, ca să vadă toată lumea, iar dacă nu se potolesc să li se ia dreptul de a mai avea acces la Taina Împărtăşaniei sau la alte slujbe. AMIN

Care sunt neajunsurile ortodoxiei:

– este o religie misogină, care exclude principiul feminin din Dumnezeire, din Trinitate. Dumnezeu, care conţine totul, nu poate fi format

din două elemente masculine, Tatăl şi Fiul, şi un element neutru, Duhul Sfânt.

Deşi, din câte ştiu, acesta este de gen feminin şi, prin traducere, s-a pierdut. Datorită acestui fapt nu poate să permită ridicarea femeii la nivelul de preot. O femeie nu poate fi decât stareţă.

Istoria sfinţilor demonstrează însă că femeile pot fi la fel de bune şi puternice spiritual ca şi bărbaţii. Avem cazuri multiple: Maria Egipteanca, femeia care l-a învins pe vrăjitorul Ciprian, ulterior devenit sfânt.

Biserica ortodoxă a devenit un fel de stat în stat, nu mai este controlată de nimeni. S-a rupt de problemele oamenilor cu toate că primele spitale au fost făcute de Vasile cel Mare. Azilele de bătrâni erau ale bisericii, orfelinatele, maternităţile la fel. La ora actuală, biserica a ajuns o hidră hulpavă care înghite, dar nu dă nimic înapoi. Nimeni nu ştie câte proprietăţi are, nimeni nu are o evidenţă a lor. Ştiţi câţi oameni rămaşi singuri şi-au lăsat averile, casele, apartamentele, terenurile, păduri şi bani? Dar biserica s-a depărtat de la ţelul ei DE A SLUJI OMULUI şi a ajuns un jug pe capul neamului românesc.

Se strâng bani pentru biserici, dar de evidenţa lor mai ştie numai Bunul Dumnezeu.

Nu am nimic cu preoţii şi episcopii care îşi văd de menirea lor. Am văzut şi preoţi şi episcopi buni, îmi plec capul în faţa lor. Au o menire grea, dar în ceea ce îi priveşte pe ceilalţi se va găsi şi ac de cojocul lor.

Ştiu multe dintre cele pe care le fac preoţii de la scoaterea de părticele la blesteme. Nu mi-e frică. Am avut un mentor bun, părintele Argatu, care nu a suportat niciodată făţărnicia şi mizeria din capetele bisericii ortodoxe. Şi le mai spun ceva: sunt ctitor de mânăstiri – multe pe care le am din alte vieţi. În fiecare zi se ridică o rugă şi pentru mine ca spirit şi atâta timp cât se va mai face o Liturghie în ţara asta voi fi pomenit şi eu.

La un moment dat am cunoscut o femeie care, fiind catolică, s-a căsătorit cu un protestant, motiv pentru care a fost excomunicată de biserica catolică. Mi-am pus atunci întrebarea ce ar fi dacă mi s-ar întâmpla să fiu pedepsit astfel pentru vederile mele. Nimic. Există mântuire şi în afara bisericii ca instituţie şi ca spiritualitate. Exemplu: pustnicii. Antonie cel Mare a creat o comunitate de mii de oameni ca el fără să aibă nevoie de feţe bărboase bisericeşti, ortodoxe, ipocrite, cu pretenţii şi ifose de preasfinţi. Sper să dea Bunul Dumnezeu să fiţi luaţi la răspundere nu dincolo, ci aici, de oamenii pe care aţi jurat să-i slujiţi şi îndrumaţi. Eu, unul, nu am nevoie de voi, preoţilor şi episcopilor ortodocşi. Dacă am urmat o linie în ceea ce priveşte religia ortodoxă, am făcut-o pentru ceilalţi, nu pentru mine.

Ah, ca să pun capac. Din punctul de vedere al numărului de îngeri şi a cunoaşterii tactice în lupta spirituală, capii bisericii ortodoxe, stindardul hristic cum se consideră, sunt vai mama lor!

Au fost mulţi caterisiți de-a lungul istoriei şi deci există precedente ale celor care s-au certat cu Sinodul, devenind apoi sfinţi cinstiţi chiar de biserică.

În loc de sfârşit dau celor din Sinod o temă de gândire:

„Piatra pe care nu au băgat-o în seamă ziditorii s-a pus în vârful unghiului!“

P.S. Există în biserica ortodoxă şase episcopi care au făcut echipă cu şase femei. Ei au înţeles că un bărbat singur nu poate fi puternic şi au descoperit energia feminină Yin. Cuplul bărbat femeie este cu mult mai puternic decât un singur om, fie el bărbat sau femeie. Din înaltul lor, nu spiritual, pentru că nu au valorile respective, ci al iniţierilor pe care şi le fac singuri, încearcă să ghidoneze destinul acestui popor! Ei au refăcut cifra magică a celor doisprezece apostoli, dar cu mult mai puternică şi mai unită, iar prin

intermediul Liturghiei folosesc lumina informată pentru a manipula şi preoţii care slujesc Sfintele Taine şi pe cei care se împărtăşesc!

Soluţia este să învăţaţi să vă rugaţi şi să vă citiţi singuri Liturghia acasă dacă îl iubiţi cu adevărat pe Dumnezeu! Iar dacă Lui Dumnezeu şi Mântuitorului îi vor plăcea, având pregătită o sticlă de vin şi o pâine pe masă va veni Iisus şi vi le va sfinţi! Dacă nu... asta este! Altă dată...

Vârful acestui grup este un episcop şi are DH-ul 91 şi vibraţia 47.

Sunt terapeuţi care au valori mai bune şi pe care ei îi blamează!

Alea jacta est!

CRITICILOR MEI

L-am parafrazat pe Eminescu pentru că se spune despre el un lucru interesant: mulţi ar vrea să fie precum Eminescu, dar nimeni nu-şi doreşte viaţa lui!

S-au întâmplat multe de când am început să scriu cartea asta. Şi bune. Şi rele. Unele lucruri le-am înţeles – trebuiau să se întâmple, stătea în ordinea firească a lucrurilor –, dar pe multe nici eu nu le-am înţeles. Poate că am să par deplasat cu ceea ce voi scrie, dar poate că este timpul să punem punctul pe I.

NU AM DECLARAT NICIODATĂ CĂ AŞ FI UN SFÂNT!

Sper să înţeleagă asta toţi, şi pacienţii, şi cursanţii, şi cei care mă susţin, şi cei care mă critică, şi duşmanii, şi adoratorii mei. Părinţii, fraţii mei, femeile care sunt, au fost şi poate vor fi în viaţa mea. Şi nu cred că merit să mi se reproşeze faptul că, în realitate, sunt la fel de păcătos ca şi ceilalţi. Nu m-am ascuns în spatele luminii şi nu m-am declarat mai bun decât sunt. Dacă alţii m-au văzut altfel, este problema lor. Am fost la cursuri şi în lumină şi plin de întuneric, ca să se înţeleagă că eu unul sunt dincolo de ele şi că fiecare din noi nu face altceva decât să manifeste ori una ori cealaltă faţetă a lumii acesteia.

Poate că am considerat că este necesar să fac aceste precizări şi pentru că, la un moment dat, o cititoare a mea s-a mirat când cineva cu care stătusem la masă îi spusese că băusem o bere! Şi fumasem şi o ţigară! Spusese mirată:“ Domnul Argeşanu nu poate să bea bere sau să fumeze!“

De unde am descoperit că lumea are o părere greşită despre propria mea persoană. Am considerat necesar să mă descopăr aşa cum sunt. Câteodată mă întrebam şi eu de ce mi s-a îngăduit să ajung la o asemenea cunoaştere, poate nu foarte mare în comparaţie cu aceea a Universului, dar cu siguranţă mai mare decât a multora care consideră că ştiu. Şi apoi am realizat de ce. Ideea nu era ca un om cu o anumită cunoaştere să fie sfânt, ci ca informaţiile relativ la Cer, Dumnezeu Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt, Maica şi sfinţii, spiritele superioare, energii, lumină să vină printr-un om păcătos şi ordinar ca mine special ca să înţeleagă toţi ceilalţi oameni că dacă eu am avut acces la cunoaştere, la spiritele de lumină, oricine poate avea numai să vrea. Am înţeles că Dumnezeu în înţelepciunea Lui mi-a îngăduit asta şi pentru mine, ca să înţeleg ce merită şi ce nu, dar şi pentru ceilalţi care de abia urcă. Dacă eu aş fi fost un sfânt celorlalţi cunoaşterea şi adevărul le-ar fi părut ceva intangibil. Aşadar, pentru că eu sunt la fel cu ceilalţi ba de multe ori mai rău pentru că ştiu care este şi adevărul şi binele. Nu mă disculpă treaba asta. Dumnezeu poate folosi chiar şi defectele noastre în planul Lui de a ajuta şi îndruma pe ceilalţi. Asta nu ne dezleagă de propriile nimicnicii. Dar de aici la a fi judecat de oamenii pe care eu i-am învăţat aproape tot ce ştiu mi se pare o mizerie.

Sung Yung, un maestru de Chi Kung chinez, prieten de al meu şi care a învăţat pe mulţi dintre maeştrii români care sunt cunoscuţi şi recunoscuţi în prezent, a plecat din ţară. Nemulţumirea lui era că deşi învăţase pe ucenicii lui ce ştia, aceştia nu-i păstraseră respectul cu care era învăţat în China. Acolo un maestru de la care ai învăţat rămâne maestrul tău toată viaţa. Chiar dacă odată, poate, ucenicul îşi depăşeşte maestrul respectul rămâne ca faţă de învăţătorul care te-a învăţat să scrii! Poate ajungi doctor docent, profesor universitar,

dar mereu o să îţi aduci aminte de cel care ţi-a pus stiloul în mână!

Ştiu că fiecare ucenic are un moment de desprindere de maestrul lui. Această clipă de ruptură o ştie doar Bunul Dumnezeu. Doar el poate aprecia când puiul este gata să plece de lângă cloşcă. Nu aş putea spune că am fost surprins de ceea ce se întâmplă. Şi eu m-am ridicat împotriva părintelui Argatu, sau Pantelimon, sau Dosoftei. Chiar dacă ruptura, de abia acum realizez, era ştiută şi liber consimţită de ei. Aşa că nu m-am mirat de ce s-a întâmplat mai târziu cu cei pe care i-am învăţat eu.

M-a deranjat însă o idee emisă de doi dintre cursanţii mei:

Unul a spus că l-am dezamăgit. Şi celălalt mi-a explicat că respectivul mă văzuse altfel şi că mă pusese pe un postament sau aşa ceva şi că mă consideraseră cu mult mai sus decât sunt în realitate. Pe unii eu i-am dus de mânuţă la Dumnezeu! Şi s-au supărat pe mine când au descoperit că sunt om. Că greşesc. Că mănânc cu o gură şi produsul final iese tot ca la ceilalţi, că nu am descoperit moduri noi de a face dragoste. Că mai dau cu bâta în baltă, că din când în când mai trag câte o înjurătură. Că mă lasă din când în când nervii şi atunci văd negru în faţa ochilor.

Întâmplarea face, sau nu numai, ca mai multe să plece de la un fapt petrecut în faţa cabinetului meu.

Sunt un luptător. Dar din când în când sar calul şi m-am certat cu nişte ţigani. Nu este importantă conjunctura. Între timp, ne-am împăcat. Dar lucrurile degeneraseră în ameninţări. Ştiu ce înseamnă să te baţi cu mai mulţi odată şi că şansele să scapi cu bine, neatins fizic, scad. Aşa că în maşină mi-am luat o bâtă. O aveam cadou de la iubita mea care a murit. Mi-o dăduse după episodul cu ţiganii descris în romanul Devenirea. Avea şi fundiţă roşie! Sunt pe următorul principiu:

prefer să ajung la închisoare decât să mor. Şi dacă este să aleg între moartea mea şi a celuilalt cu care sunt în conflict: „mai bine să plângă mă-sa!“

„Nu este creştin“, ar spune cineva. Dar eu NU SUNT IISUS HRISTOS! Asta pentru cei care mai aveau vreo îndoială.

Cu urechile mele l-am auzit pe părintele Argatu la un moment dat spunându-i unei femei care venise să i se plângă cum o bate o vecină:

„Şi apăi, nu ai găsit şi tu vreun par prin curte?!“ Care era ideea la care şi eu m-am gândit mult. Fiecare are de îndeplinit o misiune personală. Unii să fie doar purtători de gene pe care să le transmită mai departe, alţii doar să afle nişte lecţii de la viaţă, iar foarte puţini să lase ceva cu adevărat în urmă. Dar toate acestea au un punct comun. Nu se pot face decât dacă EŞTI ÎN VIAŢĂ. Aşa că, orice ar fi, prefer vina de a mă apăra decât martirajul...

Era seara şi terminasem o zi plină de pacienţi. Nu mă disculp. Încerc să explic unui berbec pe care l-am crezut şi îl mai cred prieten. Cum mă bag în cazuri în care radiesteziştii de exemplu nu se bagă, preiau foarte mult. Exemplu: sunt oameni care au DH-ul sau lumina interioară cu mult sub limita normală, care este 43%. Şi vin şi cer ajutor. Cei mai mulţi cu EBF cu mult sub 81, cât se acceptă la terapie la radiestezie. Pe undeva au dreptate ca fiecare să şi le ducă pe ale lui, dar eu am promis ceva la un moment dat lui Iisus: să am grijă de oile Lui. Nu sunt cel mai ortodox, dar mă strădui să ating scopuri bune. Cei care au sub valorile respective au entităţi mari negative pe ei. Şi le preiei tu ca terapeut.

Nu mă disculp. Dar chiar şi eu am o limită despre care i-am învăţat chiar şi pe alţii – CSEN (capacitatea de stocare a entităţilor negative). Adică, mai exact, câţi demoni poţi duce în tine fără să manifeşti răul. Spun doar că acela care m-a judecat ar avea acest drept dacă ar fi în stare să

facă mai mult decât mine, până atunci: La revedere!

Deci, ca să reiau firul poveştii, terminasem terapia şi, când să plecăm, am descoperit că maşina noastră, pe care prietena mea o lăsase la un bloc mai încolo, era blocată de o alta. Întreb de proprietar şi unul care urmărea de la etajul unu scena a început să ţipe la mine că bine mi-a făcut că am ocupat locul omului. Evident că nu avea niciun drept pe acel loc de parcare care era de fapt o alee mai lată de lângă bloc, urmată de spaţiu verde îngrădit şi de carosabil.

Nu aveam cum să iau maşina. Cel care mă blocase lăsase între maşini vreo 5 cm. L-am căutat prin bloc. Nimic. În cele din urmă, a ieşit. Mi-am ieşit din fire.

Sincer, nu mai ştiu exact cum a fost schimbul de amabilităţi. Şi care a început primul. Eu i-am zis că dacă se mai întâmplă să mă blocheze îi sparg geamul, el că dacă mi-o mai găseşte pe acel loc îmi taie cauciucurile. Cert este că i-am mai spus că poate îi rup şi gâtul. Nu ştiu ce a mai zis el şi, dacă la început se urcase în maşina lui cu intenţia de a pleca cu ea şi a mă debloca, s-a dat jos şi a zis:

– Nu ai decât să-mi spargi geamul. Dacă nu ştii să vorbeşti.

Şi a plecat. Am rămas perplex. S-a dus şi se uita la mine de la etajul 7. I-am mai spus de câteva ori să coboare şi a refuzat.

Atunci am luat frumos bâta din maşină şi, ca un adevărat maestru spiritual, i-am spart geamul din stânga faţă! Zob a fost! Se umpluse maşina de cioburi! Am deschis portiera, am scos-o din viteză şi i-am tras frâna de mână, după care am împins-o mai în faţă. I-am spus tipului de la etajul unu să se uite bine că nu am luat nimic din maşină şi că îi las cartea de vizită în geam şi am plecat.

Cei care erau cu mine se albiseră de tot. Câţiva prieteni, portarul şi încă vreo doi gură cască

stăteau muţi de uimire. Cred că nimeni nu văzuse latura asta a mea.

La puţin timp am fost sunat de poliţie care mă chema să dau o declaraţie.

Nu m-am dus atunci. Am mers a doua zi. Drăguţ a fost unul dintre poliţişti:

– Bine, domnule doctor, dar chiar nu se putea altfel?

– Cum altfel? Din moment ce se uita la mine de la balcon cum stau jos şi nu vroia să coboare?

– Şi dumneata? Dacă ai văzut că e nebun, de ce nu l-ai lăsat să plece?

Tipul cu care mă certasem, de vârsta mea, era şi el depăşit de evoluţia acelei întâmplări, ca şi mine.

La un moment dat, poliţistul ne-a dat afară ca pe doi copii neascultători şi ne-a pus să ne împăcăm. Am ajuns la o înţelegere. Eu plăteam geamul şi el se ocupa de restul, ca să nu-mi pierd eu timpul.

Vă mărturisesc ceva. Mi se întâmplase ceva asemănător cu câteva zile în urmă la bloc.

Şi îi spusesem celui care mă blocase atunci:

– Domne, să nu mai faci asta că îţi sparg geamul şi ţi-o mut eu, că nu am multă minte!

– Se vede! îmi răspunsese tipul.

Ideea este că eram montat deja.

În altă ordine de idei. Nici măcar nu am fost original. Am văzut faza asta într-un film cu Jack Nicholson şi mi-a plăcut, cred, aşa de mult că am vrut să încerc cum este. La nivel de subconştient evident. Nu mi-am programat-o voit.

Dacă îmi pare rău? Mărturisesc că nu. Mi-a făcut plăcere. Nici copil nu am spart geamuri sau altele. Am mers de parcă toate lucrurile erau de porţelan. Pot spune că acel fapt pe care mulţi l-au considerat rău pentru mine a însemnat în realitate un lucru bun. Am ezitat de câteva ori să sparg geamul înainte de a o face. Şi dacă m-am luptat cu mine a fost nu ca să mă împiedic să îl sparg, ci ca

să mă oblig să o fac. Este ciudat cum mă văd ceilalţi care au crezut că de fapt voiam să-l sparg, că m-am zbătut să nu şi deodată am cedat dorinţei negative.

În realitate, a fost invers. Acel geam spart mi-a demonstrat că pot face orice, chiar şi rău! Şi pentru mine a însemnat demolarea unor rezistenţe interioare.

Din punct de vedere material, acest lucru a avut şi o parte pozitivă. Nu ştiu cât este de la Dumnezeu sau cât o autoprogramare, cert este că suma de bani la care aveam dreptul pe zi din punct de vedere divin mi s-a dublat! Sincer, cred că prin ceea ce am făcut mi-am deblocat o rezistenţă interioară care nu-mi dădea voie să doresc şi să cred că pot mai mult.

În concluzie: îmi plac multe, ţigările, femeile (nu în această ordine), deci sunt departe de a fi un sfânt. Nu am pretenţia de la ceilalţi la a-mi ridica osanale, nu am nevoie şi nu le merit. Dar consider că merit respect pentru ceea ce ştiu. Eu nu mi-am plătit cursuri cu bani şi nu am stat în fotoliu să ascult prelegerile cuiva, pentru ca apoi, după ce m-a învăţat, să îl critic. Mai exact, nu scuip unde am pupat în fund. Am învăţat trecând prin suferinţele fizice şi sufleteşti ale mele şi ale celor dragi mie. Deci cred că merit un pic de consideraţie, dacă nu ca om, bărbat, amant, prieten, maestru spiritual, măcar ca şi cunoscător al psihicului uman şi al universului spiritual.

Dacă în schimb se cred unii mai cu moţ, putem face altfel: există pilda mamei care se duce la Iisus şi îi cere ca fiii ei să fie alături de El.

Iisus a răspuns: pot ei să treacă prin ceea ce trece Fiul Omului? Şi mama lor a răspuns că da. Cei doi au murit pe cruce! Şi mai sunt şi alţii, nu mulţi, la nivelul de Fiu al Omului...

Cei care vor să fie ca mine sau se cred mai buni, nu au decât să treacă prin ce am trecut eu! Dacă se cred precum mine sau chiar mai buni, le

doresc viaţa mea! Succes! Eu sunt sătul de guriști...

Cu stimă, atât criticilor, cât şi admiratorilor mei.

P.S. Pentru tratamentele şi ajutoarele date la distanţă, contravaloarea poate fi depusă în contul meu deschis la BOR, în „cutia milei“!...

Table of Contents

Arta războiului PSI
Copyright
Argument
Capitolul 1 Recapitulare
    Ce înseamnă să fii OM?
Capitolul 2 Nivelurile la care poate fi atacat PSI un om
    Cunoașterea de sine
    Imaginea
    Atacarea credibilității prin adevăr
    Câmpurile
    Sufletul
    Punctele și meridianele de acupunctură
    Sinele
    Furtul sufletului
    Chakrele
    Somnul
    Informarea lucrurilor
    Manipularea emoțională
    Furtul îngerului și al luminii
    Furtul întunericului
Capitolul 3 Tipurile de energie folosite în atacul PSI
    Spiritele
        Îngerii
        Demonii
        Spiritele rătăcitoare dintre lumi
        Posesia de către spiritele inferioare
        Posesia de către spiritele superioare
        Îngerii condiționați prin inițieri, optimizări și hirotonisiri

Contracararea manipulării prin îngeri
Tragerea cu psaltirea
Îngerul Morții
Lumina în atacul PSI
Transmiterea de lumină la distanță, fără acord
Grila de cristale
Folosirea spațiilor pozitive în sens negativ
Folosirea luminii altora
Inducția
Introducerea de mesaje subliminale în timpul terapiei
Capitolul 4 Creșterea și scăderea vibrației sau a luminii interioare
Creșterea vibrației
Scăderea vibrației
Capitolul 5 Protecția
Rugăciunea și postul
Rugăciunea din suflet
Capitolul 6 Sisteme de protecție
Folosirea Psalmilor în protecție
Protecția chakrelor
Cilindrii de lumină în protecție
Liturghiile, maslurile și acatistele
Liturghia
Împărtășania
Împărtășania ca formă de protecție
Platoșa Sfântului Patrick
Săbiile de lumină în protecție
Inițierile Reiki ca formă de protecție
Coloana de lumină a Arhanghelului Mihail
Clopotul lui Buddha
Clopotul bisericii

Folosirea sferei lui Melchisedec pentru protecţie, curăţare şi atac
Flacăra argintiu violetă
Stâlpul de lumină
Sferele ROGVAIV
Sferele rotative
Unirea celor trei centri de forţă – sfera de lumină
Urina şi baia de sare
Deturnarea unui atac PSI
Folosirea casetelor şi CD-urilor pentru protecţie
Atacul ca formă de apărare
Lupta prin corzile de atac
Bolile ca formă de apărare
Protecţie prin Reiki
Simbolurile Reiki
Coranul
Protecţia calculatorului
Obturarea chakrelor
Crucea ca simbol de protecţie şi dezlegare
Crucea radiestezică
Crucea dublă
Sporul casei
Protecţia casei
Sexul în protecţia PSI
Cristalele în protecţia PSI
Conul de lumină
Icoanele
Flacăra lui Saint-Germain
Refacerea PSI
Psalmul 50
Folosirea lumânărilor
Capitolul 7 Grupul în protecţie şi atac
Grupurile în atac
Terapia de grup
Iniţierea în grup
Magia în sport

Subconștientul poporului român
Capitolul 8 Armele PSI
Capitolul 9 Pericolul ritualurilor
Exorcizările
Molitfe și dezlegări
Dezlegări de farmece, blesteme și magie
Apropo de molitfe și de ritualul de citire a lor
MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE
MOLITFELE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR
Rugăciuni
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI CIPRIAN
Capitolul 10 Din nou despre karmă
Arderea karmei
Iubirea ca formă de plată karmică
Capitolul 11 Schemele, rezistențele interioare și modelele parentale
Rezistențele interioare
Modelele parentale
Capitolul 12 Pe scurt despre copiii indigo și cei de cristal
Capitolul 13 Schizofrenia
Componenta genetică a schizofreniei
Karma personală
O traumă din trecut
Un act de magie
Posesia demonică
Trezirea sinelui
Personalitatea parentală dominantă
Capitolul 14 Război PSI cu SEREI

Capitolul 15 Dedicat Bisericii Ortodoxe Române și nu numai
Criticilor mei

Table of Contents

Arta războiului PSI 1
Copyright 2
Argument 6
Capitolul 1 Recapitulare 15
Ce înseamnă să fii OM? 17
Capitolul 2 Nivelurile la care poate fi atacat PSI un om 19
Cunoaşterea de sine 21
Imaginea 22
Atacarea credibilităţii prin adevăr 23
Câmpurile 25
Sufletul 28
Punctele şi meridianele de acupunctură 28
Sinele 29
Furtul sufletului 32
Chakrele 34
Somnul 37
Informarea lucrurilor 40
Manipularea emoţională 40
Furtul îngerului şi al luminii 43
Furtul întunericului 47
Capitolul 3 Tipurile de energie folosite în atacul PSI 51
Spiritele 53
Îngerii 54
Demonii 54
Spiritele rătăcitoare dintre lumi 58
Posesia de către spiritele inferioare 58
Posesia de către spiritele superioare 59
Îngerii condiţionaţi prin iniţieri, optimizări şi hirotonisiri 60
Contracararea manipulării prin îngeri 69
Tragerea cu psaltirea 72

Îngerul Morţii 73
Lumina în atacul PSI 75
Transmiterea de lumină la distanţă, fără acord 77
Grila de cristale 79
Folosirea spaţiilor pozitive în sens negativ 79
Folosirea luminii altora 80
Inducţia 80
Introducerea de mesaje subliminale în timpul terapiei 80
Capitolul 4 Creşterea şi scăderea vibraţiei sau a luminii interioare 82
Creşterea vibraţiei 82
Scăderea vibraţiei 91
Capitolul 5 Protecţia 94
Rugăciunea şi postul 94
Rugăciunea din suflet 96
Capitolul 6 Sisteme de protecţie 101
Folosirea Psalmilor în protecţie 102
Protecţia chakrelor 102
Cilindrii de lumină în protecţie 103
Liturghiile, maslurile şi acatistele 104
Liturghia 105
Împărtăşania 106
Împărtăşania ca formă de protecţie 107
Platoşa Sfântului Patrick 108
Săbiile de lumină în protecţie 109
Iniţierile Reiki ca formă de protecţie 115
Coloana de lumină a Arhanghelului Mihail 115
Clopotul lui Buddha 118
Clopotul bisericii 118
Folosirea sferei lui Melchisedec pentru protecţie, curăţare şi atac 118
Flacăra argintiu violetă 119
Stâlpul de lumină 119
Sferele ROGVAIV 120
Sferele rotative 120

Unirea celor trei centri de forţă – sfera de lumină 121
Urina şi baia de sare 122
Deturnarea unui atac PSI 122
Folosirea casetelor şi CD-urilor pentru protecţie 123
Atacul ca formă de apărare 124
Lupta prin corzile de atac 124
Bolile ca formă de apărare 124
Protecţie prin Reiki 125
Simbolurile Reiki 125
Coranul 126
Protecţia calculatorului 127
Obturarea chakrelor 127
Crucea ca simbol de protecţie şi dezlegare 128
Crucea radiestezică 128
Crucea dublă 129
Sporul casei 129
Protecţia casei 130
Sexul în protecţia PSI 130
Cristalele în protecţia PSI 132
Conul de lumină 133
Icoanele 136
Flacăra lui Saint-Germain 137
Refacerea PSI 137
Psalmul 50 138
Folosirea lumânărilor 139
Capitolul 7 Grupul în protecţie şi atac 140
Grupurile în atac 143
Terapia de grup 149
Iniţierea în grup 149
Magia în sport 150
Subconştientul poporului român 152
Capitolul 8 Armele PSI 154
Capitolul 9 Pericolul ritualurilor 157
Exorcizările 159

Molitfe şi dezlegări 160
Dezlegări de farmece, blesteme şi magie 160
Apropo de molitfe şi de ritualul de citire a lor 164
MOLITFELE SFÂNTULUI VASILE CEL MARE 166
MOLITFELE SFÂNTULUI IOAN GURĂ DE AUR 172
Rugăciuni 176
RUGĂCIUNEA SFÂNTULUI CIPRIAN 178
Capitolul 10 Din nou despre karmă 182
Arderea karmei 184
Iubirea ca formă de plată karmică 189
Capitolul 11 Schemele, rezistenţele interioare şi modelele parentale 191
Rezistenţele interioare 193
Modelele parentale 194
Capitolul 12 Pe scurt despre copiii indigo şi cei de cristal 195
Capitolul 13 Schizofrenia 200
Componenta genetică a schizofreniei 202
Karma personală 203
O traumă din trecut 203
Un act de magie 203
Posesia demonică 204
Trezirea sinelui 204
Personalitatea parentală dominantă 205
Capitolul 14 Război PSI cu SEREI 207
Capitolul 15 Dedicat Bisericii Ortodoxe Române şi nu numai 212
Criticilor mei 221